

J. II.
1810

DZIENNIK PRAW.

N^{RO} 13.

D-59/82

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu.
w Pałacu Naszym w Warszawie dnia 7, Miesiąca Marca Roku 1809.

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski etc. etc.

postanowiliśmy i stanowimy:

1mo.

Projekt do Izby Seymowey wnoszonym będzie przez mowcę Rady Stanu, który na samym wstępie swęj mowy wyrazi, iż wnosi z rokazu Monarchy.

Mówca zwraca uwagę Posłów i Deputowanych przez wezwanie ich wyrazem:

„ Prześwietna Izba Poselska „

2do.

Projekt uchwalony podpisanym będzie przez Marszałka i Sekretarza: w dyaryuszu zaś Seymowym zapisanym będzie: że Izba Poselska wyłuchawszy Mowców Rady Stanu, pewną większością przeważających Kressek, Prawo uchwaliła.

7847 2259/531

3to.

Uchwałę zanosząc od Izby Poselskiéy do Senatu, Deputowani Izby wyrażą, że przechodzą z zlecenia Izby Poselskiéy, podając Senatowi Prawo do Sankcyi. — Przemowa zaczynać się będzie wyrazem: *Szanowny Senacie.*

4to.

Jeżeli Sankcyja nastąpiła, Prezes, poniżej podpisu Marszałka Seymowego zapisze te słowa „(Senat prawo niniejsze sankcyonuje),, w protokóle zaś Senatu zapisaném będzie. „Iż Senat wysłuchawszy Deputowanych Izby Poselskiéy pewną większością głośnych krések, daie Sankcyą Prawu,,

5to.

Gdyby Senat swéy Sankcyi odmówił, a Król mimo przedstawienia Senatu prawo nakazał ogłosić, w ten czas prawo to, podpisu Prezydującego i Sekretarza Senatu mieć nie będzie.

6to.

Nakoniec gdy Nayiaśniejszy Pan prawo ogłosić nakaze, wygotowanemi będą dwie expedyce Prawa; będą podpisanemi przez Króla, przez Ministra Sprawiedliwości i Ministra Sekretarza Stanu, który wielką pieczęć Stanu natychmiast wycisnie.

Jedna z takowych expedycyi będzie złożoną w Metryce Koronnéy, a druga w Archiwum Królewskiem.

7mo.

Promulgacya ułożoną będzie w tych wyrazach:

MY FREDERYK AUGUST z *Bożéy Łaski,*

Król Saski, Xiążę Warszawski etc. etc.

Wszém w obec i każdemu komu o tém wiedzieć należy, a mianowicie Obywatelom *Xięstwa Naszego Warszawskiego* wiadomo czyniemy, iż Izba Poselska stosownie do przedstawionego Jéy w Jmieniu Naszém Projektu i po wysłuchaniu Mówców Rady Stanu i Kommissyi, uchwaliła co następuje:

Artykuł etc:

Po umieszczeniu całego Prawa:

Po rozważeniu przedstawienia Senatu, zalecamy i rozkazujemy, aby takowe Prawo ztwierdzone wielką Pieczęcią Stanu było umieszczone w Dzienniku Prawa, przesłane do Sądu Appellacyynego, Sądów Kryminalnych i Trybunałów Departamentowych, tudzież do władz Administracyynych, aby te Magistratury do Archiwów swoich je wciągnęły, takowe prawa wykonywały, i ich wy-

konania pilnowały; w szczególności zalecamy
Ministrowi Naszemu Sprawiedliwości, Pra-
wo niniejsze za obowiązujące ogłosić.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

FELIX ŁUBIEŃSKI

Minist: Sprawiedliwości.

(L.S.)

L. Osiński

Sekr: Jener:

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 25
Miesiąca Marca Roku 1809.

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski etc. etc.

O Podatkach Powiatów siedmiu Bydgoskich
i dwóch Kaliskich. Chcąc okazać Oycowską
Naszą troskliwość o dobro mieszkańców Xię-
stwa Naszego Warszawskiego, i przyspieszyć

wymiar przynależnyjéj sprawiedliwości, po-
stanoiliśmy i postanawiamy:

Artykuł 1.

Stosownie do Artykułu czwartego prawa
pod tytułem: *zachowanie Podatków dawnych*,
na Seymie teźażniéjszym uchwalonego, wszy-
stkie ciężary publiczne w siedmiu powiatach
Departamentu Bydgoskiego, i dwóch Depar-
tamentu Kaliskiego, odmienne podatki od
innych Departamentów teraz opłacających,
mają być z innemi Departamentami poró-
wnane.

Artykuł 2.

Minister Nasz Skarbu, dla uskutecznienia
tego prawa, ma przedsięwziąć niezwłocznie
najstosowniejsze do tego środki, nie trzy-
mając się zamiaru czasu w prawie oznaczo-
nego, ale i owszem z pośpiechem działać w
tém będzie.

Artykuł 3.

Zeby zaś dzieło to prędzéj i doskonaley
wykonaném zosiąło, Minister Skarbu nomi-
nować będzie udziałną do tego przedmio-
tu Kommissyą, która z pomocą Rad Depar-
tamentowych i Powiatowych, zatrudni się
w powiatach Inowrocławskim, Bydgoskim,
Kamińskim, Wałeckim, Toruńskim, Cheł-
mińskim, Michałowskim oraz Pilickim i Lelo-
wskim porównaniem podatków stałych i nie-

fiałych z podatkami innych Departamentów, a to wedle przepisów, iakie iéy od Ministra Skarbu wydane będą.

Artykuł 4.

Czynność cała téy Kommissyi przez Ministra Skarbu roztrząsniona i przyięta, będzie przedstawiona Radzie Naszéy Stanu, a od téy Nam do potwierdzenia podana.

Artykuł 5.

Pokrzywdzeni przez Kommissyą czy to w wyrachowaniu zamiennego podatku, czy też w iego rozkładzie, mogą się udawać z skargami do Rady Stanu. Ale prawność ich skargi zaświadczenie Rady Powiatowéy miejscowéy słańwić będzie, inaczéy skargi przyymowane być nie powinny.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem
FELIX ŁUBIEŃSKI,
Minister Sprawiedliwości
(L.S.)
L. Osiński
Skr: Jeneral:

Minister Sekr: Stanu
STANISŁAW BREZA.
Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu
STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 25go
Miesiąca Marca Roku 1809.

FREDERYK AUGUST z Bożéy Łaski Król
Saski Xiążé Warszawski etc. etc.

Stosownie do uchwalonego prawa pod tytułem *Ofiara na Wojsko* i w celu uskutecznienia z dokładnością onegoż,

postanowiliśmy i słańwiamy.

Artykuł 1.

Minister Nasz Spraw Wewnętrznych wspólnie z Ministrem Skarbu, wyda zalecenie do Prefektów, aby ci natychmiast komunikowali Radom Departamentowym Tabelle Ofiary dziesiątego grosza. Tabelle podymnego z lufracyi Roku 1789. pochodzące, Tabelle wysiewów za rządu pruskiego sporządzone, oraz Tabelle statystyczne, produktywne i historyczne.

Artykuł 2.

Rady Departamentowe rozesła takowe Tabelle do każdego Powiatu *respectivè*, dołączwszy Informacje stosowne do użycia o-

nych, w celu uskutecznienia wspomnionego wyżey prawa i niniejszego Naszego Dekretu.

Artykuł 3.

W tym samym czasie Prefekci przez Podprefektów wezwą Obywateli, aby każdy z nich w terminie oznaczonym złożył przed Radą Powiatową *respectivè* swego Powiatu rzetelną dezygnacją obiektów z czterema punktami prawa pod tytułem Ofiara na Wojsko obiętych a podatkowi nowemu podlegać mających. Wezwą także Dziedziców dóbr przez Królów Pruskich rozdarrowanych, którzy, oprócz dezygnacji powyżey wymienionych, składać mają dowody objaśniające o ilości i naturze podatku gruntowego, przez nich opłacanego.

Artykuł 4.

Schemata takowych dezygnacji i potrzebne do nich objaśnienia ogólne Minister Nasz Spraw Wewnętrznych ułoży i Prefektom prześle, aby ci przez Podprefektów, każdemu Obywatelowi podać je mogli.

Artykuł 5.

Termin złożenia stosowney do rzeczonych Schematów dezygnacji jest w ośm dni od wręczenia zrobionego przez Prefekta wezwania.

Artykuł 6.

Każda takowa Dezygnacja podpisana być ma przez Podającego właściciela albo

iego w rządzie Dóbr zastępcy, lub przez umocowanego Plenipotenta.

Artykuł 7.

Rada Powiatowa odebrana każdą dezygnacją skonfrontuie z Tabellami dziesiątego grosza i z Tabellami w Artykule pierwszym niniejszego Dekretu wymienionemi.

Artykuł 8.

W przypadku niezgodności dezygnacji z Tabellami wspomnionemi, Rada Powiatowa wezwie podającego dezygnacją, dla przekonania go o różnicy i nakłonienia do poprawy swoihey Dezygnacji.

Artykuł 9.

W przypadku uporczywości wezwanego, Rady Powiatowe mocne będą wezwać dwóch jego sąsiadów, których zeznanie będzie dowodem dostatecznym przeciw Dezygnacji, jeżeli będzie zgodne z wspomnionemi Tabellami. Jeżeli zaś lub Ci wezwani sąsiedzi różnego między sobą będą zdania, lub zeznanie ich obojwóch będzie za dezygnacją, Rady Powiatowe mocne będą zebrać na grunt z grona swego Kommissyą.

Artykuł 10.

W przypadku gdzieby nie było Tabell dziesiątego grosza, czy to na cały Powiat, czy na niektóre w Powiecie Dominia potrze-

bnych, ani Taryff podymnego z roku 1789. Rady Departamentowe przepiszą Radom Powiatowym sposób zweryfikowania podawanych dezygnacyi, i wynalezienia obiektów po roku 1789 przybyłych, a do podatku Ofiary dziesiątego grosza należeć mających, podług czterech punktów terażniejszego prawa.

Artykuł 11.

Mocne przeto będą Rady Powiatowe w wymienionym w Artykule 10. przypadku, wezwać pomocy Podprefektów, aby ci nakazali stawienie się przed Radą Powiatową osobom iakiéykolwiek bądź Klasy, do wyjaśnienia wątpliwości potrzebnych.

Artykuł 12.

Rady Departamentowe mocne będą delegować Kommissye z Rady Powiatu iednego do drugiego dla weryfikowania roboty miejscowéy Rady Powiatu, jeżeli też Rady Departamentowe uznają tego potrzebę.

Artykuł 13.

Kiedy tak dezygnacye przez Kontrybuentów podane, skonfrontowane i zweryfikowane podług wyższych przepisów zofianą przez Rady Powiatowe, wyprowadzą z nich też Rady intratę sposobem następującym.

- a, tam gdzie będą miały Tabelle dziesiątego grosza, z nich wzór brać mają do wyrachowania Intraty tak z ziarna iako i z dochodów w gotowym groszu.
- b, gdzieby Tabell takowych nie było, stosować się będą do ościennych Powiatów w sposobie wyprowadzenia Intraty, i otaxowania Intratę składać mających Artykułów.
- c, gdyby zaś i w ościennych Powiatach Tabell Ofiary dziesiątego grosza nie było, wtedy z ilości wysiewów, w dezygnacyach przez Kontrybuentów podanych, a przez Rady Powiatowe zrektyfikowanych, rachować mają na Intratę ziarna dwa.

Cenę zaś zboża na Intratę rachowanego następującą położą:

Korzec Pszenicy złotych polskich		Dziesięć.	
—	Zyta	—	Ośm
—	Jęczmienia	—	Sześć
—	Owsa	—	Cztery
—	Tatarki	—	Sześć
—	Grochu	—	Ośm

Siana Fura parokonna złotych polskich		Sześć	
—	—	iednokonna	—
			Trzy

Kapłon groszy polski: Piętnaście
 Kura — — Dziesięć
 Geś — — Dwadzieścia cztery

Daniny z Osepów podług téż saméj ceny, Intraty zaś z propinacyi i z czynszów podług prawa 1789, roku ewaluowane być mają. Gdzie znajdują się Dobra przez Królów Pruskich rozdaruwane, tam właściciele tych Dóbr pociągani być mają, do legitymowania donacyów, a to przez oryginalne nadania albo przywileie: takowych przywilejów kopie urzędowe Ministrowi Naszemu Skarbu przesłane bez zwłoki będą.

Jeżeli by się zaś okazało, iż takowe Dobra żadnego gruntowego podatku nieopłacaia, lub płacą mniejszy jak wszystkie inne Dobra Ziemiańskie, w takowych wyprowadzenie Intraty, do ustanowienia podatku dwudziętego czwartego grosza, robione być ma wedle przepisów powyżéj w tym Artykule umieszczonych.

Artykuł 14.

Skoro Rady Powiatowe ukończą wyprowadzenie Intraty znowo wynalezionych Obiektów, i ustanowią z nich podatek podług przepisów wyżéj wzmiankowanych, mają odesłać porządne i dokładne Tabelle przez Podprefektów Prefektom; Prefekci zaś nie zwłocznie Ministrowi Skarbu, odesłać przytém do Ministra Skarbu wszystkie Tabelle

z roku

z roku 1789. i ekstrakty z dezygnacyów przez Kontrybuentów podawanych, wedle Schematu iaki im do tego przez Ministra Skarbu będzie wydany.

Artykuł 15.

Minister Skarbu odebrawszy takowe Dezygnacyjne Tabelle nowowynalezionych Obiektów, przedstawi one Naszém Radzie Stanu, która, po odciążeniu summy wynikającej z podatku ustanowionego na nowowynalezionych Obiektach od Summy 4,200,000. pod tytułem powiększenie Ofiary uchwalonej, ilość do wspomnionéj summy niedofiarczającą proporcjonalnie na Departament rozdzieli, stosownie do ogólnego podatku Ofiary w każdym Departamencie ostatecznie wypadającej i podług zasady w Artykule piątym prawa o Ofierze wyrażonéj.

Artykuł 16.

Takowy rozkład od Nas potwierdzony, Minister Nasz Spraw Wewnętrznych do Rad Departamentowych rozesła. Rady Departamentowe stosownie do zasady Artykułem piątym prawa o Ofierze obiętej, a im przez Radę Stanu wskazanej, Summę każdą na Departament przypadającą na powiaty rozłożą. Rady zaś Powiatowe summę każdą na Powiat przypadającą na téj saméj zasadzie, na Kontrybuentów wszystkich, tak dawną

77260

2

Ofiarę, jako i z nowo-wynalezionych Obiektów płacących, tenże rozkład dopełnią.

Artykuł 17.

Tabellę podatku z nowo-przybyłych Obiektów pod Artykułem czternastym niniejszego Dekretu wspomniane, Minister Skarbowy w Etat dochodów Skarbowych zaciągnie.

Artykuł 18.

Względem zaś rozkładu tymczasowego Summy 4,200,000. w Artykule pierwszym prawa ten podatek stanowiącego, wymienioné, wykonanie tego prawa, stosownie do szóstego Artykułu tegoż prawa, władzom, do których co należy, zalecamy.

Artykuł 19.

Termina opłaty tego podatku oznaczają się w Czerwcu i Grudniu.

Artykuł 20.

Warujemy, iż Członki Rad Powiatowych odpowiedzialnemi będą każdy z własnego majątku, tak za niedopełnienie przepisów względem wyszukiwania nowych Obiektów danych, jako też za pregrawaczą Kontrybenta z uchybienia terażniejszych przepisów pochodzić mogącą.

Artykuł 21.

Wykonanie niniejszój Ustawy i wydanie potrzebnych w téj mierze Instrukcyi Mini-

strom Naszym Spraw Wewnętrznych, i Skarbu wczém do którego należy, polecamy.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIŃSKI,

Minister Sprawiedliwości.

(L.S.)

L. Osiński

Sekret: *Jeneralny.*

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 25go
Miesiąca Marca Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST z Bożój Łaski, Król

Saski, Xiążę Warszawski etc. etc.

W celu dopełnienia Prawa podatku patentowego na dniu 24. Marca roku bieżącego, zapadłego, za wniesieniem Naszego Mini-

fira Skarbu, i po wysłuchaniu Naszój Rady Stanu.

postanowiliśmy i stanowimy co następuje.

Artykuł 1.

Minister Nasz Skarbu roześle do Prefektów prawo względem podatku patentowego, Taryfę do niego przyłączoną z zaleceniem, aby ci nakazali Prezydentom z Radami Muncypalnemi, Burmistrzom z Radami mieyskiemi po Miasłach, a Pod-Prefektom z Radami Powiatowemi po wsiach sporządzenie Regestrów szczególnych wszystkich osób Podatkowi temu ulegających, i otaxowanie każdój z nich wedle pomienionój Taryfey.

Artykuł 2.

Regestra takowe przez Podprefektów zaświadczone, a przez Prefektów zatwierdzone na dwa exemplarze przepisane będą z których jeden przesłany będzie przez Prefekta Ministrowi Skarbu, a drugi złożony w kassie Departamentowój.

Artykuł 3.

Minister Skarbu odebrawszy pomienione Regestra prześle każdój kassie Departamentowój potrzebną ilość patentów.

Artykuł 4.

Kassa Departamentowa wyciągnawszy z Regestru ogólnego sobie przez Prefekta oddanego Regestra szczególne każdego Powiatu prześle je każdój kassie powiatowój w raz z potrzebną liczbą patentów.

Artykuł 5.

Kassy Powiatowe wydawać będą Patenta każdemu mającemu do nich Prawo za opłatą tacy w Regestrze wyżej wspomnionym wedle Taryfey oznaczonej, zapisując w tymże Regestrze datę zapłaty i wydania patentu, co także i na Patencie ma być wyrażono.

Artykuł 6.

Patenta wydawane będą na papierze siępłowanym, stosownie do praw i urzędzeń, względem papieru siępłowanego. Żadne zaś inne od expedycji patentu nie będą pobierane opłaty.

Artykuł 7.

Każdy w Regestrze powyższym nieumieszczony a chcący zyskać patent, wprzód, go dostać nie może, do póki w kassie powiatowój niezłoży zaświadczenia Woyta, Burmistrza, Prezydenta lub Podprefekta potwierdzonego przez Prefekta, w którym oznaczona będzie ilość od Patentu przypadająca. Kopia urzędowa wspomnionego zaświad-

czenia przesłaną będzie przez Prefekta Ministrowi Skarbu i kassie Departamentowéy. Kassy Departamentowé prześlą podobnież kopią takowych zaświadczeń kassie Powiatowéy, która w ten czas dopiero Patent żądajacemu wydać będzie mogła, kiedy zaświadczenie, które on złoży zgadzać się zupełnie będzie z tém, które kassie Powiatowéy przez kassę Departamentową było przesłane.

Artykuł 8.

Przepisy poprzedzającego Artykułu stosować się równie mają i do osób żądających, w ciągu roku wyższego patentu od tego, który im był już wydany. W tym przypadku iednak przy wydawaniu nowego Patentu, ma bydź im potrącone to, co już od dawnego były zapłaciły.

Artykuł 9.

Gdyby kto zgubił swój Patent, może zyskać powtórny jego expedycyą, za zaświadczeniem Zwierzchności miejscowéy i zaręczeniem Osób Kaucyą dostateczną ofiarujących, któreby w przypadku iakiego oszukaństwa, za wszelkie stąd dla Skarbu szkody odpowiadały. Od takowéy powtórny Expedycyi nie może bydź inna pobierana opłata, iak tylko za Papier Steplowany.

Artykuł 10.

Ktokolwiekby używał cudzego Patenta lub niższéy ceny niżby mu płacić należało, zapłaci dziesięć razy tyle, wieleby mu podług Taryfły przypadało.

Artykuł 11.

Regesira Osób Podatkowi Patentowemu ulegających co rok odnawiane będą dla zapisania w nich odmian, któreby w ciągu roku zayść mogły.

Artykuł 12.

Każdy Artysta, handlujący, Professyonista, rzemieślnik, fabrykant, podatkowi Patentowanemu ulegający, winien będzie okazać w każdym czasie, ikoro o to zarekwirowanym zostanie, Patent swój Zwierzchności miejscowéy administracyjnéy, skarbowéy lub policyjnéy.

Artykuł 13.

Opłacie Podatku Patentowego ci tylko podlegać mają, którzy sami na własny zysk iakie kunszta, handel, professyą i rzemiosło sprawują lub fabrykę utrzymują. Czeladnicy zaś chłopcy i pomocnicy, są od niego wyłączeni.

Artykuł 14.

Patenta jednak jednę tylko osobie służyć będą mogły; a zatem jeżeli do jakiego kunsztu, handlu, professyi, Rzemioła, lub fabryki, kilka osób na wspólny zysk należeć będzie, każda z nich osobnym patentem opatrzona być musi.

Artykuł 15.

Każdy kilka oddzielnych kunsztów, handlów, professyów i rzemieł sprawujący, lub Fabryk utrzymujący, tyleż osobnych patentów mieć powinien.

Artykuł 16.

Zona któregożkolwiek bądź z kontrybuentów, osobny kunszt, handel, professyą i rzemiełło sprawująca, lub fabrykę prowadząca, osobnym patentem, stosownie do klasy do której należeć będzie, powinna być opatrzona.

Artykuł 17.

Wszelkie zażarżenia względem przeciążeń, w klasyfikacyi do podatku Patentowego tym sposobem będą załatwiane iak względem innych Podatków stałych.

Artykuł 18.

Wykonanie niniejszhey Woli Naszhey i wydanie stosownych Instrukcyi Ministrom Na-

szym w czém do którego należy polecamy.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIENSKI.

Minister Sprawiedliwości

(L.S.)

L. Osiniński

Sekret: Generalny

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekre: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 25.
Miesiąca Marca Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski etc: etc:

W skutku prawa pod dniem 24. Marca roku bieżącego Tytuł *Pobór osobisty na kosztą fortyfikacyi* w summie dwa miliony trzykroć sto tysięcy.

Na przełożenie Naszego Ministra Skarbu, po wysłuchaniu Naszhey Rady Stanu postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Pobór osobisty rozłożony będzie na Departamenta, w stosunku ich ludności ogólnie wziętý; a zatem:

Departament	Warszawa	inni	Łudności
—	Poznański	—	407,681.
—	Kaliski	—	438,551.
—	Łódzki	—	246,665.
—	Bydgoski	—	286,840.
—	Konżyński	—	332,255.
<hr/>			
Summa	Łudności	2,039,559.	—
<hr/>			
Summa	Łudności	2,500,000.	złotych.

Artykuł 2.

W podobnymże stosunku Rady Departamentowe, rozłożywszy powyższe Summy na Powiaty swych Departamentów, Tabelle rozkładu przesła natychmiast Naszemu Ministrowi Skarbu.

Artykuł 3.

Rady Powiatowe rozłożą Summy każdemu Powiatowi oznaczone na wsie i miasta w miarę szczególný każdego miejsca łudności, po złotemu rachując na każdą głowę; co zaś niedostawać będzie do oznaczoney na Powiat summy, rozłożą na miasta swego Powiatu, w miarę każdego *respectivè* łudności, i Tabelę rozkładu przez Podprefekta wizowaną, przesła Prefektowi Departamentu.

Artykuł 4.

Co się zaś tycze szczególnego rozkładu na osoby, podziela każdego miejsca łudność na Klasy, których więcéy nad dziesięć być nie powinno.

Do pierwszý Klasy należą wyłączeni, iako to;

- Woyskowi niższéy rangi w aktualnéy służbie będący, którzy nie mają oddzielnych od stanu swego dochodów.
- Klasztory Mendicantium i Szare Siostry.

- c) Ubodzy w Szpitalach chorobą złożeni, lub w Więzieniu osadzeni, Kaleki i Starcy oboiędzy płci, sposobu do życia nie mający.
- d) Kobiety zameżne, które przy mężu mieszkając, nierządzą majątkiem i oddzielną nie mają professyę.
- e) Małoletni, którzy pod władzą Rodziców lub Opiekunów zostając, nie mają oddzielnego stanu, ani dochodów własnych.

Do 2giéj Klasy, z opłatą jednego Złotego od głowy;

należą Włościanie piesze powinności odbywający, Czeladź ich, Ludzie luźni tak w Miastach iako i Wsiach z wyrobku żyjący &c.

Do 3ciéj z opłatą dwóch Złotych od głowy;

Włościanie sprzężayni, Parobcy, Czeladź Dworska, Rzemieślnicy we Wsiach i małych Miasteczkach, Szynkarze, Karczmarze, Czeladź Rzemieślników w większych Miastach &c.

Do 4téj z opłatą czterech Złotych od głowy;

Okupnicy, Włościanie na Włóce Chełmińskiéj osadzeni, Właściciele cząstek Szlacheckich bez osady, służący wyższych Klass, Officyaliści Dworscy, Arędarze, Młynarze, Korcarze, Rzemieślnicy, i Handlarze większych Miasteczek &c.

Do 5téj z opłatą sześciu Złotych od głowy;

Plebani, Wikaryusze, Właściciele Ziemiańscy z osadą, Pofthaltery, Ekonomowie, Dzierżawcy pojedynczych folwarków, Rzemieślnicy Handlarze w Miastach niższej Klasy, Officyaliści Publiczni 600 Złotych pensyi rocznéj mający &c.

Do 6stéj z opłatą dziesięciu Złotych od głowy;

Właściciele gruntowi, pięć lub więcej osady mający, Dzierżawcy i Ekonomowie dwóch folwarków, Officyaliści Woyskowi i Cywilni, Tysiąc dwieście Złotych pensyi rocznéj mający, Kupcy mnieysi i Mieszkańcy mieyscy, w miarę pożytków, iako z Miasta mieć mogą, &c.

Do 7méj z opłatą dwudziestu Złotych od głowy;

Właściciele folwarków i wsiów dziesięć osady mających, Kommissarze kilka Wiosek pod rządem mający, Dzierżawcy kilku wiosek, Opaci, Prałaci i Kanonicy, Urzędnicy Cywilni i Woyskowi trzy tysiące Złotych pensyi mający, Właściciele Domów muryowanych, Kupcy, Handlarze znaczniejsi &c.

Do 8méj z opłatą trzydziestu Złotych od głowy;

Właściciele dwóch wiosek, Dzierżawcy i Kommissarze Kluczów, Komornicy w Mia-

stach tysięcy Złotych Komornego opłacający, Urzędnicy Cywilni i Wojskowi pięć tysięcy Złotych pensyi roczney mający &c.

Do *głoty* z opłatą czterdziestu Złotych od głowy;

Właściciele kilku wiosek, Naddzierżawcy, Komornicy tysięcy pięć set Złotych komornego opłacający, Kupcy, Urzędnicy Wojskowi i Cywilni, ośm tysięcy Złotych pensyi biorący, Doktorzy, Aptekarze w większych Miastach, &c.

Do *rotety* z opłatą pięćdziesiąt Złotych od głowy;

Naymajątniejsi Właściciele, Kupcy znaczni, Kapitałiści, Adwokaci, Notaryusze Publiczni w wielkich Miastach, Urzędnicy dziesięć tysięcy Złotych pensyi biorący, Ci którzy Karetą własną lub najętą na miesiące w Mieście jeżdżą, &c.

Liczba Klass może być podług okoliczności zmniejszona do pięciu lub sześciu, tak iednak, aby osoby do piérwzych czterech Klass podług powyższego wyszczególnienia należące, do wyższej nad przepis opłaty pociąganemi nie były.

Artykuł 5.

Repartycya na Osoby tak w Miastach, iako i Wsiach, miejscowym Zwierzchnościom, to jest: Radom Muncypalnym i Miejskim w Miastach, a Woytom i Radom Wiey-

skim po Wsiach powierzona będzie, i zaczynać się ma od nayniższych Klass, rozkładając *progressive* na wyższe Klassy, to co do uzupełnienia żądanej Summy niedostać będzie; Prezydenci, Burmistrze i Wóyci odpowiedzialnemi są za całość i termin wypłaty oznaczonego Podatku, a na ich żądanie natychmiast exekucya na opornych zesłana być powinna.

Artykuł 6.

Repartycye szczegółowe przez Pod-Prefekta wizowane, a przez Radę Powiatową zatwierdzone, każdemu Kontrybuentowi do przeyrzenia pozwolone będą.

Artykuł 7.

Prefekci i Pod-Prefekci dostarczywszy Radom Departamentowym i Powiatowym, potrzebne do Repartycyi Materyały, iako to ludność ogólną każdego *respectivè* Powiatu, tudzież szczególną Miast i Wsi w tymże Powiecie sytuowanych, przefrzegać będą, aby repartycya dopełnioną była wedle powyższych zasad, i wydadz się mianych przez Naszego Ministra Skarbu osobnych Instrukcyi.

Artykuł 8.

Każdy mieszkaniec tam będzie *Klasyfikowanym*, gdzie jest w *Xięgę Obywatelską*

wpisany, lub naywięcý zamieszkały; posiadający w kilku mieyscach majątek, lub handel, w każdym z mieysc takowych, złożyć powinien zaświadczenie urzędowe mieysca tego, gdzie iest podanym do Klasyfikacyi; inaczeý w każdym mieyscu *ex re possessy* handlu lub zamieszkania do opłaty podatku pociągnionym bydź może.

Artykuł 9.

Ktokolwiekby się mniemał bydź uciążonym przez Repartycę, może skargę swą zanieść do Rady Prefekturalnéy, dowodząc, iż pomimo czynionych w téy mierze przełożeń do Rady Mieyscowéy, nad możność swą w porównaniu z jnnemi Kontrybuentami, (których wymieni), był Klasyfikowanym.

Artykuł 10.

Jeżeli skarga dostatecznie udowodnioną będzie, Rada Prefekturalna, Klasyfikacyą sprostowawszy, zwrocić naddatek nakáže przez tych, którzy w Klasyfikacyi faworyzowani zostali, i okoliczność tę poda do Gazet z wymianieniem Rady Mieyscowéy, którýby Klasyfikacya tym sposobem poprawioną była.

Artykuł 11.

W następującym roku uczyniony będzie nowy rozkład dla sprostowania omyłek, lub odmian iakieby się wydarzyć mogły.

Arty-

Artykuł 12.

Ministrom Naszym Spraw Wewnętrznych i Skarbu poruczamy wykonanie niniejszý Uchwały, oraz przepisanie potrzebnych w téy mierze instrukcyi.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem

FELIX ŁUBIŃSKI,

Minister Sprawiedliwości.

Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

(L. S.)

Ludwik Osiński,

Sekretarz Jeneralny.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.
W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 25go
Miesiąca Marca Roku 1809.*

**FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.**

W skutku uskutecznienia Prawa na dniu 24tym Marca roku bieżącego zapadłego, stanowiącego podatek na Mieszkańców Xięstwa Warszawskiego wyznania Starozakonnego i wysłuchawszy zdania Naszey Rady Stanu,

Postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1.

Wybieranie Podatków od Mięsa Koszernego przez Publiczną Licytacją ma być wypuszczone.

Artykuł 2.

Do Licytacji przypuszczonemi tylko będą mają Osoby pewne i będące w stanie złożenia przyzwoitey Kaucyi, gdyby ta od Niech żądana była.

Artykuł 3.

Dzierżawca przypadająca na każdy Miesiąc Summę tego Podatku stosownie do Licytacji, *anticipative* do Kass Publicznych zapłacić winien.

Artykuł 4.

Wszelka pomoc wybierania Podatku od Mięsa Koszernego, Dzierżawcy ma być dodana.

Artykuł 5.

Gdyby przypadek się zdarzył, że w którym Departamencie, Powiecie, Muncypalności i Mieście nikt Podatku tego w Dzierżawę wzięść nie chciał, lub przy Licytacji nieofiarował tyle, ile podług wyrachowaney Konsumpcyi przynosić powinien, natenczas familie Żydowskie, w takowym Departamencie, Powiecie, Muncypalności i Mieście zamieszkałe w proporcji ludności i powyżey wspomnioney wyrachowaney Konsumpcyi złożyć go winne będą.

Artykuł 6.

Władze Departamentowe, Powiatowe, Muncypalne, i Mieykie, doglądać tego będą, aby żadna Familia wyznania Starozakonnego, z miéysca do miéysca nieprzeprowadziła się i na nowo od siebie obranym miéyscu zamieszkania, przyiętą nie była, kiedy

z opłaty podatku z Mięsa Koszernego, dostatecznych nie jest w stanie złożyć dowodów.

Uskutecznienie téy Naszéy Woli Ministrowi Skarbu zalecamy.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla

Zgodno z *Originalem* Minister Sekr: Stanu,

FELIX ŁUBIŃSKI, STANISŁAW BERZA.

Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z *Oryginałem*

(L. S.) Minister Sekr: Stanu,

Ludwik Osiniński, STANISŁAW BERZA.

Sekretarz Jeneralny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 25go
Miesiąca Marca Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożéy Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

W celu uskutecznienia Prawa pod tytułem: *Podwyższenie Podymnego*, postanowiliśmy i stanowiliśmy, co następuje:

Artykuł 1.

Dawne Taryfły dymów tak miejskich iako i wiejskich, mają być zweryfikowane.

Artykuł 2.

Do takowéy weryfikacyi użyte będą Kommissye szczególne, do których Osoby, Minister Nasz Skarbu wyznaczy i przepisy postępowania dla tych Kommissyów wyda.

Artykuł 3.

Prefekci, Pod-Prefekci, Burmistrze, Wóyci Członki Rad Muncypalnych, mają być w pomocy rzeczonym Kommissyom, w czémby iéy żądać mogły do uskutecznienia dzieła sobie poruczonego.

Artykuł 4.

Z nowéy lustracyi dymów, ułożone Taryfły podług schematów, wydanych przez Ministra Skarbu, w stosunku do Prawa o podwyższeniu podymnego; po za twierdzeniu przez tegoż Ministra, rozesełane będą do Kass Skarbowych, Powiatowych, dla obwieszczenia o nich Kontrybuentów i pobierania podług nich opłaty.

Artykuł 5.

Ktoby się czuł nową taryfłą przeciążonym nad wspomniane Prawo, uzalić się mo-

że nad Kommissyą przez Radę Powiatową do Ministra Skarbu, który mu sprawiedliwość wymierzy, to jednak dozwolone użalenie się nie ma wstrzymywać na terminach opłaty w nowéy taryffie wyrachowanéy, lecz za uznaném od Ministra Skarbu przeciążeniem, taryffa poprawioną i naddatek jakiby już był zapłacony, potrąconym będzie w racie następnéy.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia Naszemu Ministrowi Skarbu, zalecamy.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(S. L.) *przez Króla*

Zgodno z Oryginałem *Minister Sekr: Stanu,*
 FELIX ŁUBIŃSKI, *STANISŁAW BREZA,*
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem

(L. S.) *Minister Sekr: Stanu,*
 Ludwik Osiński, *STANISŁAW BREZA.*
 Sekretarz Jeneralny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 22go
 Miesiąca Sierpnia Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożéy Łaski
 Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Przychylając się do przełożonéy Nam przez Ministra Sprawiedliwości, Xięstwa Naszego Warszawskiego, próśby Pana Steynerta, Prezesa Sądu Kryminalnego, Departamentów Płockiego i Bydgoskiego, pragnącego, dla podeszłego wieku, bydz uwolnionym od Swe-go Urzędu; pomienionego Pana Steynerta od rzeczonego Urzędu Prezesa, uwalniamy i mianuiemy na Jego miejsce: Prezesem Sądu Kryminalnego Departamentów Płockiego i Bydgoskiego, Ur: Rembowskiego, dotąd Konsyljarza Ministerii Sprawiedliwości.

Minister Sprawiedliwości, wyżéy mianowanego, dla którego i óżniéy nominacyą szczególną wydadź rozkażemý, na wskazany sobie Urząd wezwie.

Dopełnienie niniejszćy Naszćy Woli, i umieszczenie ićy w Dzienniku Praw Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszćego Warszawskiego, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem	Minister Sekret. Stanu,
FELIX ŁUBIEŃSKI,	STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.	Zgodno z Oryginałem
(L. S.)	Minister Sekr. Stanu,
Ludwik Osiniński.	STANISŁAW BREZA,
Sekretarz Jeneralny.	

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 22go
Miesiąca Sierpnia Roku 1809.

FREDERYK AUGUST, z Bożćy Łaski
Król Saski, Xięże Warszawski &c. &c.

Po dobrowolnćm i urzędownćm złożeniu przez Pana Machnickiego Urzędu Sędziego

Trybunału Cywilnego Departamentu Łomżyńskiego, mianujemy przy rzeczonym Trybunale, na miejsce Pana Machnickiego, Sędzią, Pana Trzeszczkowskiego, dotąd Assessora; na miejsce Pana Trzeszczkowskiego, Assessorem Pana Zaborowskiego, dotąd Podpisarza; na miejsce zaś tego, Podpisarzem, Pana Mirskiego, dotąd Sekretarza przy tymże Trybunale.

Minister Sprawiedliwości, wyżćy mianowanych; dla których późnićy nominacye szczególne wydadź rozkazemy, do sprawowania wskazanych sobie urzędów, wezwie.

Dopełnienie niniejszćy Naszćy Woli, i umieszczenie ićy w Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszćego Warszawskiego, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem	Minister Sekretarz Stanu,
FELIX ŁUBIEŃSKI	STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.	Zgodno z Oryginałem.
(L. S.)	Minister Sekretarz Stanu
Ludwik Osiniński,	STANISŁAW BREZA.
Sekretarz Jeneralny.	

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 22go
Miesiąca Sierpnia Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Po uwolnieniu Ur: Jonemana od urzędu Sędzięgo Trybunału Cywilnego Departamentu Poznańskiego, mianujemy na Jego miejsce, Sędzią rzeczonoego Trybunału:

Urodzonego Bórakowskiego dotąd Assesora Trybunału Cywilnego Departamentu Warszawskiego.

Wyżey mianowany, dla którego późnięý nominacyą szczególną wydadź rozkażemy, na wskazany sobie urząd wezwany bydź ma.

Dopełnienie ninieyszey Naszey woli i amieszczenie iey w Dzienniku Praw, Mini-

nistrowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskiego, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem	Minister Sekr: Stanu
FELIX LUBIŃSKI,	STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.	Zgodno z Oryginałem
(L. S.)	Minister Sekr: Stanu,
L. Osiński,	STANISŁAW BREZA.
Sekretarz Generalny.	

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 29go
Miesiąca Grudnia Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Gdy podług rapportu Ministra Sprawiedliwości pod dniem 2gim Miesiąca terażnięszego, Ur: Majewski, dotąd Assessor przy

Sądzie Kryminalnym Departamentów Warszawskiego i Łomżyńskiego swój Urząd złożył; mianujemy na Jego miejsce Assessor-em przy pomienionym Sądzie Kryminalnym Departamentów Warszawskiego i Łomżyńskiego, Ur: Stanisława Perkowskiego.

Wyżey mianowany, dla którego późniéy Nominacją szczególną wydadź rozkażemy, do sprawowania wskazanego sobie Urzędu wezwany bydź ma.

Dopełnienie niniejszey Naszey woli, i umieszczenie iéy w Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Neszego Warszawskiego, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem Minister Sekret: Stanu,
FELIX ŁUBIŃSKI, STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości. Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu,

(L. S.)
Ludwik Osiński,
Sekretarz Jeneralny.
'STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 29go
Miesiąca Sierpnia Roku 1809.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xięże Warszawski, &c. &c.

Officialiści przy Sądach do wręczenia zapozwów i uskutecznienia exekucyi wyroków Sądowych ustanowieni, w procedurze Francuzkiéy *huissiers*, a w Etacie pensyów przez Nas dla Urzędników i Officialistów Xięstwa Naszego Warszawskiego ustanowionym, Woznemi nazwani, stanowimy:

iz w Xięstwie Naszém Warszawskiém nazwisko *Burgrabiów* nosić mają.

Uskutecznienie téy Naszey Woli, w czém należeć będzie, i iéy umieszczenie w Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskiego, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu,
FELIX ŁUBIŃSKI, STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości. Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu,
STANISŁAW BREZA.

L. S.)
Ludwik Osiński,
Sekretarz Jeneralny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 29go
Miesiąca Sierpnia Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

WUZUPEŁNIENIU Dekretu Naszego pod dniem 13tym Maja Roku przeszłego, zawierającego ustanowienie Kommissyi Centralney w Xięstwie Naszém Warszawskiem, i Nominacyą Osób na ięy skład; mianujemy na Kommissarzy rzeczoney Kommissyi z Miasta Poznania Pana Andrzeja Bałkowskiego, Torunia, Pana Dieftla, bywszego Burmistrza, na miejsce Pana Steinerta, mianowanego przez Nas do rzeczoney Kommissyi powyżey wspomnionym Dekretem 13go Maja roku przeszłego, lecz który, podług przełożenia Ministra Spraw Wewnętrznych, Nam przez Radę Stanu, pod dniem 10tym Sierpnia roku przeszłego uczynionego, wskazanych sobie Obowiązków podjąć się nie mógł.

Dopełnienie niniejszey Naszey Woli, w czém należy, Ministrowi Spraw Wewnętrz-

nych, ięy zaś umieszczenie w Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskiego, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST,

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu,
FELIX LUBIEŃSKI, STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.

(L.S.) Zgodno z Oryginałem
Ludwik Osiński, Minister Sekr: Stanu,
Sekretarz Jeneralny. STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 4go
Miesiąca Września Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Zważywszy na przełożenie Naszey Rady Stanu, iż potrzeba rozłożenia uchwalonych na zeszlém posiedzeniu Seymowém podatków, również iak innych składek przez De-

partamenta na obronę Kraju przeznaczonych, daie powód zbierania się Rad Departamentowych, Powiatowych i Muncypalnych, a pragnąc tymże dokładne i iednostajne postępowania wskazać prawidła, fiosiując się oraz do Dekretów Naszych, ogólną organizacją Rad stanowiących;

postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1.

Rada Departamentowa, stosownie do Dekretu Naszego datowanego dnia 7go Lutego roku bieżącego w §. 33cim i 35tym czyni rozkład na Powiaty wszelkich ciężarów publicznych z Uchwały Seymowej pochodzących, tak tych, które do Skarbu Publicznego wpływać mają, iako też i składek na potrzeby Departamentu przeznaczyc się mających, niemniéy i ofiar nadzwyczajnych, do których ufianowienia, Rząd w niemiejszym przypadku gwałtownéy Kraiu obrony, Departamenta upoważnił.

Artykuł 2.

Do uczynienia niemiejszego na Powiaty rozkładu, przedsiębierze Rada Departamentowa, tam, gdzie nie będzie miała wskazanych przez Rząd zasad, stałe na Departament prawidła, podług których, ilość z rozkładu na każdy w szczególności Powiat przypadająca, udeterminuje.

Artykuł 3.

Artykuł 3.

Tak udeterminowaną ilość, obwieszcza Rada Departamentowa każdéy *respectivé* Powiatowéy Radzie, donosząc iéy oraz, iakich się w rozkładzie na Powiaty trzymała prawideł, i całkowity rozkład na wszystkie Powiaty każdéy Radzie Powiatowéy komunikując.

Artykuł 4.

Rada Powiatowa, stosownie do §. 58 tegoż Dekretu, przyfępuje do rozłożenia tych ciężarów publicznych na Powiat nałożonych, pomiędzy Miasta i Wsie, oznaczając osóbnó ilość wypadającą na własności dworskie, osóbnó na Plebańskie, osóbnó na Gromady.

Artykuł 5.

Rada Powiatowa, po przéyrrzeniu ogólnych prawideł przez Radę Departamentową, do uczynienia rozkładu na Powiaty przyiętych, stanowi szczególne, podług których, stosownie do wżwyż wzmiankowanego §. 58. rzczonego Dekretu, przystępuje do rozpiśania rozkładu częścią na Gminy, częścią na *Individua*, Dziedziców i Plebanów.

Artykuł 6.

Tak udeterminowaną ilość na Gminę każdą w szczególności przypadającą, obwieszcza Rada Powiatowa Radom Muncypal-

nym, Miéyskim i Wiéyskim, donosząc im oraz, iakich się w rozkładzie na Gminy trzymała prawideł.

Artykuł 7.

Rady Municypalne, Miéyskie i Wiéyskie, stosownie do paragrafu 11go Dekretu datowanego dnia 10go Lutego i §. 15go Dekretu datowanego dnia 23go Lutego roku bieżącego, odebrawszy od Rady Powiatowéy udeterminowaną ilość ciężaru na Gminę przypadającego, po przéyżeniu prawideł, których się Rada Powiatowa trzymała do uczynienia rozkładu na Gminy, udeterminie szczególne, podług których, rozkład na Obywatelów uczynionym bydz ma.

Artykuł 8.

Rady Powiatowe, rozkład na Gminy i *Individa*, Dziedziców i Plebanów, Rady Municypalne, Miéyskie i Wiéyskie, rozkład na szczególnych Kontrybuentów, na drzwiach posiedzeń swoich dla publiczney wiadomości wywieszają.

Artykuł 9.

Wykonanie Uchwał Rad Departamentowych, Powiatowych, Municypalnych, Miéyskich i Wiéyskich, oraz Administracya funduszów przez nie wskazanych, należy iedynie do Urzędów *respectivé* Administracyjnych.

Artykuł 10.

Władze Administracyjne w przypadku składek w §. 1wszym obiętych, winne są, stosownie do Dekretu datowanego dnia 7go Lutego roku bieżącego, zdawać rachunki przed Radami, z szafunku wyznaczonych funduszów.

Artykuł 11.

Każdy w szczególności Kontrybuent, Gmina, lub nakoniec Powiat, podaie przełożenia swoje względem ulżenia sobie w nastąpić mającym rozkładzie, do swoiéy *respectivé* Rady Wiéyskiéy, Miéyskiéy, Municypalnéy, Powiatowéy, lub Departamentowéy.

Artykuł 12.

W przypadku pregrawacyi czyli przeciążenia Kontrybuenta lub Gminy, przez Radę Wiéyską, Miéyską, Municypalną lub Powiatową, udaie się pokrzywdzony do Rady Spornéy Prefekturalnéy po roztrzygniение; Wszelako takowe udanie się, nieuwalnia Skarżącego od opłaty ilości nakazanéy w terminie należytym.

Artykuł 13.

Rada Sporna uznawszy przeciążenie, różnicę ztąd wynikłą, oznaymuie Radzie *respectivé* Powiatowéy, Municypalnéy, Miéyskiéy lub Wiéyskiéy, która ilość z tego źródła

dła wyrachowaną, na Gminy lub szczególnych Kontrybuentów, w równy proporcji rozłoży, i z téy nowéy składki przeciążonego wynagrodzi.

Artykuł 14.

W przypadku zaś przeciążenia Powiatu przez Radę Departamentową, Rada Prefekturalna, na przełożenie Powiatu, wszedłszy w rozpoznanie rzeczy, informacją swoją wraz z opinią przesyła do decyzji Rady Stanu.

Artykuł 15.

W przypadku klęski iakiéy, czy to przeogień, gradobicie lub wylew wody, na Gminę iaką lub szczególnego Kontrybuenta, puczynionym już rozkładzie przez Rady, przypadléy, mają się żądający allewiacyi, do Rady Prefekturalnéy udawać.

Artykuł 16.

Rada Prefekturalna, po dokładném przekonaniu się o słuszności przyczyn żądających Allewiacyi, uznawszy potrzebę całkowite lub w części, przyznanie w téy mierze swoje żądającemu wydaie. Otrzymujący taki w podatkach stałych, ma się udać po wynagrodzenie do Władz Administracyinych. W przypadku zaś Allewiacyi z dobrowolnych składek, udaie się do Rady Powiatowéy, Municypalnéy, Miéyskiéy lub Wiéyskiéy, któr

ubyłą ilość, na innych Kontrybuentów w równy proporcji rozłożą.

Artykuł 17.

Dopóki Rady Miéyskie i Wiéyskie w czynność wprowadzone nie będą, miéysce pierwszych Burmistrze, drugich Wóyci zastąpią pod własną odpowiedzialnością w Radach Spornych w przypadku przeciążenia.

Artykuł 18.

Kommunikacye i przesyłania wszelkie Uchwał i Repartycy między Radami, dział się mają *respectivé* przez Prefektów, Pod-Prefektów, Prezydentów Municypalnych, Burmistrzów i Wóytów.

Dopełnienie niniejszego Naszego Dekretu, Ministrowi Spraw Wewnętrznych, umieszczenie zaś iego w Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskiego, zelecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

FELIX ŁUBIENSKI

Minist: Sprawiedliwości.

(L.S.)

L. Osieński

Sekr. Jener:

Minister Sekr. Stanu,

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr. Stanu,

STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 5go
Miesiąca Września Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Na przedstawienia Ministra Sprawiedliwości pod dniem 13tym i 28ym Sierpnia roku bieżącego, przeznaczamy Ur: Bórakowskiego, mianowanego przez Nas pod dniem 22gim tegoż Miesiąca, Sędzią Trybunału Cywilnego Departamentu Poznańskiego, na równy stopień do Trybunału Cywilnego Departamentu Warszawskiego, a to, miejsce Urodzonego Wężyka, którego na podaną Nam bezpośrednio prośbę pod dniem 10ym Sierpnia roku terażniejszego, od Urzędu Sędziego, przy tymże Trybunale przez Niego dotąd posiadanego, uwolniliśmy i uwalniamy.

W miejsce Urodzonego Bórakowskiego, mianujemy Sędzią do Trybunału Cywilnego Departamentu Poznańskiego, Pana Fiszera dotąd Podśędka Wschowskiego; niemniéy mianujemy, po postąpieniu Urodzonego Bó-

rakowskiego na Sędziego, Assessorem przy Trybunale Cywilnym Departamentu Warszawskiego, Pana Tarczewskiego.

Wyżey mianowani, dla których późniéy Nominacye szczególne wydadź rozkażemy, na wskazane Urzędy wezwani i installowani bydź mają.

Dopełnienie niniejszey Woli Naszey, i umieszczenie iéy w Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskiego, zalecamy.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) *przez Króla.*

Zgodno z Oryginałem

FELIX ŁUBIENSKI,

Minister Sprawiedliwości

(L.S.)

L. Osiński

Sekret: Feneralny.

Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekre: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.
w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 5go Miesiąca Września Roku 1809.

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Na przedstawienie Ministów Naszych Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,

Postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Sąd Kryminalny zasiadający dotąd w Toruniu ma być przeniesiony z Torunia do Płocka.

Artykuł 2.

Względnie Sądownictwa Kryminalnego mają być połączone Departamenta:

Warszawski z Kaliskim,

Poznański z Bydgoskim,

Płocki z Łomżyńskim.

Wykonanie niniejszego urzędzenia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma,

Ministrom Naszym Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem Minister Sekretarz Stanu,
FELIX ŁUBIEŃSKI STANISŁAW BREZA

Minister Sprawiedliwości, Zgodno z Oryginałem
(L.S.) Minister Sekret: Stanu,

Lud: Osiński STANISŁAW BREZA.
Sekr: Jeneralny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 6go
Miesiąca Września Roku 1809.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski etc. etc.

Gdy podług przełożenia Ministra Sprawie-
dliwości pod dniem 14tym Miesiąca prze-
szłego, z pomiędzy mianowanych na Sędziów
Pokoju Dekretém Naszym pod dniem 5tym
Lipca roku 1809.

Urodzony Kurowski do Powiatu Szrem-
skiego.

Jozef Czachorski do Powiatu Obornickie-
go, dla słabości zdrowia o uwolnienie od
wskazanych sobie Urzędów upraszaia;

A Xiądz Smardzewki nominowany do Po-
wiatu Pułtuskiego z tego zszedł świata, przy-
chylaiąc się do prosby dwóch pierwszych,
na ich miejsce Sędziami Pokoju:

Do Powiatu Szremskiego, Urodzonego
Bojanowskiego z Ostrowicza.

Do Powiatu Obornickiego, Urodzonego
Antoniego Morawskiego z Gośliny Murowa-
néy.

Do Powiatu zaś Pułtuskiego, na miejsce
Xiędza Smardzewskiego, Urodzonego Stani-
sława Jakackiego, na powyższy Urząd Sę-
dziejów Pokoju, przez Seymiki obranych Kan-
dydatów.

Minister Sprawiedliwości wyżey mia-
nowanych, na wskazane sobie Urzędowania
wezwie.

Ogłoszenie i dopełnienie niniejszey Na-
szey Woli, iako i iey umieszczenie w Dzien-
niku Praw, temuż Ministrowi, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

FELIX ŁUBIEŃSKI,

Minis: Sprawiedliwości.

(L.S.)

L. Osiński,

Sekr: Jeneralny.

Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.
w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 14^{go}
Miesiąca Września Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski, Król
Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Gdy podług przełożenia Ministra Sprawie-
dliwości pod dniem 4tym tego Miesiąca, z po-
między mianowanych na Sędziów Pokoju De-
kretem Naszym pod dniem 5tym Lipca Ro-
ku 1809.

Urodzony Sylwester Zakrzewski, do Po-
wiatu Kościańskiego.

Urodzony Gembart, do Powiatu Kali-
skiego.

Urodzony Zdebiński do Powiatu Wągro-
wieckiego, dla słabości zdrowia, o uwolnie-
nie od wskazanych sobie Urzędów uprasza-
ją; przychylając się do téy proźby, mianu-
jemy na ich miejsce, Sędziami Pokoju:

Do Powiatu Kościańskiego, Urodzonego
Jozefa Chłapowskiego z Turwi.

Do Powiatu Kaliskiego, Michała Kie-
drowskiego.

Do Powiatu Wągrowskiego, Stanisława
Jasińskiego; na powyższy Urząd Sędziów Po-
koju, przez Seymiki obranych Kandydatów.

Minister Sprawiedliwości, wyżey miano-
wanych na wskazane sobie Urzędowania we-
zwie. Ogłoszenie i dopełnienie niniejszey Na-
szey Woli, iako i iéy umieszczenie w Dzien-
niku Praw, temuż Ministrowi, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

FELIX ŁUBIEŃSKI,

Minister Sprawiedliwości

(L.S.)

L. Osiński

Sekr: Jeneralny.

Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 14go
Miesiąca Września Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski etc: etc.

Mianowawszy Urodzonego Rembowskię
Prezesem Sądu Kryminalnego Departamen-
tów Płockiego i Bydgoskiego, nominujemy,
na wakujące po nim mięysce, Konsyliarza
Ministerii Sprawiedliwości, Pana Kalinow-
skiego, dotąd Sędziego Trybunału Warszaw-
skiego, który podług przełożenia Ministra
Sprawiedliwości pod dniem 3cim Miesiąca te-
raźniejszego, do złożenia rzeczónego Urzę-
du Sędziego podał się, a które złożenie My
przyymujemy.

Ogłoszenie ninieyszey Naszey Woli, i iey
dopełnienie w czém należy, Ministrowi Spra-
wiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskie-
go, zalecamy.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) *przez Króla*

Zgodno z Oryginałem *Minister Sekr: Stanu,*
FELIX ŁUBIEŃSKI, STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
(L.S.) *Minister Sekr: Stanu,*
Ludwik Osincki, STANISŁAW BREZA.
Sekretarz Jeneralny.

OMYŁKI DRUKU.

Karta	wiersz	napisano	czytay
34.	6.	w stosunku	w skutku,
tamże	14.	podatków	podatku.
37.	11.	Wóyci członki	Woyci 'i członki
38.	5.	na	za.
40.	14.	w Warszawie	w Dreźnie
43.	14.	Grudnia	Sierpnia
53.	19.	Zelecamy	Zalecamy
54.	13.	a to, miejsce	a to na miej- sce
56.	6.	Ministow	Ministrow
58.	19.	pierwszych, na ich	pierwszych mianujemy na ich
tamże	22.	Ostrowiczna	Ostrowicznia.
61.	1.	Wągrowskie- go	Wągrowie- ckiego.

Iż po zweryfikowaniu niniejszych Druków z Oryginałami, powyższe omyłki z rektyfikowałem, niniejszém zaświadczam.
w Warszawie dnia 4. Listopada 1809.

ANTONI JONEMAN.

*Sekretarz Generalny.
Ministerii Sprawiedliwości.*

DZIENNIK PRAW

NRO. 14.

TOM II.

5

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.
W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 19go
Miesiąca Września Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożéy Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Na przełożenie Naszego Ministra Sprawie-
dliwości, postanowiliśmy i stanowiąmy na-
stępujące przepisy, względem należytości dla
Konserwatorów hypotek i ich Kaucyi w Xię-
stwie Naszém Warszawskiem:

Artykuł 1.

Konserwatorowie mają pobierać:

- 1mo.) Za wpisanie w Xięgę ingrossacyną
każdego Kontraktu lub Aktu, któ-
rym własność nieruchomości na in-
ną osobę przeniesiona zostaje, od
arkusza, tak iak go Strona do in-
grossacyi przynosi:
- a) w Mieście Departamentowém, Zło-
tych dwa;
 - b) w Mieście Powiatowém, Zło: ieden.

2do.) Za wpis wszelkiego Prawa hipotecznego lub przywileju sądowego,

a) w Mieście Departamentowém, Złoty ieden;

b) w Mieście Powiatowém, Groszy piętnaście.

3tio.) Za każde oświadczenie, tyczące się odmiany zamieszkania,

a) w Mieście Departamentowém, Groszy piętnaście;

b) w Mieście Powiatowém, Groszy ośm.

4to.) Za wpis każdego obwieszczenia, względem Licytacyi nieruchomości,

a) w Mieście Departamentowém, Złotych dwa;

b) w Mieście Powiatowém, Złoty ieden.

5to.) Za każde wymazanie będącý Intabulacyi,

a) w Mieście Departamentowém, Złoty ieden;

b) w Mieście Powiatowém, Groszy piętnaście.

6to.) Za każdy ekstrakt Intabulacyi, lub zaświadczenie, że żadný Intabulacyi niemasz,

a) w Mieście Departamentowém, Złoty ieden;

b) w Mieście Powiatowém, Groszy piętnaście.

7mo.) Za kopie kollacyonowane, złożonych albo ingroszowanych w Archiwach Hipotecznych Aktów, od każdego arkusza, rachując na każdým stronie po dwadzieścia pięć wierszy, a w wierszu po ośmnaście sylab,

a) w Mieście Departamentowém, Złoty ieden i Groszy piętnaście;

b) w Mieście Powiatowém, Złoty ieden.

8vo.) Oprócz powyższych należytości, Konserwator żadnych innych opłat, pod tytułem kopiałów, lub innym jakimkolwiek bądź, wymagać nie ma prawa.

Artykuł 2.

Konserwatorowie hipotek obowiązani są, naydaléy w czery tygodnie, od daty publikacyi niniejszego Dekretu, w następującym sposobie, na majątku swym, lub swych poręczycieli stawić:

1mo.) Konserwator Departamentu Warszawskiego, na Złotych Sześćdziesiąt Tysięcy.

2do.) Konserwatorowie Departamentów Poznańskiego, Kaliskiego, Bydgoskiego, Płockiego i Łomżyńskiego, każdy = na Złotych Czterdzieści Tysięcy.

glio.) Każdy Konserwator Powiatowy, Kaucją na Złotyeh Diesięć Tysięcy.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) *przez Króla.*

Zgodno z Oryginałem *Minister Sekr: Stanu,*
 FELIX ŁUBIŃSKI, *STANISŁAW BREZA.*
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
 (L. S.) *Minister Sekr: Stanu,*
Antoni Joneman, *STANISŁAW BREZA.*
 Sekretarz Jeneralny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 19go
 Miesiąca Września Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
 Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Zwróciwszy uwagę na zabezpieczenie zdrowia Obywateli i Mieszkańców Xięstwa Warszawskiego, a chcąc, aby dar tén nieoszaco-

wany, ile możliwości każdemu był zapewniony, i w przypadku utraty onego, aby zawsze gotowy znalazł dla siebie ratunek, na wniesienie Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych, i wysłuchawszy zdania Naszey Rady Stanu;

postanowiliśmy i stanowimy:

ROZDZIAŁ I.

o Administracyi Policji Medycynalney.

Artykuł 1.

Powierzywszy Ministrowi Naszemu Policji, wydaną przez Nas organizacyą Ministrów, dozór nad tén wszystkie, co się tycze zdrowia, chcąc iednakowoż tę część Policji, która z Wydziałem Lekarskim pod dyrekcją Ministra Spraw Wewnętrznych zostającym, w nierozzerwanym iest stosunku, doskonałey zapewnić i iey exekucyą ułatwić; Administracyą Policji Lekarskiéy odtąd polęcamy Naszemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Artykuł 2.

Pod wyrazem Policji Medycynalney rozumiemy przedsiębranie wszelkich środków Lekarskich, zapobiegających wypadkom szkodliwym zdrowiu, a mianowiciey dozór nad temi wszystkimi, którzy w jakimkolwiek spo-

sobie zatrudniaią się leczeniem i lekarstwami, dozór nad wszelkimi Infytutami lekarskimi, bądź to nad temi, w których Lekarze, Chyrgowie, Akuszery, Konowali, Aptekarze, do swéy sztuki się sposobią, bądź téż nad wszystkimi Infytutami Miłosierne mi dla chorych, przeznaczonemi, nad Szpitalami, Więzzeniami, &c. starunek o utrzymanie czystego powietrza, zdrowy żywności i napoiu wszelkiego gatunku, szczególniéy zaś zapobiegania zaraźliwym chorobom, bądź to na ludzi, bądź téż na bydło.

Artykuł 3.

Minister Nasz Policji obowiązany jest przeciwieź Urzędników Policji Medycynalnéy, bądź to bezpośrednio, bądź téż przez podległe sobie Policcyne Władze, w ich działaniach Policcyjnych wspierać, ich o zachodzących wypadkach zagrażających zdrowiu, nayspieszniéy ostrzegać, a dostrzeżone uchybienia tychże Urzędników, lub niewykonanie Urządzeń dla nich przepisanych Władzom wyższym donosić.

Artykuł 4.

Minister Nasz Spraw Wewnętrznych wnosić będzie projekta do Urządzeń Policji Medycynalnéy, sam zaś mocnym będzie stosowne, co do ich ostatecznéy exekucji wydawać Instrukcyje i rozkazy.

Artykuł 5.

Minister Spraw Wewnętrznych będzie miał w swoim Biórze osobny Wydział Lekarski, którego Szefem My Król, na przedstawienie Naszego Ministra, iednego z Doktorów, z tytułem Konsyliarza Ministerii, mianować będziemy.

Artykuł 6.

Szef wydziału Lekarskiego, nie może do niższych Władz żadnego od siebie wydawać rozkazu, te bowiem wychodzą podpisane przez Samego Ministra, wszelkie ieknakoż excytatoria do Fizyków Departamentowych i Powiatowych, z powodu niedopełnionych od nich Urządzeń i rozkazów przez Ministra im danych, przez Szefa Wydziału Lekarskiego mogą być wydanemi, i takim excytatoriom Władze niższe Lekarskie posłuszne być powinny.

Artykuł 7.

Adminiftracyą Policji Medycynalnéy w Departamencie powierzamy Prefektowi. Tym końcem przydany będzie do iego Bióra Szef Wydziału Policji Medycynalnéy w Departamencie przez Nas Króla na przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, z tytułem Fizyka Departamentowego mianowany.

Artykuł 8.

Fyzyk Departamentowy, w przedmiotach Policji Medycynalnej, szczególniej w tém, co się tycze dozoru nad osobami leczeniem się trudniącemi, i dozoru nad lekarstwami, tudzież lekarstw, statystycznych raportów, może odbierać bezpośrednio od Ministra rozkazy, i na tegoż wezwanie, bezpośrednio zdawać raporta, w wszelkich iednak swych czynnościach, iest pod dozorem Prefekta, i wszystkie urządzenia Policjiyno-Medycynalne na ręce Prefekta przesyłanemi będą,

Artykuł 9.

Wszystkie excytatoria o dopełnienie Urzędzeń Policjiyno - Medycynalnych, i załączeń od wyższej Zwierzchności w téj mierze wyszłych, Fyzyk Departamentowy do Fyzyków, i Chirurgów Powiatowych, wydawać bezpośrednio iest mocen.

Artykuł 10.

Oprócz obowiązków Policjiyno - Medycynalnych, Fyzyk Departamentowy wraz z przybranym Fyzikiem i Chirurgiem Powiatu, w którym leży miasto stołeczne Departamentu, i iednym z miejscowych Aptekarzy, przez Prefekta wezwanym, składa Kommissją Lekarską examinacyjną w Departamencie. Kommissya ta, gdy iędy od Sądów

lub Trybunałów Akta, dla dania Opinii Lekarskiej w przedmiotach Lekarskich, przesyłanemi będą, takowym rekwizycjom natychmiast zadosyć uczynić powinna.

Artykuł 11.

Kollegia Medycynalne i Zdrowia, dotąd po Departamentach exystujące, znoszą się. Akta i wszelkie papiery tych Kollegiów tyczące się, mają być oddane do Archiwum Prefektury, Wydziału Medycynalnego.

Artykuł 12.

Administracya Policji Medycynalnej w Powiecie, iest przy Podprefekcie, a w Miastach, co do swéj wewnętrznej Administracji, Prefektów dozorowi bezpośrednio podległych, przy Prezydencie Muncypalnym, w Warszawie zaś, przy Prezydencie Policjiynym, którzy będą mieli sobie dodanych Fyzyków i Chirurgów Powiatowych, i *respectivè* Mięyskich.

Artykuł 13.

Stosownie do miejscowej okoliczności, Fyzyk Powiatowy może być razem Fyzikiem Mięyskim.

R O Z D Z I A Ę II.

o Radzie ogólnej Lekarskiej.

Artykuł 14.

Postanawiamy Radę ogólną Lekarską na całe Xięstwo Warszawskie, która zasiadać będzie w Warszawie.

Artykuł 15.

Składać się ma, pod Zwierzchnictwem Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych, z jednego Prezydującego, czterech Radców Doktorów, z pomiędzy których przynajmniej jeden ma być biegłym w sztuce Weterynarskiej, z jednego Chirurga i z jednego Aptekarza, Assessorów Rady. Członki te, przez Nas Króla, na przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, będą mianowane.

Artykuł 16.

Pod dyrekcją jednego z Radców, który będzie razem odbywał obowiązki Sekretarza, będzie iéy przydaną przyzwoita Kancelarya.

Artykuł 17.

Rada ogólna Lekarska, obowiązana jest pracować nad wydoskonaleniem, i upowszechnieniem wiadomości Lekarskich w Naszém Xięstwie Warszawském.

Artykuł 18.

Skoro wydział Policyi Medycynalnej uwiadomi Radę ogólną Lekarską, o szerzącej się chorobie, obowiązkiem będzie téżże Rady, podać opinią, w jakim sposobie taż choroba ma być leczona.

Artykuł 19.

Rada ogólna Lekarska koresponduje z Fizykami Departamentowemi, Powiatowemi, i *respectivè* Miéyskiemi, którzy winni iéy są donieść, o stanie zdrowia, Mieszkańców i bydła, o gatunku chorób w okręgach największy się zdarzających, o klimacie miéyscowym, o używanym przez nich i ich dozorowi podległych Lekarzy, sposobie leczenia chorób; zgóła o tém wszystko, co do wydoskonalenia sztuki Lekarskiej, do odkrycia prawdziwych przyczyn chorób, i sposobów ich leczenia, służyć może.

Artykuł 20.

Zebrane w téj mierze doświadczenia, tudzież ich stosowne objaśnienie, przesyła na ręce Ministra Spraw Wewnętrznych, dla podania ich do publicznej wiadomości, skoro potwierdzonemi zostaną.

Artykuł 21.

Rada ogólna Lekarska, odebrawszy od naczelných władz Kraiowych, a szczególniej

od Ministra Spraw Wewnętrznych, oraz od Sądów Appellacyynych lub Kryminalnych, wezwanie do dania opinii, w rzeczach Lekarskich, takowym zaleceniom lub Sądowym rekvizycyom, natychmiast zadosyć uczynić powinna.

Artykuł 22.

Na wezwanie Ministra Spraw Wewnętrznych, do Rady ogólnej Lekarskiej należy wypracowanie projektów, do urzędzeń i instrukcyów, dla wszystkich instytutów Lekarskich, Władz Policcyjno-Medycynalnych, tudzież wypracowanie ogólnego krajowego dispensatorii; te wszystkie podanemi będą Ministrowi Spraw Wewnętrznych, końcem ich potwierdzenia, lub przesłania pod dalszą projekt dyskusyą tam, gdzie z swęj natury należeć będzie.

Artykuł 23.

Rada ogólna Lekarska, jest razem naczelną lekarską Kommissyą Examinacyyną; względem examínów, iakim odtąd osoby trudniące się leczeniem i lekarstwami, podpadać mają; względem sposobu examínowania, i opłat od examínów, poda projekt do potwierdzenia Naszego Minister Spraw Wewnętrznych.

Artykuł 24.

Na odebrane od Rady ogólnej Lekarskiej zaświadczenie zdolności, Minister Spraw

Wewnętrznych, winien jest każdemu wydać pozwolenie, do praktykowania swojej nauki, w wyrażonym w niem mięyscu.

Artykuł 25.

Rada ogólna Lekarska przynajmniej raz w tydzień, zwyczajną swoją Sessyą odbywać jest obowiązana, za każdym iednakowoż zwołaniem Prezydującego, winna się zgromadzić na Sessyą nadzwyczajną.

Artykuł 26.

Prezydujący téy Rady, w pierwszym dniu Września, Grudnia, Marca i Czerwca, winien złożyć na ręce Ministra Spraw Wewnętrznych, rapport kwartalny z prac przez nią odbytych.

Dopełnienie téy naszej Woli, Ministerowi Spraw Wewnętrznych, polecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIENSKI,

Minister Sprawiedliwości.

(L.S.)

Antoni Joneman,

Sekretarz Jeneralny.

Minister Sekr: Stanu,
STANISLAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu,

STANISLAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu:

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 4^{go}
Miesiąca Października Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Na przełożenie Naszego Ministra Sprawie-
dliwości, postanowiliśmy i stanowimy na-
stępujące przepisy względem opłaty dyet dla
Urzędników Sądowych.

Artykuł 1.

W przypadkach, gdzie Sędzia, Urzędnik
lub Offycyalista Sądowy, dla uskutecznienia
Instrukcyi na miejscu lub rewizyi naoczney,
albo z innéj Kodexu postępowania Sądowe-
go wskazany przyczyny, z miejsca swego
urzędowania, dla odbycia sądowey czynno-
ści, oddalać się będzie musiał, ma prawo
podług następujących klass żądania dyety,
czyli dziennéj opłaty:

1mo.) Sędzia Appellacyyny i Sędzia Pokoju
Xięstwa Warszawskiego, Złoty dwadzieścia.

2do.)

2do.) Sędzia Sądu Kryminalnego, Trybuna-
łu piérszéj Instancyi, albo Sędzia Są-
du handlowego, Złoty piétnaście.

3^{tio}.) Assessor Sądu Kryminalnego, lub Try-
bunału piérszéj Instancyi, Złoty
dwanaście.

4to.) Pośsédek Cywilny, lub Kryminalny, Zło-
tych ośm.

5to.) Pisarz lub Podpisarz Sądu Pokoju, Se-
kretarz, lub inny Offycyalista wyżéj
rzeczonych Sądów, do zastępstwa Pi-
sarza użyty, Złoty sześć.

Artykuł 2.

Dyeta wyżéj uftanowiona, należy się nie
tylko za dzień pracy, ale i za czas użyty na
odprawienie podróży, w któryj naymniéj,
sześć mil na dzień Urzędnik odprawiać po-
winien.

Artykuł 3.

Urzędnik lub Offycyalista Sądowy obo-
wiązany jest, będąc na Kommissyi naymniéj
sześć godzin na dzień pracy poświęcić.

Artykuł 4.

Strona Kommissyą na grunt prowadza-
jąca, winna jest przyzwoity powóz z Końmi
przystawić, lub gotowy wydatek na najeźcie
powozu, albo extrapoczty powrócić.

Artykuł 5.

Urzednicy w Artykule *1wszym* pod Numerem *1wszym* i *2gim* wyrażeni, biorąc extra-pocztę, mogą użyć na koszt Strony czterech koni; Urzednicy pod Numerem *3cim*, trzech koni, pod Numerem *4tym* i *5tym*, parę koni: gdy iednak na końcu rzeczeni Urzednicy, z Urzednikami pod *1wszym* i *2gim* Numerem wyrażonemi, wspólnie iechać będą, natenczas osobnego powozu i koni wymagać, nie są mocni.

Artykuł 6.

Urzednicy powyższe odbierający opłaty, nic więcéy od Stron wymagać nie mogą, i utrzymywać się z tychże dyet powinni.

Artykuł 7.

Jeżeli opłacenie powyższych należytości na Skarb Narodowy wypadaloby, natenczas Urzednik Sądowy, oprócz zwrotu swych gotowych wydatków, na połowie tylko wyżéy wyrażonéy dziennéy opłaty przestać powinien.

Artykuł 8.

Strony ubogie, szczególniéy zaś w sprawach kryminalnych, wyżéy ustanowionych dyet Urzednikom Sądowym nieopłacaia.

Artykuł 9.

Po odbytéy czynności Sędzia i Officyalista, winien złożyć w sądzie, do którego skła-

du należy, likwidacyą, a Sąd przyznawszy ją, poleca Prokuratorowi, żeby ściagnął należytość i oddał komu wypada. Sędzia zaś Pokoju złoży likwidacyą w Sądzie Appellacyynym, a Podsedek, przed Sędzią Pokoju.

Artykuł 10.

Stosownie do Paragrafu 130 tymczasowego Kodexu postępowania Sądowego, iedna tylko strona przegrywaiąca powyższe kosztą znosić powinna.

Ogłoszenie i dopełnienie niniéyszéy Naszéy Ustawy, tudzież umieszczenie iéy w Dzienniku Praw, Ministrowi Naszemu Sprawiedliwości, Xięstwa Naszego Warszawskiego, polecamy.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem
FELIX LUBIEŃSKI,
Minister Sprawiedliwości.

Minister Sekr: Stanu,
STANISŁAW BREZA.

(L.S.)
Antoni Joneman,
Sokr: Jeneralny.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu,
STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 10go
Miesiąca Października Roku 1809*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Dla uniknienia różnych po wprowadzeniu Kodexu Napoleona wątpliwości, w sądzeniu spraw, podług iakich praw, dla ich zmiany, sądzonemi bydź mają; Na przełożenie Naszego Ministra Sprawiedliwości, postanowiliśmy za potrzebne wydanie następującej Ustawy:

T Y T U Ł I.

Przepisy o mocy obowiązującej Kodexu Napoleona.

Artykuł 1.

Kodex Napoleona iest Prawem Cywilnym Xięstwa Warszawskiego, Prawo Cywilne Francuzkie, pod tytułem Kodexu Napoleona, przez Ciało Prawodawcze Francuzkie

na dniu 3im Września roku 1807, stosownie do Dekretu Najjaśniejszego Cesarza Francuzów, Króla Włoskiego, Protektora Ligii Reńskiej, na dniu 22im Sierpnia tegoż roku wydanego, przyjęte; ma służyć za prawidło dla Naszego Xięstwa Warszawskiego.

Oryginał Francuzki iest Prawem, dopóki autentyczne tłumaczenie na Język Polski, ogłoszonym nie będzie, dzieło zaś za sprawą Naszego Ministra Sprawiedliwości, na Polskim języku tłumaczone, i w Drukarni Xięży Piarów Warszawskich w dwóch tomach, w roku 1808 drukowane, mieć będzie powagę w Sądach, ile się w sprzeczności z oryginałem nie okaże.

Artykuł 2.

Istotna i zupełna moc Prawa Kodexu Napoleona, zaczyna się z dniem 1wszym Maja roku 1808, a to stosownie do Naszego Dekretu, wydanego pod dniem 27mym Stycznia roku 1808.

Artykuł 3.

Kodex Napoleona, we wszystkich swoich zasadach, z Artykułów 2, 281 składający się, ma swoją zupełną moc prawa, od czasu wymienionego poprzednim Artykułem, z warunkiem zastosowań do położenia Kraiu, iakie przez Sejm uchwalone zostały.

Artykuł 4.

Z dniem 1wszym Maia roku 1808 utraciły wszelkie prawa dawniejsze swoją moc i wagę; nie mogą zatem, od czasu tego, w żadnym przypadku być zastosowane, z wyjątkiem tylko przypadków, gdzie Kodex Napoleona odwołuje się do zwyczajów i urzędzeń miejscowych, tudzież co do czynności i wypadków wydarzonych przed dniem pierwszym Maia roku 1808.

Artykuł 5.

Co do przypadków, gdzie Kodex Napoleona odwołuje się do zwyczajów i urzędzeń szczególnych miejscowych, iak naprzykład w Artykule 1,736 i t. d. a zwyczajów takowych w témby miéyscu nie było, wtedy, w niedostatku ich, zastosowane będą prawa te, iakie były przed dniem 1wszym Maia roku 1808 z zastrzeżeniem prawidła Komisysy Rządzącéy, iż Prawa Rządu zeszłego, tylko *in subsidium*, mogą być użyte.

T Y T U Ł II.

o Prawach dawniejszych.

§. 1.

O ich mocy obowiązującéy.

Artykuł 6.

Co do czynności i wypadków wydarzonych do dnia, w którym Prawa Rządu ze-

szłego wprowadzone zostały, zastosowane będą prawa dawne Polskie; od czasu zaś zaprowadzenia tychże praw Rządu zeszłego, do dnia 24go Lutego roku 1807, a w Powiatach Toruńskim, Chełmińskim i Michałowskiem, aż do ratyfikacyi traktatu Tylżyckiego, to jest: do dnia 12go Lipca roku 1807, prawa tegoż Rządu: a zaś od dnia 24go Lutego roku 1807 i *respectivè* od dnia 12go Lipca roku 1807, aż do dnia 1go Maia roku 1808 Prawa Polskie, a w niedostatku tych, Prawa zeszłego Rządu.

Odmiany co do zasad ogólnych dopiero wymienionych, tudzież przepisy szczególne, objęte są oddzielnemi ustawami, wydanemi przez czasowe władze prawodawcze, iako też przez Rząd zeszły Patentem dnia 28go Września roku 1772, Instrukcją dnia 21go Września roku 1773, Patentem publikacyynym dnia 5go Lutego roku 1794, Edyktem dnia 28go Marca 1794, i Deklaracją dnia 30go Kwietnia 1797, a przez Komisysą Rządzącą, urządzeniem skróconego postępowania Sądowego, wydaném pod dniem 24tym Lutego roku 1807.

Artykuł 7.

Co do Praw Polskich służyć ma iedynie za prawidło, autentyczny zbiór Praw, znany pod tytułem: *Volumina legum*, Konstytu-

cye Seymowe i Uchwały Kommissyi Rządzącéy; inne zaś dzieła, iako to Herburta de Fulstein, któremu Rząd zeszedł, nadał szczególną powagę, co do Prowincyi, Prusami Zachodniemi, i Antoniego Trembickiego, któremu takąż powagę nadał, co do Prowincyi, Prusami Południowemi i Nowo-Wschodniemi zwanych: powagi téy nadal mieć nie mają.

Artykuł 8.

Co do Praw Rządu zeszedłego, służyć ma za prawo powszechne krajowe (*Allgemeines Landrecht*) i dodatek jego pod dniem 11szym Kwietnia roku 1803 wydany; tudzież powszechna Ordynacya postępowania sądowego (*Allgemeine Gerichts-Ordnung*), gdzie ta służyć może za prawo do rozwiązania wątpliwości zachodzącéy, o ważność lub nieważność czynności iakowéy Sądowéy; powszechna Ordynacya depozytalna dnia 15go Września roku 1783, i powszechna Ordynacya hipotek de dato 20go Grudnia roku 1783; nakoniec, co do części Departamentu Bydgoskiego, nazwanego za Rządu zeszedłego, Prusami Zachodniemi, prawo nazwane *Preussisches Landrecht*.

Inne wszelkie przepisy prawne w dziełach dopiero wymienionych nie objęte, powinny być w ténże sam sposób, iak każdy

inny czyn, udowodnione, przy którymto dowodzie, dzieło nazwane, nowe Archiwum Prawodawstwa (*Neues Archiv der Gesetzgebung*), będzie mieć prawną powagę.

Wszelkie Ustawy, Reskrypta i Urządzenia Rządu zeszedłego, dotyczące się przedmiotów politycznych, terażniéjszemu porządkowi rzeczy przeciwnie, uchylają się niniejszém; a nawet i co do czynności i wypadków przed 1wszym Maia roku 1808 wydanych, zastosowanemi być nie mogą, iak naprzykład Ustawa, zakazująca Rodakom kupować dobra *gratiale*, porozdawane Prusakom, przez Rząd zeszedły; Reskrypta, rozkazujące pociągać do inkwizycyi Rodaków, którzy w roku 1794, brali się do oręża, dla obrony Ojczyzny, lub nakazujące konfiskatę majątków osób tych, które służyły w Legionach Polsko-Francuzkich, i tén podobne urządzenia.

§. 2.

Szczególne przepisy względem zastosowania praw dawniejszych, do niektórych głównych przedmiotów.

Artykuł 9.

Prawa przed dniem 1wszym Maia roku 1808, zupełnie nabyte (*Jura quasita*), do których osiągnięcia niepotrzeba żadnego dal-

szego stanowczego czynu, nie mogą być wzruszane, ani nadwergane na zasadzie Kodexu Napoleona.

Wszelkie czynności przed dniem 1wszym Maia roku 1808 ważne uzupełnione, nie mogą być wzruszanemi, pod pozorem powziętym z Kodexu Napoleona, chyba gdzieby czynnościom takowym zakaz wyraźny prawa (*Jus prohibitivum*) był przeciwny, iak naprzykład co do poddaństwa lub niewoli, które Konstytucya zupełnie znosi.

Artykuł 10.

Prawa i obowiązki, które nie z powodu poprzedniczego czynu, lecz prosto i bezpośrednio, z prawnych przepisów wynikają, iak naprzykład w przypadkach wyszczególnionych Artykułami 640 aż do 685 Kodexu Napoleona, nie mogą od dnia 1wszego Maia 1808 inaczej być sądzonemi, iak tylko podług Kodexu Napoleona.

Toż samo rozumie się o prawach i obowiązkach wynikających z Stanu Osób.

Prawa i Obowiązki, które, lubo bezpośrednio z przepisów prawnych, bez wpływu umowy, za poprzednim iednak czynem iakowym, wynikają, iak naprzykład w przypadkach wyszczególnionych Artykułami 1370 aż do 1386 Kodexu Napoleona, mają być uwa-

żane podług dawniejszych prawnych przepisów, jeżeli czyn ten przed dniem 1wszym Maia roku 1808 uzupełnionym został; podług Kodexu Napoleona zaś, gdyby czyn ten, lub po dniu 1wszym Maia roku 1808 był uzupełnionym, chociażby nawet i przed dniem 1wszym Maia był zaczęty, iak naprzykład sprawowanie interessów cudzych bez zlecenia (*negotiorum gestio*).

Artykuł 11.

Prawne dziedziczenie (*successio ab intestato*), uważane będzie podług czasu śmierci osoby téy, po której otworzył się spadek. Jeżeli śmierć ta nastąpiła przed 1wszym Maia roku 1808, zachowane będą prawa dawniejsze, jeżeli zaś na dniu 1wszym Maia roku 1808, lub później, zachowane będą przepisy Kodexu Napoleona.

W przypadkach, gdzieby względem czasu śmierci wątpliwość zachodziła, i ta dowodami rozwiązana być nie mogła, czyli zgon nastąpił przed 1wszym Maia roku 1808, lub na, alboliteż po dniu 1wszym Maia roku 1808, wtedy Kodex Napoleona służyć będzie za prawidło.

Artykuł 12.

Wszelkie Testamenta, Kodycylle, Zapisy dożywociów, Kontrakty na przeżycie, i

inne oświadczenia ostatecznej woli, tudzież rozrządzenia na przypadek śmierci, bądź jednostronne, bądź też obustronne, przed dniem 1wszym Maia roku 1808, podług praw ówczasowych, ważnie uczynione, zatrzymają co do formalności, zupełną moc i ważność swoją.

Co zaś do osnowy swojej, czyli rozrządzenia ostatecznego, należy uczynić różnicę:

czyli Osoba urządzenie takowe czyniąca umarła przed dniem 1wszym Maia roku 1808, lub później.

W pierwszym przypadku prawa dawniejsze zachowane będą, w drugim zaś, przepisy Kodexu Napoleona.

W przypadku, gdzie kto, uczyniwszy Testament przed 1wszym Maia roku 1808, lub po dniu 1wszym Maia roku 1808 umarł, a co do zdatności osobistych czynienia testamentu, lub innych ostatecznych rozrządzeń (*testamenti factio activa*), różnią się prawa dawniejsze od przepisów Kodexu Napoleona, zachowane będą prawa te, podług których testament lub rozrządzenie ostateczne przy swęj mocy i skutkach utrzymaném byđź może, wyjąwszy przypadki zbrodni, pociągających za sobą nieważność testamentu, gdzie stanowczemi będą prawa te, które były w czasie popełnienia zbrodni.

W takichże przypadkach, gdzie prawo ogranicza zdatność czynienia testamentu, lub innego ostatecznego rozrządzenia, stanowczemi będą prawa te, jakie w czasie śmierci testament czyniącego przy powadze były.

Co do zdolności nabywania, czyli przyznanania przez Testament lub inne ostateczne rozrządzenie (*testamenti factio passiva*) po osobie, która uczyniwszy takiż testament lub rozrządzenie, przed dniem 1wszym Maia 1808 w tymże dniu 1wszym Maia 1808, lub później umarła, stanowczemi będą przepisy Kodexu Napoleona.

Artykuł 13.

Wszelkie Kontrakty przed dniem 1wszym Maia roku 1808 zawarte ustnie, na piśmie, lub sądownie, powinny byđź podług praw dawniejszych uważane, tak co do formalności, jako też co do osnowy, dzielności i skutków swoich.

Stosunki zobopólne z Kontraktów takowych pochodzące, a do istoty ich należące, powinny również podług praw dawniejszych byđź uważane.

Jeżeliby zaś wypadek jaki lub czyn do istoty i natury Kontraktu nienależący, był powodem jakowych ciągłych stosunków, wtedy zachowane byđź mają przepisy, wskazane Artykułem 8nym, gdyby w Kontrakcie na

wypadki takowe lub czyny, nie było żadnych wyraźnych warunków.

Artykuł 14.

Wspólności majątków Mażeńskich, wynikające z praw dawniejszych miejscowych, z powodu zawartego przed dniem *1wszym* Maia roku 1808 Mażeństwa, mieć będą, co do otworzonych spadków, takową moc i skutki, iakie im prawa takowe dawniejsze miejscowe nadaią, jeżeli się spadek otworzył przed dniem *1wszym* Maia roku 1808. Wspólności zaś Mażonków, którzy dożyli lub przeżyli dzień pierwszy Maia 1808, uważane będą podług Kodexu Napoleona.

Artykuł 15.

Wexle przed dniem *1wszym* Maia 1808 wydane, mieć będą moc i skutki przepisane prawami dawniejszemi.

Co się zaś tycze wexłów wydanych przez Bankierów, Kupców, Kramarzy, Wexlarzy, Entrepreneurów Fabryk i Aptekarzy, Wexle te, chociażby i na dniu *1wszym* Maia roku 1808 lub późniéj wydanemi były, aż do dnia ogłoszenia Ustawy Seymowéy de dato 24 Marca roku 1809 umieszczonéy w Dzienniku Praw pod Numerem *10tym* mieć będą taką moc i skutki, iakie im prawa dawniejsze nadaią; Wexle zaś wydane od dnia ogłoszenia dopiéro rzezonéy Ustawy, sądzono-

ne będą podług prawa przyiętego tąż Ustawą za prawidło dla Xięstwa Warszawskiego.

Artykuł 16.

W sprawach rozwodowych, w których przed dniem *1wszym* Maia roku 1808, Instrukcyja piérwszéy Instancyi, przynajmniéj ukończoną została, nie mogą być zastosowane przepisy Tytułu VI. Xięgi piérwszéy Kodexu Napoleona, lecz w tych należy postępować podług przepisów dawniejszych.

Przepisy Kodexu Napoleona w Xiędze trzeciéy, Tytule III Dziale dwunastym, w Artykułach 1315, aż do Artykułu 1369 zawarte, tyczące się dowodów, zachowane bydź powinny od dnia *1wszego* Maia roku 1808 we wszelkich processach do Sądu zanesionych dawniejszych i nowych.

Artykuł 17.

Skargi niedozwolone Kodexem Napoleona, iak naprzykład o Oycowstwo, podług Artykułu 340 tegoż Kodexu, nie mogą bydź zanoszone od dnia *1wszego* Maia roku 1808, gdyby zaś przed dniem *1wszym* Maia roku 1808 zanesionemi i przyiętymi były, mają bydź sądzonemi, tudzież gdzieby iuż wyrok prawomocny zapadł, wyrok takowy wykonanym bydź powinien.

Rozwody nie będą mieć miejsca od dnia pierwszego Maja 1808 z przyczyn prawami dawniejszemi wskazanymi, jeżeli te Kodeks Napoleona obiętymi nie są, chyba, gdyby przed dniem pierwszym Maja roku 1808 skarga do Sądu podana, i od niego przyjęta była.

Artykuł 18.

Zasada Ogólna

W przypadkach, gdzieby wątpliwość zachodziła czyli prawa dawniejsze, lub też Kodeks Napoleona ma być zastosowany, a wątpliwość ta z teorii prawa, podług przepisów niniejszych rozwiązana być nie mogła, na ten czas Kodeks Napoleona ma służyć za prawo.

Wykonanie niniejszej Woli Naszej, i umieszczenie w Dzienniku Praw, Naszemu Ministrowi Sprawiedliwości, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIENSKI,

Minister Sprawiedliwości.

Minister Sekr: Stanu
STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

(L.S.)

Antoni Joneman,

Sekr: Jeneralny.

Wypis

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 11go
Miesiąca Października Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST, z Bożej Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Na przełożenie Rady Stanu pod dniem 29tym Miesiąca przeszłego, zalecając Ministrowi Sprawiedliwości umieszczenie w Dzienniku Praw Dekretu Naszego pod dniem 19tym Miesiąca przeszłego, o Administracyi Policyi Medycynalnej stanowiącego, oznaczamy razem wolą Naszą Radzie Stanu, aby na przyszłość przedstawiając do Stanowienia Naszego Materye takowe, względem których będzie zdania, aby przez Nas uchwalone do Dziennika Praw weszły; wyraziła to w zakończeniach swych projektów.

Dozwalamy niemniéj na wniosek Ministra Sprawiedliwości, przez Radę Stanu Nam

pod dniem 22gim miesiąca przeszłego prze-
łożony, aby oddzielna część Dziennika Praw,
w którejby same tylko nominacye Urzędni-
ków zawarte były, wydawana mogła być.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(S. L.) *przez Króla*

Zgodno z Oryginałem *Minister Sekr: Stanu,*
FELIX ŁUBIĘŃSKI, STANISZAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu,
STANISŁAW BREZA.

(L. S.)
Antoni Joneman,
Sekretarz Jeneralny.

DZIENNIK PRAW.

N^{RO} 15.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Paryżu dnia 7go Miesiąca Grudnia Roku 1809.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Krol Saski, Xięże Warszawski &c. &c.

Uważając że należy ochronić Kraie Nasze od szkodliwych skutkow, wynikających z upodlenia szacunku biletów Banku Wiedeńskiego, uprzędzić rozmnożenie tychże papierów, uprzędnąć one iak nayrychley można z Prowincyi Traktatem Wiedeńskim 14. Października r. b. przyłączonych do Naszego Xięstwa Wrszawskiego, i zatrzymać bieg ich w czasie naykrótszym, ile dozwalaia potrzeby cyrkulacyi wewnętrzney, tudzież względy winne interesom bądź Obywatelów, bądź Kass publicznych posiadających mnię lub więcéy tychże biletów bankowych.

Ze ważną zwłaszcza jest rzeczą, fiale natchmiaft postanowić, wartość znaków służących tak przychodom publicznym w Kassach Kraiowych, iak zamianom i tranzakcyom między Obywatelami.

Ze wypada oraz ułatwić sposób uiszczenia się ze swych opisów, osobom posiadającym papiery spadłe w szacunku, a które dotąd mogły być użyte w tym celu według ich waloru nominalnego;

postanowiliśmy i postanowimy co następuje:

Artykuł I.

Bilety Banku Wiedeńskiego, nie mogą mieć żadnego biegu, ani wolnego, ani przymuszonego w krajach Naszych, które składały Xięstwo Warszawskie przed cessją zawarowaną § 4. Artykułu 4. w Traktacie Wiedeńskim zeszłego 14. Października.

Artykuł II.

Od dnia 6. Czerwca 1810. roku też Bilety zaprzestaną również biegu w Prowincjach ustatkowionych wspomnionym Artykułem.

Artykuł III.

Do tego terminu i zaczynając od dnia ogłoszenia niniejszego Dekretu, też papiery w kształcie pod jakim mieć będą walor w krajach Austryackich, zachowają w Tranzakcyach Obywatelskich, dwoisty bieg, jeden wolny, drugi przymuszony. Nie mogą być przyjęte ani dawane według swego waloru nominalnego, iak tylko ile stony interesowane na to dobrowolnie między sobą przystaną. Powinny być wzięte idane w każdej innéj tranzakcyi, stosownie do swéj

wartości rzeczywistey, stanowiąc one na pięć procentu niżéj od kursu zmiany, w najbliższych Prowincjach Austryackich. Ten kurs zmiany, będzie każdodziennie ogłaszany w główném mieście Cyrkułów albo Powiatów i wszędzie przybiłany u drzwi Ratuszów, lub mieszkań Sędziów miejscowych. Urządzenie wydadź się miane przez Naszego Ministra Skarbu i które będzie przyłączone do niniejszego Dekretu, dla oświecenia Podprefektów, lub przełożonych Administracyi Cyrkułów, wskaże Miasta lub miejsca handlowe Kraiów Austryackich, w których kurs zmiany, będzie miał służyć do uregulowania wartości biletów bankowych, dla każdego Cyrkułu lub Powiatu, Naszych nowych Prowincyi.

Artykuł IV.

Również od dnia ogłoszenia niniejszego Dekretu i do 6go Czerwca przyszłego, podatki będą mogły być opłacone do wyboru płacących, bądź w gotowiznie, bądź papierami, lecz te ostatnie nie zostaną inaczéj przyjęte w Kassach publicznych, iak w szacunku wyrażonym w poprzedzającym Artykule, to jest: na pięć od sta niżéj od kursu zmiany w najbliższych prowincjach Austryackich. Nasza Rada Stanu poda Nam iak najspieszniey swoje zdanie upowodowane względem umnięszczenia, któreby przez ten

sposób opłaty, mogło stać się potrzebném w rozmaitych podatkach.

Od dnia ogłoszenia niniejszego Dekretu, i dopóki nierozstrzygniemy potrzeby takowego umnięszczenia, podatki nieściąlane będą tymczasowie wybierane, w połowie tylko taryf onych terażniejszych.

Artykuł V.

Od dnia ogłoszenia niniejszego Dekretu wszelkie długi i obligi opłacić się miały i zaciągnięte w monecie papierowej, będą uiszczone, stosownie do obrachunku którym się uftanowi, iaka była ilość długu w wartości rzeczywistej, według kursu zmiany w czasie zaciągnięcia tegoż długu. Takowa wartość zostanie opłacona do wyboru dłużnika, bądź gotowizną, bądź papierami w kursie przyjętym, do opłat w Kassach publicznych według Artykułu poprzedzającego, odtrącając jednakże dwudziestą część długu. Zaczem dłużnik będzie mógł użyć Biletów bankowych w kursie, iaki mają rzeczywiście podczas terminu opłaty w najbliższych Prowincjach Auftryackich. Nasz Minister Sprawiedliwości każe, skoro tylko będzie można ogłosić i wprowadzić w Dziennik Praw, Taryfę okazującą wszelkie odmiany, którym kurs był podległy, od czasów zająćcia Kraju pod panowanie Auftryi.

Artykuł VI.

Ogłoszenie niniejszego Dekretu będzie uskutecznione tegoż samego dnia w Krakowie i we wszystkich głównych miastach Cyrkułów nowych Prowincyi. Będzie także do Dziennika Praw wprowadzony.

Artykuł VII.

Naszym Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości, każdemu w czem do niego należy, dopełnienie niniejszj ustawy zalecamy.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIENSKI,

Minis: Sprawiedliwości.

(L.S.)

Antoni Joneman.

Sekr: Jeneralny.

Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA,

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Paryżu dnia 7go Miesiąca Grudnia
Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST z *Bożey Łaski, Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.*

Uważając Tytuły iakie Xiążę Józef Ponia-
towki przykał do Naszey wdzięczności
przez chwalebną wyprawę, którą Nasze Woy-
sko Xięstwa Warszawskiego odbyło w tym
roku pod iego dowództwem;

Pragnąc zawdzięczyć sposobem zna-
mienitym usługi przez Niego Oyczyźnie
oddane;

postanowiliśmy i stanowiemy co następuje:

Artykuł 1.

Xiążę Józef Poniatowski będzie miał w zu-
pełney własności Tytułem nadgrody milion
pięć kroć sto tysięcy Złotych Polkich w war-
tości funduszów gruntowych, które będą
wybrane w Dobrach Narodowych Prowincyi
odstąpionych przez Aufryą, a przyłączonych
do Xięstwa Warszawskiego.

Artykuł 2.

Wspomniona wartość będzie obrachowa-
na według czystego przychodu, na Kapitał
dwudziestu pięciu za jeden.

Artykuł 3.

Naszemu Ministrowi spraw wewnętrznych
polecamy wykonanie niniejszhey Ustawy, któ-
ra będzie ogłoszona i w Dzienniku Praw u-
mieszczona.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIEŃSKI,

Minister Sprawiedliwości.

Minister Sekret: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

L. S.)

Antoni Joneman

Sekretarz Generalny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 18go
Miesiąca Stycznia Roku 1810*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Na przełożenie Naszey Rady Stanu, że ani Dekretem Naszym pod dniem 13tym Maia 1808. roku, stanowiącym Komisją Centralną likwidacyjną, ani Dekretem pod dniem 16. Marca 1809. roku przepisującym dla niéy sposób postępowania, termin do którego pretensye dochodzące, mają być od niéy przyimowanemi nie jest oznaczony;

postanowiliśmy i stanowiemy:

że dzień ostatni Maia 1809. roku ma być uważany za normalny, Kommissya centralna likwidacyjna do tego dnia *inclusive* pretensye dochodzące przyjmować będzie.

Ukutecznienie téy Naszey woli, Ministrowi Naszemu Spraw Wewnętrznych, a umie-

szczenie iéy w Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy,

(podpisano) FREDERYK AUGUST.
(L. S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem	Minister Sekret. Stanu,
FELIX ŁUBIEŃSKI,	STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.	Zgodno z Oryginałem
(L. S.)	Minister Sekr: Stanu
Antoni Joneman.	STANISŁAW BREZA.
Sekretarz Jeneralny.	

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 18go
Miesiąca Stycznia Roku 1810.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Chcąc przywieść do skutku Artykuł 2gi Dekretu Naszego dnia 20go Grudnia 1807. w Warszawie wydanego, nakazujący Władzom Administracyjnym powiatowym, o każdym człowieku wynoszącym się i przybywającym w okręgu swego Powiatu

rapporta do Rządu przesyłać, tudzież chcąc też władze Administracyjne powiatowe, postawić w stanie ściślego dopełnienia przepisów, w powyższym Artykule wspomnianego Dekretu zawartych, za zdaniem Naszój Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

W każdój gminie, sporządzona będzie Xięga ludności, wszyfikich osób wniój mieszkających.

Artykuł 2.

W miastach Prezydenci, lub Burmistrze, we wsiach Wóytowie, takowe Xięgi sporządzić są obowiązani.

Artykuł 3.

W Xiędze ludności, zapisanemi bydź powinny, osoby oboiój płci, z wyszczególnieniem ich imienia, nazwiska, wieku, miéysca urodzenia, przedostatniego zamieszkania, ich stanu, professyi, rzemioła lub innego sposobu życia i religii.

Artykuł 4.

Spisanie téy Xięgi ma się rozpocząć w czasie przez Ministra Spraw wewnętrznych oznaczonym, po ogłoszeniu niniejszego dekretu.

Artykuł 5.

Xięga ludności każdego miasta, i każdój wsi, spisana będzie w dwóch exemplarzach,

jeden z tych przy Aktach swój *respective* gminy pozostanie, drugi właściwemu Podprefektowi odesłanym będzie.

Artykuł 6.

Wszelkie w ciągu roku wydarzające się odmiany, w każdój *respective* gminie, Prezydent, Burmistrz lub Wóyt w Xiędze ludności zapisywać będzie, w adnotacyi na to w téyże Xiędze zostawionój.

Artykuł 7.

Urzednicy Aktów Stanu cywilnego, obowiązani są *respective* gminy swój, Prezydentowi, Burmistrzowi lub Wóytowi, cztery razy do roku, to jest co kwartał, zaczynając od 1go Stycznia donieść o każdój nowo urodzonój lub zmarłój osobie, tudzież o każdój zaślubionój parze, z dokładném wyszczególnieniem, ich imion, nazwiłk i zamieszkania, a to tym końcem, ażeby Prezydent, Burmistrz lub Wóyt był w stanie ściślego dopełnienia poprzedzającego Artykułu.

Artykuł 8.

Prezydent, Burmistrz lub Wóyt, odpowiedzialnym jest za niedokładne Xięgi ludności swój gminy sporządzenie, i iéy utrzymywanie.

Artykuł 9.

Podprefekci przy popisie wojskowym, każdego roku, takowe Xiegi weryfikować i zaświadczać, wszelkie dostrzeżone pomyłki i błędy proflować i poprawiać obowiązani będą.

Artykuł 10.

Prefekci przy roczném obieżdżaniu swych Departamentów dostrzegać mają porządku utrzymywania Xiąg ludności każdéj gminy.

Artykuł 11.

Każdy mieszkaniec zaciągniony w xiege ludności, nie może porzucić miejsca mieszkania swego i przenosić się w inne miejsce, bez opowiedzenia się swemu Prezydentowi, Burmistrzowi lub Wóytowi, w którego gminie zostaie, bez uzyskania na piśmie zaświadczenia od władz poniższemi Artykułami wskazanych, wydadź mu się mającego na to, jako uzupełniając dekret niniejszy Artykuł 2. Dekretu Naszego 21go Grudnia 1807, przyzwoitéj sobie opowiedział się władzy, a włościanie i mieszkańcy, stosownie do dekretu Naszego 21go Grudnia 1807. roku mają się prócz tego opowiedzić właścicielom gruntu, na którym mieszkają, komornicy zaś właścicielowi domu,

Artykuł 12.

Prezydent, Burmistrz lub Wóyt, wydaie takowe zaświadczenia przenoszącemu się mieszkańcowi ze wsi do wsi, lub z gminy do gminy w iednymże powiecie.

Podprefekt zaś wydaie zaświadczenie przenoszącemu się z Powiatu do Powiatu w tymże Departamencie, a Prefekt wydaie takowe zaświadczenie przenoszącemu się z Departamentu do Departamentu, w każdym iednak takowym przypadku Prezydent, Burmistrz lub Wóyt, o przenoszącym się do innéj gminy tamecznego Prezydenta, Wóyta lub Burmistrza uwiadomić winien; równieź Podprefekt przenoszącym się do drugiego Powiatu, Podprefekta tamecznego uwiadomi, a Prefekt o przenoszącym się z Departamentu do Departamentu, tamecznemu Prefektowi doniesie.

Artykuł 13.

Gdyby zaś Prezydent, Burmistrz lub Wóyt, zaświadczenie wydadź trudnił, na ten czas żądający go uda się do Podprefekta, gdyby ten odmawiał, uda się do Prefekta, a od tegoż w podobnym przypadku do Ministra Spraw wewnętrznych.

Artykuł 14.

W każdym przypadku, wynoszący się z iednéj gminy, z Xiegi ludności téjże gmi-

ny przez Prezydenta, Burmistrza lub Wóytę miéyscowego, wymazanym byđz powinien, z dołożeńiem w adnotacyi, do którój wsi lub miasta, do którój gminy lub którego Powiatu, albo Departamentu wyniośł się.

Artykuł 15.

Zaświadczenia przenoszącym się z miéysca na miéysce. na piśmie wydawane będą, w tych wyszczególnione byđz powinny, tak przenoszącego się, iako i iego familii imiona, nazwiska, wiek, miéysce urodzenia, miéysce dotychczasowego zamieszkania z wyrażeniem miasta, wsi, gminy, Powiatu i Departamentu, ich religia, stan, urodzenie, profesya, rzemioślo lub inny sposób życia; zapisano oraz byđz powinno, do którój wsi, miasta, gminy, Powiatu i Departamentu, przenosi się mieszkaniec.

Artykuł 16.

Mieszkaniec z miéysca do miéysca przenoszący się, wgminie do zamieszkania od siebie obranój, przez Prezydenta Burmistrza, lub Wóytę do Xięgi ludności zapisanym byđz powinien Prezydent iednak, Burmistrz lub Wóyt, nie może dopóty ani do Xięgi ludności przybyłego mieszkańca zapisać, ani mieszkania przybyłemu w tój gminie dozwolić, dopóki przybywający mieszkaniec

niec nie złoży przed nim zaświadczenia Artykułem 12. przepisanego.

Artykuł 17.

Ani Prezydent, Burmistrz lub Wóyt miéyscowój gminy, ani Podprefekt Powiatu, lub Prefekt Departamentu, wzbraniać lub zwłóczyć nie może wyprowadzenia się mieszkańcom z iednego na drugie miéysce, lecz opowiadającym się i żądającym natychmiast i bezpłatnie, przepisane zaświadczenie wydawać powinien, pod karą dla Wóytę 10. Złotych, Burmistrza 15tu, Prezydenta municipalnego 30tu, Podprefekta 45ciu wyplacić się mających.

Prefekt zaś surowo w takowym przypadku napomniany będzie.

Artykuł 18.

A gdyby iakowe do wydania zaświadczenia wynikały przeszkody, te iak nayprędzej załatwione byđz mają. Wszelkie prywatne pretensye, przez właściwy Sąd, a zaś Rządowe, przez właściwych sobie Urzędników rozstrzygnięte byđz powinny.

Artykuł 19.

Wszakże i w przypadku Artykułem 18tym przepisany, nie można pod pozorem mianych pretensyi, wstrzymywać zaświadczeń, a przez to tamować wyprowadzenia się,

chyba że areszt przez przyzwoite Władze założonym zostanie.

Artykuł 20.

Jeżeli z iednéy strony dozwolone jest, każdemu wolne z miéysca na miéysce przeprowadzenie się, tak z drugiéy strony nie może uniknąć surowych kar ten, który samowolnie, bez opowiedzenia się przepisany sobie Władzy i bez zachowania porządku w Artykule 11tym i 12stym przepisanego, porzuci miéysce swego mieszkania, przynosząc się na inne.

Artykuł 21.

Dla czego, postanowiliśmy i stanowiemy: iż każdy bez przepisanego powyższemi Artykułami opowiedzenia się i zaświadczenia, opuszczający miéysce mieszkania swojego, ukaranym zostanie karą pieniężną Złotych Polskich trzydziestu, lub iednotygodniowym więzieniem.

Artykuł 22.

Każdy przyymujący na mieszkanie do swego domu człowieka, z familią lub bez familii, nie zameldowawszy go właściwemu sobie Prezydentowi, Burmistrzowi, lub Wóytowi, ukaranym zostanie przez Sąd miéyscowy karą piętnaście Złotych, lub trzydniowym więzieniem.

Artykuł 23.

Gdy zaś człowiek nowo przybyły, przez właściciela domu, w którym się znajduje, Prezydentowi, Burmistrzowi lub Wóytowi, zameldowanym zostanie, a zaświadczenia przyzwoitego złożyć nie będzie w stanie, takowego Prezydent, Burmistrz lub Wóyt, za poprzedniem przez siebie wyvodu słownego sporządzeniem; pod pewną frażą do właściwéy gminy, sposobem w Artykule 25. opisanym odeśle, a urzędnik gminy owego miéysca, z którego ten człowiek wyszedł, odebrawszy onego, do Sądu miéyscowego dla wskazania nań kar Artykułem 21szym przepisanych, odda.

Artykuł 24.

Nie mogą być pod Artykuł 23 podciągani ci, którzy nieopuszczając swego zamieszkania, dla swych lub im zleconych interesów, odbywają podróże, i dla ich załatwienia czas niejaki w iednym miéyscu pozostać muszą, takowych więc od powyższego Artykułu zupełnie wyłączonych mieć chcemy.

Artykuł 25.

Prezydent, Burmistrz, lub Wóyt, uwiadomiony o nowo przybyłym na zamieszkanie do swéy gminy człowieku, nie mającym do tego

pryzwoitego zaświadczenia, jeżeli go do téj gminy, z którój bez zaświadczenia się oddalił nieodeśle, ukaranym zostanie karą Złotych Polskich trzydziestu, i pomimo tego, człowiek w gminie iego znajdujący się, od gminy do gminy odesłanym być powinien na miéysce zkad wyszedł.

Artykuł 26.

Prezydent, Burmistrz lub Wóyt, mając swój gminy mieszkańca bez zaświadczenia oddalonego, do siebie przywiezionego, a nie oddający go do Sądu po ukaranie, skazanym zostanie na karę Złotych piętnastu, a człowiek do swoiój gminy zwrócony, po ukaranie do Sądu oddanym będzie.

Artykuł 27.

Kary Artykułami 25. i 26stym przepisane, na Prezydentów miast, Prefekci; na Burmistrzów i Wóytów, Podprefekci, wskazać są mocni.

Artykuł 28.

Podprefekci i Prefekci, mający wiadomość o uchybieniach Prezydentów, Burmistrzów i Wóytów, w Artykułach 25. i 26stym wyrażonych, a pobłażający im, odpowiedzialni są Rządowi, z urzędowania swego.

Artykuł 29.

Kary przepisane Artykułami 21. 22. 23. 24. 25 i 26. powiększane będą połową wyżéj, przez wyżéj wspomniane władze, w miarę powtarzanego występku.

Artykuł 30.

Kary przepisane Artykułami 21, 22, 23, 25, 26, i 28. wpływać będą do kas *respective* swych Podprefektur, a zebrane ztąd pieniądze, użyte być mogą przez Rady Powiatowe na dobro ich Powiatu.

Artykuł 31.

Mieszkaniec obcego kraiu, życzący sobie osieść w Xięstwie Naszém Warszawskiém, przyjętym będzie do każdéj gminy, którą sobie do zamieszkania obierze, bez żadnéj innéj formalności, iak tylko, ażeby dowiódł zaświadczeniem, że jest cudzoziemcem. Takowe zaświadczenia wydawać mają przybywającym osobom z obcego kraiu, na ich żądanie darmo, i bez zwłoki i bez żadnego wyszczególnienia, wszystkie pograniczne komory i wszystkie Administracyjne Władze do których się też osoby nappierwéj zgłoszą,

Artykuł 32.

Przybywające osoby z kraiu obcego, obrawszy sobie zamieszkanie w Xięstwie Na-

szém Warszawskiem, wpisane zaraz będą w Księgę ludności téy gminy, w któręy sobie zamieszkanie obrały, w sposobie Artykułem 3cim przepisany, i Prezydent lub Wóyt obowiązany jest natychmiast uwiadomić Podprefekta swego Powiatu o przybyłych do swoięy gminy osobach.

Artykuł 33.

Dla uniknienia wszelkich zatrudnień wątpliwości, Prezydenci, Burmistrze i Wóytowie, zaświadczenia służące do przeniesienia się z gminy do gminy i te które cudzoziemcy przy granicy biorą, mają przy swych Aktach zachować.

Artykuł 34.

Paszporta wydawane tym tylko bydź mają, którzy nieopuszczając swęy gminy, w interesach swych odbywają podróże, a po odbyciu ich, wracają do swego zamieszkania. Zaczém paszporta nie mogą bydź uważane za wyżey przepisane zaświadczenia; służące do wolnego przeniesienia się, z jednego na drugie miéysce, i nie mogą bydź uważane, iak tylko do wolnego przejazdu lub przeyścia przedsięwzięty podróży.

Wykonanie ninieyszey woli Naszey, Ministrowi Naszemu Spraw Wewnętrznych, a

umieszczenie ięy w Dzienniku Praw Ministrowi Sprawiedliwości polecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr. Stanu

FELIX LUBIEŃSKI, STANISŁAW BREZA.

Minist. Sprawiedliwości Zgodno z Oryginałem

(L.S.) Minister Sekr. Stanu

Antoni Joneman STANISŁAW BREZA.

Sekr. Generalny.

Wypis z *Protokołu Sekretaryatu Stanu.*

w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 31go Miesiąca Stycznia Roku 1810.

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Gdy w Dekrecie Naszym dnia 11go Lipca roku przeszłego, umieszczonym pod N^{em} 121. Dziennika Praw, zaszła przy Redakcyi omyłka, co do Artykułu XIV. odstępu 3go, który jest brzmienia następującego:

Prezes deleguje jednego z Członków Naywyższey Kommissyi Examinacyynéy, dwóch Referendarzy i Konsyliarza Ministerii Sprawiedliwości,

przeto na przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, i za wysłuchaniem zdania Naszey Rady Stanu, stanowiemy co następuje:

Artykuł 1.

Zamiast przepisu powyżey wyszczególnionego, ma służyć za prawidło, przepis następujący:

Prezes deleguje czterech członków Naywyższey Kommissyi Examinacyynéy, a między nimi dwóch Referendarzy i Konsyliarza Ministerii Sprawiedliwości.

Artykuł 2.

Również, gdy i co do Artykułu X tegoż Dekretu zaszła omyłka, co do słow: w niniejszym tytule, zamiast słow, w niniejszym dziale; przeto i co do téy omyłki Dekret powyższy odmieniając, stanowiemy: aby zamiast tychże słow, w niniejszym Tytule, rozumiane były słowa w niniejszym dziale.

Wykonanie niniejszey woli Naszey i umieszczenie w Dzienniku Praw, Naszemu Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

[L S] przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

FELIX ŁUBIENSKI

Minist. Sprawiedliwości.

(L.S.)

Antonj Joneman

Sekretarz Jeneralny.

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekret: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 7go Miesiąca Lutego Roku 1810

FREDERYK AUGUST z Bożę Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c: &c:

Gdy Organizacya Wydziałów Spraw Wewnętrznych Skarbu i Policji po Departamentach, zapadła po dekrete Naszym 29go Kwietnia 1808. roku, stanowiącym Komisysie examinacyjne, nieoznaczyła Urzędników pod nazwiskiem Intendenta Skarbowego i Policyjnego; a chcąc oraz, aby zdadność Kandydatów podających się na funkcje, w Administracyi dóbr i lasów narodowych, dostatecznie mogła być doświadczoną, za wysłuchaniem zdania Naszëy Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Intendent dóbr i lasów narodowych, ma należyć do składu każdëy Komisji examinacyjney Departamentowëy, równie iak Nadleśniczy i Budowniczy Departamentowy, za wezwaniem Prefekta.

Artykuł 2.

Zamiast Intendenta Skarbowego oznaczonogo Artykułem 6. Dekretu 29go Kwietnia 1808. roku, przydany ma być do składu każdëy Komisji examinacyjney Departamentowëy jeden z członków Dyrekcyi Skarbowëy Departamentowëy oznaczony przez Dyrektora Skarbu, za wezwaniem Prefekta.

Artykuł 3.

Zamiast Intendenta Policyjnego oznaczonogo w Artykule 6. Dekretu Naszego pod dniem 29. Kwietnia 1808. roku zapadłego, przydany ma być do składu każdëy Komisji examinacyjney Departamentowëy Kommissarz Policyjny Departamentowy.

Wykonanie niniejszëy woli Naszëy, Rady Stanu, a iey umieszczenie w Dzienniku Praw Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

[L.S.] przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

FELIX ŁUBIEŃSKI

Minist: Sprawiedliwości.

(L.S.)

Antoni Joneman

Sekretarz Generalny.

Minister Sekret: Stanu

STANISŁAW BREZA

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

DZIENNIK PRAW.

N^{RO} 16.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.
W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 24^{go}
Miesiąca Lutego Roku 1810.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski etc: etc:

Zważywszy, iż Kray, na mocy traktatu pokoju Wiedeńskiego zawartego pod dniem 14. Października 1809. wcielony do Naszego Xięstwa Warszawskiego powinien być rządzony stosownie do Konstytucyi tegoż Xięstwa; zważywszy nadto, iż stosownie do 86. Art: Statutu Konstytucyynego, pod dniem 22. Lipca 1807. tenże Statut Konstytucyyny ma być uzupełnionym urządzeniami Naszemi, roztrząsanemi w Radzie Stanu, tudzież, iż terażniejsze Kraiu Xięstwa powiększenie, wymaga niektórych urzędzeń tego rodzaju:

Po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu

Postanowiliśmy i stanowimy, iak następuje:

Artykuł 1.

Konstytucya pod dniem 22. Lipca 1807. będzie przyśosowaną do Kraiu, na mocy traktatu Wiedeńskiego, wcielonego do Xięstwa Naszego Warszawskiego, a to w sposób następnemi Artykułami oznaczony.

Artykuł 2.

Cztery Diecezeye i cztery Biskupstwa będą

dolażone do liczby wskazaney Artykułem 3^{ci} Konstytucyi. Z tych na trzy diecezeye Obrządku Łacińskiego, będzie podzielonym Kray nowo wcielony; czwarta zaś Diecezya będzie Obrządku Grecko - Unickiego.

Artykuł 3.

Będzie dodanych dwunastu Członków do liczby tych, z których stosownie do 23. Artykułu Konstytucyi składa się Senat, to jest:

Czterech Biskupów.

Czterech Woiewodów.

Czterech Kasztelanów.

Artykuł 4.

W przypadku Artykułem 32^{sim} Konstytucyi objętym, Senat nie będzie mógł być złożonym więcéy, iak z dziesięciu Biskupów, dwudziestu Woiewodów, dwudziestu Kasztelanów, Artykuł zaś 33^{ci} Konstytucyi ma być, co do liczby Senatorów, uskuteczniomy, podług oznaczenia w poprzedzającym Artykule 3^{ci} ogółem Dziesięciu Biskupów, Dziesięciu Woiewodów, Dziesięciu Kasztelanów, stanowiącym.

Artykuł 5.

Liczba 60. Posłów na Sejm oznaczona Artykułem 35^{ty} Konstytucyi, pomnożona będzie do 100. z których 40. obranemi będą na Sejmikach Powiatowych w Kraiu do Xięstwa Naszego Warszawskiego, wcielonym, liczba 40. Deputowanych tymże Artykułem oznaczonych, pomnożona będzie do 66^{ciu}

z których 26. będą obranemi na zgromadzeniach Gminnych tegoż wcielonego Kraiu.

Artykuł 6.

Kray nowo wcielony podzielony będzie na cztery Departamenta, Czterdzieści Powiatów, i dwadzieścia Sześć zgromadzeń Gminnych, z których cztery w Mieście Krakowie, a dwadzieścia dwa na resztę Kraiu.

Artykuł 7.

Zgromadzenia Gminne Miaśta Krakowa będą mogły bydz tak, iak zgromadzenia Gminne Miaśta Warszawy podług Artykułu 61^{go} Konfitytucyi, wiedzonymże czasie, po dwa tylko razem zwołane.

Artykuł 8.

Będzie dodanych dwóch Referendarzy, do liczby ich Konfitytucyą oznaczony.

Artykuł 9.

Ministrowie Nasi, w czém do którego należy, wykonaią ninieyszą Naszą wolę, a Minister Nasz Sprawiedliwości w Dzienniku Praw Ustawę tę umieści.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem
FELIX LUBIENSKI,
Minister Sprawiedliwości

Minister Sekre: Stanu,
STANISŁAW BREZA.

(L.S.)

Antoni Joneman
Sekret: Jeneralny.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekre: Stanu,
STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 31go
Miesiąca Stycznia Roku 1810.*

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Zważywszy, iż w dobrach Narodowych Xięstwa Naszego Warszawskiego, różnego rodzaju mnieysze posiadłości, z użytkiem dla dobra ogólnego kraiu w dziedziną dzierżawę wypuszczonemi bydz mogą na przedłożenie Ministra Spraw Wewnętrznych, za wysłuchaniem zdania Naszey Rady Stanu;

postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

§. I.

Każda mnieysza posiadłość w dobrach Narodowych, za uznaniem w tém przez Ministra Spraw Wewnętrznych dogodności, może bydz w Erbpacht, czyli dzierżawę dziedziną puszczone.

Minister Spraw Wewnętrznych, nim licytacye oznaczy, powinien podać Nam rapport przeznaczonych na licytacją posiadłości, wymieniając:

w którym Departamencie?

Powiecie?

od którego Amtu?

Jaki jest gatunek posiadłości?

z czego się składa?

Jaka iéy rozległość?

Jak daleko odległa od innych Possessyi Amtu?

Jaki iéy dochód?

powody, dla których się w dziedziczną dzierżawę wypuszcza?

§. 3.

Przez mniejsze posiadłości rozumieją się, folwarki małe, od okręgów ekonomicznych zbyt odległe. Possessye, pod tytułem Wójtostw, Sólctw, gracyi, dotąd przez partykularnych trzymane, po wyjściu onym przywilejów służących, do własności krajowych zwracające się, części wiosek, między partykularnych własnościami znajdujące się, młyny wodne i wietrzne, tartaki, folusze, domy mieszkalne, osady, kolonie, role pułki dotąd nieosadzone, niwy i łąny w dobrach Narodowych i pod lasami narodowemi leżące, bokowe, puste, lub pod in-

nemi nazwiskami chodzące, austerye, karczmy w Ekonomiach, gorzelnie i browary swe mających, z gruntami do nich przeznaczonemi i wymierzonemi, lub przeznaczyc się mającemi, bez prawa propinowania. W miejscach zaś zbyt od folwarków odległych, lub przeprawami od gorzelni odłączonych, nawet z prawem propinowania, jeziora, stawy lub łądy osobno kontraktować się zwykłe, z prawem rybołówstwa, piece wapienne, smolane i tym podobne, nakoniec wszelkie possessye, przez rząd zeszyły do dziedzicznego zadzierżawienia przeznaczone.

§. 4.

Kanon roczny, podać się mającý posiadłości czerpany będzie:

- a) Co do grantów, w proporcji ilości produktów, które też wydadź mogą, podług wyciągu skutecznego, lub skutecznic się mającego, redukowanych na pieniądze.
- b) Z procentu wyrachowanego od kapitału, z taxy budowli, i inwentarza gruntowego wynikającego, i po potrąceniu z tegoż procentu pięć od sta na kosztu reparacyi i utrzymywania.
- c) Zinraty, z czynszów, danin, propinacyi, które dzierżawcom takowe teraz pobierającym, lub prawa propinowania mającym z summ przez nich opłacanych, potrąconemi zostaną.

d) Z rocznych intrat z różnych źródeł dotąd Rządowi opłacanych.

Gdy bór bądź osobny, bądź do folwarku na dziedziczną dzierżawę przeznaczonego przyległy a od rzek spławnych odległy, od fabryk oddalony, przez swoją odległość od Nadleśnictwa, od wyższych urzędników leśnych, dokładnie byź dozorowanym nie może, przez swoją szczupłość na opłatę tych officyalistów nie dostarcza, na ten czas i takowy bór byź może w dziedziczną dzierżawę wypuszczony, a w takim razie procent od kapitału, jaki z taxy przez Wydział leśny departamentowy, zrobiony, a przez Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych potwierdzony, wypadnie, na intratę policzonym będzie.

§. 5.

Oznaczony Kanon, czyli czynsz pieniężny, ma byź na ilość korcy żyta, podług ceny targowey w mieście Stołeczném Departamentowém z dziewięciu lat ostatnich wziętę, wyrachowany, i ilość żyta w kontrakcie zapisana, po upłynieniu lat 25. należytość czynszu podwyższona byź ma, stosownie do podniesionę w mieście Stołeczném Departamentowém żyta ceny, wziętę w średnię proporcji z tych upłynionych lat dwudziestu pięciu. To podwyższanie co lat 25. następować powinno.

Gdyby się zaś cena żyta z tęg kalkulacji niższa okazała, dzierżawca dziedziczny, przy oznaczonej w kontrakcie opłacie zostanie. Dla zapewnienia skutku tego postanowienia Naszego i usunięcia wszelkich wyniknąć mogących sprzeczek, ce-

ny targowe po miastach Departamentoweych, mają byź podług wydadź się mających przepisow regularnie zapisywane, i w aktach Burmistrzow zachowane.

§. 6.

Na wypuszczenie w dziedziczną dzierżawę folwarkow, woytostw, sołectw, wiatrakow, młynow, tartakow, foluszow i wszelkich innych posiadłości, dwie mają byź odbywane licytacye, z przerywą sześciotygodniową od iednę do drugię.

§. 7.

Na terminach licytacyi czynsz czyli kanon podwyższony nie będzie. Licytacya isć tylko ma na ilość w kupnego, które rachuiąc 20 od sta, od wartości proporcjonalnę, do kanonu rocznego, za pierwsze konkurrentom podanie, ustanowione będzie. Wartość ta przez wyrachowanie dwudziestoletniego kanonu oznaczoną zostanie. Prowizya po pięć od sta, rachowana od summy, na skupno podanę, powinna byź potrącona z czynszu rocznego.

§. 8.

Każda licytacya na sześć Niedziel naymnię, pismami publicznemi wprzody ma byź ogłoszona, odbywać się będzie w Radzi Prefekturalnę, protokol zaś odbytę licytacyi, na ręce Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych, do zatwierdzenia Naszego przysyłany będzie, po którym następnem, prawo dziedzicznę dzierżawy nabywcy wydane zostanie, z wolnością wciągnięcia w Kiegi hipoteczne nowę tęg dziedzicznę własności.

§. 9.

W licytacyi naymnię dwóch ubiegających się, byź powinno, a w przypadku, gdyby ieden tylko stanął, nowy termin do licytacyi ogłoszony byź ma.

Chcący licytować, obowiązany jest złożyć przed licytacją zakład roczny kanon wynoszący, w gotowych pieniądzech, obligacyach Skarbowych, lub kaucyach hypotecznych, nieurzymiający się przy licytacyi, zakład mieć sobie natychmiast zwróconym będzie, a odstępujący od licytacyi, dla którego też przybita została, traci zakład bez żadnego wynagrodzenia.

§. 11.

Kupujący zapłacić winien do Skarbu w gotowiznie, lub obligacyach Skarbowych sumnę na wkupno ofiarowaną, w trzech terminach, to jest pierwszą część przy oddaniu posiadłości, drugą we trzy miesiące po iey oddaniu, a trzecią we trzy miesiące po złożoney drugiey racie. Uchybiający zaś na terminie którymkolwiek prawo do kupioney rzeczy i zadane traci pieniądze, a licytacya druga koszt iego odbyć się powinna.

§. 12.

Czynsz regularnie w czterech ratach do Skarbu wnoszonym być ma, a w tym żadne prawo defalki i remissyi nabywcy nie służy.

§. 13.

Nabywcą na regularne w czterech ratach opłacenie rocznego kanonu kaukcyi składać nie jest obowiązany, lecz za uchybieniem zostęty raty, bez referencyi do Sądu explitowanyin będzie, gdy exekucye po każdej racie powiększane skutkować nie będą. W przypadku exmissyi przedarż nowa nastąpi, a pieniądze na wkupno dane skarbowi na użytek zostają, bez obowiązku zwrotu kosztów amelioracyi.

Gdyby nabywca przez złe gospodarstwo swoje i przy uchybieniu opłaty rat, tak ruinował posiadłość swoją, że Skarb obawiaćby się musiał, iż po exmissyi iego, zaległego i następnego kanonu, więcej z niej wybierać nie będzie w stanie, na ten czas one w sekwestracją wzięść, a nawet i przed końcem roku, o exmissyą nabywcy drogą prawem przepisaną domagać się jest mocen i wszelką pomoc Władze Sądowe dawać mu w tę mierze powinny.

§. 15.

Rzecz kupiona nie może być na części dzielona bez wiedzy i dozwolenia Rządu, wolno atoli jest w całkowitości ją przedawać: lecz na ten czas przedający Rządowi o tём donieść i do woli iego zostawić powinien, czy za złożeniem tabeli summy, iaka między dotychczasowym dziełdżicem i nowym nabywcą ugodzoną została, na powrot ją nabyć zechee i lub nie.

§. 16.

W przypadku zmiany dziedzica przez przedarż, opłata zwana *laudemium*, dwa procenta wynosząca, i od summy między przedającym a kupującym umowioney, wyrachowana, przez nabywcę do Skarbu publicznego ma być wniesiona.

§. 18.

W przypadku zaś zmiany dziedzica przez sukcesyją; successorowie w linii kollateralney i wstępney, zapłacą pięć procentu od summy wkupnego pierwszego nabywcy wyrachowane, lub gdyby possessyja w drugich już była rękach, od summy między ostatnim przedającym a kupującym ugodzoney.

§. 18.

Nabywca dziesięcinę i kościelne daniny, bądź w naturze, bądź w pieniądzu, jako potrącone przy wyciągu intrat, kościołom, lub instytucjom oddawać winien.

§. 19.

Nabywca dziedziczący dzierżawy, iakiego bądź rodzaju, od opłat podatków publicznych wszelkiego gatunku (po potrąceniu mu z kanonu rocznego podatków, w czasie zawarcia kontraktów eksystujących) i od dawania furazów, od czynienia krajowi usług, zgoła od żadnych ciężarów do possessy partykularnych właścicieli przywiązanych, lub przepisać się mających, wyłączonym być nie może.

§. 20.

Nabywca kosztu stępla i podawcze prawem przepisane, sam ponosić powinien.

§. 21.

Szczególne prawidła dla licytujących, iako też wzory do kontraktów, przepisane zostaną przez Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych.

Ukuteicznienie niniejszego Dekretu, który ma być w Dzienniku Praw umieszczony, Naszemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych polecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr. Stanu,
FELIX ŁUBIENSKI, STANISŁAW BREZA,
Minister Sprawiedliwości. Zgodno z Oryginałem
(L. S.) Minister Sekr. Stanu,

Antoni Joneman, STANISŁAW BREZA,
Sekretarz Generalny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Drzdznie dnia 17go
Miesiąca Kwietnia Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xięże Warszawski etc. etc.

Uzupełniając artykuł 6 Dekretu Naszego pod dniem 24 Mca Lutego r. b. względem politycznego podziału, nowo wcielonych do Xięstwa Warszawskiego krajów, na wniesienie Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych i po wysłuchaniu zdania Rady Stanu

postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Do dawnych sześciu Departamentów, Naszego Xięstwa Warszawskiego, przydane będą cztery nowe Departamenty, to jest: Krakowski, Radomski, Lubelski, i Siedlecki.

Artykuł 2.

Porządek połączonych Departamentów będzie następujący:

Warszawski
Krakowski

Poznański,
Kaliski
Radomski
Bydgoski
Lubelski
Płocki
Łomżyński
Siedlecki

Artykuł 3.

Dla zbliżenia nowych Departamentów do równowagi z dawnymi i dla wzajemnéj w podziale dogodności, dwa dawniejsze powiaty Pilecki i Lelowski z Departamentu Kaliskiego włączone być mają do Krakowickiego Departamentu; a na wzajem dwa nowe Powiaty, Stanisławowski i Siennicki z części nowowcielonego kraiu złożone, do Departamentu Warszawskiego przyłączone mieć chcemy, tak iż Departament Kaliski jedenaście, Warszawski zaś dwanaście Powiatów odtąd mieć będzie.

Artykuł 4.

Podług następującej Tabelli oznaczamy podział nowych Departamentów, na powiaty i zgromadzenia gminne.

Podział nowych Departamentów na Powiaty i zgromadzenia gminne.

Departamenta	Stolice Departamentów.	Powiaty.	Stolice Powiatów.	Miasta i Powiaty na zgromadzenia gminne.	Liczba zgromadzeń gminnych.	Miejsca zgromadzeń gminnych.
KRAKOWSKI	Kraków.	1. Krakowski	Kraków	Miasto Kraków. Pow. Krakowski	4	Kraków. Kraków.
		2. Szkalimski	Szkalimierz	— Szkalimski	1	Szkalimierz.
		3. Hebdowski	Hebdów	— Hebdowski	1	Stobnica.
		4. Stobnicki	Stobnica	— Stobnicki	1	Miechów.
		5. Szydłowski	Szydłów	— Szydłowski	1	Krzyszowice
		6. Miechowski	Miechowski	— Miechowski	1	Pilica.
		7. Jędrzejowski	Jędrzejowski	— Jędrzejowski	1	
		8. Olkusi	Olkusz	— Olkusi	1	
		9. Krzeszowski	Krzeszowski	— Krzeszowski	1	
		10. Pilecki	wice Pilica	— Pilecki	1	
		11. Lelowski	Zarki.	— Lelowski	1	

Podział nowych Departamentów na Powiaty zgromadzenia gminne.

Departamenta.	Stolice Departamentów.	Powiaty.	Stolice Powiatów.	Miasta i Powiaty na zgromadzenia gminne.	Liczba Zgromadzeń Gminnych.	Miejsca zgromadzeń gminnych.
RADOMSKI	Radom.	12. Radomski	Radom.	Mias: Sandomierz Pow: Radomski	1	Sandomierz.
		13. Koziennicki	Koziennice	—	1	Radom.
		14. Opatowski	Opatów	—	1	Opatów.
		15. Solec	Solec	—	1	Sandomierz.
		16. Sandomirski	Sandomierz	—	1	Kielce
		17. Staszowski	Staszów	—	1	Końskie.
		18. Szydłowiecki	Szydłowie	—	1	
		19. Kielecki	Kielce	—	1	
		20. Koniecki	Koniecki	—	1	
		21. Opoczyński	Opoczno.	—	1	

Podział nowych Departamentów na Powiaty i Zgromadzenia Gminne.

Departamenta.	Stolice Departamentów.	Powiaty.	Stolice Powiatów.	Miasta i Powiaty na Zgromadzenia Gminne.	Liczba Zgromadzeń Gminnych.	Miejsca zgromadzeń gminnych.
LUBELSKI	Lublin.	22. Lubelski.	Lublin	Miasto Lublin. Pow: Lubelski	1.	Lublin
		23. Lubartowski	Lubartów.	—	1.	Lublin
		24. Kazimirski.	Kazimierz.	—	1.	Kazimierz
		25. Krasnicki.	Krasnik.	—	1.	
		26. Krasnostawski	Krasnostaw.	—	1.	Krasnostaw
		27. Chełmski.	Chełm.	—	1.	
		28. Hrubieszowski.	Hrubieszów.	—	1.	Hrubieszów
		29. Tomaszowski.	Tomaszów.	—	1.	
		30. Zamoyski.	Zamość.	—	1.	Zamość
		31. Tarnogrodzki.	Tarnogród.	—	1.	

Departamenta.	Stolice Departamentów.	Powiaty.	Stolice Powiatów.	Miasta i Powiaty na Zgromadzenia Gminne.	Liczba Zgromadzeń Gminnych.	Miejsca zgromadzeń gminnych.
SIEDLECKI	Siedlce.	32. Siedlecki. 33. Garwoliński. 34. Żelechowski. 35. Węgrowski. 36. Łosicki. 37. Łukowski. 38. Radzyński. 39. Bielski. 40. Włodawski.	Siedlce. Garwolin. Żelechów. Węgrów. Łosice. Łuków. Radzyn. Biela. Włodawa.	Pow: Siedlecki } — Garwoliński } — Żelechowski } — Węgrowski } — Łosicki } — Łukowski } — Radzyński } — Bielski } — Włodawa }	1 1 2 1	Siedlce. Węgrów Łuków Biela

Artykuł 5.

Oznaczenie granic między Powiatami, Naszemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych polecamy.

Artykuł 6.

Obrani z Powiatów Pilickiego i Lelowskiego Posłowie, w rzędzie Posłów Departamentu Krakowskiego na posiedzeniu Seymowem zasiadać będą.

Artykuł 7.

Ci zaś Posłowie, którzy z Powiatów Stanisławowskiego i Sienickiego obrani zostaną, zasiadą w rzędzie Posłów Departamentu Warszawskiego.

Artykuł 8.

Deputowany na Sejm terażniejszy z trzech Powiatów, Pilickiego, Lelowskiego i Częstochowskiego, miejsce swoje zatrzyma, aż póki slosownie do Artykułu 38go Konfitycyi, przez wyciągnięcie losu, z grona Seymujących nie wyjdzie: wtedy dopiero zgromadzenie gminne, iuż nie z trzech Powiatów, iak dotąd, lecz tylko z obywateli jednego Powiatu Częstochowskiego składać się będzie, aż do dalszego w téj mierze Wołi Naszey oznaczenia.

Artykuł 9.

Obywatele prawo do głosowania na zgromadzeniach gminnych mający, z nowoprzyłączonych do Departamentu Warszawskiego Powiatów, Stanisławowskiego i Siennickiego na zgromadzeniu gminnym Powiatów Warszawskiego i Błońskiego w Warszawie odbywanym, wotować tymczasowo będą, i jako członki tegoż zgromadzenia gminnego uważani być mają.

Artykuł 10.

Dopełnienie niniejszego Dekretu i umieszczenie onego w Dzienniku Praw, Ministerom Naszym, w czym do którego z Urzędu przynależy, polecamy,

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem	Minister Sekret. Stanu
FELIX ŁUBIEŃSKI	STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.	Zgodno z Oryginałem
(L. S.)	Minister Sekret. Stanu
	STANISŁAW BREZA.

Antoni Joneman
Sekretarz Jeneralny.

DZIENNIK PRAW.

N^{RO} 17.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 3go
Miesiąca Kwietnia Roku 1810.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Dopełniając Artykułów 16. 72. 76. Statutu
Konfytucyynego, na przełożenie Naszey
Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy,
następującą
Organizacją Sądu Kassacyynego Xięstwa
Warszawskiego,

R O Z D Z I A Ł I.

O Składzie Sądu Kassacyynego.

Artykuł 1.

Rada Stanu, do której włączeni są cztery
Referendarze, przez Nas mianowani, odbywa
obowiązki Sądu Kassacyynego.

Artykuł 2.

Referendarze przedstawiają i wyjaśniają
sprawy, w których Rada Stanu daje wyroki,
jako Sąd Kassacyyny.

Artykuł 3.

Prokurator Nasz przy Sądzie Kassacyynym, winien jest we wszystkich sprawach czynić swe wnioski, tak w tych, które z zażkarżenia siron przychodzą, iako też w tych, które Prokuratorowie Nasi przy Sądach Trybunałach, do Sądu Kassacyynego odsyłają. Tenże Nasz Prokurator przy Sądzie Kassacyynym, przeświadczywszy się o zgwalceniu form postępowania, lub o zgwalceniu samego prawa, albo o nadużyciu władzy przez Sąd, w Sprawach ofiateczną mocą odsądzonych, chociażby żadna sirona o to zażkarżenia w przeciągu trzech miesięcy nie zaniósła, powinien z obowiązku urzędu swego, sprawę takową wprowadzić do Sądu Kassacyyi, — Wniebytności Prokuratora Naszego przy Sądzie Kassacyynym, mieysce iego zastąpi Referendarz Rady Stanu, lecz nie ten, w którego Referacie jest sprawa.

Artykuł 4.

Pisarz Sądu Kassacyynego, będzie miał pod swoim dozorem Kancellaryą Kassacyyną, zastąpionym być może przez Regenta.

Artykuł 5.

Dwunastu Mecenasów mianowanych przez Nas Króla będzie miało wyłączne prawo, podawania skarg do Kassacyyi.

Niezgodne z prawdą wystawienie sprawy, pociąga za sobą utratę urzędu.

Artykuł 6.

Komplet Sądu Kassacyynego, najmięy składać się będzie, z Prezydującego i czterech członków, głos stanowczy mających.

Artykuł 7.

Skoro iednomyślność nie zachodzi, prosta większość rzecz stanowi: wotowanie ma być głośnie. W przypadku równości zdań, Prezydujący rozwiązuje *paritatem*.

Artykuł 8.

Sessye, najmięy raz w tydzień odbywać się będą.

R O Z D Z I A Ł II.

Przedmioty czynności Sądu Kassacyynego.

Artykuł 9.

Sąd Kassacyyny, nie może nigdy rozszadzać sprawy, co do iey przedmiotu, ani pod tym względem zmieniać wyroki, przed nim zażkarżone, nie będzie wolno sironie udawać się do Kassacyynego Sądu, iak tylko przeciw wyrokom; które mocą ofiateczny instancyi rzecz rozfrzygaia.

Artykuł 10.

Następujące tylko powody mogą upoważniać odwołanie się skargę lub doniesienie w wypadkach zaradzenia wymagających, do Sądu Naszego Kassacyynego.

1mo. Gdy wyrok zapadł przeciw wyraźnemu prawu Cywilnemu lub Kryminalnemu.

2do. Gdy wciągu processu, lub w ofiatecznym wyroku (nie przez stronę jednak rekursującą) zgwałconemi zostały istotne Sądowego postępowania formalności, pod nieważnością zalecone.

3tio. Gdy Sąd władzę swoją nad legalny obręb rozciągnął, bądź stanowiąc względem rzeczy niezadanych, bądź przyznając więcej nad żądanie strony, bądź sądząc powagą ofiateczną instancyi, tam gdzie miał tylko moc sądenia powagą niższą.

4to. Gdy one samowolnie ścieśnił, wyrokując mocą pierwszój Instancyi, gdzie miał prawo wyrokować mocą ofiateczną.

5to. Gdy wyrok zaskarżonym jest z przyczyny niewłaściwości Sądu, w którym wydany został.

6to. Jeżeli między iednemiż stronami, na mocy iednychże dowodów, lub dokumentów, lecz w różnych dwóch Trybunałach, albo Wydziałach Sądu Appellacyjnego, zapadły dwa wbrew sobie przeciwne wyroki, mocą ofiateczną instancyi.

7mo. Gdyby zaś w sprawie Kryminalnej, o iedne zbrodnie, występki, lub przewinienie dwóch w różnych Sądach było skazanych, a Sąd Kassacyjny, mając osobny od każdego rekurs, ten za niesposobny do Kassacyi uznał, i odrzucił w takim razie Minister Sprawiedliwości zaleci Prokuratorowi Kas-

sacyjnemu, powtórne wniesienie do Kassacyi obydwóch razem wyroków.

Od wyroków ofiatecznych Sądu Wojskowego, udanie się do Kassacyi w tenczas tylko ma miejsce, gdy tenże Sąd Wojskowy, przestąpił granicę władzy swojej, lub nie był właściwym.

Udawać się można do Kassacyjnego Sądu, równie przeciw wyrokom oczywistym, iako i przeciw zaocznym.

Artykuł 11.

Przeciąg czasu do udawania się do Kassacyi, przeciw wyrokom w sprawach Cywilnych, służy przez trzy miesiące od daty prawego wręczenia wyroku. Dla osób tylko za granicą na publicznym urządzeniu krajowym, bądź wojennym, bądź Cywilnym zostających, przeciąg trzy miesięczny, niniejszym Artykułem oznaczony, przedłużonym być może do sześciu miesięcy, a dla znajdujących się za granicą Europy do roku.

Artykuł 12.

W sprawach przedmiotu Kryminalnego, Policynno - poprawczego, i Policynnego, przeciąg ten dla strony służy tylko do dni dziesięciu, a dla Prokuratora Naszego, przy właściwym Sądzie, do dni piętnastu, od daty ogłoszonego wyroku.

Artykuł 13.

Gdyby która ze firon, mająca prawo do rekursu, umarła, w przeciągu czasu pozwo- lonego do rekursu, tedy następcom teyże zmarłéy firony, służy takiż przeciąg czasu, rachując od upłynienia terminów do zrobienia Inwentarza i namysłu prawem dozwo- lonych, z którego to przeciągu zostanie iednak potrącony czas, do śmierci poprzednika wy- szły.

Nieściąga się wszelako powyższy przepis, do takich następców, którzy sukcesyą po- dług Artykułów 778. 792, i 801, Kodexu Na- POLIIONA przyjęli, gdyż ci w wyznaczonym dla poprzednika czasie odpowiadać winni.

Artykuł 14.

Strona przestająca na wyroku, lub milczą- ca przez ciąg czasu, do rekursowania pozwo- lony, utracą prawo odwoływania się do Kassacyi.

Artykuł 15.

Droga do Kassacyi, na doniesienie Proku- ratora Królewskiego otworzona, nie tamuje fironie, drogi refitytucyi.

Artykuł 16.

W przypadkach gdzie, podług niniejszéy ustawy, iako też i podług Procedury, dozwo- lono iest fironom rekursować do refitytucyi i Kassacyi, z iednych, a z tychże samych przy-

czyn, firona udająca się do Kassacyi, traci prawo pociągnięcia do refitytucyi.

W sprawach iednak, w których są połą- czone rozmaite przypadki, a z tych iedne, iak pod Art: 10tym do Kassacyi, drugie zaś do refitytucyi należą, iako to:

- 1mo. Jeżeli było podeyście w sprawie uczy- nióne.
- 2do. Jeżeli sądzono z dokumentów, które na- stępnie za fałszywe ogłoszonemi zo- stały.
- 3tio. Jeżeli po zapadłym wyroku, dokumen- ta stanowcze wynalezionemi i odzyska- nemi były.
- 4to. Jeżeli rząd, gminy, Instytuta publiczne i małoletni, nie byli wcale bronionemi, albo byli bronionemi nie ważnie.

Na ten czas udanie się do Kassacyi, z powo- dów w Art: 10tym niniejszéy ustawy wy- szczególnionych, nietamuje fironom drogi, udania się do refitytucyi, z przyczyn obję- tych Artykułem niniejszym.

Zostawuje się atoli fironom, wolne odwo- łanie się do Kassacyi od wyroków refitytu- cyynnych, tam gdzie odwołanie takie, podług ustawy terażniejszéy iest dozwolone.

Artykuł 17.

Jeżeli przeciw wyrokom ostatecznym rzą- du zesłęgo, *actio nullitatis* ma miéysce, po- dług praw tegóż rządu, Sąd Kassacyyny wy-

da w téy mierze przypuszczający lub odrzucający *actionem nullitatis* wyrok, a bez wyroku przypuszczającego, skarga takowa, w żadnym Trybunale przyjętą nie będzie.

Artykuł 18.

Gdy po uchyleniu drogą Kassacyi wyroku Sądowego, powtórny wyrok w téy samej sprawie, z tychże samych Kassacyjnych powodów, co i pierwszy, zaskarżonym zostanie; na ów czas sprawa roztrząsaną być ma w komplecie członków najmniéj dziewięciu, głos stanowczy mających, przedstawienie obustronnych przyczyn i dowodów uskutecznione przez raportującego Referendarza, oddane będzie do korrelacyi innemu Referendarzowi. Zdający dawniey sprawę w tymże processie Referendarz użytym byż nie może do takowego przedstawienia.

Artykuł 19.

Gdyby po drugiey ieszcze decyzyi Sądu Kassacyjnego, zapadł znowu, w przeznaczonym do osądzenia Wydziale, Sądzie, lub Trybunale wyrok, któryby z tych samych powodów, co i dwa pierwsze, był do Sądu Kassacyi zaskarżonym, na ów czas Wydział, Sąd lub Trybunał, wyrok swój wraz z wszystkimi Aktami do tegoż wyroku należącemi, natychmiast do Rady Stanu odeśłać powinien.

Zaś Rada Stanu, dokładne opisanie przypadku, wytłumaczenia prawa potrzebujące-

go, bez zwłoki wygotowawszy, nam Królowi z swoją opinią, do zadecydowania przesła. Wydane od Nas Króla w takim składzie rzeczy objaśnienie, skazując Sądom, iak się rozumieć ma pomienione prawo, czyli forma, tym samym otworzy drogę Sądowi Kassacyjnemu, do odesłania pomienionéj sprawy na powrót do wydziału, Sądu, lub Trybunału, od którego przyszła, dla skutecznego iéy załatwienia, stosownie do wykładu znajdującego się w Deklaracyi Naszéy.

Artykuł 20.

Skarga zanesiona do Kassacyi, w sprawie Cywilnéy, niepociąga za sobą zawieszenia Exekucyi wyroku zaskarżonego, wyjąwszy tylko sprawy rozwodowe, jeżeli jednak sirona rekursująca dowiedzie iawnego niebezpieczeństwa utraty przedmiotu, który ma być wyekwowanym i na swoją odpowiedzialność bierze, w przypadku przegranej sprawy, wszelkie koszta łożone i straty istotnie poniesione z tego powodu; naówczas Sąd wyrokujący, mocą ofiatecznéy Instancyi, na wniesienie sirony, nakaże zabezpieczenie (sposobem kaucyi) tegoż przedmiotu.

Co się zaś tycze spraw Kryminalnych, policyjno poprawczych, i policyjnych, Exekucya wyroku skazującego, wstrzymana zostanie przez założony rekurs do Sądu Kassacyjnego, a gdyby rekurs w sprawach Kryminalnych policyjno poprawczych, nie był

uczyniony, Exekucya przez sam Sąd ma być wstrzymana, poty, póki Prokurator Kryminalny, wniosków swoich niepoda, że uchybień żadnych, ani co do prawa, ani co do formalności nie dostrzegł. Wnioski takowe w przeciągu 15. dni, od publikacyi wyroku, uczynione być powinny.

Artykuł 21.

Oprócz tych Kassacyynych attribucyi, Sąd Kassacyyny w komplecie przez Art. 18. oznaczonym ma prawo z ważnych przyczyn, zawiesić w urzędowaniu Prezesa, Sędziego lub Prokuratora appellacyynego, lub Sędziego pokoju, i nakazać mu stawienie się przed sobą dla tłumaczenia się; po którym stanowiono będzie w podobnymże komplecie, czyli ma być odeślanym do przyzwoitego Sądu, czyli też za poprzedniczém Naszém Królewskiem zezwoleniem, z urzędu być złożonym. W przypadkach gdyby Minister Sprawiedliwości nie był przytomnym, powinien być zfrony Sądu Kassacyynego obwieszczony o czasie, w którym przypadać będzie roztrząsanie sprawowania się Prezesa, Sędziego, lub Prokuratora, powołanego przed Sąd Kassacyyny.

Przewinienie Sędziego, donosi Prezes lub Prokurator; przewinienie Prezesa, donosi Prokurator, lub większość kompletu Sądu, przewinienie Prokuratora, donosi Prezes, lub większość kompletu Sądu; a przewinie-

nie Sędziego pokoju, donosi którykolwiek z Prokuratorów Królewskich.

Artykuł 22.

Jeżeli zachodzi kollizya Jurysdykcyi między Sądami Kryminalnemi, lub też między Sądem Kryminalnym, a Sądem Cywilnym, lub Trybunałem; albo Sądem Wojskowym, a Sądem Kryminalnym, lub Cywilnym; albo Urzędnikiem Policji Wojskowej, i Urzędnikiem policji Cywilnej; albo też między Wydziałami policji poprawczemi lub policyynemi, nie iednemu Sądowi Kryminalnemu podległemu; na ten czas Sąd Kassacyyny, właściwość Sądu stanowi.

Artykuł 23.

Wyroki Sądu Kassacyynego, będą drukiem, do wiadomości publicznej podawane.

Artykuł 24.

Sąd Kassacyyny, corocznie podaie Nam Królowi, wsparte na doświadczeniu uwagi i posirzeżenia, względem niedostatku lub niedokładności w prawodawstwie, lub względem modyfikacyów, iakie stosownie do miejscowego położenia kraiu, obyczajów i charakteru, okażą się potrzebnemi.

R O Z D Z I A Ł III.

Sposób postępowania w Sądzie Kassacyynym.

T Y T U Ł I,

Postępowanie w Sprawach Cywilnych.

Artykuł 25.

Każde podanie do Sądu Kassacyynego, oddane będzie na ręce Pisarza Sądu Kassacyynego, który zapisuje na nim dzień odebrania; a sironie wydaie kwit, iż podanie takowe odebrał.

Artykuł 26.

Podania siron inaczey przyjętemi niebędą, iak tylko z podpisem Mecenasu, w przeciwnym razie odsyła ie Kancellarya bez rezolucyi; wyjąwszy zażarżenia na Prezesów, Sędziów, i Prokuratorów appellacyynych, oraz na Sędziów pokoiu; które dostateczne są z podpisem saméy sirony.

Zażalenia na Mecenasów Sądu Kassacyynego, sirony z własnym tylko podpisem posiadają Prezesowi tegoż Sądu.

Artykuł 27.

Skarga przeciw wyrokóm zaocznym, nie może byđz zanesiona do Kassacyi, aż po upłynieniu czasu, do założenia opozycyi przepisanego.

Artykuł 28.

Skarga każda pisana będzie na papierze sępelowanym, w cenie oznaczoney Art: 6tym ustawy Seymowéy, dnia 24. Marca, Roku 1809. prócz tego przyłączonym do niéy będzie sępel w cenie postanowionéy od wpiśty.

Artykuł 29.

Mecenasu podpisuiącego skargę do Sądu Kassacyynego, któraby pod kassacyą nie podpadała, podług Art: 10go za pierwszą razą Sąd ma prawo ostrzedz, za drugą naganic, a za trzecią podac Nam, do wymazania z listy obrońców w każdym Sądzie.

Artykuł 30.

Osobnem urządzeniem wskazaną będzie taxa winnego od siron Mecenasom wynagrodzenia.

Artykuł 31.

Skarga zanesiona do Kassacyi, zawierać w sobie powinna:

- 1mo. Imiona, nazwiska, stan i powołanie, tudzież zamieszkanie siron;
- 2do. Wystawienie saméy rzeczy i dowodów, z przyłączeniem wyroku zażarżonego i innych dokumentów, do których się sirona odwołuje.
- 3tio. Udowodnienie, iż w czasie przepisanyym skargę podacie.

4to. Wyszczególnienie Artykułów prawa, lub procedury, gdy z powodu uchybienia im skarga zachodzi.

5to. Stosowną konkluzją i wnioski.

Artykuł 32.

Skargę takową przesyła Pisarz Sądu Kassacyjnego, Prokuratorowi Kassacyjnemu, dla uczynienia swych wniosków na piśmie.

Artykuł 33.

Po zwrócie od Prokuratora Kassacyjnego, Pisarz Sądu Kassacyjnego przesyła skargę, wraz z opinią Prokuratora, do Prezesa Sądu Kassacyjnego, dla wyznaczenia Referenta.

Artykuł 34.

Dorozpoznawania podań i prowadzenia Instrukcyi, uftanawia się Kommissya składająca się z Referendarzy, pod prezydencją Prezesa Rady Stanu, lub Członka Rady, z porządku wypadającego.

Pomnożenie téy Kommissyi, przez dodanie do niéy Radców Stanu stosownie do potrzeby pospiechu w działaniach, lub inney ważnéy okoliczności zależy od Prezesa.

Artykuł 35.

Podanie sron w ciągu Kancellarya w Dziennik Kommissyi podań i instrukcyi, w którym zapisuie:

1mo.

2mo. Numer ciągły;
3mo. Datę odebrania, zapisaną przez Pisarza.

4to. Nazwisko podającego;

5to. Krótką osnowę podania;

6to. Datę zwrótu od Prokuratora,

7mo. Nazwisko Referenta.

8mo. Dzień oddania do Referatu.

Artykuł 36.

Podania, wnoszone będą przez Referentów, na posiedzeniu Kommissyi, podług porządku numerów Dziennika.

Artykuł 37.

Skoro Kommissya podań i instrukcyi dofrzeże z samego podania srony powodowéy, iż skarga jest nieprawną, ułoży rapport do zgomadzonego Sądu Kassacyjnego, a ten zadecyduje, czyli skarga ma bydz przyiętą lub odrzuconą.

Artykuł 38.

Skoro Kommissya podań i instrukcyi przekonasz się, iż skarga zgodną jest z prawem, i należy do Kassacyi, oświadczy przyięcie iéy do instrukcyi, i zaleci temuż samemu Referentowi, wygotować instrukcyą na dzień przez Kommissyą oznaczony.

Artykuł 39.

Kancellarya, po odbytych posiedzeniach Kommissyi, wciąga w Dziennik przepisany;

w Art: 35. treść rezolucyi, na podania szczególne, a gdzie zaszło oświadczenie, że ma nastąpić instrukcja, zapisuje czas, w którym instruent ma złożyć rapport.

Artykuł 40.

Całe postępowanie Sądowe, odbywać się będzie na piśmie.

Artykuł 41.

Oświadczenie przyjęcia skargi do instrukcyi, oraz skarga wraz z annexami, w kopiach, powinna być wręczona, przez powoda stronie przeciwny, w ięczy rzeczywistym zamieszkanu, z Zapozwem do obrony.

Oświadczenie przyjęcia skargi do instrukcyi, wręczone stronie przeciwny, wierzmywać będzie exekucyą, co do punktu za skarżonego.

Artykuł 42.

Gdy wręczenie nastąpi, strona przeciwna winna odpowiedzieć podaniem przez Mecenasą, podpisanem od dnia wręczenia w dniu piętnaście, jeżeli jest w Warszawie zamieszkała, jeżeli zaś w Warszawie nie jest zamieszkała, na każde dwie mile odległości dodanym będzie dzień jeden.

Artykuł 43.

Podpis Mecenasą bądź to na skardze, bądź na odpowiedzi, uważanym będzie za obranie przez stronę zamieszkania u niego.

Podtąd wszelkie wręczenia dziać się będą u Mecenasą.

Artykuł 44.

Powód będzie mógł, naydaley w dni ośm, po wręczonych sobie wywodach strony przeciwny, podać powtornie swe wnioski, a oskarżony będzie mógł na nie odpowiedzieć podobnie naydaley w dni ośm, po wręczonych powtornych wnioskach.

Artykuł 45.

Nie będzie mogło być więcej podań, iak dwa, od powoda, a dwa od oskarżonego, rachując już w to samą skargę.

Artykuł 46.

Po upłynieniu czasu wyznaczonego, w oświadczeniu przyjęcia skargi do instrukcyi, lub po upłynieniu któregokolwiek z terminów, przepisanych w Art: 42. i 44. w którymby strona mająca prawo do podania swych wywodów, onychże nie podała, może każda ze stron żądać, aby sprawa wpisana była do Wokandy, w Regestr Sądowy.

Artykuł 47.

Gdy się sprawa toczyć będzie przeciw więcej oskarżonym iak jednemu, z których niektórzyby podali swe wywody, a drudzyby ich nie podali, instrukcja daley postępować będzie przeciw wszystkim bez względu na opóźniających się.

Artykuł 48.

Dokumenta i Wywody, składane będą w Kancellaryi Sądu Kassacyjnego.

Artykuł 49.

Żaden papier nie będzie mógł być w ciągu sprawy z Aktów wydanym w oryginale.

Artykuł 50.

Po skończonéj instrukcyi, Instruent zdaie rapport z czynności swoich, po czém Kommissya uzna uzupełnienie instrukcyi, lub jeżeli ta jest dokładną, ułoży rapport i poleci Instruentowi, aby go wniósł w zgromadzonym Sądzie Kassacyjnym, komunikując wprzód instrukcyą Prokuratorowi.

Artykuł 51.

Rapporta Kommissyi w ciągu Pisarz do Wokandy, w Regestr Sądowy Kassacyjny, Cywilne w Regestr Cywilny, a Kryminalne w Kryminalny.

Artykuł 52.

Rapporta takowe czytane będą publicznie na posiedzeniach zgromadzonego Sądu Kassacyjnego, Referent wkrótkości przedstawi stan sprawy i powody przytoczone przez obydwie strony, nie dając żaduék opinii. obrońcy pod żadnym pozorem nie będą się mogli odzywać, wolno im tylko będzie podać Prezesowi natychmiast po przeczytaniu raportu przez Referenta, prośbę Noty wy-

rażające *facta*, względem którychby mieli, że relacya jest niedokładna, lub niezupełna.

Artykuł 53.

Prokurator Kassacyjny, na posiedzeniach zgromadzonego Sądu Kassacyjnego, słuchanym będzie z wnioskami swemi publicznie. Po wysłuchaniu wniosków takowych, Sąd wydaie wyrok swój na ustępie, i zaraz go ogłasza publicznie, lub gdy rzecz jest zawikłana, odkłada wyrok do najbliższego posiedzenia.

Artykuł 54.

Wyroki Sądu Kassacyjnego, zawierające w sobie będą imiona, nazwiska, stan, powołanie i zamieszkanie stron, nazwiska Mecenasów w sprawie stawiających, konkluzye i wnioski w sprawie uczynione, krótkie wystawienie rzeczy i kwestyi prawnych, wnioski Prokuratora, *motiva* wyroku, i jego stanowienie.

Artykuł 55.

Skoro wyrok bądź Sądu Pokoju, Wydziału spornego, bądź Trybunału, bądź Sądu Kryminalnego skasowanym zostanie, na ów czas sprawa, do innego Sądu tegoż stopnia, dla powtornego rozsądzenia, odesłana będzie.

Wyroki skasowane Wydziału Policyjno-prawczego, lub Wydziału Sądu Appella-

cyinego, odesłanemi będą do innego Wydziału, takiegoż samego Sądu.

Jeżeli wyrok skassowanym będzie, z powodu niewłaściwości Sądu, lub nadużycia władzy, na ów czas sprawa do właściwego Sądu, oddaną zostanie.

Artykuł 56.

Pisarz Sądu Kassacyjnego, przesyła Ministrowi Sprawiedliwości Wyroki kassacyjne, dla umieszczenia ich w osobnym, na to postanowionym drukowanym dzienniku, iak iest przepisano w Art: 23.

Artykuł 57.

Ekstrakty wyroków, dla stron wydawanemi będą na ciepłym papierze, w cenie ustanowionéj prawem.

Artykuł 58.

Strona upadająca w Sprawie, skazaną będzie na zapłacenie i zwrócenie wszelkich kosztów stronie przeciwnéj, prócz tego strona powodowa przegrywająca, na zapłacenie grzywien, na fundusz ubogich w potrónéj ilości, iaka iest prawem przepisana od wpisu i wyroku.

Urzednicy Administracyjni, czyniący z Urzędu, w Sprawach tyczących się Administracyi dóbr, lub dochodów Skarbu publi-

cznego, albo Korony, wolni są od grzywien, tudzież w Sprawach Kryminalnych, grzywiny przysądzonemi nie będą.

Artykuł 59.

Przeciw wyrokom zaocznym Sądu Kassacyjnego, można założyć opozycyą w przeciągu dni ośmiu, po wręczeniu wyroku.

Artykuł 60.

Rezolucya, przypuszczająca, lub odrzucająca opozycyą wydaną będzie, w tenże sam sposób, iak przyjęcie lub odrzucenie skargi. Rezolucya takowa wręczoną będzie przez Mecenasa, Mecenasowi strony przeciwnéj.

Artykuł 61.

Opozycya trzeciego, nie będzie przyjęta.

Artykuł 62.

Nie wolno czynić żadnych podań przeciw wyrokom oczywistym zapadłym w Sądzie Kassacyjnym, pod karą oddalenia z Urzędu obrończego Mecenasów, gdyby który z nich, podanie takowe podpisał.

Artykuł 63.

Każdy Członek Sądu Kassacyjnego, może na żądanie strony bydź wyłączonym od sądenia, w przypadkach obiętych procedurą.

Artykuł 64.

Każdy Członek wiedząc o przyczynie, dla którejby go strona wyłączyć mogła, powinien ją sam sądowni oświadczyć, i głosu w sprawie téj niedawać.

Artykuł 65.

Podanie względem wyłączenia Sędziego, powinno być złożonem w ręce Pisarza Sądu Kassacyjnego, przed wprowadzeniem sprawy do zgromadzonego Sądu.

Artykuł 66.

Prezes wnosi sam okoliczność takową, na posiedzeniu zgromadzonego sądu, a sądz za wysłuchaniem Prokuratora Kassacyjnego, wydać wyrok, jeżeli uzna wniosek strony za nieprawny, w przeciwnym zaś razie stanowi, aby żądanie o wyłączenie, komunikowane było Sędziemu do wyłączenia podanemu, a po zdaniu tłumaczenia przez Sędziego, i za wysłuchaniem wniosków Prokuratora Kassacyjnego, fianowi Sąd w téj mierze oświadczenie.

T Y T U Ł II.

O Postępowaniu w Sprawach Kryminalnych, Policynno - poprawczych, i Policynnych.

Artykuł 67.

Przeciw wyrokom, uznającym oskarżonego winnym, rekurs do kassacyi, wolnym jest skazanemu i Prokuratorowi, gdy zaś oskarżony, uwolniony zostanie, w ten czas prawo odwołania się służy Prokuratorowi, i to jedynie, w względzie satysfakcyi prawu, bez żadnych skutków, dla uniewinnionego.

Artykuł 68.

Odwołanie się do kassacyi strony skazanej, przeciw wyrokom kryminalnym Policynno - poprawczym, lub policynnym, dzieć się będzie w kancelaryi Sądu wyrokującego; Akt takowy będzie podpisanym przez stronę i przez Pisarza sądu, a gdyby pisać nie umiała, lub nie mogła, lub też nie chciała, Pisarz uczyni o tém wzmiankę. Takoweż odwołanie się, będzie mogło nastąpić w teyże formie przez obrońcę strony skazanej, lub przez iey szczególnego pełnomocnika; w ostatnim przypadku pełnomocnictwo, powinno być dołączone do podania.

Odwołania takowe zapisywane będą w osobny rękopis, do tego przeznaczony, który

ma być publiczny, i każdy ma prawo żądania z niego ekstraktu.

Artykuł 69.

Prokurator przy Sądzie wyrokującym, podaie również odwołanie się do kassacyi w kancelaryi Sądu, które to odwołanie się, jeżeli obwiniony jest uwięzionym, będzie mu przeczytane przez Pisarza, jeżeli zaś niewięzionym, będzie mu wręczone przez woźnego, w zwyczajny formie.

Artykuł 70.

Skazany, może przy odwołaniu się do kassacyi, lub w przeciągu następujących dni 10ciu złożyć w kancelaryi Sądu wyrokującego Notę, zawierającą powody, któremi popiera odwołanie się swoje do kassacyi. Pisarz wyda stronie kwit na to, i prześle natychmiast też Notę Prokuratorowi, Sądowemu.

Artykuł 71.

Po upłynieniu dni 15tu od czasu odwołania się, Prokurator prześle Ministrowi Sprawiedliwości, Akta tyczące się Processu i Noty stron, jeżeli iakie złożone zostały.

Pisarz Sądu sporządzić powinien bezpłatnie, i dołączyć Summary Aktów, pod karą Stu Złotych, na którą go Sąd Kassacyiny skazuje.

Artykuł 72.

W przeciągu 48. godzin, od odebrania Aktów, Minister Sprawiedliwości prześle je do Sądu Kassacyinego, i uwiadomi o tém Prokuratora, od którego miał je podane.

Artykuł 73.

Skazani będą mogli bezpośrednio posyłać do kancelaryi kassacyinej, bez podpisu Mecenasa, i bez stępla swe Noty i prozby o kassacyą.

Artykuł 74.

Skazani na uwięzienie, nie będą przypuszczeni do odwołania się do kassacyi, chyba że złożą dowody, iako już w więzieniu osiedli, lub za kaucyą na wolność wypuszczonemi zostali, w przypadkach w których prawo kaucyi dozwala.

Akt zapisania ich w księgę więźniów, lub wypuszczenia na wolność za kaucyą, dołączony będzie do Aktu odwołania się do kassacyi.

Artykuł 75.

W sprawach kryminalnych, Kommissya podań i instrukcyi, nie będzie wydawała oświadczenia przyjęcia skargi do instrukcyi. Iak jest przepisano w Art: 38mym.

Artykuł 76.

Skoro wyrok kassacyiny zapadnie, przesłany będzie w przeciągu trzech dni Ministrowi Sprawiedliwości, a ten odeśle go Prokuratorowi kryminalnemu.

T Y T U Ł III.

O wyznaczeniu Sądu.

Artykuł 77.

Jeżeli bądź w materii kryminalnéy, bądź w policyino-poprawczéy, lub policyinéy, taż sama sprawa, lub z nią związek mająca, wprowadzoną zostanie, w dwóch lub więcéy sądach, w kilku wydziałach policyi poprawczéy, lub policyinych, niezależących od iednego Sądu Kryminalnego, w takim razie na odebrane zaskarżenie, Sąd Kassacyiny właściwy Sąd wyznacza.

Jeżeli względem sądenia sprawy, w materii kryminalnéy, w policyino-poprawczéy, lub policyinéy, między Sądami kryminalnemi, albo też między Sądem Kryminalnym i Sądem Cywilnym, lub Trybunałem, albo między Sądem Woyskowym i Sądem Kryminalnym lub Cywilnym, albo między urzędnikiem policyi Woyskowéy i urzędnikiem policyi Cywilnéy, albo też między Wydziałami policyino-poprawczemi lub policyinemi, nie iednemu Sądowi Kryminalnemu pod-

ległemi, zachodzi kollizya, tę Sąd Kassacyiny rozstrzyga, i Sąd właściwy oznacza.

Artykuł 78.

Po rozważeniu podanéy proźby, i przyłączonych Aktów, Kommissya podań i instrukcyi, oświadcza, iż ma nastąpić komunikacya, przez powoda fironie przeciwnéy, lub też zdaie rapport zgromadzonemu Sądowi, a ten wyrokiem stanowczym, rzecz zadecyduje.

Artykuł 79.

W przypadku, gdzie na podanie firony, ma nastąpić komunikacya, Kommissya podań i instrukcyi, wezwie Prokuratorów przy Sądach, między któremi zachodzi kollizya, aby przesłali Akta tyczące się Procesu, wraz z każdego zdaniem, wspartém powodami względem kollizyi.

Artykuł 80.

Gdy komunikacya ma następować, na odwołanie się którego z Prokuratorów, Kommissya podań i instrukcyi wezwie Prokuratora, przy Sądzie, który jest przeciwną fironą, aby przesłał Akta tyczące się Procesu, wraz z opinią powodami wspartą.

Artykuł 81.

Rezolucya oznaymująca, iż ma nastąpić komunikacya, zawierać w sobie będzie

krótką wzmiankę czynu z którego wszczęła się kollizya, i wyznaczenie flosownie do odległości miejsca terminu, w którym mają być złożone w kancelaryi Akta i opinie wsparte powodami.

Rezolucya takowa, wręczona stronom, wstrzymuje rozsądzenie sprawy, nie wstrzymuje jednakowoż infstrukcyi, i kroków dających ku zabezpieczeniu obwinionego.

Artykuł 82.

Gdy na samo podanie, zapadnie w zgromadzonym Sądzie wyrok rozstrzygający kollizyą, takowy natychmiast przez Ministra Sprawiedliwości, odesłanym zostanie do Prokuratorów przy Sądach, między którymi zasła kollizya, a ci bez zwłoki, uwiadomią strony o wyroku.

Artykuł 83.

Sąd Kassacyjny stanowi względem wszelkich czynności zdziałanych przez Sąd, który uznany będzie za niewłaściwy.

Artykuł 84.

Wyrok rozstrzygający kollizyą, wydany za poprzednią komunikacyą, wręczony będzie tymże samym sposobem, iak wyrok nakazujący komunikacyą.

TYTUŁ IV.

O odesłaniu od iednego Sądu do drugiego.

Artykuł 85.

Sąd Kassacyjny, na wniesienie Prokuratora swego, może odesłać sprawę od iednego Sądu Kryminalnego, do drugiego, tudzież od iednego Wydziału Sądu Appellacyjnego, do drugiego, z powodu legalnego podeyrzenia, i dla bezpieczeństwa publicznego.

Legalne podeyrzenie rozumie się w ten czas, gdy większość kompletu sądowego podpada wyłączeniu przepisanemu w procedurze, strony także mogą żądać odesłania takowego, lecz iedynie z powodu legalnego podeyrzenia.

Artykuł 86.

Strona, która sobie Sąd iakowy dobrowolnie obrała, nie może żądać w kassacyi odesłania do innego Sądu, chyba z przyczyn legalnego podeyrzenia po obraniu zasłych.

Artykuł 87.

Prokuratorowie będą mogli udawać się bezpośrednio, do Sądu Kassacyjnego, o odesłanie do drugiego Sądu, lub Wydziału,

z powodu legalnego podeyrzenia, lecz gdy będą żądać odesłania takowego, z powodu bezpieczeństwa publicznego, powinni swe podania, swe powody, i Akta przysłać na ręce Ministra Sprawiedliwości, który przesła je do Sądu Kassacyjnego, jeżeli się przeświadczy o istocie wniesionych podań.

Artykuł 88.

Po rozważeniu proźby i przyłączonych Aktów, Kommissya podań i instrukcyi oświadcza, iż ma nastąpić komunikacya, lub zdanie rapport zgromadzonemu Sądowi, a ten wyrokiem stanowczym rzecz zadecyduje.

Artykuł 89.

Kommissya podań i instrukcyi, gdy uzna tego potrzebę, może dla wyjaśnienia rzeczy, przesłać Prokuratorowi Sądu, przeciw któremu Sądowi rzecz idzie, skargę podaną przez stronę z wezwaniem, aby przesłał Akta tyczące się tego interessu, wraz z opinią wspartą powodami.

Artykuł 90.

Gdy skarga zaniesioną będzie przez Prokuratora, Kommissya, może przystąpić do komunikacyi, lub też wydać iakową inną rezolucyą przygotowawczą, iaką uzna za potrzebną.

Arty-

Artykuł 91.

Każdy wyrok Sądu Kassacyjnego, stanowiący odesłanie sprawy, będzie przesłanym przez Ministra Sprawiedliwości, Prokuratorom sądów, od którego, i do którego sprawa odesłana, a Prokuratorowie, uwiadomią strony o wyroku.

Artykuł 92.

Wyrok Sądu Kassacyjnego, odrzucający skargę, o odesłanie sprawy, nie tamuje dalszego ponowienia teyże samey skargi, z powodu nowo zasłanych przyczyn.

T Y T U Ł V.

O złożeniu Sędziiego Appellacyjnego, lub Sędziiego Pokoju.

Artykuł 93.

Kiedy Prezes, Prokurator, lub Sędzia Appellacyjny, albo Sędzia Pokoju popełni występki, lub zbrodnią w urzędzie, i zaskarżenie czynioném będzie z urzędu, na ten czas skarga podaną zostanie do Sądu Kassacyjnego, i komunikowaną Ministrowi Sprawiedliwości.

Artykuł 94.

Strony będą mogły wnosić swe skargi bezpośrednio, do Sądu Kassacyjnego, lecz to tylko w ten czas, gdy będą się domagały, o wynadgodzenie z powodu popełnionego występku, lub zbrodni w urzędzie, lub gdy skarga zanesioną zostanie potocznie, w sprawie już wiszącej w kassacyi.

Artykuł 95.

Jeżeliby Kommissya podań i instrukcyi, przy rozważeniu podania, lub przy instrukcyi sprawy, przekonała się o jakim występku przez Sędziów, lub Sędziego popełnionym, chociażby zaskarżenia o to podanego nie było, sama Kommissya Sądowi zgromadzonemu donieść powinna.

Artykuł 96.

Po rozważeniu skargi z annexami podanymi przez Sąd, Prezesa, lub Prokuratora, albo też przez stronę, Kommissya podań i instrukcyi przedstawia przez referenta skargę tę zgromadzonemu Sądowi Kassacyjnemu.

Artykuł 97.

Zgromadzony Sąd Kassacyjny w komplecie przepisany w Artykule 18tym gdyby uznał skargę za nieprawą, odrzuca ją

w przypadku zaś przyjęcia skargi, nakazuje stawienie się urzędnika zaskarżonego przed sobą, i wyznacza jednego z pomiędzy Członków Kommissyi podań i instrukcyi, dla ułożenia instrukcyi, wysłuchania świadków, i zebrania wszelkich dowodów, dotyczących się obwinienia.

Może także Sąd polecić osobie z innego Sądu, ułożenie instrukcyi, i wysłuchania świadków na miejscu, która osoba, jeżeliby nie należała do składu Sądu kassacyjnego, zdać rapport i przesyła Akta Kommissyi podań i instrukcyi.

Artykuł 98.

Sąd nakazuje zabezpieczenie się o osobie urzędnika oskarżonego, gdy z instrukcyi, lub z samej skargi uzna tego potrzebę.

Artykuł 99.

Rapport w zgromadzonem Sądzie Kassacyjnym, iako też wnioski Prokuratora, i wyrokowanie, dźać się będzie na ustępie.

Artykuł 100.

Jeżeli Sąd Kassacyjny, większością głosów, w komplecie wzywz rzezonym, uzna, iż oskarżony zasłużył na oddanie do Sądu z powodu przewarykacyi, wyznaczy Sąd Kry-

minalny, lub stosownie do przewinienia, wydział Policji poprawczy, do którego obwiniony pod przyzwoitym zabezpieczeniem odesłany będzie. Jeżeli zaś większością głosów, uzna go niewinnym, rozkaże wypuścić go na wolność, gdyby był uwięzionym.

Artykuł 101.

W każdym przypadku, gdy Sąd Kassacyjny Urzędnika, lub Urzędników Sądowych wymienionych w Art: 93cim uzna winnymi przewarykacyi, czyli przestępstwa w sprawowaniu obowiązków Urzędu, powinien ich tenże Sąd Kassacyjny podać Nam Królowi, do złożenia z Urzędu podług Art: 76. Konfitycyi.

R O Z D Z I A Ł IV.

Urządzenia przemiatające.

Artykuł 102.

W wszelkich Sprawach, w których strony, dla nieustanowionego dotąd Sądu Kassacyjnego, nie mogły się odwołać do Kassacyi, służyć im będzie na nowo, przeciąg czasu przepisany niniejszą ustawą, rachując od dnia icy ogłoszenia.

Wykonanie niniejszey Ustawy Naszey, Radzie Stanu, a umieszczenie w Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwosci zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem	Minister Sekret. Stanu
FELIX LUBIENSKI	STANISLAW BREZA.
Minister Sprawiedliwosci,	Zgodno z Oryginałem
(L.S.)	Minister Sekr. Stanu
Antoni Joneman	STANISLAW BREZA.
Sekretarz Generalny.	

DZIENNIK PRAW

N^{RO} 18.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 22go
Miesiąca Maia Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

W zamiarze zaprowadzenia w Kraj nowo-
wcielony podatku od mięsa Koszernego, iaki
z Ustawy Seymu zeszłego opłacany, jest
wdawnym Kraiu Xięstwa Naszego War-
szawskiego i chcąc upewnić nadal fundusz
przeznaczony na umorzenie długów Kaha-
nych w nowéy Prowincyi, na przełożenie
Naszego Ministra Skarbu, i po wysłuchaniu
zdania, Naszég Rady Stanu.

postanowiliśmy i postanawiamy.

Artykuł 1.

Podatek od mięsa Koszernego w Kra-
iu nowo-wcielonym do Xięstwa War-
szawskiego opłacany na fundamencie Ustaw

190
Rządu Austriackiego wydanych z Wiednia
respectivè dla Galicyi Wschodniéj dnia 16.
Września 1784. roku, a dla Galicyi Zachodniéj dnia 18. Lutego 1797. roku, począwszy od dnia 1go Sierpnia roku bieżącego ma być uchyłony.

Artykuł 2.

Podatek od mięsa Koszernego uchwalony Ustawą Seymu zeszłego zaprowadzony być ma, w kraj nowo do Xięstwa Warszawskiego wcielony, począwszy od dnia 1go Sierpnia roku bieżącego, i od tego czasu także pobierany być ma na dochód Skarbu Publicznego.

Artykuł 3.

Przepisy co do poboru podatku tego, objęte tak Prawem Seymu uchwalonym w dniu 24. Marca 1809. roku, jako i Dekretem Naszym wydanym w skutek prawa tego pod dniem 25. Marca 1809. roku rozciągamy w zupełności na kraj nowo wcielony.

Artykuł 4.

Podatek familyyny Żydowski zaprowadzony na fundamencie Patentu Rządu Austriackiego *de data* Wiedeń 20. Sierpnia 1806. roku ma być nadal zachowany, a

począwszy od dnia 1go Sierpnia roku bieżącego przeznaczony jest na fundusz umorzenia długów Kahałnych w nowéj Prowincyi, zastępując przez to także fundusz oparty dotąd na podatku od mięsa Koszernego, który urządzony teraz na Wzór podatku pod tymże Tytułem wdawnych Departamentach ustanowionego, stanie się istotnym dochodem Skarbowym.

Artykuł 5.

Minister Nasz Spraw Wewnętrznych fundusz ten wezwie w opiekę Rządową i przedsięwzmie sposoby jakie uzna za najskuteczniejsze do ustalenia całej Masy długów fundusz ten ciężać mogących, oraz podać Nam ma plan ich umorzenia roztrząsiony w Naszém Radzie Stanu.

Artykuł 6.

Skoro nastąpi zupełne umorzenie wszystkich długów Kahałnych; w tedy pobór podatku familyynego na fundusz umorzenia niniejszym Dekretem przeznaczony, uchyłonym zostanie.

Artykuł 7.

Wykonanie tego Naszego Dekretu Ministrom Naszym Spraw Wewnętrznych i

Skarbu, w czém do którego należy, tak
iako i onego umieszczenie w Dzienniku
Praw, Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

[L.S.] przez Króla.

Zgodno. z Oryginałem
FELIX ŁUBIENSKI,
Minister Sprawiedliwości.

Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

(L.S.)

Antoni Joneman,
Sekretarz Jeneralny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 8go
Miesiąca Kwietnia Roku 1809.*

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski,
Król Saski, Xiążę Warszawski etc: etc:

postanowiliśmy i stanowiemy iak następuie

I.

Rady Departamentowe, na pierwszém swo-
tém posiedzeniu, obiorą większością głosów
podwóch Kandydatów, z których iednego
na każdy Departament za Konsyliarza do
składu Izby Głównej Obrachunkowey
przydamy, i mianować będziemy.

II.

Prace i zatrudnienia w Izbie, tak mia-
nowanych Konsyliarzów, też same będą,
które są uchwałą naszą pod dniem 14. Gru-
dnia 1808 Izbę Główną obrachunkową sta-
nowiącą dla Konsyliarzów téż Izby prze-
pisane.

III.

Mianowani Konsyliarze z Kandydatów
przez Rady Departamentowe podanych
pobierać nie będą pensyi.

IV.

Minister Nasz Spraw Wewnętrznych, Rady Departamentowe, za ich pierwszym na posiedzenie zebraniu się, o niniejszą Naszą uchwałę uwiadomi, i do niej zadobyć uczynienia one wezwawszy, listę wielkością głosów obranych Kandydatów, do naszego wyboru imianowania poda.

Niniejszą Naszą Ustawę Minister Sprawiedliwości w Dzienniku Praw umieści.

(podpisano) FREDERYK AUGUST

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem
FELIX LUBIENSKI,
Minist. Sprawiedliwości.
(L.S.)
Antoni Joneman,
Sekr. Jeneralny.

Minister Sekr. Stanu
STANISŁAW BREZA
Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr. Stanu
STANISŁAW BREZA

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 22go
Miesiąca Maja Roku 1810.

FREDERYK AUGUST z Bożej Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

W celu ulżenia i zrównania ciężaru, wyni-
kającego z dostawki koni i podwód, tak pod-
czas rozmaitego transporta wojskowe, iak na prze-
łożenie wyznaczonych w Interessach służby
wojskowej, Officierów i Urzędników wo-
jskowych, za wniesieniem Naszego Mini-
stra Spraw Wewnętrznych i po wysłuchaniu
Radania Naszej Rady Stanu, następujące tym-
czasowe przepisy.

postanowiliśmy i stanowimy:

T Y T U Ł I.

W takich przypadkach podwoły od Obywatelów żą-
dane być mogą.

Artykuł 1.

Natychmiast po ogłoszeniu niniejszego
sekretu, żaden z Prefektów w obwodzie

swego Departamentu, ani żaden Podprefekt w obwodzie swego Powiatu, ani żaden iakiegokolwiek stopnia Urzędnik Cywilny lub Offycyalista niema używać koni podwodnych do podróży, do których albo z Urzędu jest obowiązany albo do odbywania których od wyższych Władz odbierze zlecenie: Wszystkie te podróże odtąd będą miały odbywane, albo kosztem Skarbowym albo kosztem firon, albo na koniec kosztem własnym Urzędników i Offycyalistów Cywilnych, którzy z Urzędu obowiązani są do odbywania podróży.

Artykuł 2.

Podwody od Obywatelów żądane być mogą:

- 1mo. Pod transport Effektów wojskowych do których jedynie należą, broń i sprzęty Łazaretowe.
- 2do. w czasie maszerującego oddziału Wojska.
- 3tio. w przypadku transportowania podwojnych.

T Y T U Ł II.

O transportach Wojskowych

Artykuł 3.

Wyjawszy broń i sprzęty Łazaretowe; wszelkie inne transporta Pułkowe w czasie pokoju końmi Pułkowemi dźwiać się powinny

Artykuł 4.

Nawet co do tych transportów staraniem wspólnym władz z wojskowych i Administracyjnych być powinno, ażeby dla ulgi Obywatelów wdawaniu podwód, tam gdzie możność pozwala, wodą odprawiały się.

Artykuł 5.

Ammunicyje końmi Artyllerycznemi pociągowymi w czasie pokoju przewożone być powinny, i tylko w przypadku wojny lub nagłej potrzeby podwody, konie Obywatelskie do przewożenia ammunicyi użyte być mogą.

Artykuł 6.

Kiedy cały Pułk z wyższego rozkazu oddawania Konsystencyą swoją, potrzebna liczba podwod do przewożenia Komory umiarkowana do ciężaru komory ustanowionego wywodem słownym, przez władze Administracyjne i Wojskowe spisany, powin-

na mu bydź dostarczona; liczba ta iedną niema przechodzić dwunastu podwód.

T Y T U Ł III.

O podwodach dla maszerującego Woyska.

Artykuł 7.

Dla maszerujących oddziałów Woyska, mających zwyczajne wozy Pułkowe to jest ieden wóz dla każdego Batalionu lub Szwadronu, i ieden dla Sztabu Pułku, następująca przypisuje się liczba podwód: Dla każdego Batalionu Piechoty, lub dla Pułku konnego, dwie podwody czterokonne, lub cztery parokonne, pod chorych lub Konwalescentów, użyte bydź mogą. Dla iednego Szwadronu iedna podwoda czterokonna lub dwie parokonne. Dla kompanii Piechoty lub Jazdy, lub też Artylleryi iedna podwoda parokonna.

Artykuł 8.

Za każdy czterokonnny wóz Pułkowy brający Pułkowi w momencie wywścia iego żądane bydź mogą, dwie podwody czterokonne, lub cztery parokonne, oprócz powyższych podwód, pod chorych lub konwalescentów.

Artykuł 9.

W przypadku potrzeby podwód pod wojskowe transporta Minister Nasz Woyny uwiadomić o niéy powinien Ministra Spraw Wewnętrznych, z wyrażeniem zkąd i którego dnia wyruszyć mają, i gdzie są przeznaczone, tudzież wielkości ciężaru i potrzebnéy pod nie ilości podwód.

Artykuł 10.

Minister Spraw Wewnętrznych odebrawszy przepisane wyżéy od Ministra Woyny uwiadomienie, obwieści Prefektów o potrzebie zgromadzenia podwód, i wskaże im miejsca, przez które te transporta przechodzić mają.

Artykuł 11.

W nagłych okolicznościach, kommandujący Generał w okręgu wojskowym, może iest uwiadomić Prefektów Departamentowych, o wychodzących transportach, i bez wyższego udawania się wezwać ich, o przyślawienie, pod transporta wojskowe potrzebných podwód.

Artykuł 12.

Prefekci Podprefektom, a Podprefekci Burmistrzom i Wóytom, zgromadzenie podwód w miejsca wyznaczone zalecą i dopilnują skutku, w przewiezieniu wojskowych

transportów, aż do miéysca swego przeznaczenia.

T Y T U Ł IV.

O podwodach dla pojedynczych Wojskowych.

Artykuł 13.

Pojedynczo iadący Wojskowi Officyerowie i żołnierze mają sobie dozwolone podwody w następujących przypadkach:

- 1mo. Udając się z swego Korpusu do Lazaretu zewnętrznego.
- 2do. Powracając z Lazaretu do swego Korpusu, jeżeli stan ich zdrowia tego wymaga.
- 3tio. Przenosząc się z iednego do drugiego Lazaretu.
- 4to. Powracając z niewoli nieprzyjacielskiéy jeżeli słabe ich zdrowie tego wyciąga.
- 5to. Będąc kaleką, i wracając za dymisią do swéy Gminy.
- 6to. Zapadłszy w drodze na zdrowiu, zawsze iednak w takowym przypadku, władze cywilne miejscowe zaświadczyć powinny, że podwoda jest potrzebna.

Artykuł 14.

We wszystkich przypadkach Artykułem 13. objętych dana będzie iedna parokonna

podwoda dla dwóch Officyerów, choćby mieli i służących, iedna parokonna podwoda dla czterech żołnierzy, osobna zaś podwoda dla każdego Officyera, lub żołnierza w okolicznościach wpowyższym Artykule przepisanych dawaną bydź nie powinna, iak tylko wten czas, gdyby stan zdrowia Officyera lub żołnierza nagłego wymagał ratunku, a Doktor miéyscowy osądził potrzebę rychłego odesłania do Lazaretu.

Artykuł 15.

Oprócz w Artykułach 7, 8, 9, i 13tym wyrażonéy liczby podwód, żaden Dowódzca Pułku, Batalionu lub Oddziału maszerującego, ani żaden Officyer i żołnierz nie ma prawa wymagać podwód, a gdyby więcéy ich potrzeba było, na ten czas Officyer lub Kommanderujący, za gotowe pieniądze podwodę nająć powinien.

T Y T U Ł V.

O formie pozwoleń na podwodę i kart drożnych.

Artykuł 16.

Względem dostawienia podwód, Minister Nasz Woyny przepisze iednostayną formę Kart drożnych, ite w ięzyku Polskim wydrukowane, rozeszle w przyzwoitéy liczbie Exemplarzy, władzom Wojskowym, i cywil-

nym, które do wydawania takowych Kart będą upoważnione.

Artykuł 17.

Minister Nasz Woyny uwiadomi wszystkie Władzę Cywilne i Woyskowe, kogo i gdzie upoważnił do wydawania i podpisywania pozwolenia na podwode i Kart drożnych.

Artykuł 18.

Każdy Pułk lub Oddział, każdy Officer lub żołnierz, chcący mieć podwody, w takową Kartę drożną wydaną przez właściwą władzę od Naszego Ministra Woyny do tego upoważnioną, opatrzoną bydź powinien.

Artykuł 19.

W Karcie drożney przepisany ma bydź trakt, dla otrzymującego ją i oznaczona ilość podwó i koni, na każdym stanowisku dla niego dostarczyć się mająca.

T Y T U Ł VI.

Urządzenia Policyjne.

Artykuł 20.

Każdy oddział przechodzącego Woyska, potrzebujący podwó, i Kartą drożną mającą je dozwolone, winien przynajmniej

na 24. godzin przed swoim przybyciem, uwiadomić Burmistrza, lub Wóytę miejsca tego, w którym przepręg jest dozwolony, o potrzebie ilości podwó i koni.

Artykuł 21.

Gdy takowe poprzedniczo nienastąpi uwiadomienie, przechodzący Korpus lub oddział Woyska, ani przejeżdżający za Kartą drożną pojedynczo Woyskowy, nie może żądać, aby mu natychmiast podwody były dostawione, owszem Korpus lub oddział woyska, iako więcey podwó potrzebujący 24. godzin, a za kartą drożną przejeżdżający 12. godzin za dostawieniem podwó, czekać jest obowiązany, wyjąwszy jednak, gdyby przypadek nagłości w karcie drożney był wyrażony.

Artykuł 22.

Podwoda dla przechodzącego oddziału, lub dla przejeżdżających za kartami drożnymi wojskowych zamowiona, na miejsca przepręgu nie jest obowiązana dłużej czekać, iak godzin 24. Równie gdyby wojskowy, ziechawszy po upłynieniu 24. godzin, z miejsca przepręgu nie wyruszył, podwoda przez Burmistrza lub Wóytę do domu puszczoną bydź powinna, a wojskowy inné podwody wymagać niema prawa i własnym kosztem pocztę lub furmana sobie mając

jest obowiązany; w tym jednak przypadku, Burmistrz lub Wójt wywód słowny przy świadkach zrobić jest obowiązany.

Artykuł 23.

Podwozy pod transporta Wojskowe, tak mają być co do czasu uregulowane; ażeby na próżno po stacyach stojąc czasu nie tracili, lecz gdy przewożenie ich od stacyi do stacyi wielu okolicznościom podlegać musi, niemożna zatem Artykułu 22. co do tego przypadku zastosować.

Artykuł 24.

Niemogą także podlegać surowości Artykułem 22 przepisanej, oddziały maszerujących Wojska, lub za kartami przejeżdżający wojskowi, jeżeli swe przybycie na stacyi przepręgowej spóźnią, z powodu trudnej przeprawy, złych dróg i tym podobnych nieprzewidzianych przypadków, w takim razie choćby po 24 upłynionych godzinach, podwozy oznaczone w miejscach przepręgu przez Burmistrza lub Wójta dane być powinny.

Artykuł 25.

Podwozy z transportem lub wojskowemi idące, nigdzie na stacyi przepręgowej zaieżdżać nie powinny, iak przed dom Urzędnika miejscowego.

Artykuł 26.

Burmistrze, Wóyci lub Kommissarze podwodowi nie prędkiej iak za okazaniem pozwolenia na podwozę lub Karty drożnej przez właściwą Władzę wydaney dostarczyć winni są podwozę pod transport Effektów Wojskowych, dla oddziałów maszerujących wojska, i dla pojedynczo idących Wojskowych.

Artykuł 27.

Na stanowiskach, gdzie jest Kommandant wojskowy, podwozy dopóty wydane nie będą, dopóki karta drożna nie będzie wizowana, i przez niego lub inną władzę przez Naszego Ministra Woyny do tego upoważnioną sprawdzoną, i stosownie do okoliczności poprawioną i odmienioną.

Artykuł 28.

Również Officyer konwoiniący transport dopóty z transportem z miejsca przepręgu wyruszyć nie może, dopóki po odebraniu pod swój dozór podwó i koni, nie da z własnoręcznym podpisem zaświadczenia Burmistrzowi, lub Woytowi, kiedy i wiele podwó i koni pod iaki transport, i na wiele mil dostawił.

Artykuł 29.

Burmistrz lub Wójt otrzymawszy takowe od Officyera zaświadczenie, winien jest tak-

że swe zaświadczenie z swoim podpisem wydać tym mieszkańcom, którzy do odbycia téy drogi są użyci, z wyrażeniem ilości podwód, koni, i mil podróży, daie także oddzielne zaświadczenie konwoiującemu transport Officyerowi z wyrażeniem, kiedy i iak wiele mu podwód i koni dostawił.

Artykuł 30.

Nie mający od Naszego Ministra Woyny upowaznienia do wydawania pozwolenia na podwodę i kart drożnych, a wydający one, nie tylko przymuszony będzie zapłacić nakazane konie, podług taksy pocztowey do Kassy Woienney i na rzecz Kassy *respectivè* powiatu, który konie dostawił, i do dyspozycyi Rady tego Powiatu, ale nadto iako nieposłuszny Prawu ukarany, i przez rozkaz dzienny do wiadomosci publiczney podany będzie.

Artykuł 31.

Takoweyże karze podlegają wszyscy upowaznieni do wydawania kart drożnych, którzyby wydawali pozwolenie na podwodę i kartę drożną tym, którzy prawa do nięj nie mają, albo wyznaczali większą ilość podwód i koni dla Woyska maszerującego, niżeli niniejszym Dekretem iest dozwolono równie iak woyskowi, wymagający większey liczby podwód i koni, niżeli w karcie drożney iest przepisano.

Artykuł 32.

Kto by śmiał fałszować Kartę drożną albowież żadney nie mając, gwałtownie lub samowładnie wymagał podwód, ten do najbliższey władzy woyskowej ma bydź niezwłocznie doniesiony, a téy obowiązkiem będzie zaraportować Kommandzie wyższey, która wykraczącego pod Sąd Woienney oddać każe.

Artykuł 33.

Gdyby mający prawo do podwody, przytrość iaką Burmistrzowi, Woytowi lub Expedyentowi podwód, znakami Urzędowi swemu właściwemi ozdobionemu, wyrządził; takowy ma bydź do najbliższego Generała kommanderującego doniesiony, i do najsurowszey niezwłocznie pociągniony odpowiedzialności.

Artykuł 34.

Officyerowie konwoiujący transporta i mający Kartę drożną, nie mają i nie powinny samowolnie zabierać podwód i koni po Wsiach i Miasiach, przez które przejeżdżają i w tych tylko mieyscach mają prawo u Burmistrza lub Woyta rekwirować podwodę i konie, w których sianowiska dla nich są przeznaczone.

Artykuł 35.

Gdyby atoli i to przy transporcie tylko, koń lub wół zupełnie upadł, albo ustał, albo

wóz przez zepsucie stał się niezdatnym do dalszey podróży, w takim przypadku Officyer konwoitujący transport, ma prawo w pobliskich wsiach wezwać pomocy, która mu odmówioną, być niemoże, z obowiązkiem jednak wydania przez niego zaświadczenia, z jakich powodów i w jakiej ilości ta pomoc nastąpiła, by potem w kolei dostawiania podwód takowa przyśluga potrąconą była.

Artykuł 36.

W przypadku dopuszczenia się gwałtu przez wojskowych przy zabieraniu podwód, najbliższy jakiegokolwiek rangi Komendant, iak tylko o tém uwiadomionym zofiarne, spieszną pomoc skarżącemu pod własną odpowiedzialnością dać powinien.

Artykuł 37.

Gdyby Burmistrz lub Wójt od czasu awizacji naydaley w godzin 24. mającym kartę drożną podwód nieprzyśtawił, przejeżdżający za spisanim wywodem słownym przy świadkach, mają prawo na koszt Burmistrza lub Wójta, wziąć Extrapocztę, lub nająć furmana, a Burmistrz lub Wójt do powrócenia tych kosztów zagnalonym będzie, z wolnem poszukiwaniem zwrotu opłaty na tych, którzyby byli prawdziwą zawadą przyczyną.

Artykuł

Artykuł 38.

Gdzie w okolicy konie nieznaidują się, iak parowołowa podwoda, za parokonną uchowana być musi.

Artykuł 39.

Ażeby podwody zbytym ciężarem przedawanemi nie były, co iak naysurowiey zakazuje się; stanowiemy: iż więcéy na iedną podwode parokonną, lub wołową, iak 6. ciężarów ładować niewolno, albo też na taką podwode więcéy iak 4. Ludzi oprócz wóźnicy siadać nie może.

Artykuł 40.

Również ażeby przez zbytym pośpiech w podróży konie lub woły właścicielow nie były zgnębionemi, stanowiemy: iż w czasie lebrzy drogi podwoda konna nie więcéy iak milę przez półtory godziny, a podwoda wołowa nie więcéy iak iedną milę na godzinie wiechać powinny, w czasie zaś złey drogi przeciąg czasu przedłużonym być musi.

Artykuł 41.

Gdyby z powodu zbytym przeładowania lub przynaglenia koni lub wołów do przedkley podróży, koń lub wół w drodze zdechnąć miał, iadący taką podwode do wynadgodzenia właścicielowi szkody obowiązani, dla czego wywód słowny, na

pierwszój stacyi zrobiony, do właściwej władzy pod którą zostaje przeieżdżający odeślany być powinien końcem uzyskania dla uszkodzonego słusznój bonifikacyi.

Artykuł 42.

Żadna podwoda dalej, iak od iednej do drugiej stacyi brańą być nie ma, stacyi zaś iedna od drugiej nie mniej nad mil dwie, i nie więcej nad mil pięć rachowaną być powinna.

Artykuł 43.

Niewolno jest iadącemu podwodą zjechać z drogi tylko tą iechać powinien, która jest zwyczajną, od stacyi do stacyi i każda taką drożną przepisaną.

Artykuł 44.

Nie wolno jest także iadącemu podwodą po drodze czynić wstępów i dla swych potrzeb lub swych interesów, zatrzymywać podwoły.

Artykuł 45.

Zaleca się iak naysurowiej, wszystkim podwodami iadącym przyzwolite z Ludźmi powożącymi obchodzić się. Wszelka skarga w tój mierze zanesiona, i udowodniona, do ścisłej wianego pociągnięcia odpowiedzialności. Nawzajem Burmistrz, Wójt, Expedyent podwodowy, lub powożący

by uchybił woyskowemu przez zwierzchność swoią surową ukaranym być ma.

T Y T U Ł VII.

Przepisy ogólne.

Artykuł 46.

Końcem zrównania ciężaru podwód w Departamentach, każda Rada Departamentowa, ma nie zwłocznie się zatrudnić ustanowieniem zasad, podług których w Departamentach ciężar ten ma być rozłożony.

Artykuł 47.

Rady Powiatowe, municypalne, miéyskie i wiejskie stosownie do zasad, przez Rady Departamentowe ustanowionych, rozłożą ciężar podwód na gminy i *individua*.

Artykuł 48.

Prefekci i Podprefekci dopilnują tego, aby Burmistrz, Wóyci i Kommissarze podwodowi, dostarczali podwoły podług zasad, przez Rady Departamentowe uchwalonych.

Ukutecznienie téy Naszéy woli, Mini-
strow Naszym Spraw Wewnętrznych i Wo-
ny zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST

[L.S.] przez Króla

Zgodno z Oryginałem *Minist: Sekr: Stanu*

FELIX ŁUBIENSKI

STANISŁAW BREZA

Minist: Sprawiedliwości Zgodno z Oryginałem

(L.S.)

Minist: Sekr: Stanu

Antoni Joneman

STANISŁAW BREZA

Sekr: Jeneralny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 6go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.

FREDERYK AUGUST z Bożéy Łaski Kró-
laski Xiążę Warszawski &c. &c.

Na przełożenie Naszego Ministra Spra-
wiedliwości i za wyfluchaniem zdania Na-
széy Rady Stanu; postanowiliśmy i stanowie-
my co następuje:

Artykuł 1.

Datę ogłoszenia dekretu Naszego dnia
11go Lipca roku 1809. przepisującego u-
spობienie do Urzędów Sądowych, stano-
wimy dla Kraiów nowo wcielonych na dzień
11sty Lipca roku 1811.

Artykuł 2.

Wszelkie zatém termina tymże dekre-
tem przepisane, rachowane będą stosownie
do powyższego Artykułu, o lat dwa późniéy.
Umieszczenie niniejszego Dekretu w
Dzienniku Praw, i wykonanie woli Naszéy,
Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu

FELIX ŁUBIENSKI,

STANISŁAW BREZA

Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem

(L.S.)

Minister Sekr: Stanu

Antoni Joneman

STANISŁAW BREZA.

Sekretarz Jeneralny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 6go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Na przełożenie Naszego Ministra Sprawie-
dliwości i za wysłuchaniem zdania Naszey
Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy
co następuje :

Artykuł 1.

Sąd Appellacyjny Xięstwa Warszawskie-
go pomnożony będzie, iednym Wydziałem,
kładającym się z iednego Prezesa i sześciu
Sędziów. przydani będą do tegoż Sądu ieden
Podprokurator, ieden Podpisarz, ieden Kas-
syer i trzech Kancellistów.

Artykuł 2.

Podział Prezesów, Prokuratora Sędziów
i Podprokuratorów między cztery Wydzia-
ły, nastąpi wten sposób, aby z nich było po
dwie osoby w każdym Wydziale znające
prawo Rządu zeszłego Gallicyi.

Artykuł 3.

Płaca czwartego Prezesa i sześciu Se-
dziejów, tudzież Podprokuratora i Podpisarza,
będzie taż sama, iaką mają dawnieysi Urzę-
dnicy tegoż fiopnia. Płaca Kassyera bę-
dzie rocznie w summie złotych cztery tysi-
ce, a Kancellistów równa zdawniejszemi.

Artykuł 4.

Co do innych Sądów i Trybunałów
w Kraiach nowo do Xięstwa Warszawskiego
wcielonych, będzie w nich takiż sam skład
i Etat płacy, iak w dawniejszych Kraiach,
tegoż Naszego Xięstwa.

Wykonanie niniejszey woli Naszey i umie-
sczenie w Dzienniku Praw, Naszym Mini-
strom Sprawiedliwości i Skarbu, w czem do
kogo z nich należy zalecamy.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) *przez Króla*

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIEŃSKI

Minister Sprawiedliwości

(L.S.)

Antoni Joneman

Sekretarz Jeneralny.

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 8go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Krół Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Na przełożenie Naszego Ministra Skarbu,
iż wykonanie rozkładu tymczasowego po-
większonéj ofiary na Wojsko, podług
punktu szóstego prawa na Seymie Roku
1809. uchwalónego, i Dekretu Naszego
dnia 25. Marca tegoż roku datowanego, o-
kazało się z znacznemi trudnościami połą-
czone, a mianowicie ciągnie za sobą prze-
ciążenie wielu Kontybuentów, wszelką
ich możność przewyższające; chcąc Kon-
tybuentów w takim przypadku znajdują-
cych się od tymczasowego nawet ochronić
nauka, po wysłuchaniu zdania Naszey Rady
Stanu postanowiliśmy wydać Naszemu Mi-
nistrowi Skarbu, przepisy następujące:

Artykuł 1.

Gdzie z rozkładu tymczasowego, tak jak jest stosownie do prawa Seymowego, i Naszego Dekretu dopiero przytoczonych, wyrachowany, przypada na Kontrybuenta do opłacenia kwota nie przewyższająca téj, jaką tenże Kontrybuent w ofierze dwudziestu czterech groszy lub Kontrybucyi gruntowéj Skarbowi, Naszemu opłaca, tam Nasz Minister Skarbu takowéj opłaty przypadającéj, z rozkładu tymczasowego ofiary powiększonéj na wojsko dopomnieć się każe, i do skutecznego iéy wybrania środków surowości prawem dozwolonych użyć jest mocen.

Artykuł 2.

Gdzie z rozkładu tymczasowego ofiary powiększonéj na Wojsko przypada na Kontrybuenta kwota wyższa nad téj, jaką tenże do Skarbu Naszego w ofierze Dwudziestu czterech groszy, lub w Kontrybucyi gruntowéj opłaca, tam Nasz Minister Skarbu takiéj się tylko kwoty dopomnieć każe i taką wybierać środkami surowości prawem dozwolonemi zaleci iaka ofierze dwudziestu czterech groszy, lub Kontrybucyi gruntowéj przez tegoż Kontrybuenta opłaconéj, w równości odpowiadać będzie.

Artykuł 3.

Ze zaś z takowéj ulgi przeciążonym Kontrybuentom niniejszém rozrządzeniem Naszém dozwolonéj, niedobór dla Skarbu Naszego wyniknąć musi, obowiązkiem będzie Naszego Ministra Skarbu nie ubliżyć surowości, aby za nastąpieniem stosownie do przepisów prawa Seymowego i Dekretu Naszego stałéj repartycyi podatku ofiary powiększonéj na wojsko, nie była zastrzeżona przeciążonym Kontrybuentom bonifikacya, lecz równie i najprzód Skarbowi Naszemu poniesiony niedobór, kompensowanym został.

Artykuł 4.

Wykonanie niniejszéj woli Naszéj Ministrowi Skarbu, iéy zaś umieszczenie w Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem. Minister Sekr: Stanu,
ALEX. LUBIENSKI, STANISŁAW BREZA.

Min: Sprawiedliwości. Zgodno z Oryginałem
(L.S.) Minister Sekr: Stanu,

Andrzej Joneman STANISŁAW BREZA.

Sekret: Jeneralny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 9 Miesiąca Czerwca Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król Saski, Xięże Warszawski &c. &c.

Na przełożenie Naszego Ministra Sprawiedliwości, wysłuchawszy Naszą Radę Stanu postanowiliśmy i stanowimy co następuje

Artykuł 1.

Kodex NAPOLEONA, Ustawą Konfitycyzną Tytułem pierwszym Artykułem 6 w skazany, za prawo cywilne Xięstwa Warszawskiego, tudzież Kodex Handlowy Uchwałą Seymową dnia 24go Marca roku 1809. przyjęty za prawo Xięstwa Warszawskiego, zaprowadzonym będzie z dniem piętnastego Sierpnia roku bieżącego Tysiąc osmset dziesiątego, w Kraiach do Naszego Xięstwa na mocy Traktatu deńskiego dnia 14go Października roku 1809 wcielonych.

Artykuł 2.

Sprawy zatem wszelkie wynikające z umów, czynów lub wypadków, na dzień lub po dniu 15tym Sierpnia roku 1810. wydanych; sądzonemi będą podług przepisów tegoż Kodexu Napoleona i Kodexu handlowego.

Artykuł 3.

Z tymże dniem 15. Sierpnia roku 1810. zaprowadzone będą do tychże nowo wcielonych Kraiów Sądy Konfitycyjne, i sprawować będą swe urządowanie, flosownie do takięj organizacji i procedury, iak dawniejsze Kraie Xięstwa Warszawskiego.

Wykonanie niniejszey woli Naszey i umieszczenie w Dzienniku Praw, Naszemu Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

[L.S.] przez Króla.

Zgodno z Oryginałem
FELIX LUBIENSKI,
Minister Sprawiedliwości.

Minister Sekr. Stanu,
STANISŁAW BREZA.
Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr. Stanu,
STANISŁAW BREZA.

(L.S.)
Antoni Joneman,
Sekretarz Jeneralny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 10go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Chcąc większy nadać ruch handlowi Miasta Naszego Krakowa, a tém samém powiększyć cyrkulacją pieniędzy w Naszém Xięstwie Warszawskiem, na przełożenie Naszego Ministra Skarbu, za wyśłuchaniem Naszey Rady Ministrów, postanowiliśmy co następuje.

Artykuł 1.

Miasto Kraków z całym swoim obwodem i przedmieściami zajmując Podgorze, ma być uważane za miasto wolne handlowe.

Artykuł 2.

Towary wszelkie z zagranicy do rzeczono-
nego Miasta wchodzące, żadney przeto pod-
padać nie będą opłacie celney. Te które
za granice przez Xięstwo Warszawskie prze-
chodzić będą, płacić mają zwyczajne cło
i tranzytowe.

Artykuł 3.

Wszelkie towary zaś, które Miasto Kraków
nie zagranice, lecz wgląd Kraiu Naszego
Xięstwa Warszawskiego wysłać będzie, ta-
kie ulegają opłacie, iaka w Instruktarzu
generalnym celnym dla Naszego Xięstwa
Warszawskiego wydanym, iest przepisana.

Artykułem 4.

Nasz Minister Skarbu wyda przepisy za-
bezpieczające Skarb Xięstwa Warszawskiego
od defraudacyów, z udzielonego Miastu Kra-
ków dobrodzieystwa wyniknąć mogących,
względem wydatków iakich takowe zabez-
pieczenie Skarbu wymagać może, zaś z
Miastem tém zrobi układ taki, aby Skarb
publiczny tego powodu nową nie był obar-
czony Expensą.

Artykuł 5.

Dopełnienie i ogłoszenie niniejszey Na-
zey Ustawy, Naszemu Ministrowi Skarbu,
i umieszczenie w Dzienniku Praw, Mi-
nistrowi Sprawiedliwości, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

[L.S.] przez Króla.

Minister Sekretarz Stanu

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minist. Sekr. Stanu,

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Felix LUBIENSKI

Minister Sprawiedliwości.

(L.S.)

Antoni Joneman,

Sekretarz Generalny.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 18go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski,
Król Saski, Xiążę Warszawski etc: etc:

Mając sobie przełożoném od Rady Mini-
strów, iż zniszczenia wojenne i inne klęski,
które dotknęły Mieszkańców Xięstwa War-
szawkiego, a osobliwie posiadających nie-
ruchomości, stały się powszechnymi, a za-
tym środki podług przepisu Artykułu 1244.
Kodexu NAPOLEONA; Dłużnikowi uciśnio-
nemu służące; również prawidła Artykuła-
mi 1188. Kodexu i 122, 123, 124, i 125,
Tytułu VII. Xięgi II. Procedury Cywilney
wskazane, wymagają iednostaynego zastoso-
wania do okoliczności czasowych; na prze-
łożenie téż Rady przepisujemy dla Sądów
Naszych w Xięstwie Warszawkiém następu-
jące prawidła.

Artykuł 1.

Przedłużenie terminu wypłaty, iakie Sądy mają moc udzielać Dłużnikom, służąc ma szczególniey Właścicielom posiadłości Ziemskich lub Mieyskich, Okupnikom mającym Dziedziczne Dzierżawy, lub też dziedziczny użytek nieruchomości Wiejskich i Miejskich, względem Kapitałów zaciągniętych sposobem pożyczki zapewnionéy na majątku nieruchomym, przed ogłoszeniem niniejszego urzędzenia; Dłużnicy powinni Sąd przekonać o niemożności wypłaty, niż przedłużenie Terminu uzyskać będą mogli.

Artykuł 2.

Sądy winne są przy przedłużeniu Terminów nietylko na zniszczenie Dłużnika, ale też i oraz na położenie Wierzyciela mieć wzgląd, i ściśle zachować przepisy Artykułów 1188. i 1244. Kodexu NAPOLEONA, niemniéy Artykułów 122, 123, 124, i 125, Procedury Cywilnéy co do możności zapłaćcenia, co do zachowania rzeczy, w stanie swoim i co do warunków przedłużenia i utraty dobrodziejstwa, niewyłączając tych

warunków, których potrzeba w każdym szczególnym przypadku się okaże.

Artykuł 3.

Przedłużenie Terminu wypłaty nie może być dłuższe w żadnym przypadku, iak rok jeden, rachując od dnia 24 Czerwca roku bieżącego.

Artykuł 4.

Prowizye od Kapitałów, czynsze, i inne bieżące opłaty, powinny być opłacone regularnie i przedłużeniu niepodpadaia. — Nieopłacający prowizyi wypadających w ciągu przedłużenia terminu wypłaty Kapitału, utracą dobrodziejstwo takowego przedłużenia.

Artykuł 5.

Prawo iakie Strony mają do żądania zwłoki wypłaty, wstrzymywać nie ma popierania lub rozpoczynania Spraw końcem wyiaśnienia pretensyi w sporze będących.

Artykuł 6.

W sprawach dotąd odsądzonych, mogą się Strony udawać do Sądu, o przedłużeniu terminów wypłaty, choćby już rzecz w Exekucyi była, nie tamując iednak biegu téyże; w nagłych okolicznościach wolno się udać do Prezesa Sądu, w sposobie przepisanyym Tytułem XVI. Xiegi V. Procedury Cywilnéy, od dnia zaś ogłoszenia ninieyszego Urządzenia, nie może bydź przedłużenie Terminu osobna Rozprawa, ale tylko razem z przedmiotem głównym w iednymże Wyroku.

Artykuł 7.

Ugody o termina zapłaty w Processach bądź przed Sądem Pokoju, bądź przed Notaryuszem zawarte, utrzymią się w swej iéy mocy; również nie ściąga się ninieyszego Urządzenie do Summ Baiońskich, stosownie do Dekretu Naszego pod dniem 16. Kwietnia roku bieżącego na lat dziesięć rozłożonych.

Artykuł 8.

W kraiu nowo przyłączonym przepisy

powyższe dopiero od dnia 15. Sierpnia roku bieżącego zaftosowane bydź mają.

Dopełnienie ninieyszey Woli Naszey i umieszczenie w Dzienniku Praw Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem
FELIX ŁUBIENSKI,
Minist: Sprawiedliwości.
(L.S.)
Antoni Joneman,
Sekr: Jeneralny.

Minister Sekr: Stanu,
STANISŁAW BREZA
Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu,
STANISŁAW BREZA.

DZIENNIK PRAW

N^{RO} 19.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 9go Miesiąca Czerwca Roku 1807.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski, Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Gdy gwałtowna potrzeba Kraiu wymaga koniecznie otwarcia mennicy, a przez uchwałę Kommissyi Rządzącýj pod dniem 22. Czerwca 1807. wydaną przyjętą była dla monety krajowey owczasowa Stopa mennicza Pruska, chcąc mieć takowąż Stopę utrzymaną, iako iuż na mocy powyższ. uchwały ustanowioną, a przez Seym dotąd nieodmienioną; na przedstawienie Naszego Ministra Skarbu i za wyśłuchaniem Naszey Rady Stanu.

postanowiliśmy i stanowiliśmy co następuje:

Artykuł 1.

Mennica Nasza w Xięstwie Warszawskim w Stołecznym mieście Warszawie utworzoną będzie.

Artykuł 2.

Teraźniejsza Stopa menniczna, stosować się będzie w każdym gatunku monety Pruskiéy cyrkulującéy w Kraiu pod czas wydania przez Kommissyą Rządzącą powyższey uchwały, podług uczynionéy za Naszym rozkazem próby.

Artykuł 3.

Gatunki pieniędzy srebrnych w grubéy monécie będą następujące:

Sześć Złotowki w czystości srebra iedenście łutów dziesięciu granów.

Dwo Złotowki w czystości srebra dziesięciu łutów.

Złotowki w czystości srebra ośmiu łutów dziesięciu granów.

Artykuł 4.

Zdawkowa moneta wybijana będzie w sztychach dziesięciu i pięcio groszowych, w czystości srebra trzech łutów dwóch granów.

Artykuł 5.

W złocie wybijane będą Dukaty w wartości Dukatów Hollenderskich w czystości od dwudziestu trzech Karatów, siedmiu granów, tak, aby sześćdziesiąt ośm $\frac{5}{8}$ Sztuk, grzywnę Kolońską czystego złota czyniły.

Artykuł 6.

W miedzianych pieniądzech bite będą

Trzy grosze.

Jedno grosze.

Pół grosze.

Artykuł 7.

Stępel na złotych pieniądzech, i srebrnéy grubéy monécie, będzie z iednéy firony Nasze popiersie z napisem FREDERICUS AUGUSTUS REX SAXONIE DUX VARSOVIE, z drugiéy Nasz Herb z Koroną na wierzchu z napisem na Dukatach, *aureus nummus Ducatus Varsoviae*, a na Złotowkach z napisem, *iedna szóstá część talará*, na Dwozłotowkach, *iedna trzecia część talará*; na sześć złotych, *Talar*. Stępel na zdawkowych srebrnych pieniądzech będzie z iednéy firony Nasz Herb z Koroną na wierzchu, z drugiéy napis *dziesięć groszy, pięć groszy*.

Stępel na miedzianych pieniądzech, będzie z iednéy firony Nasz Herb z Koroną na wierzchu, z drugiéy napis liczbę groszy wyrażający.

Artykuł 8.

Na pieniądzech złotych, srebrnych, zdawkowych i miedzianych, rok wybicia oznaczonym będzie.

Artykuł 9.

Wykonanie niniejszëy Ustawy, która w Dzienniku Praw ma bydź umieszczona, Ministrowi Naszemu Skarbu zalecamy.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIŃSKI

Minister Sprawiedliwości

(L.S.)

Antoni Joneman

Sekretarz Jeneralny.

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 12go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożëy Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c: &c:

Gdy w Państwie Naszëm Królestwa Saskiego, opłata Abszosu czyli dziesięciu od sta pobierana dotąd zoftawała i od majątków w Saxonii do Xięstwa Warszawskiego wprowadzanych, zważając niezgodność téy opłaty z stosunkami ziednoczonego Panowania Naszego nad pomienionemi Państwami:

postanowiliśmy i stanowimy tak następuie:

1.

Opłatę Abszosu tak od nabytego iako i przez sukcesyą spadłego majątku, o tyle, o ile, ta opłata do Kass naszych publicznych wpływa, uchylamy i znosimy nawzajem względem obydwóch Naszych Państw Królestwa Saskiego i Xięstwa Warszawskiego.

2.

Juryzdykcyje Patrymonialne i Dominia te, które prawnie udowodnione pobieranie dla siebie Abszosu posiadają, jeżeliby za rewersowania się w szczególnych wydarzeniach wzajemnego uwolnienia ich od Abszosu przyjąć niechciały, mają z okręgu swęy Juryzdykcyi zdawna zaprowadzony lub ustanowiony Abszos pobierać byćz mocne.

3.

Juryzdykcyje patrymonialne i Dominia te, które takowego prawa nieokazują, nie mogą go sobie przyznawać pod tytułem prezumowanęy Retorsyi,

4.

Jeżeli w iednym lub w drugim miéyscu, oprócz opłaty Abszosu Opłata iakowa na zamiary miłosierne lub inne, iest zdawna zaprowadzona lub ustanowiona ta zachowanie się.

5.

Wszelkie Rapporta Expedycye, i czynności urzędowe w rzeczach Abszosu tyczących się mają w obydwóch Państwach, bez żadnéy opłaty szportlów byćz ułatwiane.

Dopeł-

Dopełnienie ninieýszęy Naszëy Ustawy w Królestwie Saskim zleciwszy Zwierzchnościom tamteyszym uskutecznienie oney w Xięstwie Naszym Warszawskim Ministrom Naszym tegoż Xięstwa, a w szczególności Ministrom Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, i Skarbu, tak iak i ięy w Dzienniku Praw umieszczenie poruczamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIENSKI,

Minister Sprawiedliwości.

Minister Sekr: Stanu
STANISŁAW BREZA

(L.S.)

Antoni Joneman

Secretarz Jeneralny.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr: Stanu
STANISŁAW BREZA

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 14^{go}
Miesiąca Czerwca Roku 1810.

FREDERYK AUGUST z Bożęv Łaski Król
Saski Xiążę Warszawski &c. &c.

W zamiarze porównania ciężarów publicznych w Kraju Traktatem Wiedeńskim do Xięstwa Warszawskiego wcielonym, z temi, którym podlegli są Mieszkańcy tegoż Xięstwa; postanowiliśmy i postanawiamy:

Artykuł I.

Prawa finansowe na ostatniem posiedzeniu Seymowém dla Xięstwa Warszawskiego uchwalone, mają być obliżującami dla Mieszkańców Kraju nówo wcielonego, w całości swojej rozciągłości.

Artykuł II.

Od dnia 1. Czerwca roku terazniéjszego, wszystkie podatki od dawnego Rządu w tym Kraju ustanowione, za nie były być mają uważane, i uścić zupełnie nadal mają, ale Czopowe i Skurowe z Miast opłacane,

stać ma stopniami, w miarę zaprowadzonego do Miast podatku konsumpcyynego.

Artykuł III.

Te tylko podatki, opłaty i ciężary publiczne, iakie exystują w Xięstwie Warszawskim, odtąd dla Mieszkańców nowéj Prowincyi są obowiązującami.

Artykuł IV.

Ukutecznienie niniejszego Dekretu, Ministrom Naszym Xięstwa Warszawskiego, w czym do kogo należy, zalecamy, i Dekret w Dzienniku Praw umieścić rozkazujemy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST

[L.S.] przez Króla.

Zgodno z Oryginałem	Minist: Sekr: Stanu
FELIX LUBIŃSKI	STANISŁAW BREZA
Minis: Sprawiedliwości	Zgodno z Oryginałem
(L.S.)	Minist: Sekr: Stanu.
Antoni Joneman	STANISŁAW BREZA.
Sekr: Generalny.	

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 14go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.*

*FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.*

Mając na celu dobro ogólne Kraiu, od do-
bra osobistego wiernych Naszych podda-
nych nie oddzielne, chcąc nadewszystko
dać dowód Oycowskiéy troskliwości Naszéy,
o los nowo przybyłego pod Panowanie Na-
szego Kraiu, tudzież ułatwić wszelkie trudno-
ści w obrachunkach Kass publicznych tam-
tejszych z powodu w noszenia różną mone-
tą i według rozmaitego kursu, za interimal-
nemi Kwitami zaległych podatków, a oraz
przyspieszyć koniec wszelkim zaległościom
dochodów publicznych, na przełożenie Na-
szego Ministra Skarbu i po wyłuchaniu Na-
szej Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowie-
my co następuje.

Artykuł 1.

Wszelkie Kwity interimalnie wydane na
podatki zaległe z terminów do 1go Listopa-

da roku 1809. należące tak te, które z Ustaw rządu Austriackiego pochodzą, iakoteż i te, które od wkroczenia wojsk Naszych, przez Rząd tymczasowy nakazane zostały, w Bankocetlach Wiedeńskich wypłacane, we wszystkich Kassach publicznych nowéj Prowincyi, mają być siosownie do wypłaconéj ilości, za ważne całkowicie i za ostateczne Kwity uważane.

Aby zaś to dobrodziejstwo stało się równem i wspólnem dla wszystkich Kontrybuentów; tym Kontrybuentom którzy podatki do dnia 1go Listopada, w roku przeszłym należące zapłacili w srebrze lub Bankocetlami Wiedeńskimi, w niżonym podług kursu walorze, różnica ztąd na ich szkodę wynikająca, wyrachowana, i z Kass publicznych lub zwroconą, lub przy pierwszém innego podatku opłacie, potrąceniem, nadgrodzoną być powinna.

Artykuł 2.

Lubo dekretem Naszym pod dniem 7go Grudnia 1809. roku wydanym, kurs Bankocetli w Kraiu nowo przyłączonym, do dnia 6go Czerwca zamierzonym został, przez wzgląd atoli na trwający ieszcze niedostatek innych w tymże Kraiu pieniędzy, dozwalamy, aby wszelkie zaległe ieszcze podatki wyżéj wymienione, były do Kass przyjęte w bankocetlach Wiedeńskich podług nominalnego onych waloru, lub w złocie

lub w srebrnéj monecie walor nominalny Bankocetlów, po dwadzieścia sześć za sto rachując.

Artykuł 3.

Do wnoszenia tych zaległości sposobem w Artykule poprzedzającym, dopiero przepisany, zamierzamy termin do dnia 31go Lipca roku bieżącego *inclusive*. Ktoby zaś przed upłynieniem tego terminu, z niniejszego dobrodziejstwa nie korzystał, wszelkie prawo do niego utraci.

Artykuł 4.

Podatki z terminów roku Etatowego, zaszłego od 1go Listopada w roku zeszłym do dnia 1go Czerwca w roku bieżącym należące, wyłączając te, które Dekretem Naszym dnia 26go Marca roku 1810. wydanym kredytowane zostały, po uczynioném z Kontrybuentami obrachowaniu, mają być zapłacone w sześciu miesiącach posobie idących, poczynając od Czerwca roku teraźniejszego, w równych częściach w każdym miesiącu. Wypłata ta w monecie srebrnéj, kurs w Kraiu mającém, lub w złocie uiszczana być ma.

Artykuł 5.

Posuwając dalej ieszcze Oycowską troskliwość Naszą, i chcąc tém skuteczniéj ułatwić Poddanym Naszym zaspokoienie zale-

głości podatkowych, powyższem 4tym Artykułem objętych, dozwalamy, aby od tych Kontrybuentów, którzyby wspomniane od 1go Listopada roku 1809. do 1go Czerwca roku 1810. należące podatki, zamiast dzielenia ich na sześć rat równych, co miesięcznych od razu zapłacić woleli, Kassy Powiatowe aż do dnia ostatniego Lipca, terminu Artykułem 3cim zamierzonego. Bankocetle Wiedeńskie w walorze sto Bankocetlami za pięćdziesiąt należytości, a w złocie lub srebrze dwadzieścia sześć za też pięćdziesiąt należytości przyjmowały; zachowując także onym Kontrybuentom którzyby też zaległości, przed ogłoszeniem niniejszego dobrodzieystwa, w całości lub w części do Kass wnieśli, sprawiedliwą bądź przez zwrot z Kassy, bądź przez detrukację w przyszłych podatkach bonifikacyą.

Artykuł 6.

Kontrybuenci którzyby z dobrodzieystwa poprzedzającym Artykułem 5tym użyczonego, przed upłynieniem terminu dnia 31. Lipca roku bieżącego nie korzyścili, wszelkie do niego prawo utracą. Uchybiający zaś w terminach opłaty Artykułem 4tym naznaczonych ulegać mają rygorowi Dekretów Naszych na opieszłych w opłacie dochodu publicznego.

Artykuł 7.

W opłatach podatkowych niniejszym Dekretem objętych; Skarb do Kass publicznych Czerwony złoty Hollenderski walony po Złotych polskich dwadzieścia przyjmować, i w tymże walorze do dalszej woli Naszey wydawać będzie.

Artykuł 8.

Uskutecznienie i ogłoszenie niniejszego Dekretu Ministrowi Naszemu Skarbu polecamy.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIŃSKI

Minister Sprawiedliwości

(L.S.)

Antoni Joneman

Sekretarz Jeneralny.

Minister Sekr: Stanu
STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu

STANISŁAW BREZA.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

*W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 19go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.*

**FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski Król
Saski Xiążę Warszawski &c. &c.**

Dopełniając Artykułu 87. Konstytucyi, stosując się oraz do Artykułu 1. Kodexu NAPOLEONA; na przełożenie Naszego Ministra Sprawiedliwości, i za wyłuchaniem Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje.

Artykuł 1.

Każde prawo i urządzenie Administracyi Publiczney, ma mieć odtąd postanowioną pewną datę ogłoszenia, która na końcu takowegoż Prawa lub Urządzenia będzie wydrukowaną w słowach:

Dzień ogłoszenia N. Roku N.

Artykuł 2.

Prawa lub Urządzenia razem z publikacyą, powinny być w Gazetach umieszczone lub

umieszczone, i do Sądu Kassacyjnego, Sądu Appellacyjnego, Sądów Kryminalnych, do Prefektów i Trybunałów przesłane.

Prefekci zaś przesyłają natychmiast Podprefektom, a Trybunały Sądom Pokoju, i do Archiwów Powiatowych.

Przesyłanie to nastąpić powinno z pierwszą odchodzącą pocztą.

Artykuł 3.

W dzień ogłoszenia wywieszonem będzie ogłoszone Prawo lub Urządzenie, w mieście Naszém Stołecznym Warszawie, na drzwiach wchodnich Pałacu Rządowego, na drzwiach wchodnich Pałacu posiedzeń Sądu Appellacyjnego, Kryminalnego i Trybunału; tudzież na drzwiach wchodnich domu posiedzeń Prefekta.

W miastach zaś Stołecznych innych Departamentów, wywieszonem będzie na drzwiach wchodnich domu posiedzeń Sądu Kryminalnego Prefekta i Trybunału.

A w Miastach stołecznych Powiatowych, na drzwiach wchodnich posiedzeń, Podprefekta i Sądu pokoju.

Artykuł 4.

W Magistraturach Administracyjnych, skuteczną wywieszenie Woźni, a w Sądowych Burgrabiowie; w pierwszych zapiszą Sekretarze generalni, a w drugich Pisarze

Sądowi, Protokół względem uskutecznionego wywieszenia, który podpiszą wywieszający go.

Wykonanie niniejszhey woli Naszhey, wczém do kogo należy, i umieszczenie Dekretu w Dzienniku Praw, Naszemu Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST,

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem

FELIX ŁUBIEŃSKI,

Minister Sprawiedliwości.

Minister Sejr: Stanu

STANISŁAW BREZA

Zgodno z Oryginałem

Minister Sejr: Stanu

(L.S.)

Antoni Joneman podpisano STANISŁAW BREZA
Sekretarz Jeneralny.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 20go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski, Król
Saski, Xiążę Warszawski etc. etc.

Chcąc większy nadać ruch handlowi Miasta Terespoła, a tém samém powiększyć cyrkulacją pieniędzy w Naszém Xięstwie Warszawskim, po zawarciu układu pod dnem 15. miesiąca terażniejszego, między Ministrem Naszém Skarbu i Dziedziczką wspomnianego Miasta, na przełożenie tegoż Ministra, za wysłuchaniem Naszhey Rady Ministrów, stanowimy co następuje.

Artykuł 1.

Miasto Terespol z całym swoim obwo-
dum ma być uważane za Miasto wolne han-
dlowe.

Artykuł 2.

Towary wszelkie z zagranicy do rzeczono-
nego Miasta wchodzące, żadney przeto
podpadać nie będą opłacie celney. Te, które
za granice przez Xięstwo Warszawskie prze-
chodzić będą, płacić mają zwyczajne clo
tranzytowe.

Artykuł 3.

Wszelkie towary zaś, które Miasto Tere-
spol, nie zagranice, lecz wgląb Kraiu Nasze-
go Xięstwa Warszawskiego wysyłać będzie,
takię ulegaią opłacie, iaka w Instruktarzu
generalnym celnym dla Naszego Xię-
stwa Warszawskiego wydanym, iest prze-
pisana.

Artykuł 4.

Nasz Minister Skarbu wyda przepisy za-
bieszczające Skarb Xięstwa Warszawskie-
go od Defraudacyów; z udzielonego Miastu
Terespól Dobrodziestwa wyniknąć mogą-
cych, względem wydatków, iakich takowe
zabezpieczenie Skarbu wymagać może, zaś
z Miastem tém, zrobi układ taki, aby Skarb
publiczny z tego powodu nową nie był
obarczony Expensą.

Artykuł 5.

Dopełnienie i ogłoszenie niniejszëy
Naszëy Ustawy Naszemu Ministrowi Skarbu,

z zaś umieszczenie w Dzienniku Praw,
Ministrowi Sprawiedliwości, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIENSKI,
Minister Sprawiedliwości

(L.S.)
Antoni Joneman

Secret: Jeneralny: podpisano

Minister Sekr: Stanu,
STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekre: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

Data ogłoszenia 23 Lipca 1810. R.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.**W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 20go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.*FREDERYK AUGUST, z Bożéy Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Zważywszy, że bez uszkodzenia iednostajności w Administracyi Skarbu, stać się może użytecznym, uczynić ulgę Naszemu Ministrowi dochodów i Skarbu w części iakowéy szczegółów Administracyynych, i powierzyć ją osobnemu dozorowi.

postanowiliśmy i śianowimy iak następuje:

Artykuł 1.

Będzie ustańowiony Dyrektor generalny, któremu Administracya Skarbu publicznego powierzona zostanie.

Artykuł 2.

Dyrektorem Generalnym Skarbu mianujemy Radcę, w Naszém Radzie Stanu, Ur. Łubę.

Artykuł 3.

Dyrektor Generalny Skarbu winien iest zilawać sprawę z działania swego Naszemu Ministrowi Dochodów i Skarbu, przez którego odbierać teź będzie Nasze decyzye i rozkazy.

Artykuł 4.

Obowiążany iest Dyrektor Generalny Skarbu interesa nowéy i osóbnéy decyzyi wymagaiące, przedstawiać Naszemu Ministrowi Dochodów i Skarbu, aby ten, gdy tego potrzeba wymagać będzie, poddawał ie oznaczeniu Naszém woli.

Artykuł 5.

Wszyscy Urzędnicy i Officyaliści do wydziału Skarbu należący, którzy dotąd wprosi od Naszego Ministra Dochodów i Skarbu rozkazy i zlecenia odbierali, odtąd odbierać ie będą od Dyrektora Generalnego.

Artykuł 6.

Nasz Minister Dochodów i Skarbu znioffazy się z generalnym Skarbu Dyrektorem, poda Nam proiekt, co do opisania własności przędu generalnego Dyrektora, i oznaczenia iego bióra.

Dekret niniejszy w Dzienniku Praw
ma być umieszczony.

(podpisano) FREDERYK AUGUST,
(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem Minister Sekretarz Stanu,
FELIX LUBIENSKI, STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości. Zgodno z Oryginałem
(L.S.) Minister Sekretarz Stanu,
Antoni Joneman, podpisano STANISŁAW BREZA.
Sekr: Jenerał. *Dziennik ogłoszenia 23 Lipca 1810.*

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 20go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski,
Król Saski, Xiążę Warszawski etc: etc:

Zważywszy, że bez uszkodzenia jednostraj-
ności w Administracyi Wewnętrznych stać
się może użytecznym, uczynić ulgę Nasze-
mu Ministrowi Spraw Wewnętrznych wczę-
ści iakowey szczegółów Administracyynych
i powierzyć ją osobnemu dozorowi

postanowiliśmy i stanowimy iak następuie:

Artykuł 1.

Będzie ustanowiony Dyrektor Generalny,
któremu Administracya Dóbr i Lasów Na-
rodowych powierzona zostanie.

Artykuł 2.

Dyrektorem Generalnym Dóbr i Lasów
narodowych mianujemy Radcę w Naszemy
Radzie Stanu Ur. Badeniego.

Artykuł 3.

Dyrektor Generalny Dóbr i Lasów Naro-
dowych winien jest zdawać sprawę z działa-
nia swiego Naszemu Ministrowi Spraw We-
wnętrznych przez którego odbierać też bę-
dzie Nasze Decyzye i rozkazy:

Artykuł 4.

Obowiązany jest Dyrektor Generalny
Dóbr i Lasów narodowych, Interereńsa no-
wey i osobney decyzyi wymagaiące, przed-
stawiać Naszemu Ministrowi Spraw Wewne-
trznych aby ten, gdy tego potrzeba wyma-
gać będzie poddawał ie oznaczeniu Naszemy
woli.

Artykuł 5.

Wszyscy Urzędnicy i Officyaliści do Wy-
stania Dóbr i Lasów narodowych należący,
którzy dotąd w proft od Naszego Ministra
Spraw Wewnętrznych rozkazy i zlecenia

odbierali, odtąd odbierać ie będą od Dyrektora Generalnego.

Artykuł 6.

Nasz Minister Spraw Wewnętrznych zniósłszy się z Dyrektorem Generalnym Dóbr i Lasów narodowych poda nam projekt co do opisanja własności Urzędu Generalnego Dyrektora i oznaczenia iego Bióra.

Dekret niniejszy w Dzienniku Praw ma być umieszczony.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

[L.S.] przez Króla.

Zgodno z Oryginałem Minist: Sekr: Stanu

FELIX ŁUBIŃSKI

STANISŁAW BREZA

Minis: Sprawiedliwości Zgodno z Oryginałem

(L.S.)

Minist: Sekr: Stanu.

Antoni Joneman podpisano STANISŁAW BREZA.

Sekr: Generalny.

Dzień ogłoszenia 23 Lipca 1810. R

DZIENNIK PRAW

NRO 20.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 19go
Miedziąca Czerwca Roku 1810.

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Zważywszy, że zaciąganie wypłaty Podat-
ków Kraiowych i wypływające ztąd Exeku-
tye, stają się częstokroć przyczyną uciemie-
żenia i ruiny Kontrybuentów, tudzież że
niedofiatek Skarbu publicznego, przez opo-
znanie wpływu dochodów publicznych
szkodzony, tamuje działania Rządu, do po-
wzrochnego Dobra Kraiu zmierzające; za
wniesieniem Naszego Ministra Skarbu, i po
wybuchaniu naszej Rady Stanu, postanow-
iliśmy i postanawiamy co następuje.

Artykuł 1.

Wnoszenie każdego bieżącego Podatku w
Terminie Prawem naznaczonym, odbywać się
będzie ciągle przez dni dwanaście, to jest: od
dnia 1go Miesiąca w którym wnoszenie Podat-
ku przypada, do dnia dwunastego tegoż Mie-
sąca inclusive. Do wnoszenia zaś Podatków

miejskich, dni dwadzieścia cztery naznaczymy.

Artykuł 2.

Każdy Kontrybuent, który należącego podatku, w przeciągu dni dwunastu, a co do Podatków miejskich dni dwudziestu czterech poprzedniczym Artykułem naznaczonych, do Kasy właściwej nie wniesie, podpadać będzie karom Exekucyjnym w sposobie i progresie następującym, za pierwsze sześć dni opóźnienia; rachować się będzie kara Exekucyjna, po denarze iednym na dzień, czyli ośmnaście części grosza od każdego Złotego, z kwoty podatku na Kontrybucie zalegający, za drugie sześć dni po denarów dwa; za trzecie sześć dni, i dopoty, dopóki albo sam Kontrybuent zaległego podatku, wspólnie z uroślą za kary Exekucyjne kwotę, do Kasy niewniesie, albo Sekwestr na grunt majątku zadłużonego Skarbowi zesłany nie zostanie, po denarów trzy.

Artykuł 3.

Po drugich sześciu dniach opóźnienia podatku przez Kontrybuenta do Kasy wniesie się powinnego, to jest po dniu dwudziestym czwartym, a względem podatków miejskich trzydziestym szóstym; Urząd Administracyjny, za odebraną od Urzędu Skarbowego rekwizycją, mocen będzie wezwać Burgrabiego do za sekwestrowania mobiliów dłu-

żnika; od jakiego wezwania Burgrabia wymawiać się nie może i po upłynionych ośmnaście dni kary, pomienioną sekwestracyjną Mobilii natychmiast do proporcji długu Skarbowi za podatek winnego i kar za Exekucją przypadających, uskuteczni. Pod którą wszelako Sekwestracją Inwentarze Grunt obrabiające i mobilia te które Prawem od Sekwestru są wzięte, podchodzić nie będą.

Artykuł 4.

Za sekwestrowane Mobilia podług przepisu Artykułu 3go, mają być niezwłocznie przedane przez Licytacją publiczną na miejscu, lub gdyby tego dłużnik żądał i własnym kosztem przewieść mobilia podeymował się, w mieście Powiatu lub Departamentu w którym majątek leży, odbyć się winna, stosownie tylko do ilości zaległego podatku i kwoty za kary exekucyjne wypadającej; reszta zaś zasekwestrowanych mobiliów, gdyby iaka została, dłużnikowi w naturze wróconą być powinna.

Artykuł 5.

Gdyby zebrana z Licytacji Mobilii suma, na satysfakcją Skarbowi winną niewystarczyła, a innych już mobiliów (prócz wyłączonych Artykułem 3cim) Burgrabia za powtórny w dom Dłużnika zabiciem, wynaleść niemógł; w takim razie,

proporcjonalną Sekwestracją nieruchomości, aż do zupełnego należny Skarbowi zaległości zaspokoienia, uskuteczni.

Artykuł 6.

Pieniądze z kar exekucyjnych, Artykułem 2gim Dekretu niniejszego przepisanych zebrane, na fundusz dla Szpitala Warszawskiego Dzieciątka Jezus przeznaczamy, zlecając Naszemu Ministrowi Skarbu, aby stosownie co do sposobu oddzielnego takowych kar pobierania, i onychże niezawodnego w całości do Szpitala doyscia, dla Urzędów Administracyjnych przepisał Prawidła.

Artykuł 7

Prefekci, Podprefekci, Urzędnicy Skarbowi, Burmistrzowie, Wóyci, niemniej Burgrabiowie, odpowiedzialni są z Osób i majątków swoich, nawet pod oddaleniem z Urzędów które posiadają za niedopełnienie niniejszego Dekretu, lub za opóźnienie w podaniu przez Urzędników Skarbowych do Administracyjnych, a przez tych do Burgrabiów o użycie Sekwestru, rekwizycyi. Również w takowej odpowiedzialności pomienione Urzędy i Burgrabiowie zofaną względem Dłużników, gdyby władzyswoiey na krzywdę lub szkodę frony sekwestrowanę nadużyły.

Artykuł 8.

Wykonanie niniejszhey woli Naszhey, Ministrowi Naszemu Skarbu, a umieszczenie iey w Dzienniku Praw, Naszemu Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

[L.S.] przez Króla.

Zgodno z Oryginałem	Minister Sekretarz Stanu
FELIX LUBIENSKI	STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.	Zgodno z Oryginałem
(L.S.)	Minist. Sekr. Stanu.
Antoni Joneman,	STANISŁAW BREZA.
Sekretarz Generalny.	

Dzień ogłoszenia 11. Sierpnia 1810. Roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Pilnie dnia 5go
Miesiąca Lipca Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Zważywszy, że Kwaterunki Woyskowe
w Domach prywatnych są nader przykrym
miał ciężarem, na przełożenie Naszego

Ministra Woyny i po wyffuchaniu Rady Naszég Stanu.

Postanowiliſmy i ſtanowiemy co naſtępuje.

Artykuł 1.

Oznaczona będzie corocznie summa na wyſtawienie, wyporządzenie i utrzymanie Koszar, tudzież na zakupienie gotowych na pomieszkania Woyskowe Budynków.

Artykuł 2.

Zaden z Officerów ani Officyaliſtów Woyskowych, którym prawo do mieszkania w Budowlach woyskowych przyznane będzie; niemoże odmówić pomieszkania, iakie mu ſoſownie do iego ſtopnia przez Kommandanta Placu, Officera od Inżynierów dozor nad Koszarami mającego, lub Kommiſſarza woiennego, naznaczone zoſtanie.

Artykuł 3.

Wyraznie załącza się Kommandantom Woyskowym, Officerom od korpusów Inżynierów dozor nad Koszarami mającym, i Kommiſſarzem woennym, aby koniecznie użyli dla Officerów wſzyſkich pomieszkań officyerskich w Budowlach Woyskowych, do póki ich tylko ſtarczy, i aby nie przedęży wydawali officyerom zaſwiadczenia, że niemogli być umieszczeni w Budowlach Woys-

kowych, do póki wſzyſkie pomieszkania woyskowe nie będą zajęte.

Artykuł 4-

Pomieszkanie dla Generałów officyerów wyższych i innych w Budowlach Woyskowych wyznacza się iak naſtępuje,

1. pomieszkanie dla Generała naczelnie kommanderującego woyskiem i dla Kommiſſarza Ordonatora Generalnego, ma być złożone z tylu pokoiów meblowanych ile ich potrzebuje dla siebie, dla Kancellaryi i ſłużących, oprócz tego z kuchni i z ſtaien potrzebnych dla iego koni.

2. Pomieszkanie Generała Dywizyi ma być złożone z meblowanych 4. Pokoiów; iednego Gabinetu, ſłużących dla niego i iego Sekretarzów, z kuchni tudzież z Pokoju i łózek potrzebnych dla ſześciu ſłużących rachując iedno łózko na dwóch.

3. Pomieszkanie Generała Brygady, Inſpektora popisów i Kommiſſarza Ordonatora, ma być złożone z trzech pokoiów i iednego Gabinetu meblowanych, z kuchni, tudzież z pokoiów i łózek potrzebnych dla czterech ſłużących.

4. Pomieszkanie Pułkownika lub pod Inſpektora Popisów, z trzech pokoiów meblowanych, z kuchni, tudzież z po-

koiów i łożek potrzebnych dla trzech służących.

e, Pomieszkanie Maiora, Szefa Batalonu lub Szwadronu Kommissarza wojennego, z dwóch pokoiów meblowanych, z kuchnią, i z pokojem z iednym łożkiem dla dwóch służących.

f, pomieszkanie Kwaternistrza, z dwóch pokoiów, z których ieden bez łożka na Biuro, i z trzeciego pokoju z łożkiem dla służącego.

g, Pomieszkanie Kapitana lub Adiutanta Maiora, z iednego pokoju z łożkiem, i z drugiego podobnie z łożkiem dla służącego.

h, Pomieszkanie dwóch Poruczników lub Podporuczników, ma być złożone z iednego pokoju z dwoma łożkami i z drugiego pokoju z iednym łożkiem dla dwóch służących.

Adjutanci Kommandanci mają toż samo pomieszkanie co Pułkownicy; Adjunkci i Adjutanci podług swego stopnia.

Szefowie Batalionu i Kapitanowie Korpusu Inzenierów tudzież Officero- wie od Artyleryi mający Dyrekcyą w twierdząch lub miastach, powinni mieć oprócz pomieszkania do ich stopnia przywiązanego, ieden pokoy iasny meblowany bez łożka do swojej roboty.

Porucznicy Korpusu Inzenierów mają mieć pomieszkanie kapitańskie. —

Staynie mają być dawane rachując na iednego konia po trzy i $\frac{1}{2}$ stopy, lecz liczba koni nie powinna przechodzić przepisanej Regulaminem.

Artykuł 5.

Każdy Officyer niemogący być umieszczonym w Budowlach wojskowych ma prawo do wynadrodzenia za pomieszkanie i opał, wedle Taryffy do niniejszego Dekretu załączoney.

Artykuł 6.

Wynadrodzenie takowe nastąpić nie może iak tylko za poprzedzającym Kommandanta Wojskowego, Officyera od Inzenierów dozor nad Koszarami mającego, lub Kommissarza wojennego, zaświadczeniem, iż wynadrodzenia żądający, w żadney Budowli wojskowej niemógł być umieszczonym.

Artykuł 7.

Póki na powyższe wynadrodzenie fundusz przez Seym oznaczonym niezostanie, Kwatery wojskowym w Koszarach mieścić niemogącym bezpłatnie dawane będą. Wolno iednakże każdemu Właścicielowi domu, ułożyć się w tej mierze z Wojskowym bilet Kwaternkowy przynoszącym,

względem należącego mu, stosownie do załączonej Taryfły, wynadgrożenia. O takim układzie władza miejscowa trudniąc się kwaterunkiem uwiadomioną być powinna.

Artykuł 8.

Miasta zaś któreby w ogóle uwolnić się chciały od bezpłatnego kwaterunku, mogą za uzyskanem w tej mierze od Ministra Spraw Wewnętrznych potwierdzeniem, rozłożyć proporcjonalną na wszystkie Domy składkę pieniężną, jedynie na wynadgrożenie kwaterunku przeznaczoną, a na nic innego użyć się niemogącą. Składka takowa zostawać będzie pod bezpośrednim dozorem Rad municypalnych i miejskich, które obowiązane będą co miesiąc *decursive* za poprzedzającym, stosownie do Artykułu 6go zaświadczeniem, należącą każdemu wojskowemu wypłacać indemnizacją — gdzieby jednak składka ta skutku niewziela, lub nieregularnie płaconą była, Kwatery dla wojskowych bezpłatne, stosownie do powyższych Artykułów, dawane będą.

Artykuł 9.

Wojskowym na Wsiach konsystującym, lub w marszu będącym, również nowo przybyłym do Garnizonu, przez pierwsze trzy dni Kwatery bezpłatne dawane będą mają; gdyby zaś w takowych przypadkach

nie można było wynaleść Kwater dla każdego *respective* stopnia w Artykule 4tym niniejszego Dekretu przepisanych; każdy wojskowy kontentować się ma kwaterą, iaka mu dołączoną być może, w każdym zaś przypadku połowa zwyczajnego pomieszkania Gospodarskiego zostawiona mu być powinna.

Artykuł 10.

Kwatery bezpłatne oznacza w Powiecie Podprefekt, w miastach Burmistrz, a w wsiach Wójt; mieszkania przez nich zajęte, również iak Domy pocztowe, szkolne, Seminarja, tudzież Plebanie (Jeżeli te nie więcej iak czterech Izb są złożone) wolne są od Kwaterunku.

Artykuł 11.

Officer oddalający się od swego Korpusu na Urlopie, nie ma prawa ani do pomieszkania w naturze, ani do żadnego wynadgrożenia.

Artykuł 12.

Urząd Administracyi miejscowey czuwać nad tym powinien, aby Officerowie niebyli przymuszeni przepłacać najmu, a gdyby Im było niepodobno za dobrowolną ugodą znaleźć sobie stancyi, na ten czas Burmistrz będzie obowiązany oznaczyć mu takową, i ułatwić onę naęcie.

Artykuł 13.

Gdy Officer odbierze rozkaz do wyiechania bądź do innego Garnizonu, bądź w iakiy-

208
kolwiek okoliczności służbowey; naiem pomieszkania do dnia wyjazdu tego *inclusive*, wynadgrodzonym bydź powinien.

Artykuł 14.

Wszyscy Officyerowie i Officyaliści Wojskowi umieszczeni w Budowlach Wojskowych niemeblowanych, mają Prawo do wynadgrozienia za umeblowanie, które ma bydź opłacane, tym samym sposobem, iak wynadgrozienie za pomieszkanie.

Artykuł 15.

Wynadgrozienie za umeblowanie równa się trzeciemy części wynadgrozienia za pomieszkanie dla stopniów wyższych, a połowie dla innych stopniów, zaczynając od Kapitana lub Kwaternistrza *inclusive*.

Artykuł 16.

Łóżko dla Officyera, składać się powinno z łożka, z siennika, z iednego materaca, z iednym kołdry, z poduszki, z dwóch prześcieradeł. — Łóżka ich służących mają bydź takie iak Żołnierkie, prześcieradła odmiennane bydź powinny podobnie iak dla Żołnierzy co miesiąc w zimie, a co 15 dni w lecie.

Słoma w Siennikach odmiennana bydź powinna co sześć miesięcy, jeżeli są materace, a co cztery miesiące; kiedy niema materaców. Oprócz łożka dla Officyera znajdować się powinno wiego, stancy, stoł, krzesło, komoda z zamkiem, miednica, dzbanek do wody, i lichtarz.

Artykuł 17.

209
Gdy zaś wynadgrozienie Kwaternunku nierozciąga się do Pod-officerów i Żołnierzy niemieszczących się w Koszarach, krótny Kwaterowanemi bydź muszą, aby więc ciężar ten iak nayrówniey ile bydź może, każdego Właściciela Domu w mieście Kwaternek ponoszącym dotykał; zalecamy aby Władze mieyscowe, rozrachowawszy podług naycisleyszey sprawiedliwości i stosownie do wartości, w miarę użytku z Domu, usłauowionej, wiele na każdy wypada Pod-officerów i Żołnierzy, z obowiązali każdego Właściciela, bez żadnego względu i excepty, albo pomieścić w swoim Domu przypadającą na niego liczbę Pod-officerów i Żołnierzy, albo najać dla nich za dobrowolną zgodą w innych Domach Kwatery.

Artykuł 18.

Zalecamy Naszym Ministrom Spraw Wewnętrznych i Woyny przyproawdzenie do skutku ninieyszego Dekretu, a umieszczenie w Dzienniku Praw Ministrowi Sprawiedliwości.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu,
FELIX LUBIŁŃSKI
Min: Sprawiedliwości. Zgodno z Oryginałem
(L.S.) Minister Sekr: Stanu,
Antoni Jonemań STANISŁAW BREZA;

Generałny.

Oznaczająca wynagrodzenie dla Officerów i
pomieszkanię opał i umeblowanie.

Stopnie.	Wynagrodzenie roczne za		
	Pomie- szkanie	Opał.	Umeblo- wanie.
Z ł o t e.			
Generał Naczelny kommenderniacy	—	—	—
Generał Dywizyi -	2100	700	700
Generał Brygady -	1500	600	500
Pułkownik - - -	900	500	300
Major - - - - -	750	450	250
Szeł Batalionu lub Szwadronu	660	340	220
Kapitan - - - -	432	168	216
Porucznik Pod- porucznik - - -	288	84	144
Sekretarz Pla- cu i wszyey Klasy	270	72	135
28ey Klasy	252	72	126

Dzień ogłoszenia 11. Sierpnia 1810. Roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Palacu Naszym w Warszawie dnia 20go
Miesiąca Czerwca Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Choc aby poddani Nasi, Kraiu nowo do
Kraiu Warszawskiego wcielonego, co do
swoich Hipotek i w Tabuli Lwow-
skiej mający, od wszelkię szkody, przez
odstąpienie Tabuli wyniknąć mogącę,
z postanowieniami byli postanawiamy, iż co
do Intabulacyi od czasu obięcia przez Woy-
ska Nasze Powiatu Zamoyckiego i innych
Krajów z Gallicyi Wschodnię do Xięstwa
Naszego przyłączonych, w Tabuli Lwow-
skiej uczynionęj lub gdzie takowe Kraje
przez Woyaska Nasze zajęte niebyły, te ie-
nak do Xięstwa Warszawskiego przypadły,
do do Intabulacyi, od czasu odstąpienia ta-
kich Krajów poczynionych, przekrypcya
tabularna prawem Ausfryackim przepisana,
Roku i sześciu Niedziel od czasu nastą-
pającego uregulowania Akt hypotecz-

nych, rachować się mających przedłużoną
bydź ma.

Ogłoszenie niniejszemy woli Naszemy Mi-
nistrowi Sprawiedliwości Naszego Xięstwa
Warszawskiego zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST

[L.S.] przez Króla

Zgodno z Oryginałem
FELIX ŁUBIENSKI,
Minister Sprawiedliwości.

Minister Sekr: Stanu
STANISŁAW BRZ

(L.S.)
Antoni Joneman,
Sekretarz Generalny.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu
STANISŁAW BRZ

Dzień ogłoszenia 16. Sierpnia 1810. Roku

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Pilnie dnia 18go
Miesiąca Lipca Roku 1810.

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski, Król
Polski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Uży wiele na tém zależy, aby nie tylko
rachunki publiczne z przychodu i rozchodu pie-
niędzy, lecz oraz wszelkie dla Woyska do-
datkowe produkta, iak naysciśley obracho-
wane były; przeto uzupełniając Dekret
z dnia 14go Grudnia 1808. i 10. Kwietnia
1809. roku, na przełożenie główney Izby
Obrachunkowey, po wyfluchaniu Rady Na-
stępu.

Ustanowiliśmy i stanowimy co następuje
Artykuł 1.

Wszystkie rachunki z Magazynów żywno-
ści i furazów, po odbytyj pierwszemy weryfi-
kacyj odeślane bydź mają do główney Izby
Obrachunkowey.

Artykuł 2.

Rachunki takowe, co do dawnych 6. De-
partamentów, dzielić się mają na trzy głów-
nejsze Epoki.

1mo. Zaczawszy od ostatniéy za Pruskiego Rządu ukończonéy rewizyi aż do oddania Magazynów pod Administracyą Władz Kraiowych, czyli do 1go Września 1807. roku.

2do. od 1go Września 1807. roku, aż do zaięcia części Kraiu przez Wojska Austriackie w ostatnich dniach Kwietnia 1809. roku.

3tio. od końca Kwietnia 1809. r. aż do ustanowienia nowej Dyrekcyi Żywności.

Artykuł 3.

Co do nowo wcielonego Kraiu, również dzielić się mają rachunki Magazynowe na trzy Epoki,

1mo. od ostatniéy za zeszłego Rządu Austriackiego ukończonéy rewizyi, przez czas trwającéy wojny, aż do rozwiązania wojskowéy i Rządu Centralnego Administracyi.

2do. Zaczynać się ma od rozwiązania tegoż Rządu, i oddania całej Administracyi pod zarządzenie Naszych Ministrów, aż do czasów terażniejszych.

3tio. Zaś wspólna dla dawnych i nowo wcielonych Departamentów, zaczynać się będzie od ustanowienia nowéy Dyrekcyi Żywności.

Artykuł 4.

Przychód Magazynów usprawiedliwiony
ma =

Wywodem słownem *commissionaliter* sporządzonym, wszelkiego rodzaju pozostałych przy obięciu Magazynu Reszantów.

Specyfikacyą wydanych Kontrybucyjnym kwitów z Regestrami Magazynowemi konfrontowaną od Administracyi Powiatowéy zaświadczoną, z wyrażeniem, iż w przeciągu kwitami oznaczonego czasu, niewięcéy ani mniej, Produktów wpłynęło do Magazynów.

Gdyby produkta z Magazynów do Magazynu były przewożone, takowy przychód usprawiedliwiony będzie wywodem słownym zobopolnie sporządzonym i od właściwéy Zwierzchności zaświadczoneym.

Przychód zaś zakupionych Artykułów usprawiedliwiony być powinien Natelnéy Administracyi upowaznieniem, kopią autentyczną kontraktu kupna, dołączeniem ceny targowéy, i zaświadczeniem przedaiącego, o ilości gatunku, miarze lub wadze przedanego Artykułu. — Gdyby kupno przez Licytacyą nastąpiło, natenczas prócz powyż-

szych dowodów, Protokół Licytacji dołączony być powinien.

Artykuł 5.

Wydatek z Magazynów co do racyów wojskowych, usprawiedliwić powinien,

- a, Summaryusz czyli Bordereaux wydanych Bonow przez Kommissarza Wojskowego, dozór Policyny mającego, lub przez właściwą Zwierzchność, iako to co do dawniejszych rachunków, przez Prefektów lub Kontrolę byłéy Kommissyi żywności, a co do następnych przez Inspektora Dywizyjnego, lub Dyrekcyą Jeneralną zweryfikowany i zaświadczony.
- b, Jeżeliby się zdarzył ubytek iaki nadzwyczajny, z pożaru, zamoczenia, lub kradzieży pochodzący, lub też wydatek gwałtownie bez kwitu wymuszony, każda z tych okoliczności powinna być iak naydokładniejszym słownym wywodem i świadectwem wiary godnym, udowodniona.
- c, Przedaż produktów zepsutych, nieużytecznych lub nad potrzebę mieścić zbywających, usprawiedliwiona być powinna, upoważnieniem Naczelney Administracyi, dołączeniem ceny targowey, Kontraktem przedaży, i protokółem Licytacyjnym gdyby przedaż

przez Licytacyą nastąpiła, oraz wykazaniem, w iakiéy kwocie, i na czyje ręce wartość przedanego produktu oddaną została.

Wydatek produktów do innego Magazynu przewiezionych, usprawiedliwiony być powinien wyższym rozkazem, do takowego wydatku upoważniającym, tudzież kwitem odbierającego Magazyniera i wywodem słownym obu stronnie sporządzonym.

Artykuł 6.

Rewizya Rachunków Magazynowych z pierwszéy Epoki nowo wcielonego Kraiu, flosowana do Dekretu, pod dniem 23. Maja 1810. należy do oddzielnéy Kommissyi przez Nas wyznaczonéy.

Artykuł 7.

Co do rachunków przychodu i rozchodu należnego w Magazynach, te zwyczajnym wywodem w Dekretach Naszych 14. Grudnia 1808. i 10. Kwietnia 1809. roku przepisany, prowadzone być mają.

Naypierwéy jednak Główna Izba Obrachunkowa przedsięwzięmie rewizyą Rachunków Kassy bywszéy Kommissyi żywności, i o skutku ukończonéy Rewizyi Nam niezwłocznie rapport uczyni.

Artykuł 8.

Rada Stanu, iako też Ministrowie Naszy Spraw Wewnętrznych, Woyny i Skarbu, dołączają główney Izbie Obrachunkowey infor-

macyi wszelkich i objaśnień do powyższéj wspomnionéj Rewizyi potrzebnych, a mianowicie

- a, Specyfikacją wszystkich Magazynów w każdym *respective* Departamencie tak dawniejiako i teraz exyściujących, z oznaczeniem kiedy były założone iak długo exyftowały, i które ieszcze exyftują, a następnie i tych które późniéj założone będą.
- b, Nazwiska Magazynierów pod których zostawały lub zostają dozorem.
- c, Specyfikacją zapasów przez Władze Francuskie Administracyom Kraiowym zostawionych.
- d, Przepisy podług których Administracya Naczelna, tudzież Administracye Departamentowe i Powiatowe w rozkładzie produktów, i w zarządzeniu Magazynami postępowały.
- e, Instrukcye szczególne dla Officyalistów Magazynowych, tak co do utrzymywania rachunków i Xiąg Magazynowych, iako też do układania Raporatów z załączeniem do nich Schemmatów i Wzorów postępowania.
- f, Taryfę racyi dla każdego stopnia przepisanych, z wyrażeniem miary lub wagi każdéj racyi, oraz stosunku miar Krajowych z Francuzkiemi.

Zbiór ciągle po sobie następujących Rakwizycyi i Repartycyi, iak daleko te uskutecznonemi zostały, w iakiéj ilości, z iakich funduszow i do których Magazynow produkta zakupowane były. Jakie na to ze Skarbu dostarczone były Summy, z którój kasy, w jakim czasie i za czym kwitem, czyli które z tych Summ i w iakiéj ilości Skarbowi zwrócone zostały? — słowem, co tylko do ułatwienia rewizyi Rachunków służyć może, dostarczonym bydź na Głównéj Izbie Obrachunkowéj należy żądanie.

Wyświadczenie niniejszego Dekretu i umieszczenie w Dzienniku Praw, Radzie Stanu i Ministeriom Naszym w czém do kogo należy, Głównéj Izbie Obrachunkowéj załé-

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

[L.S.] przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

Minist: Sekr: Stanu

FRANZ LUBIENSKI

STANISŁAW BREZA

Minist: Sprawiedliwości

Zgodno z Oryginałem

(L.S.)

Minist: Sekr: Stanu.

JOHANNES JONEMAN

STANISŁAW BREZA.

Sekr: Jeneralny.

Datum ogłoszenia dnia 30 Sierpnia 1810. Roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Pilnie dnia 18go Miesiąca Lipca Roku 1810

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Na przełożenie Ministra Naszego Spraw Wewnętrznych i wysłuchawszy Naszą Radę Stanu, postanowiliśmy i stanowimy następujące przepisy względem dyet dla Urzędników Administracyjnych.

Artykuł 1.

Prezydent, Burmistrz lub Wójt, w obrębie swojej gminy będąc miejscowym Urzędnikiem, winien odbywać wszelkie czynności bądź rządowe, bądź wynikające z sporów zachodzących między osobami prywatnymi, bez wynadgródenia szczególnego, i żadnych dyet za to żądać niema prawa.

Artykuł 2.

Nie mogą równie Ławnicy i wszyscy Oficyjaliści przy Prezydentach, Burmistrzach
lub

Wójtach, ani tych zastępcy, żądać dyet za prace, bądź w rządowych, lub w czynnościach między prywatnymi, w obrębie swej gminy podjęte.

Artykuł 3.

W ten czas tylko Prezydentom, Burmistrzom, Wójtom i ich zastępcom, Oficyjaliom i Ławnikom służyć będzie prawo do żądania dyet, kiedy przez Władzę wyższą wyznaczeni do rozpoznania przedmiotu lub sporów, za granicę swej gminy oddalić się będą przymuszeni.

Artykuł 4.

Podprefekt Urzędników miejskich, i wiejskich gminy iednój, może wezwać i wyznaczyć dla rozpoznania przedmiotów, lub sporów do innej gminy, w trzech tylko przypadkach,

Kiedy sirona niemając dostatecznego w urzędniku swej gminy zaufania, wyłącza tego, i takowe oświadczenie Podprefektowi na piśmie poda.

Kiedy Burmistrz lub Wójt owej gminy, w której przedmiot rozpoznaniu przypadający, rzecz nie dokładnie wytawil tak iż wyższych władz rozwiązanie z tego nastąpić by niemogło.

Kiedy Burmistrz lub Wójt, jest iedną z siron spór wiodących.

Artykuł 5.

W przypadkach poprzedzającym Artykułem obiętych,

ad a, koszta Dyet ponosi sirona żądająca Kommissyi,

ad b, ponosi koszta dyet Burmistrz lub Wójt, który się siał przyczyną ich ponoszenia.

ad c, koszta dyet ponosi sirona przegrywająca.

Artykuł 6.

Podprefekt w swym Powiecie, gdy tego uzna potrzebę, może bezpośrednio odbywać Kommissye w przedmiotach trudniejszych i umiejętney wprawy potrzebujących, stosownie do Art. 46. Dekretu Naszego w dniu 7. Lutego 1809. wydanego. W tym jednak przypadku, jako miejscowy powiatu swego Urzędnik, żadnych dyet żądać niemoże.

Artykuł 7.

Również nie może żądać Podprefekt dyet, gdy od Prefekta swego Departamentu ma sobie do skutecznienia w swym Powiecie polecone Kommissorya.

Artykuł 8.

W ten czas tylko Podprefekt żądać może dyet, gdyby Prefekt uznał potrzebę wyzna-

nia Podprefekta iednego Powiatu do uzupełnienia *Commissorium* w innym Powiecie.

Artykuł 9.

Podprefekt uzupełniający *Commissorium* Prefekta swego, nie może używać do pomocy poleconey mu pracy, iak tylko iednego Kancelistę; w przypadkach zaś, gdzieby potrzeba wymagała przydania mu Kommissarza Ekonomicznego, Budowniczego, Geometry, Fyzyka, lub Chirurga, Kalkulatora i tym podobnych; Prefekt o takowey przydania potrzebie stanowi, i w wydanem przez siebie *Commissorium*, liczbę osób przez Podprefekta użyć się mających, wyszczególnia. —

Artykuł 10.

W przedmiotach spornych do Rady Prefekturalney przychodzących, które miejscowego rozpoznania potrzebują, Rada ta wyznacza z pomiędzy siebie, iednego Radcę, lub zastępującego go Kommissarza Absolwora z przydaniem mu iednego Kancelisty, i stosownie do przedmiotu spornego, oznaczyć może potrzebę przydania Kommissarza Ekonomicznego, Budowniczego, Geometrę, Fyzyka lub Chirurga, i tym podobnych.

Artykuł 11.

Radzca Prefekturalny iednego Departamentu, wyznaczony bydź może przez Mini-

fra Spraw Wewnętrznych na *Commissorium* do innego Departamentu, z przydaniem potrzebnéj mu ilości Urzędników i Oficjalistów, dla dokładnego uzupełnienia danych mu zleceń.

Artykuł 12.

W obudwóch przypadkach, Artykułami 10tym i 11stym przepisanych Radzca Prefekturalny może żądać dyet.

Artykuł 13.

Prefekt w swym Departamencie ułatwiający iakiekolwiek bądź czynności, żadnych dla siebie dyet likwidować nie może.

Artykuł 14.

Gdyby jednak Nasz Minister Spraw Wewnętrznych potrzebą bydź uznał, Prefektowi jednego Departamentu polecić *Commissorium* w inny Departament, na ten czas Prefektowi, iako za obrębem swego urzędowania sprawującemu poleczone obowiązki, Dyety należeć będą.

Artykuł 15.

Prefekt, stosownie do poprzedzającego 14go Artykułu, odbierający od Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych *Commissorium*, może użyć w pomoc jednego Sekretarza Wydziałowego z swéj Prefektury, a potrzebę przybrania Intendenta Departamentowego Dóbr Narodowych, Kommissarza Ekonomicznego, Budowniczego, Geometrowie, Fizykowie, i Chirurgowie, ile kroć tary przez Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych, Prefekta lub Podprefekta na *Commissoria* w przedmiotach prywatnych wyznaczeni będą, mogą likwidować dyety i innych żądać.

Artykuł 16.

Intendenci Dóbr Narodowych, Kommissarze Ekonomiczni, Budowniczwie, Geometrowie, Fizykowie, i Chirurgowie, ile kroć tary przez Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych, Prefekta lub Podprefekta na *Commissoria* w przedmiotach prywatnych wyznaczeni będą, mogą likwidować dyety i innych żądać.

Artykuł 17.

Również Oficjaliści, Biuro Prefekta Prefektury Prefekturalnego, lub Podprefekta Radzający, w pomoc stosownie do Artykułów 10. i 15. użyci, mieć będą prawo likwidowania i żądania dyet.

Artykuł 18.

Tym sposobem przepisawszy w iakich przypadkach Dyety likwidowane i żądane mogą, w przedmiotach tyjących się sporu osób prywatnych, sianowiemy następujące dzienne Dyety.

Imo. dla Prefekta Departamentowego — — — — Zł: 20.

- 2do. dla Radzcy Prefekturalnego, dla Podprefekta i Intendenta Departamentowego Dóbr Narodowych — Zł: 15.
- 3tio. dla Kommissarza Assessora, Nadleśnego Departamentowego, Kommissarza Ekonomicznego, Budowniczego, Departamentowego Inspektora Dróg i Mostów, oraz Budowniczego wodnego — — — — Zł: 12.
- 4to. dla Budowniczego i Geometry, gdy od sztuki nie są płatni — — — — Zł: 12.
- 5to. dla Prezydenta Muncypalnego — — — — Zł: 12.
- 6to. dla Burmistrzów miast Departamentowych — — Zł: 9.
- 7mo. dla Burmistrzów miast innych i dla Wóytów gminnych — — — — Zł: 6.
- 8vo. dla Ławników miast gdzie są Prezydenci muncypalni Zł: 8.
- 9no. dla Ławników Miast Departamentowych — — Zł: 6.

- 10mo. dla Ławników miast innych — — — — Zł: 4.
- 11mo. dla Sekretarzy Prefekturalnych — — — — Zł: 6.
- 12do. dla Kancellistów Prefekturalnych — — — — Zł: 4.
- 13tio. dla Kancellistów Podprefekturalnych — — — — Zł: 3.

Artykuł 19.

Nad ufianowione dyety, Urzędnicy i Oficjalisci nie więcéy od firony wymagać nie powinni.

Artykuł 20.

Dyety rachowane bydź mają nie tylko za dzień pracy, ale i za czas użyty na odprawienie podróży, w której najmniej sześć mil na dzień, Urzędnik i Oficjalista odprawić powinien.

Artykuł 21.

Urzędnik lub Oficjalista obowiązany jest będąc na Kommissyi najmniej sześć godzin na dzień pracy poświęcić.

Artykuł 22.

Dyety dla Fizyków, Chirurgów Departamentowych i Powiatowych, oddzielnym Należnym przepisemy Dekretem.

Artykuł 23.

Urzędnik lub Oficjalista, w interesie prywatnym na Kommissyie jadący, mieć sobie dany powinien powóz przyzwony, i konie do odbycia tam i na powrót podróży.

Artykuł 24.

Strona żądająca Kommissyi, takowy powóz, i konie dostawić powinna, a kosztą ztąd wynikające, strona przegrywająca ponosić musi.

Artykuł 25.

Może też strona Kommissyi żądająca, zamiast dostawienia swych koni i powozu, dozwolić Urzędnikowi lub Oficjalistcie na Kommissyą z iechać mającemu, użycia koni i powozu z poczty, co jednak na piśmie oświadczyć powinna, i w ten czas obowiązana jest kosztą pocztowe Urzędnikowi lub Oficjalistcie zwrócić, a o wynagrodzenie tych kosztów u strony przegrywającej upomnieć się.

Artykuł 26.

Dla zapobieżenia wszelkim nieporozumieniom, wyznacza się do podróży następująca liczba koni.

Imo. dla Prefekta — — — koni 6.
2do.

3do. dla Radzcy Prefekturalnego, Podprefekta, Prezydenta Muncypalnego, Intendentta Dóbr Narodowych. — koni 4.

4to. dla Kommissarza, Afseksora, Nadlesnego Departamentowego, Kommissarza Ekonomicznego, Budowniczego Departamentowego, Inspektora drógi mostów, oraz Budowniczego wodnego — — — 5.

5to. dla Burmistrzów, Wóytów, Budowniczego, Geometry, Ławników, Sekretarzów. i Kancellistów. — — — 2.

Wszystko jednak Prefektowi, Radzcy lub Podprefektowi, albo Prezydentowi, Burmistrzowi, Wóytowi, Intendent, Kommissarz Afseksor, Kommissarz Ekonomiczny, Budowniczy, Geometra, Sekretarz lub Kancellista przydanym będzie, wspólnie z Osobą pryncypalnie wyznaczoną iechać powinien, i ma ten czas osobnego powozu i koni, brać nie jestmocen.

Artykuł 27.

Po odbytych czynności, Urzędnik lub Oficjalista winien złożyć Likwidacyą kosztów.

szków Dyet i podróży, właściwemu Prefektowi. Likwidacya ta co do czasu trwania Kommissyi i ilości mil zrobionych w podróży, zaświadczona bydź powinna przez Burmistrza lub Wóytę miejscowego. Gdy Prefekt uzna, iż Kommissya jest skończona, i Likwidacyą za sprawiedliwą osądzi, nakazuje sronie zapłacenia należności.

Artykuł 28.

Gdyby względem opłaty kosztów Kommissyi spór jaki zachodził, mieniący się bydź krzywdzonym, udać się może do Rady Prefekturalnéy, i żądać sporu tego rozstrzygnięcia.

Artykuł 29.

Prefekt swe Likwidacye Dyet, i podróży, pod zatwierdzenie Ministra Spraw Wewnętrznych poddać winien.

Artykuł 30.

W przedmiotach sron spór wiodących, które swe uboństwo udowodnią, Dyety likwidowane bydź niemogą, a koszta podróży Skarb publiczny z funduszu na ubogich, Ministrowi Spraw Wewnętrznych wyznaczonego, zaftąpi.

Dopełnienie téy Naszély woli, Ministrowi Spraw Wewnętrznych, a umieszczenie jej

Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości, zalecamy.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem

FELIX LUBIEŃSKI,

Minister Sprawiedliwości

(L.S.)

Antoni Joneman

Sebrer Jeneralny.

Minister Sekr: Stanu,

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekre: Stanu,

podpisano STANISŁAW BREZA.

Dzień ogłoszenia 30. Sierpnia 1810. Roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu-Stanu.

W Pałacu Naszym w Pilnie dnia 26go
Miesiąca Lipca Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożély Łaski,
Król Saski, Xiążę Warszawski etc: etc:

Na przełożenie Ministra Sprawiedliwości,
i po wysłuchaniu Naszély Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

D Z I A Ł I.

Organizacya Sądów kryminalnych, Wydziałów Policji poprawczej, i Sądów Policyjnych.

Artykuł 1.

Z dniem 15. Sierpnia roku bieżącego urzędowanie Sądów Kryminalnych terazniejszych, iako też wszelkich Instancyi politycznych, Dominialnych, w Kraju przez Traktat Wiedeński do Xięstwa Warszawskiego dołączonym, co do instruowania i Sądzenia Spraw Kryminalnych i Policyjnych, zupełnie ustaie.

Artykuł 2.

Od tegoż dnia, wykonywać będą w imieniu Naszém sprawiedliwość karzącą w wspomnionym Kraju, dwa Sądy Kryminalne, to jest: w Krakowie, na Departamenta Krakowski i Radomski, w Lublinie, na Departamenta Lubelski i Siedlecki. —

Artykuł 3.

Każdy z Sądów Kryminalnych w Artykule 2. wzmiankowanych, składać się będzie z jednego Prezesa, z dwóch Sędziów, jednego Asesora i jednego Pisarza, któremu do pomocy potrzebna liczba Subalternów, etatem przez Nas zatwierdzonym, jest przydana.

Artykuł 4.

Przy każdym z wspomnionych Sądów, obowiązki Urzędu Publicznego pełnić będzie ustanowiony przez Nas nasz Prokurator, który mieć będzie Tytuł Prokuratora Królewskiego przy Sądzie Kryminalnym.

Artykuł 5.

Ogółcz Sądów Kryminalnych Artykułem tym ustanowionych, w każdym Departamencie, ustanowione będą dwa Wydziały Policji poprawczej, to jest:

- a. w Departamencie Krakowskim, w miastach Krakowie i Jędrzejowie.
- b. w Departamencie Radomskim, w miastach Radomiu i Sandomierzu.
- c. w Departamencie Lubelskim, w miastach Lublinie i Zamościu.
- d. w Departamencie Siedleckim, w miastach Siedlce i Białe. —

Artykuł 6.

Każdy Sąd Poprawczy składać się będzie, z jednego Podśędka Kryminalnego i jednego Pisarza, któremu do pomocy potrzebna liczba Subalternów etatem przez Nas zatwierdzonym jest przydana, przy publikowaniu jednak rozprawie i ferowaniu wyroków, w Sądzie tym zasiadać będzie iako Sędzia, Podśędek Sądu Pokoju miéysca tego,

w którym Wydział Policji poprawczey urzędowanie swe odbywa.

W przypadku nieprzytomności Podsejka Kryminalnego, zastępuje go Pisarz Kryminalny, a Podsejka Sądu Pokoju, zastępuje Pisarz tego Sądu.

Artykuł 7.

Obowiązki Prokuratora przy Wydziale Policji poprawczey miéysca tego, w którym Sąd Kryminalny urzędowanie swe odbywać będzie Prokurator Nasz Królewski przy Sądzie Kryminalnym, lub w zastępstwie tego, Aseksor Sądu Kryminalnego. Też obowiązki w miastach Departamentowych, w których niemasz Sądu Kryminalnego, a gdzie jest Trybunał Cywilny, wykonywane będą kolejno, zmieniając co Kwartał, przez Aseksorów Trybunału Cywilnego. Nakoniec w miastach, w których niemasz ani Sądu Kryminalnego, ani Trybunału, obowiązki Prokuratora, wykonywane będą tymczasowo przez Pisarza lub Podpisarza Sądu Pokoju, lub przez jednego z Pisarzy aktowych, którego tym końcem Prokurator przy Sądzie Kryminalnym, co Kwartał oznaczać będzie.

Artykuł 8.

Ustanowione w każdym Powiecie Sady Pokoju, iakoteż Burmistrze, i Wóyci, trzudnić się będą podług prawideł poniżey

zazanych, sążeniem Spraw profitey Po-

DZIAŁ II.

O Prawach i postępowaniu w Sprawach Kryminalnych — policyjno — poprawczych i policyjnych.

Artykuł 9.

Dopokąd stosowny dla Xięstwa Warszawskiego niebędzie przez Sejm ustanowiony, Kodex Kryminalny, dopokąd mają służyć za prawidło Sądóm karzącym, prawa dotychczasowe w Kraju przez traktat Wiedeński Nam ustąpionym używane.

Artykuł 10.

W przystosowywaniu jednakowoż tych praw, Sędzia da baczenie, aby przepisy Konfitytucyi Xięstwa Warszawskiego i Kodexu Napoleona w wniczem nadwężżonemi nie były, a wszczególności tam, gdzie z powodów występku dopełnienie obowiązków cywilnych wynika, Sędzia do Kodexu Napoleona i innych urządzeń Naszych wydanych dla dawnych Departamentów Xięstwa Warszawskiego, stosować się winien.

Artykuł 11.

Instrukcyja Spraw o zbrodnie, wystepki i przewinienia policyjne, tém samym iak

dotąd sposobem skuteczną będzie, z tym tylko dodatkiem, iż po ukończeniu Instrukcyi, sprawa, czyli to w Sądzie Kryminalnym, czyli w Sądzie poprawczym, czyli na koniec w Sądzie policyjnym do rozsądzania przychodząca, publicznie na Audyencyą wprowadzona być powinna. — W prowadzenie to w Sądzie Kryminalnym, lub w wydziale policyi poprawczey na tem się zasądzać będzie, iż w przytomności obwinionego przy otwartych drzwiach Izby Sądowey Referent czytać będzie Relacyą z Akt na piśmie zrobioną, poczem Prezydent oświadczy obwinionemu, iż wolno mu iest przymówić się do Sądu, a gdy to ukończonem zostanie, lub gdy obwiniony zrzeka się ustnego przymówienia, w ten czas iego obrońca zabiera głos, i czyni obronę obwinionego, poczem gdy Urzędnik pełniący obowiązki Prokuratora, względem zastosowania prawa swe wniośki uczyni, zapada wyrok na ustępie większością głosów, który obwinionemu natychmiast publikowanym zostaje, w Sądach zaś Policyjnych, po dyskusyach słownych i bez robienia relacyi na piśmie, Sąd decyzją swą wydaie, i takową w Protokóle swym umieszcza.

Artykuł 12.

W Sprawach do Sądów policyjnych, i do wydziałów Policyi poprawczey, po osądze-

nie

przychodzących, obwinionemu wolno albo samemu się bronić, albo też obrońcę swą powierzyć, komu się iemu podobać będzie, w sprawach zaś do Sądu Kryminalnego nie z appellacyi iednak od wydziałów policyi poprawczey przychodzących, lecz z pierwszey i ofiateczney instancyi do Jurysdykcyi Sądów Kryminalnych należących, obwiniony niemoże obrać innego obrońcy, ale tylko z liczby patronów lub adwokatów; jeżeliby iednak obwiniony obftawał przytem, aby obrona iego komu innemu do kogo ma być, w tym względzie zaufanie powierzona była, w tym razie Sąd na to zezwolić obowiązany, iednakowóż drugiego obrońcę z urzędu z liczby Patronów dodać powinien, a nikt pod nieważnością wyroku w Sądzie Kryminalnym bez obrony sądzonym być nie może.

Artykuł 13.

Wygotowanie Aktu oskarżenia i popierania Sprawy przeciwko obwinionemu, iest obowiązkiem Naszych Prokuratorów i ich zastępców, którzy iednak, gdzie tego potrzebę uznają, popieranie publiczne w Sądach każdzey szczególny Sprawy, polecić mogą iednemu z Patronów pod swą Dyrekcyą.

D L I A Ł - III.

O obowiązkach i attribucyach Sądów Kryminalnych, poprawczych, i policyjnych. —

Sądy Kryminalne.

Artykuł 14.

Sądy Kryminalne sądzą 1mo w pierwszemy i ofiateczney Instancyi, sprawy prawdziwie Kryminalne, 2do w Instancyi appellacyney także ofiatecznie, Sprawy przychodzące drogą appellacyi od wydziałów policyi poprawczych. 3tio Utrzymują ciągły dozór nad wydziałami Policyi poprawczych, i Sądami Policyjnemi.

Wydziały Policyi Poprawczych.

Artykuł 15.

Wydziały policyi poprawczych sądzić będą

- 1mo. w pierwszemy Instancyi z wolnym odwołaniem się drogą appellacyi do Sądów Kryminalnych występki nieprzechodzące kary poprawczych.
- 2do. w drugiemy i ofiateczney Instancyi Sprawy prośbney Policyi, przychodzące do nich drogą appellacyi od Sądów policyjnych.
- 3tio. przygotowywać i uskuteczniać będą instrukcyą spraw prawdziwie Krymi-

nalnych, pod rozpoznanie Sądów Kryminalnych należących.

Sądy Policyjne.

Artykuł 16.

Sądy Pokoju, iako Sądy policyjne Sądzić będą wyłącznie.

przewinienia policyjne popełnione w takim miejscu, gdzie jest Sąd Pokoju, a nie masz oddzielnego Prezydenta, lub Burmistrza Policyjnego.

Takież przewinienia popełnione w miejscu, gdzie jest Burmistrz lub Wójt, skoro te popełnione będą przez osoby niezamieszkałe lub nieprzytomne, kiedy Sprawa przypada w temy gminie, dla której Burmistrz jest ustanowiony, lub gdy świadkowie którzy mają być słuchani, nie są zamieszkałi lub przytomni w temy gminie, z wyjątkiem jednak przypadku, gdzieby wykraczający na gorącym uczynku był schwytany.

Takież przewinienia z przyczyny których frona skarżąca żąda wynadgrozdzenia przechodzącego Złotyach 30.

Sprawy o zelżenie honoru, czyli większe.

przewinienia leśne.

Podsędkowie przy Sądach Pokoju powziąwszy wiadomość o popełnionych w obrębie ich Powiatu zbrodniach lub występkach, których rozsządzenie należy do Sądów Kryminalnych, lub wydziałów Policji poprawczej, wyprowadzać będą pierwsze Indagacye, i obowiązani przedsiębrać to wszystko, co należy do ustanowienia *Corporis delicti*, i do wysłedzenia lub zaareztowania obwinionych, donosząc niezwłocznie Sądowi Policji poprawczej o popełnionéy zbrodni lub występku, i o krokach przez siebie przedsięwziętych.

II. Burmistrze i Wóyci jako Sędziowie Policyni, sądzić będą wszystkie inne wykroczenia policyjne, popełnione w obrębie gminy, dla której są ustanowieni, i te, gdzie oraz strona skarżąca żąda wynagrodzenia, jeżeli to wynagrodzenie nieprzechodzi 30. Złotych

Nigdy zaś nie będą mogli rozpoznawać przewinień policyjnych, powyższemi przepisami Sądów Pokoju poddanych, ani wdać się w rozpoznanie Spraw, które do Sądów Pokoju, jako Sądów Cywilnych należą.

Artykuł 17.

Obowiązki Prokuratora przy Sądzie Pokoju jako Sędzie policyjnym, pełnić będzie zwykle Burmistrz miejscowy lub jego zastępca, albo też Rządowy officialista Skarbowy,

lub Leśny, gdy idzie o wykroczenie popełnione przez przestąpienie urzędzeń Skarbowych lub leśnych.

Artykuł 18.

Obowiązki Prokuratora przy Burmistrzu lub Wóycie, jako Sędzie policyjnym, pełnić będzie zastępca Burmistrza, lub Officialista Skarbowy, podług przepisu Artykułu 17go.

Artykuł 19.

W Sądach Pokoju, jako w Sądach Policyjnych, Sędzia Pokoju do Sądzenia Spraw policyjnych delegować będzie Podsędką, lub w jego nieprzytomności, Pisarza Sądu Pokoju, w przypadku nieprzytomności Sędziego Pokoju, Podsędek, lub delegować do tego Pisarza Sądu Pokoju.

DZIAŁ IV.

Urządzenia Ogólne.

Artykuł 20.

Przestępstwo na które prawo przepisuje karę policyjną, zowie się *wykroczeniem policyjnym*.

Przestępstwo na które prawo przepisuje karę poprawczą, zowie się *występkiem*. — Przestępstwo, na które prawo przepisuje karę Kryminalną, zowie *zbrodnią*.

Artykuł 21.

Kara Policyjna jest ta, która nieprzechodzi pięciu dni więzienia, lub 30. Złotych kary pieniężniéy, czy zkarą tą połączona jest konfiskata rzeczy przedmiotem wykroczenia będących lub nie, iakakolwiekby onych wartość była

Kara poprawcza jest ta, która przechodzi karę policyjną, a nie jest wyższa nad pięć lat więzienia; kara pieniężna przechodząca 30. Złotych, jest, zawsze karą poprawczą.

Kara Kryminalna jest ta, która przechodzi pięć lat uwięzienia; kara na życiu, kara dręcząca, lub hańbiąca, jest zawsze karą Kryminalną. —

Artykuł 22.

Każdy Wyrok Sądu Policyjnego, czy tym jest Sąd Pokoju lub Burmistrz lub Wójt, podlega appellacyi do wydziału Policyi poprawczey, skoro skazuje na karę więzienia, lub na karę pieniężną przechodzącą 10. Złotych. Każdy wyrok wydziału policyi poprawczey w wszędy Instancyi ferowany, podlega appellacyi do Sądu Kryminalnego.

Wyroki Sądu Kryminalnego niepodlegają żadnemu zatwierdzeniu lub innemu odwołaniu, iak tylko do Kafsacyi, drogą Dekretem Naszym datowanym dnia 30go Miesiąca Kwietnia roku 1810. wskazaną.

Od Wyroków policyjnych i policyi poprawczey niepodlegających appellacyi, od-

wołanie się do Kafsacyi, stosownie do Dekretu Naszego pod dniem 30im Miesiąca Kwietnia roku 1810. również ma miejsce.

Wykonanie niniejszego Dekretu Naszego, który w Dzienniku Praw ma bydź umieszczony, Ministrom Naszym, w czém do tego należy, zalećamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

[L.S.] przez Króla.

Zgodno z Oryginałem
 Józef LUBIEŃSKI,
 Minister Sprawiedliwości.

Minister Sekr. Stanu,
 STANISŁAW BREZA.

[L.S.]
 Antoni Joneman,
 Sekretarz Generalny.

Zgodno z Oryginałem
 Minister Sekr. Stanu,
 STANISŁAW BREZA.

Datem ogłoszenia 30 Sierpnia 1810 Roku.

DZIENNIK PRAW

N^{RO} 21.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 28go
Miesiąca Lipca Roku 1810.

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Przekonani o potrzebie Urządzenia stałej
Administracji żywności dla Wojska Xięstwa
Naszego Warszawskiego, podczas Pokoju,
na wniesienie Naszego Ministra Woyny i po
wysłuchaniu Naszey Rady Stanu, postanowi-
liśmy i postanowimy co następuje:

T Y T U Ł I.

Urządzenie służby.

Artykuł 1.

Będzie Dyrekcyą żywności, pod Władzą
Naszego Ministra Woyny, z obowiązkiem do-
starczenia dla Wojska w Obrebie Xięstwa
Warszawskiego żywności, furażów i opaku
podług Taryffy postanowić się mianey.

Fundusze do téj Służby przeznaczone,

Artykuł 2.

Na ten koniec przeznaczone są produkta przez Seym uchwalone, i oprócz tych, Minister Nasz Woyny ma sobie wskazane fundusze, które w miarę potrzeby, Dyrekcji wypłacić każe, to jest:

- 1mo. Fundusze na wydatki stałe żywności Woyska, w Etacie przez Nas potwierdzonym umieszczone.
2do. Fundusz w tymże Etacie oznaczony na wydatki nadzwyczajne żywności Woyska.

Fundusze posiłkowe.

Artykuł 3.

Gdyby takowe środki niebyły wystarczające, naten czas Minister Nasz Woyny poda Nam przy Budgecie każdego roku, wyrachowanie *approximative* wszelkich potrzeb Woyskowych, nieodbicie do zapewnienia Służby potrzebnych. —

T Y T U Ł II

Skład Osób.

Mianowanie Dyrektora Generalnego Oficjalistów i Podoficjalistów.

Artykuł 4.

Do Administracyi żywności w Obrębie Królestwa Warszawskiego mianować będziemy Dyrektora Naczelnego, przy boku Naczelnego Ministra Woyny i pod Jego bezpośrednimi rozkazami. — Wszyscy inni Oficjalisci, na podanie Dyrektora Naczelnego przez Ministra Woyny będą mianowani. —

Dyrektor mianuje tylko Podoficjalistów, jako to: Starszych Piekarzy, zwyczajnych i posługaczy z obowiązkiem zdania o tem Rapportu Ministrowi Woyny w przeciągu 24rech godzin, który sędzi, czyli liczba ich jest zastosowana do potrzeby Służby lub nie.

Skład Bióra Dyrektora Naczelnego.

Artykuł 5.

Bióro Dyrektora Naczelnego składać się ma, iak następuje:

- Z jednego Szefa Korrespondencyi.
- Z trzech Szefów rachuby.
- Z jednego Kasyera.
- Z sześciu Pisarzy pierwszój Klasy.
- Z sześciu Pisarzy drugiéj Klasy.

Skład Osób służby czynnej.

Artykuł 6.

Osoby wchodzące do służby Dywizyów Wojskowych są następujące.

Czterech Inspektorów.

Sześćdziesiąt Dozorców magazynowych
1wszej Klasy.

Sześćdziesiąt Dozorców magazynowych
2gięj Klasy.

Sześćdziesiąt Dozorców magazynowych
3cięj Klasy.

Dwudzieftu Oficjalistów 2gięj Klasy.

Dyrektor Naczelny przeznacza Osoby te w miejsca Etapów do twierdz i Garnizonów, podług potrzeby służby.

Należą jeszcze do téj służby:

Pięćdziesiąt Brygad Piekarzów, z których każda się składa z jednego Brygadiera i trzech Piekarzów i które tym samym sposobem wedle potrzeby, przeznaczone bydź mają do różnych mięsc. —

Władza Dyrektora Naczelnego.

Artykuł 7.

Dyrektor Naczelny sam zawiaduje całą służbą żywności, mieszka przy boku Ministra Woyny; przedstawia mu opinią swoją wzglę-

dem rozmaitych części służby, tudzież względem odmian, modyfikacyi lub powiększenia, koro ich okoliczności wymagają. Stosownie do rozkazów Ministra Woyny, reguluje i uskutecznić zaleca, wszystko, co się tycze Administracyi magazynów lub służby Oficjalistów, korresponduje z Prefektami, Podprefektami, Ordonatorami i Kommissarzami Wojeennemi, lecz niemoże im żadnych dawać rozkazów. Przeznacza Oficjalistom mięscę Rezydencyi, i obowiązki, stosownie do ich stopnia i umiejętności; dogląda Inspektorów, aby często obieźdzali magazyny w ich Dywizyach położone, dla sprawdzenia stanu onych.

Wgląda, w stan Osób, wykazuje Oficjalistów i Podoficjalistów, których uznał za zdatnych do osiągnięcia wyższych stopniów, i tych, co przez złe postępowanie na nagane zażużyli. —

Oskarża przed Ministrem Woyny Oficjalistów i Podoficjalistów, za niewierne sprawowanie Urzędu, domagając się, aby byli oddaleni od Urzędowania, lub aresztowani, lub też oddani pod Sąd wojeenny, w miarę ich przewinienia. —

Oznacza podział funduszków przez Ministra Woyny sobie powierzonych, i wskazuje, do jakiego zamiaru mają bydź użyte; toż samo się rozumie, o funduszach, wypływających z sprzedaży Otrąb, Skór, i Łoiów.

Nakoniec winien zdać Sprawę, ze wszystkich przychodów i wydatków, tak w gotowych pieniądzech, iak w produktach, z prawem poszukiwania szkody, na Kassyerze, Offycyalistach i Podoffycyalistach.

Władza Inspektora

Artykuł 8.

Inspektorowie, każdy w swojej Dywizyi, we wwszytkiem co do nich należy, zarządzają Administracją żywności w miarę władzy przyznaney względem ogółu służby Dyrektorowi naczelnemu, przed którym są odpowiedzialni i winni się rachować.

Zostają pod dozorem Ordonatorów, równie iak Dozorcy magazynów, Offycyalisci i Podoffycyalisci pod dozorem Kommissarzy wojennych, lub Urzędników którzy ich mięysce zastępują.

Odpowiedzialność Offycyalistów i Podoffycyalistów.

Artykuł 9.

Dozorcy Magazynów są odpowiedzialni i winni się rachować przed Inspektorami Dywizjonalnemi.—

Poddozorcy i Podoffycyalisci są odpowiedzialni, i zdają sprawę Dozorcom pod których rozkazami zostają.

Rękoimia przez Dozorców czyniona.

Artykuł 10.

Gdy Rząd powierza Produkta swoje Dozorcom magazynów, każdy z nich obowiązany jest złożyć rękoimią w gotowych pieniądzech, albo w Dobrach, ruchomych lub nieruchomych, iak następuje:

Dozorca magazynu	1wszýj	Klasy
9000. Zł:		
Dozorca magazynu	2giej	Klasy
6000. Zł:		
Dozorca magazynu	3ciej	Klasy
3000. Zł:		

Wreście żaden Offycyalista niemoże utracić swego Urzędu, iak za wyrokiem Sądu, lub przez rozkaz Ministra Woyny, obęymulacy iawne do tego oddalenia powody.—

Placa Offycyalistów i Podoffycyalistów.

Artykuł 11.

Placa Offycyalistów, urządzona jest w następujący sposób

1. Szef Korrespondencyi — Zł: 6000.
4. Inspektorów inclusive tysiąca Złotych
Culagu dla Warszawskiego — 21000.

= 27000.

	Transport Żłł: pol: 27000.
3. Szefów rachuby	— 15000.
1. Kassyer	— — — 5,000.
Dozorcy Magazynu.	60. 1wszýy Klasy — 150,000.
	60. 2giýy Klasy — 120,000.
	60. 3ciy Klasy — 90,000.
6. Pisarzów 1wszey Klasy	12,000.
6. Pisarzów 2giýy Klasy	9,000.
20. Officyalistów 2giýy Klasy	30,000.

In Summa Żłł: pol: 458,000.

Piekarze Starsi Brygadowi po Złotyach trzy na dzień, Piekarze zwyczajni i posługacze, po Złotym iednym groszy piętnaście na dzień.

MUNDUR.

Artykuł 12.

Wszyscy Officyaliści służby żywności, są obowiązani nosić ciągle i sprawić swoim ko-
sztem mundur następujący :

Mundur koloru szarożelaznego, z taką podszewką, bez wyłogów, zapinany na pier-
siach, a ścięty w dół u da. Kołnierz stojący na
trzy do czterech cali szeroki, z sukna ponso-
wego, wyłogi u rękawów rozcięte na boku na
pięć do pięć i pół cali szerokie, z tegoż
sukna iak kołnierz, kieszenie w podłóż
z wyłogą troykańczatą, i obwódką ponso-

poły związane, Gwiazdka haftowana
nubrem na każdéy pole, dziewięć wielkich
guzików na przodzie z prawéy strony Mun-
duru, trzy przy kieszeniach, a dwa wstanie,
po dwa u każdéy fałdy, a dwa małe przy
każdym rękawie; spodnie i kamzelka z su-
kna białego w zimie; a z nankinu w lecie,
z guzikami mundurowemi. Chufika lub
chalsztuch koloru czarnego. Guziki metalo-
we posrebrzane, z orłem krajowym, kape-
lusz obity taśmą kamelarową, szeroką, na
pół cala, kokarda Narodowa i szpada Fran-
cuzka, lewy bok kapelusza przepasany dwo-
ma małemi bullionikami srebrnemi, związane
na guzik, kordonki srebrne dla wszystkich Of-
ficyalistów gładkie, a dla Inspektorów, Szef-
ta korespondencyi i Dyrektora Naczelnego
z bullionami; rękoięć i Ławka od Szpady i
przystrój téż, z metalu posrebrzanego,
pohew czarna, Pendent czarny z klamrą
posrebrzaną, ozdobioną tak iak guziki. —
Bóty a l'ecuyer, ostrogi posrebrzane i zako-
lanka białe płocienne. Dyrektor Naczelnay
nosi u kołnierza dwie pętlice (bouttoniere)
od dwóch do trzech cali długie, lekko sre-
brem haftowane, trzy takowe w podłóż na
rękawach, i trzy na wyłogach kieszeń;
bouttonierki są ozdobione liściem dębowym,
bez żadnych blaszek. —

Inspektorowie, Kassyer i Szefowie Bióra, noszą też same Bouttonierki u kołnierza i na rękawach. —

Dozorcy magazynów i Officyaliści 1wszhey Klasy, noszą iedną Bouttonierkę u kołnierza a dwie na rękawach; Officyaliści 2gihey i 3cihey Klasy, iedną tylko boutonierkę u kołnierza mieć powinni. Dystrybutorowie i inni Officyaliści niżsi w magazynach, noszą Mundur iak wyżey opisany gładki bez żadnego haftu.

Ścisłe zachowanie ubioru Officyalistów.

Artykuł 13.

Dyrektor Naczelny przy nominowaniu Officyalistów, włoży na nich obowiązek stosowania się ściśle do urzędzenia poprzedzającym Artykułem obiętego. —

Inspektorowie są obowiązani dopilnować aby naywiększa iednostajność w ubiorze ich podróskazowych, zachowaną była.

R A C Y E

Zywności i Furażu.

Artykuł 14.

Podać racyów dla Officyalistów obecnych w służbie; podług następującej Tabelli ma być wydana. =

Wyszczególnienie Stopniów.		Zywność.		Wód.	Legu-	So-	Fura-
		Chle-	Mięsa	ku.	miny.	ku.	żu.
Dyrektor Naczelny	—	—	—	—	—	—	4
Inspektor	—	2	—	—	—	—	2
Szef Bióra	—	2	—	—	—	—	2
Dozorcy Magazynów i Officyaliści	1wszhey Klasy	1 1/2	—	—	—	—	1
	2gihey Klasy	1	—	—	—	—	—
	3cihey Klasy	1	—	—	—	—	—
Piekarze Starsi	—	—	—	—	—	—	—
Zwyczaży	—	—	—	—	—	—	—
Profesory	—	—	—	—	—	—	—

Racye wydawane będą podług Bónów oddzielnych każdego Inspektora lub Dozorczy magazynu, którzy razem obowiązani są podpisywać Bony dla Podoficyalistów i robotników, pod ich rozkazami znajdujących się.

Bony takowe nie będą ważne, poki przed Dystrybucją nie zostaną wizowane przez Kommissarza Woennego mającego dozór magazynów.

Officyaliści.

niemają prawa do wynadgrózenia za kosztą podróży.

Artykuł 15.

Officyaliści pobierając furaz na konie, obiażdżki wszystkie swemi końmi, lub własnym kosztem, odbywać mają. —

Kontrolle roczne i Rewie.

Artykuł 16.

Płacenie gaży i żołdu, również iak dostarczenie żywności w Artykule 14stym wzmiankowane, będą usprawiedliwione i uregulowane przez Rewie generalne rachunkowe, dla każdej Dywizyi osobno ułożone i podzielone na rodzaje żywności i furazów, kontrole więc roczne utrzymywane być mają:

1mo. przez Inspektora żywności. —

2do. przez Inspektora Rewiów Dywizyjonalnego. —

3to. przez Dyrektora Naczelnego. —

Czas i sposób odsyłania listów przyzwo-nych (feuilles d'apel) i wypisów rewii Dekretem Naszym o rewiach są przepisane.

Co się tycze dostarczeń żywności, wypisy rewiiów powinny być odsyłane prosto do Inspektora żywności Dywizyjonalnego.

Kwaterny.

Artykuł 17.

Dozorczy Magazynów i Podoficyaliści będący w służbie, mają prawo do Kwater w naturze w Budynkach wojskowych, lub też do wynadgrózenia stosownego. —

Inspektorowie Dywizyjonalni, mają prawo do wynadgrózenia za kwaterny, umeblowanie i Opał, w summie 1000. Złotyeh na Rok,

Utrzymanie w Szpitalach.

Artykuł 18.

W przypadku choroby, Officyaliści i Podoficyaliści również iak inni wojskowi, mają być przymowani do Szpitalów wojskowych Ekonomowie winni są odsyłać listy zatrzymanego żołdu, z powodu kosztu dni szpitalnych na utrzymanie chorych, do pła-

tnika wojskowego, który je wypłaca stosownie do przepisów o rewiach. Ogół takich Listów powinien być zawsze wizowany przez Kommissarza wojennego, a przez Płatnika wytrącony z płacy lub żołdu osoby, kosztem Szpitalowym leczony. Z tego powodu, listy takowe dla każdego rodzaju służby żywności, oddzielnie ułożone być mają.

T Y T U Ł III.

Założenie Magazynów.

Magazyny Główne.

Artykuł 19.

W każdym Departamencie, dla każdego rodzaju żywności i furazu, założony będzie magazyn główny i stały, służący do opatrzenia magazynów Etapowych i Garnizonowych —

Miejsca gdzie Magazyny założyć należy.

Artykuł 20.

Minister Woyny, na podanie Dyrektora Naczelnego, wyznaczy miejsca naydogodniejsze do założenia magazynów głównych i stałych.

Maga-

Magazyny doczesne.

Artykuł 21.

Oprócz magazynów głównych, są inne doczesne czyli Etapowe, założone w miejscach przechodu, lub konsyliencyi wojska.

Miejsca gdzie Magazyny Etapowe założone być mają.

Artykuł 22.

Wyznaczenie miejsc gdzie Magazyny Etapowe założone być mają zawisło zupełnie od Ministra Woyny, który je odmienia wedle potrzeby służby, lub też wedle miejscowych sposobności. —

Produkta psujące się w Magazynach przez zbyt długie leżenie.

Artykuł 23.

W przypadku gdyby w magazynach głównych, produkta przez zbyt długie leżenie, niemogące być skonsumowanemi na miejscu, groziły zepsuciem, Dyrektor Naczelny powinien wczesnie ostrzedz Ministra Woyny, aby mu wskazał, jakim sposobem produkta takowe z największym dla służby pożytkiem, użyte być mają.

27

*Ilość Produktów iaka do Magazynu
wniósć powinna.*

Artykuł 24.

Minister Nasz Woyny, za powzięciem wiadomości, od Ministra Wewnętrzznego, uwiadomi Dyrektora Naczelnego: które Departamenta i w które miéysca, wiele i iakiego gatunku produktów i w iakim czasie dostawić mają. — Dyrektor Naczelný takową wiadomość komunikuje Inspektorom Dywizyonalnym, i poleca im dopilnowanie skutku poczynionych rozkładów. —

Dowoz przez Kontrybuentów czyniony.

Artykuł 25.

Każdy Kontrybuent obowiązany jest dostawić własnym kosztem do Magazynu wskazanego sobie przez Prefekta lub Podprefekta, ilość produktów, iaka na niego z repartycyi wypadła.

Przewiezienie produktów do innego Departamentu czynione.

Artykuł 26.

Gdyby potrzeba wymagała przewiezienia produktów z jednego do drugiego magazynu, takowe przewiezienie kosztem publicznym z funduszów Dyrekcji żywności, uskutecznione być powinno. —

*Dozór Prefektów i Podprefektów względem
wplywów produktów do Magazynów.*

Artykuł 27.

Gdyby Departament, Powiat, Gmina lub Kontrybuent wyznaczony produktów ilości w czasie sobie oznaczonym, do magazynu wskazanych niedostawił, natenczas Inspektor Dywizyonalny, uwiadomiwszy otém Prefekta, w którego Departamencie uprzedzić się mający magazyn znajduje się, wezwać go powinien do ogłoszenia licytacji produktów, na koszt niedostawiających, zakupić się mających. Prefekt wezwany, obowiązany jest natychmiast takową licytacją publicznie ogłosić, Radzę Prefektury do pisania Protokołu licytacji wyznaczyć, zawarcie kontraktu na imię niedostawiających polecieć, a po ukończoném Dziele licytacji, Prefekt sporządziwszy likwidacją kontraktów, na mocy zawartego kontraktu za liwerunek przypadających; prześle ją Prefektowi lub Podprefektowi tego Departamentu, lub Powiatu, który odstawkę Produktów w naturze spóźnił, dla ściągania pieniężnéj opłaty, ugodzonéj z Liwerantami. Prefekt zaś Departamentu, lub Podprefekt Powiatu, obowiązany jest najo- prędzej w tygodni cztery, po zawiadomieniu sobie o uskutecznionéj na konto *respective* Departamentu lub Powiatu licytacji, wy-

brać pieniądze od Kontrybuentów, i Prefektowi, u którego licytacya odbywała się odebrać; Kontrybuenci spozniający się zwypłatą należności za liwerunek, mogą być przez władze miejscowe exekwowani, w sposobie służącym do exekwowania zaległych podatków.

Lubo Prefekci i Podprefekci nie mają innego wpływu do służby żywności nad ten, aby produkta rozpisane rzetelnie do magazynów weszły; a Ordonatorowie i Kommissarze woieni sami tylko utrzymują Policją wewnętrzną w magazynach, i z natury rzeczy są właściwemi Kontrollerami wszelkich części Administracyi woiennej; powinni atoli Prefekci i Podprefekci dostrzegłszy przy manipulacyi magazynów widoczną szkodę dla Kraju, donieść o tém Ministrowi Woyny. —

Obecność Kommissarza woennego, przy każdym wpływie do magazynu.

Artykuł 28.

Kommissarze woieni, lub miejsce ich zastępujący, powinny być obecni przy każdym wpływie produktów do magazynów Dyrekcyi, tudzież dopilnować, aby Kontrybuenci niebyli skrzywdzeni ani zatrzymywani.

Zapłata Artykułów których Kray niedostarcza.

Artykuł 29.

Artykuły żywności, które podług prawa ustanowionego na Seymie, nie mają być w naturze przez Kray dostarczane dla Szpitalów, woyska w Garnizonach i innych mających prawo je pobierać: powinny być kupowane z funduszków wskazanych w Artykule niniejszego Dekretu.

Wpływ do Kasy Platnika Generalnego, funduszków przeznaczonych, na potrzebę Administracyi żywności. —

Artykuł 30.

W skutku powyższego Artykułu, Minister Skarbu wypłaca Platnikowi Generalnemu, z fundusze wyszczególnione w Artykule niniejszym, przeznaczone na zastąpienie wydatków tak stałych jak nadzwyczajnych. —

Minister Woyny, w miarę potrzeby, oddaje fundusze te pod zarządzenie Dyrektora Naczelnego, który odiać staje się za nie odpowiedzialnym, z obowiązkiem usprawiedliwienia ich użytku, stosownie do przepisu Artykułu 71. Tytułu VI. niniejszego Dekretu.

Licytacya publiczna Artykułów które przez Kray nie są dostarczane.

Artykuł 31.

Wszystkie Kontrakty na żywność i inne artykuły do téj służby ściągające się, mają

bydź czynione przez licytacją publiczną, z przysądzeniem srońie najmniej żądaiący. Licytacja takowa ma się odprawiać w Prefekturze lub w Biórze Dyrektora naczelnego, w obecności Kommissarza wojennego i Radcy Prefektury, wezwanych od Dyrektora Naczelnego, przez zgłoszenie się w téy mierze do Prefekta Departamentu i Ordonatora Dywizyonalnego. Kommissarz wojenny i Radzca Prefektury działaią wspólnie przy Licytacji i podpisuią wywoływy sówne, wraz z Dyrektorem Naczelnym, lub Inspektorem żywności, który go w takowey czynności zastępuje.

Kontrakty przez samego Dyrektora zawarte.

Artykuł 32.

Gdyby przypadek nagły wymagał zawarcia Kontraktu sposobem krótszym, jak przez licytacją, i gdyby Kontrakt takowy okazywał oczywiste zyski dla Skarbu, w ten czas Dyrektor naczelnny jest mocen zawrzeć Kontrakt bezpośrednio, na dostarczenie iakiegokolwiek rodzaju żywności. Dla dania jednak zupełney wagi temu Kontraktowi, Dyrektor naczelnny obowiązany jest postarać się o poprzednicze w téy mierze upowaznienie Ministra Wojny, i okazać mu tak nagłość potrzeby iako i wynikaiące z téy operacji zyski, gdyż w takowym razie, cena

Kontraktu powinna bydź niższą od targow podobnego gatunku produktów.

Przewiezienie Produktów przez Liweranta uskutecznione.

Artykuł 33.

Wszystkie Artykuły dostarczane przez Liweranta, powinny bydź kosztem iego dostawione na miéysce magazynów wykazywanych w Kontrakcie.

Kondycya ta jest nienchronna i w każdym Kontrakcie ma bydź obietą, z tego powodu Produkta zakupione przez Dyrektora Naczelnego, niemogą bydź pod żadnym pozostem prowadzone do magazynów przez poddoby obywatelskie. —

Żaden Artykuł mogący się znaleźć w Kraiu, niepowinien bydź sprowadzony z Zagranicy.

Artykuł 34.

Produkta znajdujące się w Kraiu, nie ma bydź sprowadzane z zagranicy.

Sprzedaż Otrąb, Skór i Łoju.

Artykuł 35.

Skóry i Łoie pochodzące z bitych bydlat, przez Licytacją publiczną przedane bydź mają najwięcý daiącemu; w każdym razie sprzedaż powinna bydź zapewnioną przez swód sówny Kommissarza wojennego, iakiego policyą służby; który sądzi, czy

li ilość sprzedanych Artykułów jest wymierzona do liczby bydła bitego, otręby zwolnéj ręki iak nayżytkowniéj częściami mają być sprzedane, i powinnością będzie Kommissarza wojennego potrzebne na to złożyć dowody: że ilość przedana otrębów, odpowiada ilości zmelonego na potrzebę woyska zboża. Summy z takowéj sprzedaży wynikające, mają być zapisane iako przychód w rejestrach Osób, do zdawania rachunków obowiązanych, i uważane iako powiększenie funduszów, na wydatki służby żywności przeznaczonych. —

Użycie funduszów nadzwyczajnych.

Artykuł 36.

Jeżeli produkta w naturze z Departamentów dostarczone, nie wystarczają na potrzeby woyska, fundusze nadzwyczajne, na dopełnienie téj potrzeby, użyte być mogą, ale w tym razie, Dyrektor Naczelny powinien przekonać Ministra wojny dowodami niezaprzeczonymi, o zupełnym niedostatku tych produktów, i o koniecznéj potrzebie użycia funduszów nadzwyczajnych. —

Rwity wydane Kontrybuentom.

Artykuł 37.

Za każdym odstawieniem produktów, ma-

wać dawane Kontrybuentom kwity, podpisane przez Dozorcę magazynu i Kommissarza wojennego, lub miéysce jego zastępującego —

Na takowych kwitach ma być wyrażona suma pod którą wpływ jest w rejestrach wpisany. Ilości zaś odstawione powinny być wypisane w całości literami, bez żadnego skrobania, gdyż inaczéj kwit wydany Kontrybuentowi, na jego usprawiedliwienie przyjętym niebędzie. Kommissarz wojenny powinien również z swoiéj strony zapisywać każdy wpływ dostarczonych produktów, aby tym sposobem w każdym czasie można kontrolować przychód w magazynach. —

Co się ma rozumieć przez Kontrybuenta.

Artykuł 38.

Przez Kontrybuenta rozumie się okaziciela Paletu

Wydawanie zaświadczeń Dozorcom Magazynowym przez Prefektów lub Podprefektów.

Artykuł 39.

Na żądanie Dozorców magazynowych, Prefekci i Podprefekci winni być wydawać swoim zaświadczenia o ilości dostawionych produktów z Powiatu lub Departamentu,

które to zaświadczenia służyć będą do ustalenia nowienia percepty magazynów. —

Odsyłanie Rapportów.

Artykuł 40.

Każdy Dozorca magazynu, obowiązany jest przysyłać przynajmniej co dziesięć dni rapport o stanie swego magazynu, tak co do produktów iak i pieniędzy, a to wiedzonym exemplarzu do Kommissarza wojennego utrzymującego Policją, w drugim do Inspektora żywności Dywizyonalnego —

Inspektor obowiązany jest uwiaidomić Prefekta o odstawieniu Produktów.

Artykuł 41.

Inspektor donosi Prefektom, każdemu stosownie do jego okręgu o następnem odstawieniu produktów, i także rapporta Ordonatorowi Dywizyi i Dyrektorowi Naczelnemu przesyła.

Sposób zapewnienia wpływu produktów zakupionych.

Artykuł 42.

Każdy wpływ produktów zakupionych, jest zapewniony przez wywód słowny Kommissarza wojennego, ułożony podług opinii osób przysięgłych i biegłych w takowym

miocie, wykazujący gatunek, miarę i wagę obiektów do magazynu odstawionych. Jeden Exemplarz wyvodu słownego napisany przez Kommissarza wojennego w trzech następujących godzinach ma być przesyłany Ordonatorowi Dywizyi, który go przekaże Ministrowi wojny przesyła. —

Miary i wagi podług których produkta mają być odbierane.

Artykuł 43.

Zboże z repartycyi pochodzące, odbiera się na Korzec Warszawski, a słoma i siano na Cernary wagi francuzkiéy. Rachunki więc dochodu i wydatków, stosownie do tych miar mają być ułożone być mają. —

Zboże mierzy się pod firyh, bez wymagania od Kontrybuentów żadnego naddatku.

Stosunek miar Polskich.

Artykuł 44.

Wszystkie zaś inne zboża odstawione do magazynów w ziarnie, mają być odebrane do miarę do której i Dozorcy magazynów mają się stosować w układaniu rachunków. Chcąc w téy mierze zapobiedz wszelkiém niedokładnościom, stanowiemy że winien trzymać

Korzec Pszenicy 172. funtów francuzkich

Korzec Żyta - 164. funtów francuzkich,

Korzec Grochu 200. — — — —

i tak w rachunku przyjętemi będą. —

Stanowimy oraz, że na sto funtów pszenicy lub żyta, rachowaném bydź ma 32. funtów mąki pyłłowey i piętnaście funtów otrąb wagi francuzkiéy.

Na Cetnar francuzki, rachowaném bydź ma sto-dwadzieścia jeden funtów Warszawskich.

Artykuł 45.

Lubo w Artykule 43cím postanowioném zostało, że zboże z repartycyi pochodzące odbieraném bydź ma na korzec Warszawski, wolno atoli Kontrybuentom dostawić i na wagę, stosownie do przepisów Artykułem poprzedzającym obiętych, to jest:

dostawka 172. funtów francuzkich Pszenicy,

— — 164. — — — — Żyta.

— — 200. — — — — Grocha.

za korzec rachowaną i przyjętą będzie.

Remanent zbywający w Magazynach uważany za własność Skarbu.

Artykuł 46.

Jeżeli superata z wagi wynikająca, czy remanent zbywający, w którymkolwiek maga-

okaze się, tedy ma bydź uważany za własność Skarbu. Tym końcem spiszą Komisarze woieni corocznie dnia Pierwszego miesiąca Inwentarz produktów znajdujących się w każdym magazynie, a ułożywszy Bilans przychodu z wydatkiem w rachunkach okazał każdego przyjętych winni są porównywać remanent magazynu z tém, co istoty znaleźli, a to w celu odkrycia superaty i przeszczenia onéy w rachunkach Dozorcy, jeden Exemplarz Inwentarza tego natychmiast ma bydź przesłany Ordonatorowi Dywizyonalnemu, który z niego zdaie bezpośrednio Prawę Ministrowi wojny, a drugi oddany Inspektorowi Dywizyonalnemu, który przesyła do Dyrektorowi Naczelnemu przesyła. —

T Y T U Ł I V.

D y s t r y b u c y a.

Taryffa Racyów dla Woyska.

Artykuł 47.

Minister Woyny przepisze i poda do naszego potwierdzenia Taryffę racyów żywności wszelkiego gatunku, mających bydź wyżywianemi Woysku każdéy broni. Officyerom Sztabu głównego, Inspektorom i Podinspektorom Popisów, Kommissarzom Ordonatorom i Kommissarzom woijnym, tu,

dzień Employowanym i przy Administracyi wojennéy. —

Obwieszczenie Taryffy Woyska.

Artykuł 48.

Minister wojny zawiadomi o téy Taryffie całe woysko przez rozkáz dzienney, który równie ma być wręczony Naczelnemu Dyrektorowi aby go przesłał wszystkim employowanym pod jego władzą zostającym, z napomnieniem ściślego zachowania. Uwiadomi także Minister wojny o Taryffie Inspektorów i Podinspektorów rewiiów, Kommissarzów, Ordonatorów, i Kommissarzów wojennych, aby każdy, ile do niego należy, dopilnował wykonania onéy.

Przesłanie wyszczególnienia Kommissarzy wojennych i Kommandantów Placu Dyrektorowi

Generalnemu.

Artykuł 49.

Prócz tego, Minister Wojny, przesła Dyrektorowi Generalnemu Listę nominalną Kommissarzy wojennych i Kommandantów woyskowych, upoważnionych do wizowania Bonów, tam gdzie się magazyny znajdują. A takową listę Dyrektor Generalny przesyła wiaściem Dozorcóm magazynowym. —

Przepisy względem wydawania Bonów.

Artykuł 50.

Każda z osobna sirona biorąca oddzielnie, każdy gatunek żywności Bony drukowane wydawać będzie, których ilość i gatunek, imię, nazwisko i Ranga sirony biorącej, jako też Pułk, Batalion i kompania alboważ Sztab do którego należy, wyraźnie literami zapisane, przez sironę biorącą podpisane, a przez Kommissarza wojennego wizowane być mają. W niebytności Kommissarza, Kommandant woyskowy do tego upoważniony, agdy tego niebędzie, Burmistrz Wóyt. miejscowy Bony wizować powinien. Wizujący odpowiedzialnym jest za wszelkie przeciwko Taryffie uchybienia. Robane lub poprawiane Bony przyjęte nielegalne Bony zaś legalne (stosowne do pozostałych przepisów) natychmiast zaspokojone być powinny. —

Artykuł 51.

Dla przechodzącego Woyska w większych i mniejszych oddziałach, jako też i dla pojedynczych woyskowych w podróży będących; Bony na żywność i furazę inaczey wydawane ani wizowane być nie powinny, tylko stosownie do udzielonéy przez Kommissarza wojennego dla tychże oddziałów lub pojedynczych woyskowych karty podróznéy (feuille de route) w któręy wyra-

żone będą, ilość i gatunek racyi, dla każdego stopnia należnych, oraz miejsca dystrybucyi onych Rady Administracyjne korpusów lub Kommandanci oddziałów w marszu będących, niemniéj każdy wojskowy pojedynczo podróż odbywający, zapiszą wyraźnie literami na swych *respective* kartach podróży, ilość i gatunek odebranych racyi, co również i Magazynier miejscowy podpisem swym zaświadczyć powinien.

Rewizya magazynów przez Kommissarzy wojennych.

Artykuł 52.

Obowiązkiem jest Kommissarzy wojennych, zwiedzać codziennie magazyny powierzonymu ich dozorowi powierzone i od tego wyłamywać się niemogą, a to dla przeswiadczenia się naocznie iż produkta dla wojska wydane w dobrym są gatunku i przyzwolacie utrzymywane, szczególniéj zaś dla dopilnowania, w dystrybucyi Racyów, miary i wagi przepisanej; które to wagi i miary do służby magazynów użyte, Rządową cechą oznaczone być powinny. Przedmiot ten poleca się szczególniészey bacności Kommissarzy wojennych.

Zawia-

Wiadomienia udzielone Dozorcom Magazynów o sile Wojska, które żywić mają.

Artykuł 53.

Kommissarze woieni odbierając co miesiąc podług urzędzenia względem Popisów rzeczywiście istniejącego wojska w ich okręgu wyłącznie konsystującego; w celu więc pewnienia zapasów dla tegoż Wojska, mają się udzielić Dozorcom magazynów i Oficyalistom pod ich rozkazami będącym, wszelkie potrzebne wiadomości. Gdy zaś Dyrektorowi Generalnemu podobnych wiadomości zasięgnąć wypada, na ten czas winien się zgłosić do Ministra wojny, który o sile wojska i stanowiskach zajętych, udzieli tyle objaśnienia ile za potrzebne

Wzrost, jakim wymierzać należy sprawiedliwość Wojsku skarżącemu się na złe gatunki żywności.

Artykuł 54.

Gdyby się Wojsko wzbraniało odbierać produkta z magazynów pod pozorem złego gatunku, w tedy wybiera srona skarżąca jednego (*expert*) jednego, Kommissarz wojenny drugiego, a trzeciego Dozorca magazynu, a to końcem dochodzenia względem gatunku produktów. Jeżeli te produkty są uznane za dobre i zdatne do dy-

firybucyi, na ten czas ponosi sirona skarżąca kosztą z tego rozpoznania wynikłe. W przeciwnym zaś razie, spadają koszta na Dozorcę magazynu, skoro w tém była iego wina.

T Y T U Ł V.

Obrachunki dostarczeń.

Przeżtanie Inspektorowi Dywizyjnemu Bordereaux dostarczeń z miéysc Konsystencyi Woyska.

Artykuł 55.

Przed dniem dziesiątym wtórego miesiąca, który po upłynionym kwartale następuje, przesyła każdy Dozorca magazynu Inspektorowi Dywizyjnemu w podwóynym exemplarzu Bordereaux racyów żywności wydanych w ciągu zeszłego kwartału, Woysku w iego okręgu konsyfuiającemu. Bordereaux te udowodnione bydź powinny bonami totalizowanemi co miesiąc przez sirony biorące, stosownie do urzędzenia względem popisów. Takowe zaś Bordereaux odestane do Dyrekcyi Naczelney, powinny tamże bydź porównywane z wyciągami lustracyów, korpusów lub oddziałów obrachowanych podług wyż wspomnionego urzędzenia, Officyerów bez korpusów tudzież Emplioiwanych przy Administracyi woiennej, a okazujące się z takowego poro-

rowania nadebrania, mają bydź doniesione Inspektorowi woyny, z żądaniem wzrotu ich przez sirony nadbierające. Dozorcy magazynów, stosować się mają w tych obrachunkach do wzorów przyłączonych do urzędzenia o popisach. —

Ogólne Bordereaux Dywizyjne wspomnionego wydatku, ułożone przez Inspektorów, i Dyrektora Generalnemu są przeżtane.

Artykuł 56.

Inspektor Dywizyi, zgromadziwszy wszystkie Bordereaux Dozorców magazynowych emplioiwanych pod iego rozkazami będących, winien układać z wydatku żywności, chleba, mięsa oraz furazów, Bordereaux ogólne dostarczeń, wydanych woysku konsyfuiającemu w obrębie Dywizyi. W ułożeniu Bordereaux tego ogólnego, trzymać się ma wzorów do uflanowienia o popisach przyłączonych, i przysyłać je z wszelkiemi dowodami, do swego Dyrektora Naczelnego, przed dwudziestym dniem wtórego miesiąca następnego kwartale, z którego obrachunek jest ułożony. Jeden Exemplarz Bordereaux przez Inspektora magazynierów podany, zaświadczeniem Inspektora stwierdzony będzie zwrócony Dozorczy magazynów do dalszego rachunków prowadzienia. —

Summaryusz wydatków dla Woyska ułożony przez Dyrektora Generalnego, Ministrowi Woyny jest przesłany.

Artykuł 57.

Dyrektor Generalny zaraz po odebraniu rzeczonych rachunków, takowe zweryfikuje, i ułoży Summaryusz dostarczeń wydanych dla Woyska w całym Xięstwie konsystującego, stosując się w téj mierze do wzorów przyłączonych do urzędzenia względem lustracyi. Wspomniony Summaryusz przesyła Ministrowi Woyny w dwóch Exemplarzach w przeciągu dni pierwszych 10ciu miesiąca trzeciego, następującego po kwartale dostarczeń.

Na poparcie Summaryuszu, dołącza Bordereaux Dywizyjne, wyciągi z popisów obrachowanych, bony totalizowane i bony Officyerów bez kommendnych i emplojowanych przy Administracyi woiennej, wyszczególniając oraz tych ostatnich.

Rozstrząśnienie rzeczonych Summaryuszów w Biórze Ministra Woyny.

Artykuł 58.

Minister Woyny w swém Biórze, rozstrząsać każe Summaryusze stosownie do Bordereaux Dywizyjnych, wyciągów lustracyjnych, i ksiąg Kommissarzy Woiennech do zapisu Benów przeznaczonych, a przekona-

ny się o dokładności tychże Summaryuszów, zaświadczy ofiatecznie na dole każdej ilości, mającą bydź przyjętą w rachunkach Dyrekcyi, i o tém ją uwiadomi.

Zwrot nadebranych racyów.

Artykuł 59.

Jeżeli przy roztrząsaniu rachunków okaże się, iż korpus lub inna frona biorąca, wzięła racyów nad przepis, naówczas Minister Woyny zaleci Dyktorowi Generalnemu popisów, aby przy pierwszój lustracyi tego korpusu lub frony biorącej, odzyskał rzecz Skarbu podług cen targowych należności za nadebrane racye, i te do Kassy Dyrekcyi wnieść rozkazał.

Dostarczania dla Woyska w marszu, na mocy Inwitacyi Kommissarzy Woiennech, wydane.

Artykuł 60.

Dostarczania żywności i furazów dla wojskowych w kraiu bądź korpusem lub oddziałem, bądź pojedynczo w marszu będących; mają bydź wydane wedle Inwitacyi Kommissarzy Woiennech, w stosunku ilości racyów przy ostatniój lustracyi Pod-Inspektora popisów oznaczonych, i w karcie drożych zapisanych. Rada Administracyjna korpusów lub Kommandant oddziału, albo też

firona biorąca, odbywając podróże pojedyncze, obowiązani są umieścić u dołu wspomnianych Inwitacyów, zakwitowania z odebranych ilości. Kiedy firona biorąca pisacze nie umie; natenczas kładzie znaki w obecności dwóch świadków którzy się podpisują. Dla ułatwienia porządku w dostarczeniach dla woyska w marszu będącego, Dozorcy Magazynów obowiązani są pod karą, wypisać literami i iak nuywyrażnięty na karcie drożnéy firony biorącyey ilość racyów wszelkiego gatunku, która na mocy Inwitacyi, Kommissarzy Woiennych, wydana została.

PRZESELANIE

Inspektorowi Dywizyjnemu Bordereaux, dostarczeń dla Woyska w Marszu,

Artykuł 61.

W pierwszych 15tu dniach miesiąca następującego po kwartale, odsyła każdy Dozorca Magazynu przełożonemu sobie Inspektorowi Dywizyjnemu w dwóch Exemplarzach, Bordereaux dostarczeń w okręgu jego dla Woyska w marszu będącego, udowodnione Inwitacyami Kommissarzy Woiennych.

PRZESELANIE

Dyrektorowi Generalnemu ogólnych Bordereaux przez Inspektora ułożonych.

Artykuł 62.

Inspektor Dywizyyny, zebrawszy ^{wszystkie}

z Bordereaux Dozorców Magazynowych i z jego władzą działających; układa z nich Bordereaux Dywizyjne, podług wzorów do urzędzenia Insfracyi załączonych, po czym przesyła Naczelnemu swemu Dyrektorowi z wyciągiem Insfracyi, przed końcem tego miesiąca, Inwitacyami udowodnione przesyła. Jeden Exemplarz Bordereaux, zaświadczeniem Inspektora stwierdzony, ma być zwrócony Dozorcy Magazynu, do dalszego rachunków i sprawiedliwienia.

PRZESELANIE

Ministrowi Woyny Summaryuszów wydatku po Etapach, ułożonego przez Dyrektora Generalnego.

Artykuł 63.

Dyrektor Generalny, po rewizyi Summaryuszów, ułoży z nich Summaryusz ogólny dostarczeń dla Woyska w marszu w całym kwartale wydanych, stosując się do wzorów załączonych do urzędzenia względem popisu. W ciągu drugiego miesiąca, który następuje po kwartale dostarczeń, wręczy Ministrowi Woyny Summaryusz ogólny w dwóch Exemplarzach; i na poparcie onego, załączy Bordereaux Dywizyjne, i wyciąg Insfracyi i Inwitacyi.

ROZTRZĄSĄNIE

*Summaryuszów takowych, w Biorze Ministra
Woyny.*

Artykuł 64.

Minister Nasz Woyny w swém Biorze ka-
że roztrząsać takowe Summaryusze, foso-
wnie do Inwitacyi Bordereaux Dywizyynych
i Summaryuszów z ksiąg Kommissarzy Wo-
iennych, które do zapisów Bonów służą, i
przekonawszy się o ich dokładności, za-
świadczy ostatecznie na dole każdego Sum-
maryusza ilość, która ma być przyjętą w
rachunku Dyrekcyi, i o tém Dyrekcyą uwia-
domi.

ZASTOSOWANIE

*Artykułu 59. względem nabierania Racyów
przez Woysko w marszu.*

Artykuł 65.

Artykuł 59. względem racyów nadebra-
nych, równie ma być zastosowany do do-
starczeń dla Woyska podczas marszu wyda-
nych.

SUMMARYUSZ

*Ogólny wszystkich dostarczeń, przedsta-
wiony rocznie Ministrowi Woyny, przez
Dyrektora Generalnego.*

Artykuł 66.

Dyrektor Generalny przedstawia coroc-
znie Ministrowi Woyny Summaryusze ogol-

wszystkich dostarczeń w Xięstwie dla
Woyska tak na leżach iak w marszu wyda-
nych, Obrachunki zaś kwartalne już Mini-
strowi przesłane, służą za dowody, i skła-
dają ogólny roczny Obrachunek.

*Powyższe urządzenia stosują się do wszelkie-
go gatunku dostarczeń.*

Artykuł 67.

Cokolwiek postanowioném zostało wzglę-
dem dostarczeń Chleba, mięsa i furazów,
stosują się równie i do legumin suchych,
Wodki, Octu, Soli i opału, z których nale-
ży ułożyć Bordereaux Dywizyjne, i Sum-
maryusz ogólny z całego Xięstwa.

*Oddawanie rachunków z Manutencyi, foso-
wnie do przepisów danych Dyrektorowi
Generalnemu.*

Artykuł 68.

Co się tycze rachunków Manutencyi, te
powinny być składane co kwartał a to spo-
sobem przepisany szczególném urządze-
niem, dla Dyrektora Generalnego żywności
wydać się mającém. Rachunki te mają być
przeglądane przez Kommissarzy Woien-
nych dozór nad Magazynami mających, i
Ministrowi Woyny do potwierdzenia po-
dane.

T Y T U Ł VI.

*Obrachunki Pieniężne.**przepisy, względem użycia stałych funduszów.*

Artykuł 69.

Fundusze przeznaczone w Artykule 2gim na stałe wydatki, mają być użytymi:

- 1mo. Na kupno produktów, których kraj podług Ustawy Seymu w naturze niedostarcza, iako to: Mięsa, Wódki, Soli i drzewa do opału,
- 2do. Na zaspokojenie wypłaty wszyfikim emplojowanym, zacząwszy od Dyrektora Generalnego, aż do Piekarza lub namiennika dziennego.
- 3tio. Na utrzymanie budynków zajętych na składy produktów, i na opłatę tych, które w niedostatku budynków Narodowych trzeba będzie nymować,
- 4to. Na koszta manutencyi, iako to: Mlewa, kupna beczek i sprzętów, solenie mięsa, i inne mniejsze wydatki tego rodzaju.
- 5to. Na wszystkie nadzwyczajne wydatki, tyjące się służby nieodbicie potrzebne.

P R Z E P I S Y

względem użycia funduszów nadzwyczajnych.

Artykuł 70.

Fundusz na wydatki nadzwyczajne w Ar-

tykule 2gim przeznaczony, do takowych przedmiotów użytym być niepowinien, chyba że fundusze stałe, na fundamencie Artykulu 36. już są wyczerpane.

Dyrektor Generalny przesyła Ministrowi kwartalne rachunki pieneżne.

Artykuł 71.

Dyrektor naczelny winien podać Ministrowi Woyny ogólny rachunek wydatków pieneżnych z każdego kwartału, z załączeniem wszyfikich potrzebnych dowodów; każdy dowód wydatku natenczas tylko ma być ważany za legalny, i w przyzwoitej formie, tak iest wizowany przez Kommissarza Woynnego, który miał dozór nad służbą.

K O N T R A K T

Za potwierdzeniem Ministra Woyny staie się ważnym.

Artykuł 72.

Zaden kontrakt, bądź na kupienie produktów lub sprzętów iakichkolwiek, bądź względem nymu Magazynów, bądź względem Mlewa, albo kosztów transportu, nie ma być zawarty tylko za wdaniem się czyli interwencją Kommissarza Woynnego, który ma dozór nad służbą. Prócz tego, potrzeba zatwierdzenia Ministra Woyny. Do rachunków ogólnych całego roku, kontrakt takiowy, iako dowód załączonym być powinien.

Z D A W A N I E

*Rachunków pieniężnych przez Dozorców
Magazynów.*

Artykuł 73.

Dozorcy Magazynowi winni będą zdawać co kwartał rachunek z percepty i expensy pieniężny, w ten sam sposób, iaki Artykułem 68. niniejszemy Ustawy względem zdawania rachunków Manutencyi, przepisany został. Rachunek ten równie powinien być zaświadczony przez Kommissarza Wojsnego, mającego dozór nad służbą.

Z D A W A N I E

*Rachunków ogólnych z całego roku przez
Ministra Woyny.*

Artykuł 74.

Minister Woyny co rok zdaie Nam sprawę z ogólny Administracyi żywności.

T Y T U Ł VII.

Zarządzenie wewnętrzne.

Bezpieczeństwo Magazynów.

Artykuł 75.

Na każde wezwanie Dozorcy Magazynu, zaświadczone przez Kommissarza Wojsnego, Oficyerowie kommanderujący, winni są wykommenderować fraż potrzebną dla czu-

wania we dnie i w nocy nad bezpieczeństwem Magazynu, i utrzymania porządku przy dyfirybucyach.

Subordynacya.

Artykuł 76.

Podległość między Emplowowanemi i Pod-emplowowanemi ma być zachowana w stopniu stopnia i starszeństwa.

Zwierzchność Emplowowanych.

Artykuł 77.

Dyrektor Generalny ma pod swoim zarządzeniem i władzą wszystkie Osoby do służby należące. Rozkazy jego powinny być bez zwłoki i najszybciej dokonane. Inspektorowie, wyłącznie w swych Dywizyach, mają mieć powagę Naczelnego Dyrektora nad służbą ogólną. Dozorcy Magazynów, od wszystkich emplowowanych mają być uważani iak Inspektorowie w tém co, się tycze rozkazów, które mają prawo im nadawać.

Podległość, sprawowania się i promocyja.

Artykuł 78.

Zalecamy starszym emplowowanym, aby utrzymywali podległość stopniowaniem, i czuwali nad dokładnym wykonaniem tego, co każdemu emplowowanemu względem służby

jest przepisane. Wszyscy ci którzy w tęg służbie dotąd dali dowody pilnego pełnienia powinności, dobrego postępowania i uczciwości, mają pierwszeństwo do Awansu w służbie Magazynowég.

Karność.

Artykuł 79.

Za wykroczenia pomniéjsze Empleoowani aresztem, a Pod-Emplojowani więzieniem przez dzień ieden, ukaranemi bydź mają. Kara na wykroczenia pomméjsze postanowiona, przy wykroczeniach znaczniejszych będzie podwoiona, i nawet kiedy okoliczności tego wymagać będą, więzieniem dwotygodniowém, suspensą lub oddaleniem zafirzoną. Występki znaczniejsze mają bydź doniesione do Sądu Woyskowego, i tam podług praw Woyskowych osądzone; na kary wyżéy ustanowione, wyjąwszy suspensą lub uchylenie od obowiązków, które tylko sam Minister Woyny mocen jest stanowić, każdy starszy Urzędnik niższych skarać ma prawo, pod warunkiem iednak zdania sprawy z tego Kommissarzowi Woieniennemu, dozór nad służbą mającemu. Kommissarze Ordonatorowie i Kommissarze Woieni, również skazać mogą na powyższe kary wszystkie Osoby należące do służby, a to na mocy Władzy Zwierzchniczyéy ustanowionéy Artykułami 7. 8. i 77. niniejszég Ustawy.

Falszowanie Lustracyi i kary w tęg mierze przepisane.

Artykuł 80.

Każdy Człowiek nienależący do służby, i przekonany że podczas Lustracyi stawiał się jako należący do liczby Empleoowanych lub Pod-Emplojowanych; ma bydź podług surowości praw Woyskowych ukarany. Każdy Empleoowany, który poblażał temu podstępowi, lub większą ilość wpisał Osób w konsole jak jest rzeczywista, oddany ma bydź do Sądu Woyskowy i jako trwoniciel Skarbu publicznego, sądzony.

Dozór Inspektorów.

Artykuł 81.

Inspektorowie, z naywiększą bacnością w tych obiażdżkach iako też w dziennych sprawach, czuwać mają nad tém:

1. Aby racye dystrybuowane, wagę, urządzeniem przepisaną trzymały.

2. Aby produkta do służby użyte, w dobrym były gatunku.

3. Aby Xięgi rachunkowe, gotowe zawsze były do okazania;

4. Nakoniec, aby ilości temi rejestrami wykazane, w Magazynie się znajdowały.

Dozór Kommissarzy Ordonatorów i Kommissarzy Woiennych.

Artykuł 82.

Kommissarze Ordonatorowie lub Kommissarze Woienni, mocni są odwiedzać (gdy im się podoba) Bióra rachunków i Magazyny, końcem utrzymywania szczególnego i wyższego Dozoru, który do nich należy; winni są czynić wszyskie weryfikacye, które za potrzebne osądzą, i Księgi sobie pokazywać każą, lecz te nigdy z Bióra Urzędnika Żywności wyiść niepowinne; rozpoznawiają produkt, oraz Empljowanych i Pod-Empljowanych, dla przeświadczenia się o ich liczbie zwolwają. Przymtem zdają sprawę Ministrowi Woyny, o polepszeniach, i odmianach, które za użyteczne poczytują.

Obéyście się, z Dozorcą Magazynowym przeświadczoneym o przeniewierstwo.

Artykuł 83.

Każdy Dozorca Magazynu, przekonany o przeniewierzenie się w obowiązkach, bądź umniejszając miary lub wagi, Taryffami na każdą racyą oznaczony, bądź powiększając one przy odbieraniu produktów do Magazynów, bądź w odmienieniu gatunku produktów; natychmiast, ma bydź oddany pod Sąd Woyskowy, aby wedle Praw osądzonym został.

Kommissarze Woienni są odpowiedzialni za wykonanie tego Artykułu.

Artykuł 84.

Dyrekcya zacznie swoje urządowanie, od dnia 1. Września roku bieżącego.

Inwentarze Produktów znajdujących się po Magazynach po zesztęj Administracyi.

Artykuł 85.

Przy ustanowieniu Dyrekcyi, zaleci Ministrowi Woyny Kommissarzom woiennym, aby wspólnie z Prefektami lub od nich do tego powołowanymi, ułożyli niezwłocznie Inwentarze produktów i sprzętów będących w Magazynach, jako też tych, które dawniey Administracyi Żywności były powierzone.

Władze którym ma bydź przesłana Expedycya takowych Inwentarzy.

Artykuł 86.

Wydaną będzie iedna Expedycya tego Inwentarza Empljowanemu w Dyrekcyi, na którą pierwsza odpowiedzialność wciągnie się przy pierwszym produkcie i sprzęcie, a druga Expedycya Prefektowi przesze się, równie iedna Ministrowi Woyny, i iedna Dyrektorowi Ge-

neralnemu, to jest: pierwszemu wręczona przez Kommissarza Ordonatora, a drugiemu przez Dozorcę Magazynu, te zaś Inwentarze mają być w czterech Exemplarzach podpisane przez Prefektów, lub ich umocowanych, Kommissarzy Woiennych, nowych Dozorców i Empljowanych zesłtęj Administracyi Żywności.

Układanie nowych rachunków do wpisywania znalezionych produktów w Magazynach, stosownie do wspomnianego Inwentarza.

Artykuł 87.

Każdy nowy Dozorca ułoży rachunek, w przychodzie którego umieści produkta i sprzęty Inwentarzem objęte. Kommissarze Woienni, mający zaświadczyć co kwartał rachunki przychodu i rozchodu tak w naturalnych i w pieniądzech, obowiązani są dochować tego Artykułu, względem każdego Dozorcy. Regestra wspomniane powinny być liczbowane i parafowane, a wpisy codziennie bez przedziału, dopisu i skrobienia robione.

Oddanie Dyrekcyi Akt i Papierów po bywszłej Kommissyi Żywności zostających.

Artykuł 88.

Akta bywszłej Kommissyi Żywności tyczące

się Administracyi Żywności, oddane będą pod dozór nowéj Dyrekcyi. Osoby, które były umieszczone w bywszłej Kommissyi Żywności, lub trudniły się zarządzaniem Magazynów i opatrzone w świadectwo dobrego stawowania się, powinny mieć pierwszeństwo do wstępu w nowéj Dyrekcyi.

Empljowani i Pod-Empljowani nieobiegający nową Organizacją.

Artykuł 89.

Empljowani i Pod-Empljowani nieobiegający nową Organizacją, nie mogą aż po ich wstąpieniu, miejsc swych opuścić.

O R G A N I Z A C Y A

na przypadek Woyny.

Artykuł 90.

W przypadku Woyny, ma Władzę Ministerstwa Woyny do użycia wszystkich Empljowanych przy Dyrekcyi, których potrzebować będzie do Organizacyi służby przy Armi. Ci Empljowani ciągle stosować się będą do Urządzeń niniejszego przepisu, w punktach tyczących się Osób, dozoru, dystrybucyi i rachunków.

Dopełnienie téj Naszój Woli, która przez Dziennik Praw ma być ogłoszona, Naszym

Ministrom Spraw Wewnętrznych i Woyny
zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla.

Zgodno z Oryginałem - Minister, Sekretarz Stanu
FELIX LUBIENSKI STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
Minist: Sekr: Stanu.

(L.S.)
Antoni Joneman podpisano STANISŁAW BREZA.
Sekretarz Generalny.

Dzień ogłoszenia dnia 29go Września
1810. roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 28go
Miesiąca Lipca roku 1810.*

FREDERYK AUGUST z Bożęj Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Chcąc zapewnić wpływ produktów do
Wojskowych Magazynów *in natura* przez
seym oznaczonych, na wniesienie Ministra
Spraw Wewnętrznych i po wysłuchaniu Na-
stępnęj Rady Stanu, postanowiliśmy i stano-
wimy co następuje:

Artykuł i.

Minister Spraw Wewnętrznych podaie
corocznie Radzie Stanu przed-zaczczeniem ka-
dego etatowego roku, wykaz repartycyi
Departamenta téy ilości Produktów, ia-
stosownie do Prawa Seymowego w na-
prze dostarczyć się powinna. Po zatwier-
zeniu téy repartycyi przez Nas Króla,
Minister Spraw Wewnętrznych przesyła ia
refektom, i zwołuje Rady Departamento-
e, do sporządzenia rozkładu na powiaty
ypadaiący ilości na Departamenta.

Nr 21.

I

Artykuł 2.

Sporządzoną na Powiaty przez Radę Departamentową repartycją, każdy Prefekt przesyła Podprefektom, i zwołuje Rady Powiatowe, które wypadły na Powiat ilości czynią rozkład na Kontrybuentów, stosownie do przepisów §. 58. Dekretu Naszego 7. Lutego 1809. Roku.

Artykuł 3.

W przypadku nagłym, lub nieziechania się w przepisany komplet, albo opóźnienia się Rad Departamentowych i Powiatowych, Rada Prefekturalna czyni rozkład w Departamencie na Powiaty, a Podprefekt w Powiecie na Kontrybuentów.

Artykuł 4.

Nasz Minister Woyny, dwa razy do roku, to jest: przed pierwszym Maią i przed pierwszym Listopada, przesyła Ministrowi Spraw Wewnętrznych dezygnacją, wiele na półroczne uprowidowanie Magazynów potrzebne żywności i furazów, i w które miejsca.

Artykuł 5.

Minister Spraw Wewnętrznych od Mini-

stra Woyny otrzymawszy powyżey wzmiankowaną dezygnacją, wyznacza, które Departamenta, do których Magazynów, i w jakim czasie, tudzież w jakiej ilości swe produkta odstawić mają. Takowe wyznaczenie Naszemu Ministrowi Woyny komunikuje, a Prefektom uskutecznienia odstawki Produktów z ich Departamentów wypisanych, poleca.

Artykuł 6.

Prefekci odebrawszy od Ministra Spraw Wewnętrznych załączenia dostawienia Produktów z swych Departamentów, wyznaczą, które Powiaty, do których Magazynów i w jakim czasie, tudzież w jakiej ilości produkta odstawić mają, komunikują oraz takowe wyznaczenie Inspektorom dywizyonalnym okręgów, w których *respective* ich Departamenta leżą, a Podprefektom załączają dopilnowanie uskutecznienia odstawki z ich Powiatów przypadających.

Artykuł 7.

Podprefekci uwiadomieni od Prefektów w miejscach, w które Produkta z swych Powiatów dostawiać mają, wyznaczą, które Gminy i Kontrybuenci do których Ma-

gazynów i w jakim czasie, tudzież w jakiej ilości Produkta odstawić mają; a zaleciwszy odstawkę tymże Gminom i Kontrybuentom, komunikują swe wyznaczenie dozorcóm tych magazynów, do których produkta z ich Powiatów przez Prefektów są przeznaczone.

Artykuł 8.

Każdy Kontrybuent obowiązany jest dostawić własnym kosztem do Magazynu sobie przez Podprefekta wskazanego ilość produktów na siebie wypadłą.

Artykuł 9.

Od woli Kontrybuentów zależy, produkta swe bądź łądem bądź wodą, w naturze lub przez Liwerantów w miejsca sobie oznaczone dostawić.

Artykuł 10.

Kontrybucenci do przewożenia produktów tak przez siebie czy w naturze czy przez Liwerantów odstawianych, z jednego do drugiego Magazynu przewozić nie są obowiązani; i dlatego postanowiliśmy w Artykule 26. Dekretu Naszego pod dniem dwudziestym ósmym Miesiąca Lipca Roku

nieżącego wydanego, że w przypadku potrzeby takowego przewożenia, koszta na uskuteczenie onego, z funduszów Dyrekcyi Żywności użytemi być powinny.

Artykuł 11.

Każdy Prefekt powinien być od Ministra Spraw Wewnętrznych uwiadomiony sześć tygodniami wprzód o miejscu i dniu, w których Produkta z iego Departamentu odstawianemi być mają. Przez ten przeciąg czasu Prefekt w siedmiu dniach stosowne rozesele zlecenia do Podprefektów, ci, w piętnastu dniach do Kontrybuentów, z oznaczeniem im miejsca i terminu odstawienia, który nie może być krótszy nad dni dwadzieścia. W gwałtownych jednak i nagłych wypadkach, w miarę okoliczności i sposobności, czas poprzedniego ostrzeżenia skróconym być może.

Każdy Kontrybuent odbierając rozkaz dostawki, ma być zarazem uwiadomiony, wiele jeszcze od niego produktów należy, na uzupełnienie ilości z całorocznój reparytycyi od tegoż Kontrybuenta przypadającej.

Artykuł 12.

Przy każdym wpływie Produktów od Kontrybuentów do Magazynów dostawianych, powinien być przytomny Urzędnik lub Obywatel, na ten koniec od Prefekta lub Podprefekta wyznaczony, który dostrzeżać będzie, ażeby Kontrybuenci, wypadającą na każdego ilość, do Magazynu wnieśli.

Artykuł 13.

W przypadku sprzeczki względem gatunku produktów przystawionych, powinni być przywołani biegli przysięgli, którzy osądzą, czy produkta mają być do magazynu przyjęte; a na ich zdaniu, tak Kommissarz wojskowy jako i dostawca, od Władzy cywilnej wyznaczony, przestać powinni.

Artykuł 14.

Gdyby zaś sprzeczka była o miarę i wagę, lub o długie przytrzymanie podwódnatenczas władza miejscowa Administracyjna wszczęty spór rozsądzi, i wywód słowny sporządziwszy, do Inspektora Dywizyjnego odeśle.

Artykuł 15.

Kontrybuenci lub za nich odstawiający liweranci, zyskawszy od dozorców Magazynowych kwity z odstawionych przez siebie produktów, z podpisem Kommissarza Wojskowego lub jego zastępcy, obowiązani są dla usprawiedliwienia swego, złożyć takowe u właściwego Podprefekta. Podprefekt daie na wzajem Kontrybuentom contra-kwity, a złożonych u siebie ułoży z całego Powiatu tabelę, której jeden exemplarz przesyła dozorczy magazynowemu, stosownie do Artykułu 39. Dekretu, Dyrekcją Jeneralną stanowiącego, drugi zaś exemplarz Prefektowi wraz z kwitami odeśle. Każdy zaś Prefekt uformuje tabelę odstawki z całego Departamentu, i przy załączeniu kwitów, takową Ministrowi Spraw Wewnętrznych prześle. Nakoniec Minister Spraw Wewnętrznych ułoży ogólną całego Kraju tabelę usprawiedliwiającą odstawienie produktów wyznaczonych, i Nam Królowi przez Radę Stanu przy swym odeśle raporcie. Podprefekt Prefektowi w przeciągu tygodni sześciu, Prefekt Ministrowi Spraw Wewnętrznych w przeciągu tygodni ośmiu, po upłynionym terminie do odstawienia produktów wyznaczonym, takową

tabelle nadesłać powinien. Minister Spraw Wewnętrznych zaś, wspomniany Rapport Nam Królowi co półroku podawać będzie.

Artykuł 16.

Odtąd odstawić się mające za Dekretami Naszemi z Kraju nowo wcielonego produkta, usprawiedliwiane będą w ich odstawce w sposobie, Artykułem 15tym niniejszego Dekretu przepisany.

Artykuł 17.

Ponieważ w Artykule 27. Dekretu Naszego w dniu 28ym Lipca roku bieżącego wydanego postanowiliśmy, iż, gdyby który z Departamentów, Powiatów, Gmin lub Kontrybuentów, w czasie od Ministra Spraw Wewnętrznych przepisany, do wyznaczonych sobie magazynów, nakazanych nie dostawił produktów, że te na konto jego przez Liwerantów dostawione będą; przeto w takim przypadku, upoważniamy Prefektów i Podprefektów, należną dla Liwerantów sumę, na Kontrybuentów niedostawiających, w proporcji od nich należących produktów, i podług ceny przez urzędową licytacją przyjętej, rozłożyć, i te od Kontrybuentów ściągnąć,

stosownie do wyżej wzmiankowanego Artykułu powyższego Dekretu.

Artykuł 18.

Prefekt lub Podprefekt odpowiedzialnym jest, gdyby przez spóźnione Kontrybuentów obwieszczenie, był przyczyną niedostawienia na terminie wyznaczonym produktów.

Urządzenia przemiatające:

Artykuł 19.

Minister Spraw Wewnętrznych załęci Prefektom, ażeby ułożyli rachunek wszelkich dostarczeń produktów do Magazynów Wojskowych od 1°. Października 1808. do ostatniego Września 1809. Takowy rachunek udowodniony kwitami Magazynierów lub Kommend Wojskowych, Prefekci nadesła Ministrowi Spraw Wewnętrznych, który, wyrachowawszy, jakie w którym Departamencie pozostały zaległości, z repartycji ówczesney pochodzące, wraz z powodami i dokładnem rzeczy wyjaśnieniem, Nam Królowi raportować będzie, dla wydania w tey mierze Naywyższyć Naszey decyzji.

Artykuł 10.

Co się zaś tycze produktów od 1. Października 1809. z sześciu dawnych Departamentów, na mocy seymowej uchwały do Magazynów wpłynąć powinny; względem tych podany Nam być ma rapport od Ministra Spraw Wewnętrznych, stosownie do przepisów w Artykule 15. niniejszego Dekretu umieszczonych.

Artykuł 21.

Produkta na Kray nowo wcielony rozłożone przed 1 wszym Stycznia r. b. do magazynów wpłynione i spotrzebowane, mają być przedmiotem Kommissyi, do odebrania rachunków z tegoż Kraiu, przez Nas wyznaczony.

Artykuł 22.

Względem zaś tych produktów, które Nasz Minister Spraw Wewnętrznych, na Kraie nowo wcielone, w moc Dekretu Naszego d. d. 31. Stycznia roku bieżącego, na pięć miesięcy od 1. Stycznia, do ostatniego Maja r. b. rozpisał, ma być przez Bony i Bordera i kwity Magazynierów udowodniono: iż takowe produkta, w ilości

rozkładem oznaczoney, do Magazynów dostawione, i przez woysko skonsumowane zostały. Minister Spraw Wewnętrznych sporządzić każe obrachunek z tego czasu, a zaległości iakieby się stąd na Powiatach okazały, do magazynów ściągnąć zaleci.

Dopełnienie téy Naszey Woli; Naszym Ministrom Spraw Wewnętrznych i Woyny, a umieszczenie w Dzienniku Praw, Naszemu Ministrowi Sprawiedliwości polećamy.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr Stanu,
J. ŁUSZCZEWSKI. M.S.W. STANISŁAW BREZA.

Zastę: M. S.

(L.S.)

Antoni Joneman
Sekr: Generalny,

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu
STANISŁAW BREZA.

Dzień ogłoszenia 3. Października 1810. R.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Pilnie dnia 1go Miesiąca Sierpnia roku 1810.

MY FREDERYK AUGUST, z Bożej Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Mając sobie przez Naszą Radę Stanu przedstawiono, że złożenie Metryki i zaświadczenia z odbytych Nauk, Artykułem dziesiątym Dekretu Naszego dnia 29go Kwietnia 1808. roku przepisane, dla Kandydatów życzących sobie odbyć Examen, jest trudnym; po wysłuchaniu teyże Rady Stanu,

postanowiliśmy i stanowiemy co następuje:

Artykuł 1.

Złożenie Metryki nie jest tak koniecznym potrzebem do odbycia Examinów, iżby Kommissya Examinacyyna, dla słu-

żących przyczyn od złożenia Metryki uwolnić nie mogła.

Artykuł 2.

Od złożenia zaświadczenia z odbytych nauk, uwolnionemi być mogą Kandydaci, którzy przed 1wszym Stycznia 1807. Roku ukończyli edukacyą swoję.

Artykuł 3.

Winna iednak Kommissya Examinacyyna, w każdym takim przypadku, zapisać w Protokole Examinu, dla czego metryka lub zaświadczenie z odbytych nauk nie były złożonemi.

Artykuł 4.

Od złożenia tylko zaświadczeń ad 3um et 4um, Artykułem dziesiątym Dekretu 29go Kwietnia 1808go Roku przepisanych, żaden Kandydat, i w żadnym przypadku nie ma i nie powinien być uwolniony.

Uskutecznienie téy Naszój woli, która przez Dziennik Praw ma być ogłoszona.

szona, Naszemy Radzie Stanu i Naywyższej Kommissyi Examinacyyney zalecamy.

podpisano **FREDERYK AUGUST.**

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem *Minister Sekr. Stanu*
J. ŁUSZCZEWSKI. M.S.W. STANISŁAW BREZA.

Zastę: M. S.

(L.S.) *Zgodno z Oryginałem*
Antoni Joneman *Minister Sekr. Stanu*
Skr: gen: STANISŁAW BREZA.

Dzień ogłoszenia 3. Października 1810. R.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia
11go Miesiąca Sierpnia 1810. Roku.

FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski, Król
Saski, Xiążę Warszawski &c &c.

Chcąc aby w Departamentach nowo do Xięstwa Warszawskiego wcielonych, równie jak w Departamentach dawniey to Nasze Xięstwo składających, do posługi Królowey nikt nie był wezwany, ktoby przed nie złożył dowodów zdatności swojej; na przełożenie i po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Dekret Nasz dnia 29. Kwietnia 1808. roku stanowiący Kommissye Examinacyjne, z następującemi odmianami ma bydź rozciągnionym do Departamentów nowo do Xięstwa Warszawskiego wcielonych.

Artykuł 2.

Kandydaci z tych Departamentów, którzy po dniu 1szym Lipca roku 1811. będą

chcieli być mianowani do Urzędów lub funkcyi Artykułem VII. Dekretu dnia 29 Kwietnia 1808. roku wymienionych, winni będą wprzód złożyć przepisany tymże Dekretem pierwszy Examen.

Artykuł 3.

Do złożenia drugiego Examinu, przepisanego końcem dostąpienia Urzędów Artykułem IX. Dekretu dnia 29. Kwietnia 1808. roku wyszczególnionych, dla tychże Kandydatów oznaczamy termin na dzień 1. Lipca 1812. roku.

Wykonanie téj Woli Naszój, która przez Dziennik Praw ma być ogłoszona, Naszym Ministrom, i Najwyższój Komisji Examinacyjnój zalecamy.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) *przez Króla*

Zgodno z Oryginałem *Minister Sekr: Stanu*
 FELIX LUBIEŃSKI STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.

(L.S.) *Zgodno z Oryginałem*
 Antoni Joneman. *Minister Sekr: Stanu*
 Sekr: Gener: STANISŁAW BREZA.

Dzień ogłoszenia 3. Października 1810. R.

DZIENNIK PRAW

Nro 22.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 8go
Miesiąca Września roku 1810.*

FREDERYK AUGUST, z *Bożę Łaski*
Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

W zamiarze zaprowadzenia do kraiu Naszego Xięstwa Warszawskiego Fabryk Saletrych, na przedstawienie Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych, i po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i ustanowiliśmy.

Artykuł I.

Wszelkie Fabryki Saletry, i Fabrykanci, zostają pod dozorem i opieką Administracyi Kraiowej.

Artykuł 2.

Każdemu bądź to mieszkańcowi kraju Naszego Xięstwa Warszawskiego, bądź to przybywającemu z obcych krajów; wolno jest założyć Fabrykę Saletrzaną w całym obwodzie Xięstwa Warszawskiego.

Artykuł 3.

Ktokolwiek sobie życzy założyć Fabrykę Saletrzaną, winien się naprzód zgodzić z Dyrekcyą Artylleryi, o ilość i Cenę Saletry dostawić się iey mającej; poczem z uzyskanym od Dyrekcyi Artylleryi Kontraktem, ma się udać do Prefekta *respective* Departamentu, w którym zakład ten czynić zeche, i tam oświadczenie zamiaru swego do Protokołu poda; Prefekt zaś wyznaczy mu okrąg, w którym wyłącznie wyrabiać może.

Artykuł 4.

Każdy Entreprenner może być pewnym szczególney Protekcyi w zdarzeniu, w którym o słuszną pomoc Rządową dopraszać się będzie.

Artykuł 5.

Wolno będzie każdemu Entreprennerowi w oznaczonym mu okręgu kopać gdzie się ziemia Saletrą napelniona znajdzie, iakoto: we wszystkich ruinach gmachów i rozwalonych, zaniedbanych piwnicach, w stajniach Skarbowych, Woyskowych, tudzież w karczmach, oborach, owczarniach i gruntach, w Dobrach Narodowych za porozumieniem się z Dzierżawcą, mianowicie co do czasu kiedy kopanie Materyałów w zabudowaniach bez widoczney szkody Dzierżawcy nastąpić może; w karczmach zaś, oborach, owczarniach i gruntach, do partykułarnych należących, tylko za ugodą lub po uzyskanym zezwoleniu Właściciela, w czém Pod-

prefekci, Burmistrze i Wóyci pomocą Entreprenierom być powinni.

Artykuł 6.

Tak Entreprenier, Mayster, iako i robotnicy jego, wolni być mają od wszelkiej opłaty podatku Patentowego, po póty, po póki ciągle przy Fabryce Saletrzanej pracować będą. Zabudowania zaś do Fabryk Saletrzanych nowo wystawionych, od wszelkich ciężarów Publicznych przez lat piętnaście wolnemi także będą.

Artykuł 7.

Każdy Entreprenier, Maystrowie i uczenie przy Fabrykach Saletrzanych, dopóki sami istotnie tym przedmiotem czyli fabrykowaniem Saletry trudnić się będą, od Konkrypcyi wolnemi być mają.

Artykuł 8.

Żaden Entreprenier nie może być po-

gnionym do dostawienia koni przy Fabrykacyi użytych lub podwod na posługę Woyskową.

Artykuł 9.

Nie wolno będzie Entreprenierowi przedawać nikomu Saletry, dopóki nie dostawi Dyrekcyi Artylleryczney ilości, do której każdy zakładający warsztat zobowiązał się.

Wykonanie tey Naszey Woli, Naszym Ministrom, w czém do którego należy polecamy, i umieszczenie w Dzienniku Praw nakazujemy.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu
FELIX LUBIEŃSKI, STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości. Zgodno z Oryg:
(L.S.) Mini: Sekr: Stanu
Antoni Joneman Se: ien. STANISŁAW BREZA.

Dzień ogłoszenia 8. Października 1810.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

w Pałacu Naszym w Pilnie dnia 19go
Miesiąca Września Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożej Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski, etc. etc.

Pomnożywszy liczbę Członków Naszój Ra-
dy Stanu, w celu ułatwienia spieszniejszego
postępowania, w nadanych iey Statutem
Konfytucyynym działaniach, chcąc w tym-
te zamiarze nadać teyże Radzie Stanu sto-
owniejszą i dokładniejszą organizacyą;
 postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

T Y T U Ł I.

O składzie Rady Stanu.

Artykuł 1.

Rada Stanu odbywa się pod Prezydencyą
Nas Króla, lub Vice-Króla, albo Prezesa.
Nieprzytomność Prezesa, pierwszy z porząd-
ku Minister zastąpi, za wezwaniem na pi-
śmie przez Prezesa, o czém w Protokóle
zmianka uczyniona będzie.

Gdyby zaś Prezes, dla iakiego nadzwyczajnego wypadku, nie był w stanie wezwać, na ten czas za udowodnieniem tego, Sessya się pod pierwszym z porządku Ministrem odbywa.

Artykuł 2.

Gdyby nieprzytomność Prezesa z jakiegokolwiek ważny przyczyny, dłużey nad dni dwanaście trwać miała, Rada Stanu uczyni Nam rapport, a My Zastępcę Prezesa wyznaczemy. Jeżeliby jednak Rada Stanu wcześniej się przekonała, iż Prezes będzie dłużey nad dni dwanaście w niemożności przyzwywania, natychmiast Nas uwiadomić powinna.

Artykuł 3.

Składa się z Prezesa, z Ministrów, i z Radców, i ma sobie przydanych Referendarzy. Sekretarz generalny, i Sekretarz Protokół posiedzeń trzymający, przez Nas nominowani, są obowiązani byż na posiedzeniach.

Artykuł 4.

Dzieli się na cztery Sekcye:
Sekcya Sprawiedliwości.

Sekcya Spraw Wewnętrznych i Obrzędów Religijnych.

Sekcya Woyny.

Sekcya finansów i Skarbu.

Rzeczy Policyjne należeć mają do Sekcyy, z którą naybliższy stosunek mieć będą.

Artykuł 5.

Każda Sekcya składa się z trzech Radców Stanu, z jednego Referendarza, których My Król wyznaczamy do każdej Sekcyy.

Gdyby się później okazało, iż jedna Sekcya więcéy, druga mniej Członków potrzebować będzie, za przełożeniem Rady Stanu, ta liczba, stosownie do potrzeby zmienioną zostanie.

Artykuł 6.

Ministrowie Nasi nie są stale do żadney Sekcyy przywiązani, ani głosu stanowego w niéy nie mają.

Stosownie do przedmiotu od nich wniesionego, może każdy zasiadać w téy Sekcyy; do którey rzecz przez niego wniesiona, oddaną zostanie.

Artykuł 7.

Sekcyje wyżéy oznaczone, iedynie przygotowawczemi będą; przeto wszelkie w nich wygotowane projekta Praw, urzędzeń i przełożeń, do Rady Stanu bydź podawane mi muszą.

Artykuł 8.

Każda z Sekcyy zостаie pod prezydencją pierwszego z porządku Radzców Stanu, którzy tę Sekcyą składają.

Prezes ma prawo prezydować w każdéy Sekcyi, nie ma iednak w niey głosu stanowczego.

Artykuł 9.

Pałac Krasieńskich zwany, na miejsce zwyczajnych posiedzeń Rady Stanu wyznaczamy. Pod Naszą prezydencją tam zgromadzać się będzie, gdzie ją zwołamy.

T Y T U Ł II.

O roztrząsaniu, układaniu i stanowiąciu Projektów do Praw i do Urzędzeń Administracyi Publicznéy.

Artykuł 10.

Każdy Minister podaje projekta do Praw i do urzędzeń tyczących się iego Wydziału.

Artykuł 11.

Wszelkie Projekta do Praw i do Urzędzeń, naprzód Nam Królowi przez Ministrów, których się rzecz dotyczy, powinny bydź przedstawionemi z stosowném przełożeniem.

Artykuł 12.

Gdy My Król uznamy potrzebę tego Prawa lub urzędzenia, rozkażemy odesłać projekt pod roztrząsanie Naszéy Rady Stanu.

Artykuł 13.

Pod niebytność Naszą, w przypadkach wymagających przyspieszenia, Minister ma podać Projekt do Rady Ministrów, a za téy okazją, wniesie go do Rady Stanu.

Artykuł 14.

Prezes Rady Stanu projekt takowy, stosownie do natury iego, zaleci Sekretarzowi oddać do Sekcyi w tylu exemplarzach, ile Członków Sekcyą składa.

Artykuł 15.

Gdy projekt z rzeczy swoiéy należy do Sekcyi iak do iednéy Sekcyi, te łączyc się

będą; w złączonych Sekcyach ma przydoswać najstarszy w porządku z pomiędzy Członków te Sekcye składających.

Artykuł 16.

Sekcya projekt odebrany, między Członków rozdany, w komplecie przeczyta, i ma prawo żądać od Ministra, przez którego projekt był podany, aby dostarczył informacyi dostatecznych lub przez siebie, lub przez Konsyliarza z jego wydziału delegowanego.

Artykuł 17.

Każdy projekt pójdzie do redakcyi jednego z Członków, nie wyłączając przyzwanego.

Artykuł 18.

Na posiedzenie Sekcyi do dyskusyi projektu wyznaczone, uwagi na piśmie przynoszone będą. Minister lub Delegowany przez niego Konsyliarz, da żadaną informacyą, i na wszelkie zapytania objaśnienie. Po ukończonej téj informacyi, Sekcya przystąpi do dyskusyi projektu.

Artykuł 19.

Redaktor w ciągu téj dyskusyi, uwagi Członków Sekcyi przyjęte zbierać, notować będzie, i stosowną do nich redakcyą projektu ułoży.

Artykuł 20.

Gdyby przy układaniu projektu, potrzebował Redaktor jeszcze jakowych z Biura Ministra szczególniejszych wiadomości, te mu odmówionemi być nie powinny.

Artykuł 21.

Powzięte przy robieniu redakcyi iakowe główne uwagi, bądź zasadę projektu, bądź niektóre z artykułów jego zmieniające, Redaktor winien przed ukończeniem redakcyi Sekcyi komunikować.

Artykuł 22.

Gdy redakcyja projektu ukończona, przez Sekcyą przyjętą zostanie, Przyzdujący Ministrowi projekt w kopii prześle.

Artykuł 23.

Komplet Sekcyi składa się z trzech Sekcyi Członków, w liczbie których mieszczą się Referendarze.

Artykuł 24.

W Sekcyi, większość stanowi projekt; w przypadku równości zdań, kreska Redaktora przeważa.

Artykuł 25.

Redaktor w imieniu Sekcyi ułoży rapport, dla wniesienia zredagowanego projektu do Rady Stanu. Rapport ten wprzedy na sesyi Sekcyi ma być czytany i przyjęty.

Artykuł 26.

Gdyby redakcyą trzymający, był zupełnie innego zdania od Sekcyi, względem projektu do Rady Stanu wnieść się mającego; natenczas jeden z Członków, będący zdania za projektem, rapport w imieniu Sekcyi ułoży, i do Rady Stanu wnieść będzie.

Artykuł 27.

Skoro tak projekt ostatecznie w Sekcyi ukończonym zostanie, Prezydujący Sekcyi, uwiadomi o tém Prezesa Rady Stanu, który winien wezwać Ministra, od którego projekt wyszedł na Sessyą Rady, kiedy projekt wnoszony będzie.

Artykuł 28.

Przy wnoszeniu projektu do Rady Stanu, najprzód zabierze głos, rapport w imieniu Sekcyi czyniący, potem zabiorą głos Członki Sekcyi, jeżeli jakie były przeciwnego zdania projektowi. Po głosach Sekcyi, zabiera głos: Minister, jeżeli jest przytomnym, po nim, inne Członki Rady Stanu z kolei, za dawananiem głosów przez Prezesa. Gdy Prezes przekona się, iż rzecz jest dosyć rozważoną, zapyta się jeszcze Ministra, od którego projekt wyszedł, a potem Członka Sekcyi rapport czyniącego, czyli nie mającego do przydania; po tych odpowiedzi głosowną do wotowania ułoży propozycyą.

Artykuł 29.

Przed rozpoczęciem kreskowania zapyta się Prezes, czyli wotowanie ma iść na cały projekt, czyli też projekt ma przechodzić rozdziałami albo artykułami. Podług większości zdań, do 1go, 2go lub 3go przystąpi.

Artykuł 30.

Prosta większość głosów stanowi projekt; równość zdań rozwiązuje Prezes.

Artykuł 31.

Komplet Rady Stanu składa się z dziewięciu Członków z Prezesem.

Artykuł 32.

Odmiany, które przy dyskusyi projektu w Radzie Stanu za potrzebne uznaniem, przyjętymi i podpisanymi zostaną; powinny być do Sekcyi, dla redakcyi, odesłane; mniejsze zaś odmiany, gdy się Sekcyja i Minister na to zgodzą, zaraz na sessyi zrobione być mogą.

Projekt ostatecznie zredagowany przesła Rada Stanu Ministrowi w kopii.

Artykuł 33.

Skoro projekt w Radzie Stanu przyjętym zostanie, Rada natychmiast przedstawi go do potwierdzenia Naszego.

Artykuł 34.

Podania, które od Sądu Kassacyjnego, od najwyższej Kommissyi Examinacyney i od Izby Obrachunkowej do Rady Stanu, dla przedstawienia ich Nam Królowi, przychodzić będą, *respective* w swoich Sekcyjach roztrząsanemi być mają.

T Y T U Ł III.

O rozpoznawaniu przez Radę Stanu Spórów w rzeczach Administracyjnych.

§. Pierwszy.

Wprowadzenie rzeczy spornych do Rady Stanu.

Artykuł 35.

Spory Administracyjne przychodzą do Rady Stanu:

1mo. Przez odwołanie się od decyzji Rad Prefekturalnych.

2do. Przez przesłanie informacji wraz z opinią od Rady Prefekturalney, w przypadku przeciążenia Powiatu przez Radę Departamentową, stosownie do artykułu 14go Dekretu wydanego dnia 4go Września 1809 roku.

3^{tio}. Prosto z podania sron, jeżeli Spór wynika z powodu kontraktów w ogólnych potrzebach Królowych bezpośrednio przez Naszych Ministrów zawartych.

Artykuł 36.

Odwołania się i zaskarżenia w rzeczach spornych od sron przychodzące, nie mogą

inaczey byđ wnoszone, iak tylko przez podania podpisane od iednego z Mecenasów przy Radzie Stanu i Sądzie Kassacyinym, przez Nas mianowanych.

Zażalenia wszelkie na Mecenasów, strony z własnym tylko podpisem do Prezesa podają.

Artykuł 37.

Mecenas, któryby wystawił rzecz iaką sporną, która za taką nie będzie przez Radę Stanu przyznaną, uchylbiący przeciw przepisom tego urzędzenia, lub podpisujący podania do Rady Stanu, któreby do innéy Władzy należały; sióswornie do okoliczności za pierwszą razą od Rady będzie ostrzeżonym, za drugą naganionym, a za trzecią może byđ podany Nam, do wymazania go z listy Obrońców w każdym Sądzie.

Mecenas, któryby uczynił niezgodne z prawdą wystawienie sprawy, urząd Obrońcy utraci.

Artykuł 38.

Osobném urzędzeniem wskazana będzie Taxa winnego od sron Mecenasom wynagrodzenia.

Mecenas, więcey od sron wymagający, może byđ przez sronę do Prezesa zaskarżony.

Więcey nad iednego Mecenasu srona użyć nie może.

Artykuł 39.

Jeżeli rzecz sporna przychodzi do Rady Stanu przez odwołanie się od Rady Prefekturalnéy na Ministra ręce; Minister, na którego ręce takie odwołanie się nastąpiło, winien złożyć niezwłocznie w Kommissyi przez iednego z swoich Konsyliarzy, wszystkie interesu tyżące się Akta, i dokładny sprawę wywód.

Artykuł 40.

Odwołanie się do Rady Stanu od Rady Prefekturalnéy nie może następować po upłynieniu trzech miesięcy od daty wręczenia decyzyi, inaczey za raportem Kommissyi przez rezolucyą Rady Stanu odsuniętém będzie. Decyzya zaś Rady Prefekturalnéy, swój skutek mieć powinna.

Artykuł 41.

Podania zawierać w sobie powinny:

- 1mo. Wystawienie samego czynu i dowodów.
- 2do. Stosowną konkluzyą czyli wnioski.
- 3tio. Imiona, Nazwiska, powołanie i zamieszkanie sron.

4to. Wymienienie Dokumentów do których srona odwoła się, i które natychmiast do skargi przyłączonemi być winny.

§ Drugi.

Kommissya Podań i Instrukcyi.

Artykuł 42.

Instrukcyja rzeczy spornych odbywać się będzie w Kommissyi Podań i Instrukcyi. Ta składać się ma z Referendarzy pod prezydencyą Prezesa Rady Stanu, lub Członka Rady z porządku wypadającego; komplet w nięj stanowią trzech.

Pomnożenie téy Kommissyi przez dodanie do nięj Radców Stanu, łosownie do potrzeby pospiechu w działaniach, lub innęj ważnéj okoliczności, zależy od Prezesa.

Artykuł 43.

Skoro Kommissya Podań i Instrukcyi uzna skargę za sporną, Prezydujący wyznaczy Referenta do ułożenia czyli instruowania sprawy. Kommissya o takowém wyznaczeniu Referenta przez swą rozolucyą sronę uwiadomi, kopią podanych ięj dokumentow

szący, czas wyznaczy, w którym Instrukcyja ma bydź ukończoną, i zdany rapport wraz z opinią.

Artykuł 44.

Gdyby Kommissya Podań i Instrukcyi uznała skargę podaną za nie kwalifikującą do Sądu Spornego, na ten czas Radzie Stanu rapport uczyni, a ta rzecz zadecyduje, i do zatwierdzenia Naszego poda,

Artykuł 45.

W rzeczach spornych, które Minister wnieść będzie do Rady Stanu, iako do Sądu Spornego, sronie wręczonym będzie obwieśczenie przez Kommissyą, iż Akta tyczące się sprawy, przez Urzędników administracyi publiczney złożonemi zostaly, i że takowe w Sekretaryacie Rady Stanu sronom przeyrzeć i wypisać jest dozwołoném. Rapporta jednakowoż Ministra nie będą komunikowanemi sronom.

Artykuł 46.

Jeżeli podczas Instrukcyi okaże się, iż jeszcze dalęj potrzeba dochodzić czynów, albo wypada iakięj srony sledztwo uczynić, lub inkwizycyę wyprowadzić, Instruent

przedstawi taki stan sprawy Kommissyi, która albo dalsze dochodzenie Instruémentowi zaleci, albo przełoży Radzie Stanu, aby ta wyznaczyła iednego Sędziego, iednego Radcę Prefektury, do odbycia na miejscu potrzebnych śledzeń i inkwizycy. Do tych Kommissya przepisze Instrukcyą.

Artykuł 47.

Skoro Referent ukończy Instrukcyą, uwiadomi o tém Prezydującego, i zda raport Kommissyi. Ta uzna, czyli iuż rzecz iest dostatecznie instruwana.

Artykuł 48.

Gdy Kommissya osądzi, że Instrukcyja iest ukończoną, Referent przełoży swą opinią, która w Kommissyi zwyczajnym sposobem dyskutowaną będzie, a po zakończony dyskusyji i wziętęj konklazy, Referent ułoży raport do Rady Stanu.

§ Trzeci.

Wręczenia.

Artykuł 49.

W rzeczach spornych, gdzie Urzędnicy Administracyjni imieniem Rządu stawiający, są stroną powodową, złożone zostaną w Sekretaryacie

Retryaryacie Rady Stanu wszelkie wywody i dokumenta przez nich podane, a stronie przeciwny wręczone będzie uwiadomienie o tém.

Artykuł 50.

W sporach, w których Urzędnicy Administracyjni imieniem Rządu stawiający, są stroną oskarżoną, złożenie skargi i dokumentów w Sekretaryacie Rady Stanu, zastąpi miejsce wręczenia oskarżonemu Urzędnikowi, toż samo i w dalszym ciągu sprawy ma być uważane.

Artykuł 51.

Gdy wręczenie nastąpi stronie, strona odbierająca je, winna odpowiedzieć od dnia wręczenia w dni 15. jeżeli iest zamieszkała w Warszawie; a jeżeli w Warszawie nie mieszka, dozwala się iey do odpowiedzi nawięćy sześć Niedziel.

Jednakowoż za przełożeniem Kommissyi, Rada Stanu skrócić takowy termin do powyższy może, iedynie w rzeczach zwłoki niecierpiących, lub tymczasowego zaradzenia nagle potrzebujących.

Artykuł 52.

Podpis Mecenas bądź na skardze, bądź na odpowiedzi, będzie uważanym za obrażającym.

nie przez stronę zamieszkania u niego, i odtąd wszelkie wręczenia dział się będą u Mecenasa

Artykuł 53.

Powód będzie mógł w dni piętnaście po wręczonych sobie wywodach strony przeciwnéj, podać powtórnie swe wnioski, a oskarżony do odpowiedzi na nie, również mieć będzie dni piętnaście od wręczenia mu powtórnych wniosków.

§ Czwarty.

Podania i Dokumenta.

Artykuł 54.

Nie będzie mogło być więcej podań jak dwa od Powoda, dwa od Oskarżonego, rachując już w to samą skargę.

Artykuł 55.

Gdy się sprawa toczyć będzie przeciw więcej oskarżonym jak jednemu, z którychby jedni podali swe wywody, a drudzy ich nie podali, Instrukcja dalej postępować będzie przeciw wszystkim, bez względu na opóźniających się.

Artykuł 56.

Mecenasi stron będą mogli w każdym czasie wszelkie akta téj sprawy dotyczące się, przyrzec w Sekretaryacie bez żadnych opłat.

Artykuł 57.

Żaden papier w oryginale nie będzie mógł być w ciągu sprawy z Aktów wydany; lecz wyjęcie jego w kopii prostej lub świadczony wzbronionem nie będzie.

§ Piąty.

Incidentia, czyli Wnioski uboczne.

Artykuł 58.

Wnioski uboczne, czyli (Incidentia), tymionami będą przez podanie w Sekretaryacie Rady Stanu złożone, Kommissya nakaze je komunikować stronom interesowanym, jeżeli tego znajdzie potrzebę; i zaleci im odpowiedzieć w przeciągu dni trzech, lub w innym oznaczonym krótkim terminie.

Artykuł 59.

Rozpoznawanie wniosków ubocznych łącząc się będzie z sprawą główną, i tą samą decyzją będzie objęte. Gdyby jedna

kowoż potrzeba było iakiéy rezolucyi nagléy i zaradczéy, Instruent uczyni rapport do Kommissyi, a ta uzna, czyli wniosek uboczny ma bydź oddzielnie podany pod decyzją Rady Stanu, a w ten czas postąpnym będzie w zwyczajnéy formie.

§ Szósty.

Zarzut fałszu.

Artykuł 60.

W przypadku uczynionego zarzutu w formie prawnéy o fałsz, lub o sfalszowanie dokumentu, Kommissya zaleci sironie popisującéy się z takowym dokumentem, aby w przeciągu oznaczonego czasu oświadczyła się, czyli na dokumencie takowym swą ię sprawę chce popierać.

Artykuł 61.

Jeżeli sirona w terminie wyznaczonym nie uczyni zadosyć powyższemu zaleceniu, albo oświadczy, iż nie chce używać tego dokumentu, w ten czas tenże będzie odrzuconym, ale natychmiast Prokurator właściwego Sądu kryminalnego uwiadomionym zostanie. Jeżeli zaś oświadczy, iż obstaie przy

wym dokumencie, Kommissya ułoży opinią, i wniesie ją do decyzji Rady Stanu, która postanowi, czyli sprawa główna ma bydź wstrzymaną, pókad w Sądzie przywoitym sprawa o fałsz lub o sfalszowanie dokumentu rozsądzoną nie będzie, lub też sędęcznie spór główny, jeżeli wyrok nie będzie zależał od Dokumentu zaskarżonego.

§ Siodmy.

Wchodzenie trzeciego, czyli (Interventia).

Artykuł 62.

Wchodzenie trzeciego czyli (Interventia) następuje przez podanie. Jeżeli Kommissya znajdzie tego potrzebę, wyda rezolucją, aby podanie komunikowane było sironom do odpowiedzi w oznaczonym czasie. Jednakowoż decyzja sprawy głównej, jeżeli instrukcja jest ukończoną, przez wchodzenie trzeciego wstrzymaną bydź nie może.

§ Osmý.

Zawieszenie Sprawy i zmiana Obrońcy.

Artykuł 63.

Gdy sirona lub Obrońca iéy umrze, albo w urzędowaniu zawieszonym, albo od

dalonym zostanie w ciągu nie ukończonyj instrukcyi; sprawa zawieszoną zostanie przez Kommissyą.

Artykuł 64.

Takowe zawieszenie trwać będzie aż do obwieszczenia strony w jęj istotném zamieszkaniu, końcem popierania sprawy i ustanowienia innego obrońcy.

Artykuł 65.

W żadnym z powyższych przypadków decyzya sprawy, któręj instrukcyja już ięd ukończona, wstrzymaną nie będzie.

Artykuł 66.

Jeżeli strona odwoła obrońcę, który sprawę popierał i innego postanowi, powinna o tém stronie przeciwną lub iey obrońcę uwiadomić; a jeżeliby nie uwiadomiła, odwołanie takowe żadnego skutku w sprawie mieć nie będzie.

§. Dziewiąty.

Nieprzyznawanie (Désaveu).

Artykuł 67.

Jeżeli strona niechce przyznać czynności w ięj imieniu odbytych nie w Radzie

Stanu, a mogących mieć wpływ na decyzyą Sprawy wytoczonej przed Radę Stanu, podanie iey powinno być komunikowane drugim Stronom. Jeżeli Kommissyja osądzi, iż takowe nieprzyznawanie zasługuje być rozpoznaniem, przedstawi to Radzie, a Rada Stanu gdy toż uzna, odeśle do właściwego Sądu po rozstrzygnięciu kwestyi w oznaczonym czasie.

Artykuł 68.

Po upłynieniu tego czasu przystąpieniem będzie natychmiast do ukończenia Sprawy głównej, stosownie do Wyroku, iaki względem nieprzyznawania w Sądzie przyzwoitym wypadł. Również ma być przystąpieniem do kończenia Sprawy, gdyby w wyznaczonym czasie wyrok takowy nie zapadł, lub o nim nie było doniesienia.

Artykuł 69.

Gdyby zaś nieprzyznawanie ściągało się do czynności w Radzie Stanu odbytych, postąpieniem będzie summarycznie przeciw obrońcy w terminach przez Kommissyją oznaczonych.

§. Dziesiąty.

Decyzye Rady Stanu.

Artykuł 70.

Rada Stanu, za wysłuchaniem rapportu Kommissyi podań i Instrukcyi, decyzją swoją większością głosów w komplecie siedmiu Członków stanowi, i tę do potwierdzenia Naszego podaje.

Artykuł 71.

Decyzye Rady Stanu zawierać będą w sobie Imiona, Nazwiska powołanie Stron, ich wnioski i wymienienie najważniejszych dokumentów.

Artykuł 72.

Decyzye nie będą exekwowanemi wprzód, dopokąd Obrońcy od Strony stawiającemu komunikowanemi nie będą.

§. Jedenasty.

Oppozycya przeciw decyzjom zaocznym.

Artykuł 73.

Przeciw decyzjom Rady Stanu wydawanym zaocznie, można założyć oppozycyą, lecz

oppozycya takowa niebędzie zawieszac Exekucyi, wyjąwszy przypadek w którymby naczący przez Radę Stanu postanowionem było.

Artykuł 74.

Oppozycya musi być założoną w przeciągu trzech miesięcy, rachując od dnia publikacyi decyzyi zaoczney. Po upływie tego terminu oppozycya już przyjętą nie będzie.

Artykuł 75.

Kommissya Instrukcyjna opinią swoją za przyjęciem lub odrzuceniem oppozycyi, domiesie Radzie Stanu, która gdy to uzna za rzecz słuszną, sprawę przez restytucyą do dawnego stanu zwróci, albo odrzucenie oppozycyi zadecyduje, i do potwierdzenia naszego poda.

Artykuł 76.

Decyzya przypuszczająca oppozycyą będzie wręczona Mecenasowi przeciwny Strony w przeciągu jednego tygodnia od dnia w którym zapadła.

Artykuł 77.

Oppozycja Strony upadającej przeciw decyzji naocznie zapadłej w sprawie pomiędzy nią i trzecią Stroną tenże sam interes mającą nie będzie przyjęta.

§. Dwunasty,

Odwołanie się przeciw decyzjom naocznym.

Artykuł 78.

Niewolno czynić podań odwołania się przeciw wyrokom naocznie zapadłym, pod karą grzywien nieprzenoszących sto złotych, a za powtórne uchybieniem pod karą zawieszenia lub oddalenia z urzędu Mecenasa, wykazawszy w dwóch następujących przypadkach:

Gdy Decyzja zapadła na mocy fałszywych dokumentów;

Gdy Strona przegrała dla niedostawienia dokumentu stanowczego, któryby przeciwna Strona utaiła.

Artykuł 79.

Odwołanie się takowe w tym samym przeciągu czasu zanieśionem, i w tój samej

formie przyjętem bydź powinno, iak oppozycja przeciw decyzjom zaocznym.

Artykuł 80.

Gdy odwołanie się przeciw decyzji naoczney dopuszczonem zostanie, w przeciągu tego samego roku, w którym ta decyzja zapadła, komunikacya nastąpi bądź to w zamieszkaniu Strony przeciwny, bądź w zamieszkaniu Mecenasas, który od Strony stawał, i do czego Mecenas nie będzie potrzebował nowego pełnomocnictwa.

Artykuł 81.

Gdyby odwołanie się było dopuszczone, po upłynionym roku od daty w której decyzja zapadła, na tenczas będzie komunikowane Stronom osobiście lub w ich zamieszkaniu, dla dania odpowiedzi w terminach powyżey prawem oznaczonych.

Artykuł 82.

Gdy iuż iedna decyzja wypadnie na odwołanie się Strony, drugie odwołanie się nie będzie przyjętem: Mecenas podający taką Skargę, będzie skazanym na karę w Artykule 78. naznaczoną.

§. Trzynasty.

Oppozycja trzeciego.

Artykuł 83.

Oppozycja trzeciego przeciw decyzji Rady Stanu wydaney w sprawie spornej, do której ani on, ani osoba którą reprezentnie powołanemi nie byli, nie może bydź inaczej założona, iak tylko w formie zwy czaynój za złożeniem skargi w Sekretaryacie Rady Stanu.

Artykuł 84.

Strona trzecia, która upadnie w takowey pośredniczey Oppozycji, skazaną będzie na karę pieniężną złotych sto, nie uwłaczając wynagrodzeń szkód i korzyści dla drugiej Strony, gdy te z prawa wypadać będą.

Artykuł 85.

Przepisy o odwołaniu się przeciw decyzjom naocznym służą za prawo do oppozycji trzeciego.

Artykuł 86.

Gdyby która Strona miała się bydź ukrzywdzoną w swych prawach, lub w swey

własności, przez decyzją Naszój Rady Stanu wydaną w przedmiocie niespornym, będzie mogła podać Nam prośbę, a My, jeżeli za rzecz potrzebną uznamy, zaleciemy aby Sprawa ta była ieszcze raz w składzie niemniejszym iak z dwóch trzecich części wszystkich Członków Rady Stanu, rozważoną i Nam do decyzji podaną.

§. Czternasty.

Koszta.

Artykuł 87.

Likwidacją kosztów Kommissya pod Radzie Stanu do iey uznania.

T Y T U Ł IV.

O rozpoznawaniu przez Radę Stanu sporu Jurysdykcyjnego między władzami administracyjnemi i sądownemi.

Artykuł 88.

Spory zachodzące o Jurysdykcyą między władzami administracyjnemi a władzami sądownemi rozstrzygane będą w Radzie Stanu.

Artykuł 89.

Gdyby władza sądowa mniemała, że władza administracyjna wdaie się w iey Jurisdykcyą, powinna ostrzedz władzę administracyjną. Równie władza administracyjna dostrzegłszy, iż Sąd wdaie się w rzeczy należące do władzy administracyjney, ostrzedz tenże Sąd powinna.

Artykuł 90.

Szczególniejszym Prefektów i Prokuratorów jest obowiązkiem przeciw takowym władz niewłaściwych przywłaszczeniom, przez zaniesienie do nich protestacyi na piśmie oświadczyć, iż się spór jurisdycyiny rozpoczyna.

Artykuł 91.

Skoro od której z tych władz zajdzie takowa protestacya, tém samém dalsze, w zaprotestowanym przedmiocie postępowanie zawieszoném będzie, a wykonanie zapadłego wyroku sądowego lub decyzji administracyjney, wstrzymaném zostanie.

Artykuł 92.

Jeżeli spory Jurisdycyiny po uczynioném ostrzeżeniu stosownie do Artykułu 89

niecierpiennie pomiędzy samemi władzami ustanowionemi niebędą; na tenczas władza zanożająca protestacyą, nappóźniej w przeciagu zgodnia iednego, powinna o tém zdać raport Ministrowi Wydziałowemu, dołączając do Rapportu wszystkie akta, stan kwestyi wyjaśnić mogące.

Artykuł 93.

Minister uczyni w téy mierze przedstawienie swoje do Rady Stanu, z załączeniem aktów tyczących się tego przedmiotu.

Artykuł 94.

Prezes Rady Stanu odda podanie takowe do Kommissyi podań i Instrukcyi.

Artykuł 95.

Kommissyi obowiązkiem będzie, nie tylko papiery przez Ministra podane zgłębić, ale nadto ieszcze, ieszei tego będzie potrzeba, zażądać dokładney informacyi od władz w sporze będących. Przeto na iey żądanie Minister zaleci władzom swego Wydziału do starczenie wszelkich Referentowi objaśnień.

Artykuł 96.

Po zdanym przez Kommissyą raporcie, Rada Stanu przystępuje do decydowania

w sposób przepisany w Artykule 76 Organizacji Sądu spornego.

Artykuł 97.

Komplet Rady Stanu przy rozstrzygnięciu kolidzacji Władz składa się z Osób najmniej siedmiu.

Artykuł 98.

Rada Stanu przez swoją decyzję albo przyznaie właściwość jurisdikcyi téj władzy, która o iey przywłaszczenie oskarżoną była, albo oznacza tę właściwą władzę, do której rzecz ma być odesłaną, a decyzję lub wyrok przez władzę niewłaściwą zapadły uchyla i za niebyły uznaje.

Artykuł 99.

Decyzja Rady Stanu rozstrzygająca Spór Jurisdikcyiny, skoro przez Nas Króla potwierdzoną zostanie, do wiadomości publicznej podaną będzie.

T Y T U Ł V.

O rozpoznawaniu przez Radę Stanu oddania pod Sąd Urzędników Administracyi publicznej.

Artykuł 100.

Rada Stanu stanowi o oddaniu pod Sąd Urzędników administracyjnych przez Nas Kró-

la nominowanych, w przypadku ich przemienienia w obowiązki urzędowania, szczególny zaś:

100. Gdyby Urzędnik opierał się albo pobudzał innych do opierania się w wykonaniu Praw, Urządzeń i wyroków Władz krajowych.

101. Gdyby czynił przeszkody innym władzom krajowym w pełnieniu ich obowiązków lub działania ich tamował.

102. Gdyby się datkiem, obietnicą, wdziękiem prywatnego zysku, przyjaźnią albo niechęcią dał powodować w pełnieniu obowiązków swego urzędu.

103. Gdyby naruszył całość grosza publicznego poruczonego iego straży.

104. Gdyby użył na swą potrzebę lub dozwolił użyć nieprawnie fundusów wszelkich własności, papierów aktów, dokumentów, które iemu jako Urzędnikowi publicznemu były powierzone; lub gdyby takowe sobie przywłaszczał, one zatajał, ukrywał, lub wydać wzbraniał się, skoro o te prawnie został rekwir-

rowany przez umocowaną do tego władzę.

6to. Gdyby nadużywając powierzonéj sobie władzy, dopuścił się iakiego gwałtu, zdzierstwa lub narzucania nienależących nakładów.

7mo. Gdyby zatracił, sfalszował iakie Akta do urzędowania iego ściągające się.

8vo. Gdyby nadużywając swéj władzy, własność prywatną naruszył, nieprawnie kogo uwięził, lub uwięzionemu nie dozwolił uskarżyć się o uwięzienie do wyższej Zwierzchności.

Artykuł 101.

Minister Wydziałowy powinien rzecz tę wnieść do Rady Stanu.

Artykuł 102.

Wolno iest również partykularnemu podać do Rady Stanu swe zaskarżenie przeciw Urzędnikowi administracyi, stosownie do osnowy powyższego Artykułu 100; lecz przy podawaniu takowego zaskarżenia wi-

ten okazać, iż przedstawił rzecz tę Ministrowi, do którego Urzędnik obwiniony należy, i dołączyć wszystkie w téj mierze od Ministra odebrane rezolucye, lub oświadczyć, iż żadnéj rezolucyi w przeciagu miesiąca nie odebrał.

Artykuł 103.

Każde czy to do Ministra, czy do Rady Stanu podane zaskarżenie na Urzędnika administracyi publicznej, zawierać powinno:

1to. Imiona, nazwiska, powołanie, urząd i zamieszkanie skarżącego i obwinionego.

2to. Krótkie i iasne wytknięcie uchybień w czynach wyszczególnionych.

3to. Przytoczenie na każdy punkt dowodów i wymienienie dokumentów, które natychmiast do skargi przyłączonemi być mają.

Artykuł 104.

Zaskarżenie takowe bądź przez Ministra wniesione, bądź przez partykularnych sposobem powyższym do Rady Stanu podane, być naprzód odesłane do Kommissyi iadań i instrukcyi,

Artykuł 105.

Jeżeli Kommissya przekona się, iż takowe podanie nie stosuje się do powyższych przepisów, bez przystąpienia do Instrukcyi ma rapport uczynić Radzie Stanu.

Artykuł 106.

Jeżeli zaś Kommissya skargę podaną uważa za stosowną do powyższych prawideł, a z Aktów i dokumentów przekona się, iż rzecz już jest zupełnie wyjaśnioną; układa i decyduje rapport do Rady Stanu.

Artykuł 107.

Gdyby zaś Kommissya uznała potrzebę uczynienia nowej lub dostateczniejszej Instrukcyi, wyprowadzenia indagacyi z osoby, wysłuchania świadków lub biegłych, albo uczynienia naoczney rewizyi, na ten czas Rada Stanu zdecyduje, czyli to ma nastąpić. Stawienie się osobiście przed Kommissyą w dni piętnaście, od dnia wręczenia mu wezwania, nastąpić powinno.

Artykuł 108.

Może Kommissya za pośrednictwem Ministra wydziału do którego Urzędnik należy, zalecić iakowey sądowey lub administracyy

osobie, uczynienie indagacyi lub wywołanie świadków na miejscu, i przesłanie swego rapportu i aktów do Kommissyi.

Artykuł 109.

Przed terminem Indagacyi Kommissya może i instrukcyi wezwać może stronę oskarżającą do podania sobie punktów, których najistotniey do wyjaśnienia skargi słyszeć mogły, i sama ułoży główne zapytania do indagacyi.

Artykuł 110.

Z pomiędzy Członków jeden wyznaczony będzie do prowadzenia indagacyi, do zapisania iey w Protokóle. Po skończonéy indagacyi innym przytomnym członkom wolno przydać zapytania.

Artykuł 111.

Po ukończonéy instrukcyi, Kommissya zawiadomienie obwinionego, aby w terminie wyznaczonym podał obronę na piśmie bądź sam, bądź przez uproszoną osobę.

Artykuł 112.

Kommissya po odebraniu takowey obrony lub po upłynionym terminie do poda-

nia obrony wyznaczonym, zda rapport Radzie Stanu.

Artykuł 113.

Po wysłuchaniu rapportu w Radzie Stanu nastąpi dyskusja i decyzja tym samym sposobem, jaki jest przepisany przy decyzjach administracyjnych sporów w Artykule 70, a taką decyzją podać winna do potwierdzenia Naszego.

TYTUŁ VI.

Ogólne Urządzenia.

Artykuł 114.

Żaden Radzca Stanu ani Referendarz nie może się oddalić bez pozwolenia Prezesa. Prezes nie może udzielić pozwolenia nad sześć tygodni w roku.

Artykuł 115.

Radzcy Stanu i Referendarze chcący uzyskać pozwolenie nad czas sześciotygodniowy powyższym Artykułem przepisany, lub też chcąc się oddalić za granicę Xięstwa

Warszawskiego, chociażby też na czas krótki, powinni podać nam Królowi swe żądania na ręce Prezesa Rady Stanu.

Artykuł 116.

Też same przepisy służyć mają względem Sekretarza generalnego i Sekretarza protokolisty.

Artykuł 117.

Prezes Rady Stanu udzielając pozwolenie, tudzież przedstawiając Nam żądania w téj mierze, powinien na to mieć wzgląd, aby czynności Rady przerwy i opóźnienia nie doznawały.

Artykuł 118.

Na dwa tygodnie przed dniem 1^{szym} Lipca i na dwa tygodnie po dniu 1. Lipca, tudzież od dnia 15. Sierpnia, do dnia 15. Września odbywać się będą posiedzenia Rady Stanu (łącznie w to i Sąd Kassacyjny) w małych kompletach, odbywane w nich będą nagle tylko sprawy.

Artykuł 119.

W całym ciągu roku, prócz czasu powyższym Artykułem przepisanego, powinno

418
bydź zawsze tyle członków obecnych, ile największy komplet wymaga.

Referendarzy więcej jak trzech razem oddalić się nie może.

Artykuł 120.

Każde oddalenie się za pozwoleniem, wraz z czasem pozwolenia, zapisaném będzie w protokóle.

Artykuł 121.

Sekretarza Jeneralnego zastąpi pod czas niebytności Sekretarz Protokulista, a dla Sekretarza protokółisty Prezes zastępcę wyznaczy.

Artykuł 122.

Posiedzenia Rady stanu (łącznie w to Sąd Kassacyjny) rozpoczynać się będą przed południem o godzinie jedenastej.

Artykuł 123.

W dziennikach posiedzeń Rady Stanu, w protokółach decyzji sądownictwa spornego jurysdykcyjnego, i względem oddania pod Sąd zapisywanemi będą: Prezes, Mi-

419
nistrowie, Radcy Stanu, i Referendarze, którzy przytomni byli na posiedzeniu.

Artykuł 124.

Dzienniki posiedzeń Rady Stanu, podpisanywani będą przez Prezesa, a wypisy Nam przesyłane, zaświadczone będą przez Sekretarza Jeneralnego.

Protokóły zaś decyzji sądownictwa spornego, jurysdykcyjnego i względem oddania pod Sąd Urzędników administracji, podpisanemi będą przez wszystkie członki Rady Stanu przytomne na posiedzeniu, przed zakończeniem takowegoż posiedzenia.

T Y T U Ł VII.

O wewnętrznem Urzędzeniu.

Artykuł 125.

Wszelkie podania do Rady Stanu przychodzić mają na ręce Jeneralnego Sekretarza.

Artykuł 126.

Sekretarz Jeneralny odebrawszy podanie, położy na jego kopercie Numer, datę ode-

brania, i natychmiast ie odda do Prezesa Rady Stanu.

Artykuł 127.

Każde podanie, w przytomności Prezesa Rady Stanu przez Sekretarza rozpieczętowane, i prezenta wewnątrz powtórnie zapisaną będzie.

Artykuł 128.

Prezes Rady Stanu, stosownie do rzeczy w podaniu zawartey, zapisze na temże sekcją lub Kommissją, gdzie, stosownie do materji, toż podanie ma być odesłane. Dekreta od Nas Króla sam Prezes do Rady Stanu wnosić będzie.

Artykuł 129.

Sekretarz Jeneralny utrzymywać ma Dziennik podawczy, w którym zapisze każdego podania Numer, presentę, treść rzeczy, i dalsze iey odesłanie.

Artykuł 130.

Sekretaryat Rady Stanu stosownie do Sekcyjow podzielonym zostanie.

Oprócz Sekretarzy sekcji, ieden Sekretarz będzie wyznaczonym do Kommissji podań i instrukcji.

Artykuł 131.

Podania przychodzące do sekcji, do której przez Prezesa są zapisane, odbiera Sekretarz sekcji, i zapisuje na kopercie liczbę i datę.

Artykuł 132.

Sekcja rozpieczętuję przysłane do niej podanie, a Sekretarz wciągnie zaraz w podawczy sekcji Protokół Numer, presentę, i wymieni redaktora lub Referenta, do którego oddanem zostało.

Artykuł 133.

Gdy rzecz już ukończona z sekcji lub z Kommissji wychodzi na powrót do Rady Stanu; Sekretarz sekcji powinien w Dzienniku ekspedycyjnym zanotować iey numer i datę dnia ekspedycji.

Artykuł 134.

Wszystkie z sekcjów i z kommissjów projekta i rapporta do Rady Stanu przychodzące, mają być oddawane do generalnego Sekretarza.

Artykuł 135.

Tym końcem generalny Sekretarz utrzymywać będzie oddzielne Reiestra, ieden, do projektów praw i urzędzeń, drugi do sporów administracyjnych, trzeci do sporów jurysdykcyjnych, czwarty do zaskarżeń urzędników administracyi.

Artykuł 136.

Każdy projekt lub rapport z sekcyi albo z Kommissyi podań i instrukcyi do Rady przychodzący, Sekretarz ieneralny zapisze w reiestr do tej materyi przeznaczony, z wyrażeniem daty i materyi.

Artykuł 137.

Podczas posiedzeń Rady Stanu złożonym będzie przed Prezesem reiestr ukończonych i zapisanych w sekretaryacie projektów lub rapportów *respective* w tej materyi, do której to posiedzenie iest przeznaczoném. Kopia takowych rejestrów będzie także rozdana członkom Rady Stanu.

Artykuł 138.

Projekta w porządku ich ukończenia i zapisu wprowadzane będą, wyjąwszy nagłość potrzeby przez Prezesa uznaną.

Artykuł 139.

Posiedzenie Kommissyi podań i Instrukcyi odbywać się będzie w Poniedziałek; posiedzenia sekcjów we Wtorek. Oprócz tego zbierać się mogą podług potrzeby każdego czasu, gdzie niemasz posiedzenia rady.

Rada Stanu zgromadzać się będzie we Srodę do rozpoznawania sporów administracyjnych, zayścia o Jurysdykcyę, i zaskarżeń urzędników administracyi.

Czwartek zostawiony dla Kommissyi Naywyższej examinacyjney, w Piątek składać się będzie Sąd Kassacyjny a w Sobotę Rada Stanu ma posiedzenie dla roztrząsania projektów do Praw i Urzędzeń.

Artykuł 140.

Mocen iednak Prezes Rady zwołać Radę Stanu każdego czasu, gdy tego uzna potrzebę.

Artykuł 141.

Przedmioty ekonomiczne dotyczące się Kancellaryi, z porządku wnosi Sekretarz ieneralny na końcu posiedzenia.

Artykuł 142.

Expédycye wychodzące z Rady Stanu a podpisane przez Prezesa, kontrasygnowane przez Sekretarza ieneralnego bydź powinny. Zgodność wypisów lub kopiy przez tegoż Sekretarza ieneralnego zaświadczać będąc.

Artykuł 143.

Zadnych Aktów, papierów; ani excerptów lub ekstraktów niewolno wydawać z Kancellaryi Rady Stanu, obcemu, bez wyraźney na to rezolucyi Rady.

Artykuł 144.

Zadne podanie raz do Kancellaryi Rady Stanu weszle, cofnioném bydź nie może.

Artykuł 145.

Każdego Kwartału ma bydź zrewidowana Kancellarya Rady Stanu, przez iednego Radcę wyznaczonego od Prezesa.

Artykuł 146.

Sekretarza Protokółistę i Regenta Kancellaryi Rady Stanu, Prezes do naszey nominacyi podać.

Artykuł 147.

Osoby należące do Kancellaryi mianuie Prezes na podanie Sekretarza ieneralnego, przedstawione na posiedzeniu, stosownie do przepisu Artykułu 141.

Artykuł 148.

Dawniejsze dekreta Nasze dotyczące się działań i organizacyi Rady Stanu, w czém się nie przeciwią ninieyszemu urządzeniu a w swęy mocy zachowane.

Wykonanie ninieyszey Naszey woli polecamy Prezesowi Rady Stanu, a Ministrowi

Sprawiedliwości umieszczenie w dzienniku
Praw.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) *przez Króla*

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu

FELIX LUBIŃSKI STANISŁAW BREZA.

Minister Sprawiedliwości.

(L.S.)

Zgodno z Oryginałem

Antoni Joneman Minister Sekr: Stanu

Sekr: ieneralny. STANISŁAW BREZA

~~Dziennik ogłoszenia 7. listopada 1870~~

Ścieżka ogłoszenia 5. grudnia

DZIENNIK PRAW

N^r 23.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.
w Pałacu Naszym w Pilnie dnia 26go
Miesiąca Września Roku 1810.
FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski, etc. etc.

Pragnąc przywrócić między Naszém Państwem Xięstwa Warszawskiego i Najjaśniejszego Króla Pruskiego Państwami, te stosunki, które z związków przyjaźni między panującymi, i z dobrego sąsiedztwa wypływają, a są zdolne ułatwiać z dobrem Naszych Poddanych zobopolną między graniczącymi krajami komunikacją, upewniwszy się o wzajemności, osądziliśmy za przyzwoite i użyteczne postanowić i stanowić:

Artykuł 1.

Ustawy i urzędnia dotąd trwające i używane, zabraniające wyprowadzenia monety z Xięstwa Warszawskiego do Państwa Pruskiego i wchodu monety z Państwa Pruskiego do Xięstwa Warszawskiego, uchylamy i znosimy.

Artykuł 2.

Nasz Minister dochodów i Skarbu, wyda natychmiast zalecenia do Dyrektorów Skarbu Departamentów pogranicznych Państwow Pruskim, pilnego wywiadywania się

od Władz ościennych Pruskich; o nadej-
 ściu od ich Rządu rozkazu cofającego z ich
 strony zakaz wywozu monety do Xięstwa
 i z niego ię nawozu w kray Pruski, oraz
 o czasie w którym skutek tego rozkazu ma
 się rozpocząć, i aby w miarę takowego roz-
 kazu i o tymże czasie rzeczeni Dyrektoro-
 wie Skarbu powyższy artykuł niniejszego
 Naszego Dekretu nawzajem do skutku przy-
 wiedli, tak aby oba Państwa Xięstwo War-
 szawskie i Pruskie używały pomiędzy so-
 bą zupełny wolności co do cyrkulacyi pie-
 niędzy.

Artykuł 3.

Stosownych do niniejszego Dekretu u-
 rządzeń wydanie i onegoż dopełnienie Na-
 szemu Ministrowi Skarbu i tegoż Dekretu
 umieszczenie w Dzienniku Praw, Naszemu
 Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu
 FELIX ŁUBIENSKI STANISŁAW BREZA
 Min: Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem

(L.S.) Minister Sekr: Stanu
 Antoni Joneman STANISŁAW BREZA.

Sekr. Generalny.

Dzień ogłoszenia dnia 13. Listopada 1810. r.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 11go
 Miesiąca Października Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożej Łaski Król
 Saski, Xiążę Warszawski, etc. etc.

Na przełożenie Ministra Spraw Wewnę-
 trznych i za wysłuchaniem Naszey Rady
 Stanu postanowiliśmy i stanowimy co na-
 stępuje:

Artykuł 1.

Sprawy sporne pochodzące z rządu ze-
 lego Galicyi, należące podług prawideł
 tegoż rządu do Instancyi Administracyney,
 przychodzić odtąd będą do Magistratur Kon-
 stytucyynych, bądź Sądowych, bądź Admi-
 nistracyynych, stosownie do ich terażniej-
 szej Organizacyi.

Artykuł 2.

Sprawy w których przynajmniej Instrukcyja
 piérwszey Instancyi ukończoną nie iest,
 uważane będą iak Sprawy nowe.

Ner 23

1.

Artykuł 3.

Sprawy Administracyjne, w których Instytucya pierwszý Instancyi ukończoną została, sążone będą w pierwszý Instancyi w Radzie Prefekturalnéy, a w drugiéy Instancyi ostatecznie w Radzie Stanu.

Artykuł 4.

Sprawy zaś Administracyjne, w których za rządu zeszłego zapadł wyrok pierwszý Instancyi, sążone będą w drugiéy Instancyi w radzie Prefekturalnéy, a w trzeciéy Instancyi w Radzie Stanu.

Artykuł 5.

Sprawy, w których za rządu zeszłego zapadły dwa wyroki, sążone będą w Radzie Stanu w trzeciéy Instancyi.

Artykuł 6.

Sprawyte, idą do wyższéy Instancyi wtedy tylko, gdy podług prawideł rządu zeszłego, wyższa Instancya jest dozwolona.

Wykonanie ninieyszéy Woli Naszéy, i umieszczenie Dekretu w Dzienniku Praw, czém do kogo należy, zalećamy.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu
FELIX ŁUBIEŃSKI STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.

(L.S.) Zgodno z Oryginałem
Antoni Joneman Minister Sekr: Stanu
Skr: ieneralny. STANISŁAW BREZA

Dzień ogłoszenia dnia 10 Grudnia 1810.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu,

*w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 24
Miesiąca Października Roku 1810.*

**FREDERYK AUGUST, z Bożej Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski, etc. etc.**

Zważając, iż pomimo przyjętych prawideł, w skutku przystąpienia Naszego do systemu zawartego w Dekretach Najjaśniejszego Cesarza Francuzów, Króla Włoskiego względem handlu z Anglią i iey Koloniami, — podług których to prawideł wszelkie związki handlowe z Anglią, i iey Koloniami i Sprzymierzonymi są i zostają zakazane w Państwach Naszych, wyjąwszy, iżby takowe związki handlowe dozwolone zostały szczególnymi licencyami wydanymi przez Rząd Francuzki dla iakich portów morskich, inaczej zaś wszelkie towary pochodzące z powyższego handlu zakazanego, mają być skonfiskowane; — że iednakowoż pomimo takowych przyjętych prawideł, wnieść mogą przez handel do Państw Naszych towary bądź Kolonialne, bądź Angielskie, pochodzące albo z skonfiskaty, albo z wzięcia na morzu, albo też z komunikacyów handlowych nastąpionych w skutku licencyów

szczególnych Francuzkich; gdy jest potrzebnem ścieśnić używanie i handel rzeczonych towarów Kolonialnych, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Cła postanowione taryfą do terazniejszego Dekretu przyłączoną, będą pobierane w Xięstwie Naszém Warszawskiém od wszystkich towarów Kolonialnych i innych w niey wymienionych, przechodzących przez Komory Celne, zacząwszy od dnia, w którym terazniejszy Dekret do kaźdey Komory nadejdzie.

Artykuł 2.

Takowe cła zarówno opłacane będą od towarów znajdujących się już w ręku Kupców i kaźdego rodzaju handlujących w Naszém Xięstwie Warszawskiém, iako i od tych, które na ich rachunek lub pod ich adresem po Kraiu krążyć będą, w czasie, gdy terazniejszy Dekret w miejscu ich zamieszkania ogłoszonym zostanie.

Artykuł 3.

Dawne celne i konsumcyjne opłaty mając być wrachowane w nowo nałożony po-

datek, teź opłaty nie będą już pobierane na towarach, które przy wniysciu w Nasze Państwa tenże podatek opłacily; te zaś towary, które znajdując się już w Xięstwie Warszawskiem dawne cła uiszcily, będą ie miały potrącone i wrachowane w poborze nowo ustanowionego podatku.

Artykuł 4.

Pod podatek taryfą postanowiony zaięte nie będą:

1mo. Towary, od których nastąpione już opłacenie nowo postanowionego podatku w Państwach innego Mocarstwa, które takąż samę taryfę przyięło, udowodnioném będzie. Natenczas takowe towary podlegać tylko będą opłacie ceł dawnych.

2do. Towary wchodzące dla przeyscia przez transit, bez wyladowania w Kraiu, albo gdy mają zostać wyladowanemi na to tylko, aby przez dany na ten koniec komis expedyuiącemu, daley za iego staraniem przeslane zostały.

3tio. Towary, które aktualnie znajduią się w kraiu ładowane na transit, albo w ręku mającego komis ich expedyowania, gdy ten zdolnym będzie udowodnić ich przeznaczenie za granicę.

4to. Towary znajdujące się w Naszém wolném mieście *Krakowie*, i w mieście *Terrespolu*, albo które aktualnie naładowane są, aby do tychże Miaszt przewiezionemi zostały. Jednakże towary w Kray z rzeczonych Miaszt idące, wyiawszy przypadek, iżby na transit przeznaczone były, opłacą podatek taryfą postanowiony na Komorze za obwodem tychże Miaszt. Zachowuiemy sobie przytém nałożyć na mieszkańców wspomnionych Miaszt podatek umiarkowany do użytku, iaki odnoszą na własney konsumcyi w miejscu ich zamieszkania, przez udzieloną mu wolność handlu.

Artykuł 5.

Towary nie obięte wyłączeniami poprzedzającego artykułu, iako teź i te, do których stosuie się Nro 3tio rzeczonego artykułu, mają zostać deklarowanemi przez Kupców, handlujących, Kommissantów, expedyujących; i takowa deklaracya nastąpić powinna przed dniem 1go Grudnia przyszłego, bez żadney odwłoki. Te, które przed tym terminem deklarowanemi nie będą, skonfiskowanemi zostaną.

Artykuł 6.

Podatek postanowiony taryfą na te towary, które podług niej są mu podległe i deklarowane będą wedle poprzedzającego rozrządzenia, będzie powinien zostać zapłaconym, albo ważnie zareczonym przed dniem 1wszym Stycznia roku 1811.

Dopełnienie niniejszego Dekretu, i niezwłoczne jego po Departamentach rozesłanie naszemu Ministrowi dochodów i Skarbu, a w Dzienniku praw umieszczenie, naszemu Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Warszawskiego zalecamy.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) *przez Króla*

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu
FELIX LUBIENSKI. STANISŁAW BREZA.

Minister Sprawiedliwości. Zgodno z Orygin:
Minister Sek: Stanu
STANISŁAW BREZA.
Zgodno z Orygin:

(L.S.) WĘGLENSKI
Antoni Joneman *Minister Skarbu.*
Sekretarz ieneralny.

T A R Y F A

Oplaty podatku od Towarów Kolonialnych.

Od Centnara Ber		Tal.	gr.
lińskiego	Bawełny z Brezylji, Kaienny, Surynam, Demerary i Georgii	105	—
—	Bawełny Lewantskiej	26	—
—	Wszelkiego innego gatunku bawełny z wyłączeniem Neapolitańskiej, która od tego podatku jest wolna	78	—
—	Cukru surowego	39	—
—	Cukru rafinowanego, głowach . . .	52	12
—	Herbaty Haysan . . .	118	—
—	Herbaty zieloney . . .	78	—
—	Innych gatunków herbaty	20	—
—	Kawy	52	12
—	Indygo	118	—
—	Cacao	150	—
—	Cochenille	262	12
—	Pieprzu białego	78	—
—	Pieprzu czarnego	52	12
—	Cynamonu ordynaryjnego	183	—

Taryfa Opłaty podatku od Towarów Kolon:

Od Centnara Ber-	Tal.	gr.
lińskiego Cynamonu przedniego	202	12
— — Gwoździków . . .	78	—
— — Muszkatulowych gałek	262	12
— — Drzewa Amerykańskie- go Acaju . . .	6	12
— — Brazylii czerwony (Fernambuc) . . .	15	12
— — Drzewa Amerykańskie- go Campêche . . .	10	12
— — Drzewa farbiernego tar- tego . . .	13	—

Zgodno z Oryginałem Zgodno z Orygin:
 FELIX LUBIENSKI WAGLENSKI
 Minister Sprawiedliwości Minister Skarbu.

(L.S.)

Antoni Joneman
 Sekr: ieneralny.

Dzień ogłoszenia dnia 10 Grudnia 1810.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

w Pałacu Naszym w Drezdnie dnia 27
 Miesiąca Października Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski, Król
 Saski, Xiążę Warszawski etc. etc.

Zapatrzywszy się na Dekret Nasz pod
 dniem 24 miesiąca terażniejszego, naka-
 zujący opłatę nowego podatku Cel na to-
 wary Kolonialne, i inne objęte taryfą do
 tegoż Dekretu załączoną; zważając iż sta-
 cie się potrzebném, nałożyć podług teyże
 samey taryfy, opłatę na towary które wniy-
 dą do Xięstwa Naszego Warszawskiego, albo
 się w nim znajdują aktualnie na tranzyt,
 lub w ręku ekspedycyonarynsza, dla trans-
 portowania ich za granicę,
 postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Towary wyżej wymienione uiszcą opłatę
 w rzezonéy na początku taryfie oznaczoną.
 Ta opłata pobierana będzie na Komorach
 granicznych, przez które pomienione towa-
 ry wchodzić będą do Xięstwa, albo w miej-
 scu gdzie się znajdować będą, gdy publi-
 kacya niniejszego Dekretu nastąpi.

Przepisy artykułu 4. Nro 2 i 3. Dekre-
 tu Naszego pod dniem 24. miesiąca tera-

źniejszego, są odwołane o tyle, o ile się
ściągaia do wyż wspomnianych towarów.

Artykuł 2.

Potwierdzają się jednak przepisy Artyku-
łu 4. Nro 1. tegoż Dekretu względem wszy-
stkich towarów, któreby weszły albo znaj-
dowały się w Xięstwie Naszem Warszawskim,
a któreby już uiściły w Kraiach innego Mo-
carstwa opłaty, naznaczone taryfą wyżej
wymienioną.

Artykuł 3.

Zalecamy Ministrowi Naszemu przycho-
dów i Skarbu wykonanie niniejszego De-
kretu, który bez zwłoki ma być rozesłany
po Departamentach, a przez Ministra Na-
szego Sprawiedliwości w Dzienniku Praw u-
mieszczony.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) *przez Króla*

Zgodno z Oryginalem Minister Sekr: Stanisław

FELIX LUBIENSKI STANISŁAW BREZA.

Minister Sprawiedliwości *Zgodno z Oryginalem*

Minister Sekr: Stanisław

STANISŁAW BREZA.

Zgodno z Oryginalem

(L.S.)

WĘGLENSKI

Antoni Joneman

Minister Skarbu.

Sekr: *generalny.*

Dzień ogłoszenia dnia 10 Grudnia 1810.

DZIENNIK PRAW

Nr. 24.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu.

w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia

19 Miesiąca Listopada Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, *z Bożej Łaski*

Król Saski, Xiążę Warszawski, etc.

Na przełożenie Ministra Sprawiedliwości i po wysłuchaniu Rady Naszey Stanu postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Wyroki Sądów Appellacyjnych zapadłe w sprawach kryminalnych bądź za Rządu Cesarsko-Austryackiego, bądź za Rządu Cesarsko-Francuzko-Gallicyjskiego, bądź nareszcie po rozwiązaniu onego, iednakże przed dniem piętnastym Sierpnia roku bieżącego, iako dniem ustanowienia Sądów Kryminalnych Konstytucyjnych w nowych Departamentach, mają bydź przesłane wraz z Aktami do rewizyi, Sądowi Naszemu Kry-

minalnemu w mieście Naszym Stołecznym Warszawie ustanowionemu, w tych przypadkach, w których podług zasad prawa Austryacko-Gallicyjskiego, wyroki te podlegały rewizyi Najwyższej Instancyi zadworney w Wiedniu, a do wyroków takowych, żadne dalsze odwołanie się oprócz tylko do Łaski Naszey Królewskiej nie będzie mogło mieć mieysca.

Artykuł 2.

Wyroki zaś kryminalne bądź za Rządu Cesarsko-Austryackiego, bądź za Rządu Cesarsko-Francuzko-Gallicyjskiego, bądź nareszcie po rozwiązaniu onego, iednak przed dniem piętnastym Sierpnia roku bieżącego, w byłych Sądach Kryminalnych, mocą Pierwszey Instancyi zapadłe, podaiem podług zasad zeszłego Rządu pod rozpoznawanie w Instancyi Appellacyney właściwym Sądom Kryminalnym w nowych Departamentach, z wolnym odwołaniem się do Kassacyi, gdzie toż odwołanie podług zasad Dekretu Naszego pod dniem trzecim Kwietnia roku bieżącego iest dozwolone.

Artykuł 3.

W skutku Artykułu pierwszego uformowanym będzie w Sadzie Kryminalnym Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego tymczasowy wydział, do którego wyznaczamy pięciu członków z Sadu Appellacyjnego Xięstwa Warszawskiego w prawie Austryacko-Gallicyjskim biegłych, którzy w komplecie najmniej trzech osób, sprawy tego rodzaju, aż do zupełnego onych ukończenia, rozstrząsać będą.

Artykuł 4.

Przedmioty przedinkwizycyjne, czyli sprawa i obwinieni do Inkwizycyi Kryminalney są kwalifikowanemi, ieszcze w sądach zeszłego Rządu ostatecznie nieosadzone, mają bydź odsyłanemi do Sadu właściwego Kryminalnego, a ten iest ostatecznie osadzi, z wolnym odwołaniem się do Kassacyi w przypadkach Organizacyą Sadu Kassacyjnego przepisanych.

Artykuł 5.

Wykonanie i umieszczenie w Dzien-

niku Praw tej woli Naszey Ministrowi
Naszemu Sprawiedliwości zalecamy.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) *przez Króla*

Zgodno z Oryginałem *Minister Sekr: Stanu*

FELIX LUBIENSKI STANISŁAW BREZA.

Minister Sprawiedliwości.

(L. S.) *Zgodno z Oryginałem*

Minister Sekr: Stanu

(*podpisano*) STANISŁAW BREZA.

Antoni Joneman

Sekr: Jeneraluy.

Dzień ogłoszenia d. 28 Grudnia 1810.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu.

*w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia
29 Miesiąca Listopada Roku 1810.*

FREDERYK AUGUST, *z Bożey Łaski*
Król Saski, Xiążę Warszawski, etc.

W stosunku do Dekretu Naszego pod
dniem 9 Czerwca roku bieżącego, Urzą-
dzenie wewnętrzne Mennicy w Xięstwie
Naszym Warszawskim przepisującego;
na przedstawienie Naszego Ministra Skar-
bu, postanowiliśmy i stanowimy co na-
stępuje:

Artykuł 1.

Wybiłanie pieniędzy ma być zu-
pełnie stosowne do Artykułów 2, 3, 4, 5.
i 6. Dekretu pod dniem 9. Czerwca roku
bieżącego, względem ustanowienia Men-
nicy wydanego.

Artykuł 2.

Szacowanie czyli ewaluacja srebr-
nych i złotych zagranicznych pieniędzy,
kurs w kraju Xięstwa Warszawskiego

mieć mogących, publikowana będzie, i czasami według potrzeby ponawiana.

Artykuł 5.

Gdy dobro powszechnie wymaga, a by dostateczna ilość monety srebrnej nowej w mennicy raz wraz wybiiana była, a przytem, aby mennicy nieuymowano sposobności opatrywania się w materiały na ten koniec potrzebne, dozwalamy wprawdzie Jubilerom, Złotnikom i innym srebro przerabiającym rękodzielnikom, zakupować na potrzebę ich roboty, srebro stare połamane, wypalone lub surowe; niewolno im iednak prowadzić przekupnego handlu takowem srebrem, zakupować go pod swoim nazwiskiem dla kogo innego, lub nie przerobione przesyłać za granicę, pod konfiskatą onegoż, i pod karą zapłacenia w dwóynasób iego wartości.

Wszystkim zaś innym Naszym Poddanym, czy Chrześcianom czy Zydóm, dla uniknienia wszelkiego nadużycia, handel topionem, łamanem, wypalaniem, lub innem iakiekolwiek nazwisko mającem surowem srebrem, zupełnie zakazuje się pod konfiskatą, lub

podług okoliczności, powiększona ieszcze karą, chyba, że od Naszego Ministra dochodów i Skarbu, wyraźne i w należytey formie mieć będą na to dozwolenie, które przed Zwierzchnością mieyscową złożyć będą powinni.

Dostarczanie zaś srebra z Xięstwa Warszawskiego do Mennic zagranicznych, każdemu pod karą sześć tysięcy złotych i innemi ostrzeyszymi, podług przepisu Prawa skazać się mającemi, zostaje zabronione.

Artykuł 4.

Dopóki okoliczności niedozwola, a żeby w Xięstwie Warszawskiem sama tylko kraiowa moneta w kassach publicznych kurs miała, zagraniczne pieniądze przyjmowane byź mają, podług tabelli ewaluacyiney, którą Minister Nasz Skarbu ogłaszać każe. Tabelle takowe rozsyłane będą do wszystkich kass, Magistratów, Komór Celnych i Konsumpcyjnych, tudzież w gazetach ogłoszone zostaną, a żeby się do nich publiczność stosowała.

Artykuł 5.

Dla uskutecznienia potrzebnych od-
mian w Tabellach ewaluacyjnych,
wszystkie urzędy mieyscowe, a szcze-
gólniey kassy, obowiązane są pieniądze
nowe zagraniczne w tabellach niezna-
dujące się, do Ministerium Skarbu, dla
oznaczenia ich wartości, przesyłać.

Artykuł 6.

Gdy w Tabellach ewaluacyjnych
istotny szacunek pieniędzy iednych
względem drugich ustanowionym bę-
dzie, i w kassach publicznych w pobie-
raniu tych pieniędzy żadna różnica nad
ewaluacyiną zachodzić nie będzie, na-
kazujemy więc; aby przy zwyczaj-
nych prywatnych opłatach, iedney mo-
necie względem drugiey nie było
dawane pierwszeństwo, lecz aby każda
brana była według iey wartości: rozu-
mie się przez się, że wypłaty z kontra-
któw i układów na piśmie porobionych,
powinny bydź według ich brzmienia do-
pełniane. Szczególniey zakazujemy, a-
by fabrykanci, kupcy i hurtownicy,
ani sami, ani przez swoich ludzi iakie-

kolwiek bądź tytuły mających, przy o-
płaceniu naiemników, czeladzi i prze-
kupniów i t. d. żadnego gatunku pienię-
dzy niewydawali w cenie wyższey lub
niższey nad ewaluacyiną, a to pod karą
przez Prawa kryminalne wskazaną, i o-
debraniem koncessyi lub zakazaniem
professyi.

Lubo niższe władze rządowe spo-
strzegłszy takowe przewinienia, mogą
karę przeciw winnemu wymierzyć, gdzie
ich prawo do tego upoważnia; chcemy
jednak, ażeby o takowem zdarzeniu
wyższym Zwierzchnościom donosiły, a
to dla tego, aby źródło tey nieprzy-
zwoitości spiesznie odkrytem zostało.

Artykuł 7.

Gdy w handlu przy wielkich wy-
płatach, bez złota obeysć się nie można,
przeto kursu złota zagranicznego w Xię-
stwie Warszawskiem dozwalamy, a to
następujący sposób: dukaty krajowe,
które wybiiane będą zupełnie na wzor
dawnych Hollenderskich, tak co do czy-
stości, iako i wagi, to iest będą w pro-
bie od 23 karatów 7 granów a 68. 52/283
sztuk, grzywnę czystego złota czynić
maia.

Proporcya ta ma być wzorowym wymiarem, podług którego stosunek wszelkich innych w kursie znajdujących się złotych pieniędzy będzie obrachowany, i w tabellach ewaluacyjnych ogłoszony, bez względu na stempel, pod którym moneta złota jest bita.

Artykuł 8.

Jeżeli na Dukacie, lub August lub Frederichsd'orze waga assa jednego, a na Karolinie, Louisd'orze waga dwóch assow brakuie, to niedostatek ten wagi po 8 groszy miedzianych za ten ass powinien być wynadgrudzony. Jeżeliby zaś jeszcze który gatunek tych pieniędzy mniej miał ważyć, to nie pojedynczo, lecz na wagę (*all marco*) wydawać go tylko można. Każdy chcący tego rodzaju pieniądze oddać do Mennicy dla zmiany ich na ważne Dukaty, zapłaci za każdy niedostarczający ass, ośm groszy miedzianych i tyleż za przebicie Dukata.

Artykuł 9.

Co się tycze wartości złota w handlu, gdy stosunek jego do srebra bardzo jest

niestałym, i gdy się zawsze do większej lub mniejszej potrzeby jednego lub drugiego metalu reguluie, a przeto gdy ta wartość prawem raz na zawsze oznaczoną być nie może, lubo Dukaty w kasach publicznych po 16 $\frac{1}{2}$ złotego przyjmowane będą, a w kursie publicznym po 18 złotych Polskich przyjmowane być mogą, wyższa atoli ich cena od potrzeby zmieniających zależeć może.

Artykuł 10.

Wszelkie zagraniczne pieniądze, tak srebrne jako i złote, które w Tabellach umieszczone nie będą, przez kassę publiczną nie mają być przyjmowane. Publiczność ma się wystrzegać ich wprowadzania, bo gdyby między niemi fałszywe pieniądze znajdować się miały, w takowym razie, według wszelkich surowości prawa z sprowadzającymi te pieniądze postąpiono będzie.

Artykuł 11.

W przypadkach processu o kontrawencye niniejszemu Dekretowi, przy-

chody tak z kar pieniężnych, iako i summ skonfiskowanych, bez względu czyli są wielkie czy małe, zawsze w trzeciej części do skarbu wpływać powinny; a ta część do kassy generalney ma bydź oddawana, druga trzecia część pozostaje tey zwierzchności, która Indagacją wyprowadzała, a ostatnią trzecią część odbiera Denuncyant dla siebie, zapewniając mu w każdym przypadku, iż przezwisko jego zataionem zostanie. Jeżeli żadnego Denuncyanta nie będzie, więc część ta ma się dostać tey Magistraturze, która *ex officio* wyprowadzenie Indagacyi rozpocznie, lub temu Officyaliście, albo tym Officyalistom, którzy uchybienie prawa odkryja,

Artykuł 12.

Każda Zwierzchność ma na inne urzędy sobie podwładne baczość dawać, a postrzegłszy iakową opieszalość, lub nadużycia względem niniejszey ustawy, wyższey władzy donieść powinna.

Dopełnienie tey Naszey woli, która w Dzienniku Praw ma bydź umieszczo-

na, Naszym Ministrom Skarbu i Policyi Xięstwa Warszawskiego zalecamy.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez *Króla*

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu.

FELIX ŁUBIENSKI STANISŁAW BREZA.

Minister Sprawiedliwości.

(L. S.) *Zgodno z Oryginałem*

Minister Sekr: Stanu

(*podpisano*) STANISŁAW BREZA.

Antoni Joneman

Sekr: Jeneralny.

Dzień ogłoszenia d. 28 Grudnia 1810.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia
27 Miesiąca Października R. 1810.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski, etc.

Zważając prawidła postanowione w Państwach Naszych względem handlu Angielskiego, które to prawidła znajdują się wymienione w Dekrecie Naszym pod dniem 24 Miesiąca terażniejszego, zważając nadto: że kupcy, którzy wdali się w przekupstwo towarami zakazanemi przez Dekret wydany w Berlinie dnia 23 Listopada 1806, wiedzieli, że się wystawiają na konfiskatę. Ze nakoniec stać się potrzebnem przedsięwziąć środki ściśle co do powyższych towarów tam, gdzie można wnosić, iż ich iest nagromadzenie;

postanowiliśmy i stanowimy.

Artykuł 1.

Sekwestr będzie włożony na wszystkie towary Angielskie lub Kolonialne, lub pochodzące z handlu Angielskiego, znajdujące się w Warszawie, Krako-

wie, Poznaniu, Terespołu, Lublinie, Bydgoszczy, Płocku, Toruniu i w każdym innym mieście gdzieby było nagromadzenie podobnych towarów.

Artykuł 2.

Minister Nasz Przychodów i Skarbu mianować będzie Kommissarzy dla wzięcia wszelkich środków potrzebnych, w celu wykonania niniejszego Dekretu, dopóki niepostanowimy względem powyższego sekwestru.

Artykuł 5.

Ministrowi Naszemu Przychodów i Skarbu zalecamy wykonanie niniejszego Dekretu.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu.

FELIX LUBIENSKI STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.

(L. S.)

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu

(*podpisano*) STANISŁAW BREZA.

Antoni Joneman
Sokr: Jeneralny.

Dzień ogłoszenia d. 2 Stycznia 1811.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.
w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia
27 Miesiąca Października R. 1810.
FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Król Saski, Xiążę Warszawski, etc.

Chcąc przyprowadzić do wykonania podług całej surowości zakazy exystujące w Xięstwie Naszem Warszawskim względem towarów pochodzących z fabryk Angielskich,

postanowiliśmy i stanowimy.

Artykuł 1.

Wszystkie towary iakieźkolwiek bądź, pochodzące z fabryk Angielskich, zostaną zabrane w całej rozległości Xięstwa Naszego Warszawskiego.

Artykuł 2.

Ministrowi Naszemu Przychodów i Skarbu zalecamy dopelnienie niniejszego Dekretu.

(*podpisano*) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu
FELIX LUBIENSKI STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.

(L. S.)

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu

(*podpisano*) STANISŁAW BREZA.

Antoni Joneman
Sokr: Jeneralny.

Dzień ogłoszenia d. 2 Stycznia 1811.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 1go
Miesiąca Grudnia Roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożej Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski, etc. etc.

W celu opatrzenia w żywność Woysk Naszych w Xięstwie Warszawskiem na następujące półrocze, to jest, od 1go Grudnia roku bieżącego, aż do ostatniego Maia roku 1811: przypadającą, podług prawa Seynowego, na przełożenie Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych i po wysłuchaniu Naszej Rady Stanu,

postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Przyjawszy za tymczasową zasadę, do podziału ogólnej ilości furazów, proporcją dwóch z pięciu części na cztery nowe Departamenta, a trzech z pięciu części na sześć dawnych Departamentów; wyciągnioną z rozległości z ludnością skombinowaną; za zasadę zaś do rozkładu ilości produktów między sześć Departamentów dawnych, ludność, rozległość i wysiewy, a między cztery Departamenta nowe, ludność, rozległość plony, ma być na wyżej wymienione półrocze dostawiono, w ilości i stosunku następującą Tabellą oznaczonemi:

Nr 24:

i

Artykuł 2.

Rady Departamentowe w sześciu dawnych Departamentach, a Rady Prefekturalne w czterech nowych Departamentach, zrobią rozkład powyższych produktów na Powiaty w stosunku do wysiewów; Rady Powiatowe w dawnym kraju, a Podprefekci w kraju nowo wcielonym, takowy rozkład na folwarki, probostwa i gromady rozpiszą, biorąc także za zasadę wysiewy *respective* swego Powiatu. Tam gdzieby spisy wysiewów wygotowane nie były, plony za prawo do rozkładu użyte będą.

Artykuł 3.

Rady Departamentowe w sześciu Departamentach, a Rady Prefekturalne w czterech Departamentach, rozkład podług wysiewów przez siebie uczyniony na Powiaty, powinny komunikować wszystkim Powiatom; Rady zaś Powiatowe w dawnym kraju, a Podprefekci w nowym kraju rozkład przez siebie zrobiony, na folwarki, probostwa i gminy mają ogłosić w sposobie artykułem 8. Dekretu Naszego 4go Września 1809 roku wyrażonym.

Artykuł 4.

Uskutecznienie téj Woli Naszey Ministrowi Spraw Wewnętrznych polecamy, i

Departamenta	Pszeni- cy korce	Żyta korce	Legu- miny korce	Owsa korce	Siano cetnary	Słomy cetnarów
Warszawski	4992 ¹ / ₂	7,8644	583 ¹ / ₂	15,979	22,886 ¹ / ₂	22,886 ¹ / ₂
Krakowski	3881 ¹ / ₂	6,119 ¹ / ₂	451 ¹ / ₂	12,434 ¹ / ₂	7,643 ¹ / ₂	17,809 ¹ / ₂
Poznański	583 ¹ / ₂	9,190 ¹ / ₂	680 ¹ / ₂	18,672 ¹ / ₂	26,744	6,744
Kaliszki	543	8,549	634	17,369	15,044	24,878 ¹ / ₂
Radomski	391 ¹ / ₂	6,106 ¹ / ₂	456 ¹ / ₂	12,528	17,943 ¹ / ₂	17,943 ¹ / ₂
Bydgoski	451	7,107	526 ¹ / ₂	14,459	20,581	20,681
Lubelski	570	8,977 ¹ / ₂	666	18,240	16,125	26,125
Płocki	423	6,666	473 ¹ / ₂	13,543	19,397 ¹ / ₂	19,397 ¹ / ₂
Łomżyński	516 ¹ / ₂	8,132	602 ¹ / ₂	16,523	23,665 ¹ / ₂	23,665 ¹ / ₂
Siedlecki	433 ¹ / ₂	6,827 ¹ / ₂	505 ¹ / ₂	13,872	19,868 ¹ / ₂	19,868 ¹ / ₂
Summa	4800	75,599 ¹ / ₂	5601	153,600	220,000	220,000

w Dzienniku Praw umieszczoną mieć chcemy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu
FELIX LUBIENSKI STANISŁAW BREZA
Min: Sprawiedliwości.

(L.S.)
Antoni Joneman
Skr. Generalny.

Dzień ogłoszenia dnia 5. Stycznia 1811.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 8go
miesiąca Grudnia roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Mając sobie przez Naszego Ministra Skarbu przedstawione szkodliwe skutki, iakie dla handlu Xięstwa Naszego Warszawskiego, z powodu równy tak od dębowych iako i sosnowych klepek, Instruktarzem ieneralnym ustanowionéy cła opłaty wyniknąć mogą,

postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Cło ewektowe, iakie do tych czas od klepek dębowych opłacane było, ma bydź nadal pobierane.

Artykuł 2.

Cło od klepek sosnowych, pobierane odtąd będzie od wartości takowych, to iest: od każdego złotego wartości groszy dwa, rachuiąc wartość iednéy kopy klepek, mających trzy kopy długości, cztery do siedmiu cali sze-

rokości i $\frac{1}{4}$ do $\frac{1}{2}$ cala grubości, po złotych
Polskich dwanaście.

Artykuł 3.

Jeżeli klepki sosnowe będą dłuższe, szer-
sze i grubsze, nad powyższym artykułem
wyrażoną miarę; wtedy komory celne war-
tość takowych w proporcji do długości,
szerokości i grubości, podług zasady w ar-
tykule tymże ustanowionéj wyrachują, i
równie od każdego złotego wyrachowanęj
wartości, po groszy Polskich dwa pobie-
rać będą.

Artykuł 4.

Minister Nasz Skarbu, niniejszy Dekret
do publiczney wiadomości poda, i stosowną
w Instruktanżu ieneralnym adnotacyą zro-
bić nakaze, a Minister Sprawiedliwości w
Dzienniku Praw umieści.

podpisano FREDERYK AUGUST.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z Oryginałem Minister Sekr: Stanu
FELIX LUBIŃSKI STANISŁAW BREZA.
Minister Sprawiedliwości.

(L.S.)

Antoni Joneman
Sekr: ieneralny.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekr: Stanu
STANISŁAW BREZA

Dzień ogłoszenia dnia 5. Stycznia 1811.

77260

REGESTR

DO DZIENNIKA PRAW TOMU II.

Prawa Polityczne.

Dziennik Praw Nro. karta.

- Dekret 7 Marca 1809. względem wnoszenia projektów do Praw na Seym, sankcyonowania, i ułożenia Promulgacyi onych — 13 — 5
- Dekret 24 Lutego 1810 przystosowanie Konstytucyi d. d. 22 Lipca 1807 do Kraiu na mocy Traktatu Wiedeńskiego do Xięstwa Warszawskiego wcielonego — 16—129
- Dekret 17 Kwietnia 1810 podział polityczny na Departzmenta i Powiaty kraiu przez Traktat Wiedeński do Xięstwa Warszawskiego wcielonego — — — 16—143
- Dekret 19 Września 1810. Organizacyi Rady Stanu i sądu spornego — — — — — 22—579

Prawa Sądowe.

- Dekret 29 Sierpnia 1809. że Oficyerliści do wręczenia Pozwów

- i do exekucyi wyroków Sądowych, mają się nazywać Burgrabiami — — — — 13—45
- Dekret 5 Września 1809. przeniesienie Sądu Kryminalnego z Torunia do Płocka, i oznaczenie Sądów Kryminalnych dla Departamentów — — — — 13—56
- Dekret 19 Września 1809. Taxa dla konserwatorów hypotek i przepisy względem ich kaucyi — 14—67
- Dekret 4 Października 1809. Taxa dla Urzędników Sądowych — 14—80
- Dekret 10 Października 1809. Ustawa przechodnia — — — 14—84
- Dekret 11 Października 1809. ustanowienie osobnego Dziennika Praw tyczących się nominacyi Urzędników — — — 14—97
- Dekret 31 Stycznia 1810. sprostowanie Dekretu pod dniem 11 Lipca 1809 umieszczonego w Dzienniku Praw Nro: 12 względem examinów Urzędników Sądowych — — — 15—122
- Dekret 3 Kwietnia 1810. Organizacya Sądu Kassacyjnego — — 17—151
- Dekret 6 Czerwca 1810. rozciągnięcie Dekretu d. d. 11. Lipca 1809 względem examinów do Departamentów przez Traktat Wiedeński do Xięstwa Warszaw-

- skiego wcielonych, — — — 18—212
- Dekret 6 Czerwca 1810. Sąd Apellacyjny pomnożony iednym Wydziałem, i Etaty Sądowe zaprowadzone do nowych Departamentów — — — 18—214
- Dekret 9 Czerwca 1810. Termin zaprowadzenia Kodexu Napoleona za prawo Cywilne i Kodexu handlowego do 4 Departamentów przez Traktat Wiedeński do Xięstwa Warszawskiego wcielonych — — — 18—220
- Dekret 18 Czerwca 1810. zawierający przepisy dla Sądów, względem przedłużenia terminów dla Dłużników — — — 18—224
- Dekret 12 Czerwca 1810. zniesienie abszosu między Saxonią i Xięstwem Warszawskim — 19—233
- Dekret 19 Czerwca 1810. Ustanowienie daty ogłoszenie, Prawa, lub urzędzenia Administracyi publiczney — — — 19—244
- Dekret 20 Czerwca 1810. przedłużenie preskrypcyi tabularney dla Prowincyi od Galicyi Wschodniej przyłączonych do Xięstwa — — — 20—271
- Dekret 26 Lipca 1810. Organizacya Sądów Kryminalnych Wydziałów Policyi poprawczej i Sądów Policyjnych w kraju przez

- Traktat Wiedeński do Xięstwa
Warszawskiego dołączonym — 20—291
- Dekret 19 Listopada 1810 wska-
zujący Instancye od wyroków
w Sprawach Kryminalnych przed
dniem 15 Sierp: 1810 r. wczte-
rech nowych Departamentach za-
padłych — — — 24—445

Prawa Administracyjne.

- Dekret 25 Marca 1809. względem
rozłożenia uchwaloney przez
Seym ofiary na Wojsko — 13—11
- Dekret 25 Marca 1809. Rozłże-
nie podatku pod tytułem Pobor
osobisty na koszta fortyfikacyi — 13—25
- Dekret 4 Września 1809. Przepisy
dla Rad Departamentow: Powia-
towych i Muncypalnych, wzglę-
dem rozkładania podatków — 13—47
- Dekret 5 Września 1809. Przenie-
sienie Sądu Kryminalnego z To-
runia do Płocka, i oznaczenie
Sądów Kryminalnych dla Depar-
tamentów — — — 13—56
- Dekret 19 Września 1809. wzglę-
dem Policyi Medycynalney — 14—70
- Dekret 7 Grudnia 1809. Nadgro-
da wyznaczona Xięciu Józefowi
Poniatowskiemu Ministrowi Woy-
ny, i Naczelnemu Wodzowi Woy-

- ska po odbytey kampanii — 15—106
- Dekret 18 Stycznia 1810. Ustano-
wienie terminu, do którego pre-
tensye w Kommissyi Centralney
Likwidacyney, mają być przy-
mowaue — — — 15—108
- Dekret 18 Stycznia 1810. nakazujący
utrzymywanie ksiąg ludności,
przepisujący oraz sposób wpi-
sywania wnie — — — 15—109
- Dekret 7 Lutego 1810. Supplement
do Dekretu d. d. 29 Kwietnia
1808. stanowiącego Kommissye
Examinacyjne dla Urzędników
Administracyjnych — — — 15—124
- Dekret 1 Sierpnia 1810. zwolnienie
wyżey przytoczonęgo prawa d. d.
29 Kwietnia 1808 względem skła-
dania metryk i zaświadczeń z
nauk — — — 21—368
- Dekret 11 Sierpnia 1810. Rozcią-
gnięcie Dekretu d. d. 29 Kwiet-
nia 1808 względem examiów
z niektórymi odmianami do De-
partamentów przez Traktat Wie-
deński do Xięstwa Warszawskie-
go wcielonych — — — 21—371
- Dekret 31 Stycznia 1810 wzglę-
dem wypuszczenia mnieyszych
posiadłości Dóbr Narodowych w
Dzierżawy dziedziczne — 16—133
- Dekret 8 Kwietnia 1809 względem

- wyborn Kandydatów na Konsyliarzy Departamentowych do Izby głównej obrachunkowej — 18—195
- Dekret 22 Maja 1810 względem koni i podwód dostarczonych pod transporta i wojskowych — 18—195
- Dekret 12 Czerwca 1810. Zniesienie abszosu między Saxonią a Xięstwem Warszawskim — 19—253
- Dekret 20 Czerwca 1810. Ustanowienie Dyrekcyi Generalney Dóbr i Lasów Narodowych — 19—252
- Dekret 18 Lipca 1810. Przepisy podług których rachunki z Magazynów potrzeb Wojskowych mają być składane w Głównej Izbie Obrachunkowej — 20—275
- Dekret 18 Lipca 1810 Taxa dla Urzędników Administracyjnych — 20—280
- Dekret 28 Lipca 1810. Urządzenie Administracyi żywności Wojska 21—307
- Dekret 28 Lipca 1810. Sposób dostarczania potrzeb *in natura* do Magazynów — — 21—357
- Dekret 8 Stycznia 1810 względem zakładania fabryk Saletry — 22—375
- Dekret 11 Października 1810 stanowiący Instancye, wiakich mają

bydź sądzone Sprawy sporne pochodzące z rządu zeszłego Galicyi należące podług prawideł tegoż Rządu do Instancyi Administracyjnych — — 25—451

Prawa Wojskowe.

- Dekret 22 Maja 1810. Względem koni i podwód dostarczanych pod Transporta, i Wojskowych — 18—195
- Dekret 5 Lipca 1810 Przepisy względem kwater dla Wojskow: 20—261
- Dekret 18 Lipca 1810 stanowiący, że rachunki Magazynów żywności i furazów mają być odsyłane Izbie głównej Obrachunkowej — 20—275
- Dekret 28 Lipca 1810. Urządzenie Administracyi żywności Wojska 21—307
- Dekret 28 Lipca 1810. sposób dostarczania potrzeb *in natura* do Magazynów — — 21—357

Prawa Skarbowe.

- Dekret 25 Marca 1809 porównanie podatków Powiatów siedmiu Bydgoskich i dwóch Kaliskich z podatkami innych — — 13—8
- Dekret 25 Marca 1809 względem rozłożenia uchwaloney przez Seym ofiary na Wojsko — — 13—11
- Dekret 25 Marca 1809 względem

sporządzenia listy opłacających podatek patentowy — —	13—19
Dekret 25 Marca 1809 rozłożenie podatku pod tytułem: Pobor oso- bisty na koszta fortyfikacyi —	13—25
Dekret 25 Marca 1810 względem wybiekania podatku od mięsa ko- szernego — — —	13—34
Dekret 25 Marca 1809 względem lustracyi Dymów w skutku Pra- wa stanowiącego podwyższenie podymnego — — —	13—36
Dekret 7 Grudnia 1809 przepisy względem kursu Bankocetli Wie- deńskich w Xięstwie —	15—101
Dekret 22 Maja 1810 zaprowadze- nie podatku od mięsa koszerne- go do nowych Departamentów i przeznaczenie podatku familiy- nego na umorzenie długów ka- chalnych — — —	18—189
Dekret 6 Czerwca 1810. Etat dla 4 Wydziału Sądu Appellacyine- go Xięstwa Warszawskiego	18—214
Dekret 8 Czerwca 1810 względem ulżenia przeciążonym kontry- buentom rozkładu ofiary na Wojsko — — —	18—217
Dekret 9 Czerwca 1810, Kraków ogłoszony za miasto wolne han- dlowe — — —	18—225
Dekret 9 Czerwca 1810 przepisu-	

iący urządzenie wewnętrzne Mennicy w Xięstwie Warsza- wskim — — —	18—229
Dekret 12 Czerwca 1810. Zniesie- nie abszosu między Saxonią i Xięstwem Warszawskim —	19—253
Dekret 14 Czerwca 1810 przysto- sowanie Praw finansowych do nowych Departamentów —	19—236
Dekret 14 Czerwca 1810 Przepisy względem opłaty zaległych po- datków do 1 Listopada 1809 w kraiach nowo przyłączonych —	19—259
Dekret 20 Czerwca 1810. Terespol ogłoszony za miasto wolne han- dlowe — — —	19—247
Dekret 20 Czerwca 1810. Usta- nowienie Dyrekcyi Skarbu Pu- blicznego — — —	19—250
Dekret 19 Czerwca 1810 oznacze- nie terminu do wnoszenia podat- ków i kar exekucyjnych —	20—257
Dekret 28 Lipca 1810. Etat dla Urzędników Administracyi ży- wności i Magazynów —	21—307
Dekret 26 Września 1810 uchyla- jący Urządzenie zabraniające wyprowadzenie grubey monety do Pruss — — —	23—429
Dekret 24 Października 1810. Ty- czący się towarów Angielskich i kolonialnych — — —	23—434

- Dekret 27 Października 1810 ty-
czący się tegoż samego przed-
miotu — — — 23—441
- Dekret 29 Listopa: 1810 stanowiący
przepisy względem kursu pie-
niędzy zagranicznych w Xięstwie
Warszawskim — — — 24—449
- Dekret 27 Października 1810 sta-
nowiący Sekwestr na wszy-
stkie towary Angielskie lub ko-
lonialne, lub pochodzące z han-
dlu Angielskiego — — — 24—459
- Dekret 27 Października stanowią-
cy konfiskaty na towary pocho-
dzące z fabryk Angielskich — 24—461
- Dekret 1 Grudnia 1810, stanowią-
cy rozkład podatków na półro-
cze od 1 Grudnia 1810 do osta-
tniego Maja 1811 — — — 24—463
- Dekret 8 Grudnia 1810, stanowiący
cło od klepek Dębowych i Sosno-
wych — — — 24—467

Wydział Policyi.

- Uchwała 29 Listopada 1810.
względem kursu pieniędzy za-
granicznych w Xięstwie War-
szawskim — — — 24—444

